



**ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ
ΤΖΕΛΕΠΗΣ**

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
από
ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
από
ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

2^η έκδοση - έτος 2023 μ.Χ

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ από ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

διασκευή του βιβλίου
«γουρούνια στο σαλόνι»
των
ΦΡΑΝΚ και ΑΪΝΤΑ ΜΑΚ ΧΑΜΟΝΤ

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 2001, 2023
για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:
ALKIVIADIS TZELEPIS

ΑΡΧΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ: 01/2001

2η ΕΚΔΟΣΗ: 02/2023



ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ
«γουρούνια στο σαλόνι»

ΤΙΤΛΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ
«απελευθέρωση από δαιμονικά πνεύματα»



Επιμέλεια κειμένων & εξώφυλλου:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
Τηλ. - Viber - WhatsApp: 694 - 49 21 318



SITE:

www.AlkiviadisFiladelfos.com



FACEBOOK (3 λογαριασμοί):
Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)
Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»
Groups 2: «Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com
alkiviadistzelepis@yahoo.gr



YOUTUBE (5 κανάλια):
Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2
FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS
Filadelfos HOLY BIBLE

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 42 - 5

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΕΚΔΟΤΗ (Α.Τ.)	9
-------------------------------------	----------

Μέρος 1^ο

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ **«ΞΕΣΚΕΠάζοντας τον εχθρό»**

Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ	
"ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΣΤΟ ΣΑΛΟΝΙ"	33

Κεφάλαιο ΔΕΥΤΕΡΟ	
"ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΜΑΣ ΕΧΘΡΟΙ"	39

Κεφάλαιο ΤΡΙΤΟ	
"ΣΤΡΑΤΕΥΘΕΙΤΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ ΣΤΡΑΤΕΙΑΝ"	51

Κεφάλαιο ΤΕΤΑΡΤΟ	
"Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ ΑΠΟ ΤΑ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ"	67

Κεφάλαιο ΠΕΜΠΤΟ	
"ΠΩΣ ΕΙΣΕΡΧΟΝΤΑΙ ΤΑ ΔΑΙΜΟΝΙΑ "	75

Κεφάλαιο ΕΚΤΟ	
"ΤΡΟΠΟΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ"	83

Κεφάλαιο ΕΒΔΟΜΟ	
"ΕΠΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ"	91

Μέρος 2^ο

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ **«συντρίβοντας τον εχθρό»**

Κεφάλαιο ΟΓΔΟΟ

"ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΔΙΑΡΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ" 99

Κεφάλαιο ΕΝΑΤΟ

"ΠΛΗΡΩΣΑΤΕ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ" 107

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ

"ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ" 119

Κεφάλαιο ΕΝΔΕΚΑΤΟ

"ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΔΑΙΜΟΝΙΑ" 129

Κεφάλαιο ΔΩΔΕΚΑΤΟ

"ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΑΣ ΜΟΝΟΙ
ΜΑΣ" 135

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ

"ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ" 141

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

"ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ ΣΕ ΠΑΙΔΙΑ" (Αίντα Μακ Χ.) ... 149

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΠΕΜΠΤΟ

"Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ" (Αλκιβιάδης Τζελέπης) 161

Μέρος 3^ο

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ **«σπάζοντας τα δεσμά του εχθρού»**

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΕΚΤΟ

"Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ" 187

1. Η ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ ΣΗΜΕΡΑ 187
2. ΕΠΙΤΙΜΗΣΗ και ΕΞΟΡΚΙΣΜΟΣ: ΔΙΑΦΟΡΕΣ 189
3. Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ..... 194
4. ΟΙ ΔΥΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ 201

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΕΒΔΟΜΟ

"Ο ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΧΕΡΙΩΝ" 205

- Η ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΤΩΝ 2 ΧΕΡΙΩΝ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ..... 205
1. ΤΟ «ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΧΕΡΙ» ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ 206
 2. ΤΟ «ΔΕΞΙ ΧΕΡΙ» ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ 209

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΟΓΔΩΟ

"Η ΠΑΡΑΝΟΪΚΗ ΦΑΣΗ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ" 211

1. Η ΠΑΡΑΝΟΪΚΗ ΦΑΣΗ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ..... 211
2. Η ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΝΟΪ -
ΚΩΝ ΠΟΝΗΡΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ 212
3. Η ΡΙΖΑ ΤΗΣ ΠΙΚΡΙΑΣ..... 213
4. Η ΔΙΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟ 215
5. Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΜΑΣ ΕΑΥΤΟΣ 216

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΕΝΑΤΟ

"ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΙΖΟΜΕΝΟΙ και ΟΙ ΨΥΧΑΣΘΕΝΕΙΣ" (Α.Τ.) 219

1. ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΙΖΟΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΟΥ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ 219
2. ΤΟ ΧΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 224
3. Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ..... 227

Κεφάλαιο ΕΙΚΟΣΤΟ

"ΣΠΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΔΕΣΜΑ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ" (Α.Τ.) 237

1. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ..... 237

2. ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ; 243

ΕΠΙΛΟΓΟΣ 263

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ 265

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ 267

ΕΓΡΑΨΑΝ - ΕΪΠΑΝ 271



Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

1. Ο ΣΑΡΚΙΚΟΣ ΠΙΣΤΟΣ

Πολλές φορές είχα αναρωτηθεί, πως είναι δυνατόν ο πιστός **που** φωτίζεται και οδηγείται από το φως του Ιησού Χριστού, **που** είναι μέτοχος των ευλογιών του αγίου Πνεύματος, **που** γεύεται καθημερινά τις δωρεές του Θεού και **που** ζει μια άγια ζωή, αρκετές φορές μέσα στην πνευματική του πορεία παρουσιάζει ένα χαρακτήρα σαρκικό με έντονες εκδηλώσεις θυμού, εγωισμού, κατάκρισης, ζήλειας, καταλαλιάς, έριδας και πολλών άλλων παρόμοιων εκδηλώσεων, που δεν χαρακτηρίζουν έναν άνθρωπο που διακηρύττει ότι επαγγέλλεται "θεοσέβεια". **Γιατί να συμβαίνει αυτό; Ποιος είναι ο λόγος;**

Ένας άνθρωπος, ο οποίος δεν έχει επίγνωση του Λόγου του Θεού, **ή** που είναι νέος στην πίστη, **ή** που δεν έχει αποκαλύψεις, του είναι δύσκολο να συνδυάσει το γεγονός πως μπορεί να συμβαίνει το ίδιο άτομο **από τη μια μεριά** να φανερώνει στη ζωή του ΚΑΡΠΟΥΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ του Θεού, όπως αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότητα, αγαθοσύνη, πίστη πραότητα και εγκράτεια (βλ. Γαλάτες Ε/5:22) και τα ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (βλ. Α' Κορινθίους ΙΒ/12:4-11, 27-31, Εφεσίους Δ/4:7-14), με αποτέλεσμα το πρόσωπό του να ακτινοβολεί από τη δόξα και την παρουσία του Κυρίου Ιησού και **από την άλλη μεριά** να εκδηλώνει ένα σαρκικό χαρακτήρα με "σατανικές" εκδηλώσεις, όπως αυτές αναφέρονται στους Γαλάτες Ε/5:19-21 και σε πολλά άλλα μέρη της Αγίας Γραφής.

Ίσως κάποιος να θεωρήσει τον όρο "σατανικό" υπερβολικό, καθόσον αυτό δεν αρμόζει σε αγίους, πλην όμως ο όρος αυτός είναι ο πλέον δόκιμος, καθόσον γνωρίζουμε, **τόσο** από την προσωπική μας πορεία μας, **όσο** και από περιπτώσεις μαρτυρίας άλλων πιστών, ότι αυτό είναι μια μεγάλη πραγματικότητα, δηλαδή πιστοί που είναι γεμάτοι από την παρουσία του Θεού και που η δύναμη του Πνεύματός του να φανερώνεται στη ζωή τους, σε στιγ-

μές έντονης αντιπαράθεσης, θυμού, αντιλογίας, καταλαλιάς, κλπ, η έκφραση του προσώπου τους να γίνεται σκοτεινή και απωθητική και το βλέμμα τους να είναι φαρμακερό, όμοιο με του φιδιού.

Ίσως όλοι μας να έχουμε γίνει μάρτυρες τέτοιων καταστάσεων, όπου πιστοί άνθρωποι όταν βρίσκονται σε κατάσταση παροργισμού και θυμού να χρησιμοποιούν εκφράσεις και ύβρεις από το λεξιλόγιο του κόσμου και στην περίπτωση αυτή να μην μπορούμε να ξεχωρίσουμε ποιος **είναι** ο αναγεννημένος και **ποιος** είναι ο πνευματικά απερίτμητος (ο μη πιστός). Αυτό το γεγονός ο απόστολος Παύλος το επισημαίνει και μας προτρέπει, σαν παιδιά του Θεού, να καθαριζόμαστε και να ελευθερωνόμαστε απ' όλα αυτά (βλ. Εφεσίους Δ/4:29, Ε/5:3-5,15-17, κλπ).

Πως μπορεί να συμβαίνει αυτό;

Σε τέτοιες περιπτώσεις που αντιμετωπίζα στην αρχή της πίστης μου, έδινα διάφορες απαντήσεις στα ερωτηματικά μου και στις απορίες μου, όπως, **ότι** «εις πολλά πταίομεν άπαντες» (Ιάκωβος Γ/3:2), ή **ότι** ο πιστός ο οποίος έχει τέτοιες σαρκικές εκδηλώσεις είναι «*νήπιος εν Χριστώ*» και δεν έχει ακόμα αναπτυχθεί πνευματικά (Α' Κορινθίους Ι'/10:13), ή **ότι παρασύρεται από το κοσμικό φρόνημα** (Α' Ιωάννου Β/2:15), ή ακόμα **ότι** υπάρχει άγνοια και έλλειψη αποκάλυψης του Λόγου του Θεού,

Παρ' όλα αυτά όμως, μέσα στο πνεύμα μου ένιωθα ότι κάτι μου έλειπε και όλα αυτά δεν μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς μου και να δώσουν απάντηση στις απορίες μου, γιατί έβλεπα ότι αυτή η διπλή (διαφορετική) εκδήλωση του πιστού δεν συνέβαινε μόνο στους νέους στην πίστη, ή στους χλιαρούς πιστούς, που κάποιος θα το μπορούσε να το θεωρήσει "φυσικό" λόγω πνευματικής απειρίας να παρασύρονται πιο εύκολα και να ζουν περισσότερο σαρκικά, παρά πνευματικά, αλλά έβλεπα ότι συνέβαινε και σ' αυτούς που έχουν καθημερινή επικοινωνία με τον Κύριο Ιησού και πληρώνονται με το άγιο Πνεύμα Του, παρουσιάζοντας μια αισθητή πνευματική αύξηση και αγιασμό στη ζωή τους και που ο Κύριος ενεργούσε θαυμαστά στη ζωή τους.

Ζητούσα από τον Κύριο να μου αποκαλύψει, πως είναι δυνατόν ο αφιερωμένος πιστός να γίνεται «πιόνι» στα χέρια του Διαβόλου, κάτι που έβλεπα να γίνεται και στην προσωπική μου ζωή και πολλές φορές αναρωτιόμουν, αν ήμουν εγώ το παιδί του Θεού που έκανα όλα αυτά ή κάποιος άλλος που ενεργούσε μέσα μου. Ζητούσα να μάθω ποια είναι η αλήθεια και τι λέγει για το θέμα αυτό ο Λόγος του Θεού. Ο ίδιος ο Κύριός μας ο Ιησούς μας προτρέπει *«ΑΙΤΕΙΤΕ και θέλει σας δοθεί, ΖΗΤΕΙΤΕ και θέλετε ευρεί, ΚΡΟΥΕΤΕ και θέλει σας ανοιχθεί»* (Ματθαίος Ζ/7:7).

Δοξασμένο το άγιο όνομά Του, γιατί μου αφαίρεσε το πνευματικό κάλυμμα που σκέπαζε τα μάτια της ψυχής μου και μου φανέρωσε τη θαυμαστή αλήθεια του λόγου Του, **ξεσκεπάζοντας τις μεθοδείες του Διαβόλου**, ώστε η εκκλησία να πάρει δύναμη και να καταστρέψει ολοκληρωτικά τα πονηρά του έργα.

Στην εκζήτηση της αλήθειας, ένιωθα σαν να προσπαθούσα να αποκρυπτογραφήσω κάποιο μήνυμα, αλλά μου έλειπε το βασικό κλειδί του κώδικα, που αν το γνώριζα δεν θα είχα πλέον ερωτηματικά και απορίες. Όταν ο Κύριος μου αποκάλυψε την αλήθεια **(την οποία πραγματεύεται το παρόν βιβλίο)**, αμέσως όλες οι αμφιβολίες και οι δυσκολίες που αντιμετώπιζα καθώς μελετούσα το άγιο Λόγο Του διαλύθηκαν. Μου έλειπε ακριβώς το βασικό στοιχείο (το κλειδί) του πνευματικού κώδικα και όταν αυτό μου αποκαλύφθηκε, τότε ο Λόγος του Θεού «έδεσε» μέσα μου με θαυμαστή αρμονία και ενότητα.

Ποια είναι λοιπόν η αλήθεια που μας φανερώνει ο Λόγος του Θεού, η Αγία Γραφή, για το θέμα αυτό;

Ο πιστός άνθρωπος δεν πειράζεται από τα πονηρά πνεύματα μόνον **ΑΠ' ΕΞΩ** (βέβαια συμβαίνει και αυτό και μάλιστα είναι ο πιο συνηθισμένος τρόπος που ενεργούν τα πνεύματα), αλλά πειράζεται και **ΑΠΟ ΜΕΣΑ ΤΟΥ, γιατί αυτά, όταν ο πιστός τους δώσει τόπο, κατοικούν μέσα του** (βλ. Εφεσίους Δ/4:27). Όσο και αν αυτό μας ενοχλεί στη σκέψη και δεν θέλουμε να το πιστέψουμε, δεν παύει όμως να είναι μια πραγματικότητα, που όσο γρήγορα την αποδεχθούμε, τόσο πιο γρήγορα θα ελευθερωθούμε από κάθε δαιμο-

νική επιρροή στη ζωή μας, γιατί οι μεθοδείες του Διαβόλου θα αποκαλυφθούν και θα είναι πλέον φανερές.

Πρόκειται για μία από τις πιο θαυμαστές αποκαλύψεις του Κυρίου Ιησού στην εκκλησία των εσχάτων καιρών, ώστε να καθαρίσει τη νύμφη εκκλησία Του και να έρθει να την παραλάβει "αγνή παρθένο", χωρίς να έχει επάνω της κηλίδες αμαρτίες (Εφεσίους Ε5:27). Για τον λόγο αυτό, ο Διάβολος την αλήθεια αυτή, καθώς και την αλήθεια για το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα (όπου ο σώμα του πιστού γίνεται ναός του Θεού), τις μάχεται με φοβερή λύσσα και μανία και έχει χύσει όλο το δηλητήριο της πλάνης του, ώστε να φέρει στο σώμα του Χριστού διάσπαση, αδράνεια, χλιαρότητα και έλλειψη δύναμης. Ο νυμφίος Ιησούς όμως έχει ένδοξα σχέδια για την εκλεκτή Του νύμφη, δίνονται πλούσιες αποκαλύψεις και ξεσκεπάζοντας τον εχθρό της ψυχής μας, ώστε *«να μην υπερισχύσει εναντίον μας ο Σατανάς· διότι (εμείς) δεν αγνοούμεν τα διανοήματα αυτού»* (Β' Κορινθίους Β/2:11).

2. ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ

Το παρόν βιβλίο, που φέρει τον τίτλο **«ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ»**, αποτελεί διασκευή του βιβλίου **«Γουρούνια στο σαλόνι»** (Pigs in the parlor), που έχει συγγράψει ο Φρανκ Μακ Χάμοντ με τη βοήθεια της συζύγου του Άϊντας και στο οποίο γίνεται μια λεπτομερής ανάλυση του θέματος με την αναφορά πολλών προσωπικών εμπειριών του συγγραφέα από τη διακονία του για την απελευθέρωση των πιστών από τις **δαιμονικές επιρροές**. Η εμπειρία του συγγραφέα και η συμμαρτυρία του Λόγου του Θεού για τις περιπτώσεις που αναφέρονται, καθιστά το βιβλίο αυτό αξιόπιστο και αποτελεί ένα ισχυρό όπλο του πιστού στη μάχη του ενάντια στον εχθρό της ψυχής.

Καρδιά του ανθρώπου είναι ένα πνευματικό σαλόνι, που όταν μέσα του κατοικεί το Πνεύμα του Θεού είναι καθαρό. Όταν όμως δοθεί τόπο στα πονηρά πνεύματα και εισέλθουν το σαλόνι της καρδιάς μας, το καθιστούν ακάθατο. Κανένας άνθρωπος, δεν θα επέτρεπε σε γουρούνια να μπουν μέσα στο σαλόνι του

σπιτιού του, γιατί θα το λέρωναν, αλλά και εάν συνέβαινε αυτό από λάθος, αμέσως χωρίς χρονοτριβή θα τα έβγαζε έξω.

Το ίδιο είναι και στον πνευματικό τομέα, όταν εισέρχονται μέσα μας πονηρά πνεύματα, είτε γιατί μας εξαπάτησαν, είτε γιατί εμείς τους δώσαμε τόπο, θα πρέπει να μιμηθούμε τον Ιησού, ο οποίος ένα φραγγέλιο (και γεμάτος θεία οργή) έδιωξε μέσα από τον επίγειο ναό του Θεού όλα τα ζώα που είχαν βάλει μέσα οι έμποροι και είχαν βεβηλώσει τον οίκο του Θεού (Ιωάννης, κεφ. Β/2). Το σώμα του αναγεννημένου και βαπτισμένου με το άγιο Πνεύμα είναι **ναός του Θεού** και δεν πρέπει να αφήνουμε τα "γουρούνια" (πνεύματα πονηρίας) να τον βεβηλώνουν. Αυτό τον συμβολισμό έχει η ονομασία **"ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΣΤΟ ΣΑΛΟΝΙ"**. Για το περιστατικό του Ιησού Χριστού με τους εμπόρους στο ναό θα αναφερθούμε παρακάτω.

Στην παρούσα έκδοση του βιβλίου, εφόσον αποτελεί διασκευή, **η ύλη του έχει διπλασιαστεί**, καθόσον έχουν προστεθεί σε όλα τα κεφάλαια (πλην του **14ου**) πλήθος σκέψεων, απόψεων και σχολίων, που έχουν άμεση σχέση με το θιγόμενο θέμα, χωρίς όμως να υπάρξει αλλοίωση του αρχικού κειμένου, καθόσον διαθέτω εμπειρία στον τομέα αυτό, έχοντας συμμετάσχει ως υπεύθυνος **σε ομάδα απελευθέρωσης**, μαζί με άλλους αδελφούς μέσα στον Ελλαδικό χώρο. Αυτό αποτελεί μια ακόμα συμμαρτυρία για το πώς το Πνεύμα του Θεού εργάζεται στις έσχατες ημέρες σ' ολόκληρο τον κόσμο, όπου ο Κύριος Ιησούς σηκώνει μια στρατιά διακόνων απελευθέρωσης, για να ετοιμάσει τη νύμφη Του εκκλησία για τον επικείμενο ένδοξο ερχομό Του.

Οι δύο συγγραφείς του παρόντος βιβλίου, άγνωστοι μεταξύ τους και χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά ο ένας από τον άλλον, έχουν τις ίδιες εμπειρίες και αποκαλύψεις στον τομέα της διακονίας απελευθέρωσης, γεγονός που φανερώνει ότι η ενέργεια είναι του Κυρίου Ιησού και όχι μια ανθρώπινη ενέργεια. Ο εργάτης απελευθέρωσης είναι το εύχρηστο σκεύος που χρησιμοποιεί ο Θεός για να κάνει το θέλημά Του.

Το 15ο κεφάλαιο του βιβλίου, που έχει τίτλο «**Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ**», δεν υπάρχει στο αρχικό κείμενο, αλλά το έχω προσθέσει εκ των υστέρων, καθόσον σε αυτό αναφέρονται περιπτώσεις απελευθέρωσης ατόμων από δαιμονικά πνεύματα από την προσωπική μου διακονία. Το ίδιο συμβαίνει και με τα κεφάλαια 19 και 20, τα οποία αναφέρονται στην απελευθέρωση ατόμων από **σχιζοφρένεια**, έχουν γραφτεί από μένα και αφορούν **προσωπικές μου εμπειρίες**. Το 14^ο κεφάλαιο έχει γραφτεί από την Άϊντα Μακ Χάμοντ, στην οποία ανήκει και η αφήγηση και στο κεφάλαιο αυτό δεν έχει γίνει καμιά διασκευή, παρά μόνο φραστικές, γραμματικές και συντακτικές διορθώσεις λέξεων.

Θα ήθελα να διευκρινίσω ότι γνωρίζω προσωπικά πολλούς εργάτες του Κυρίου στην Ελλάδα που έχουν χρησιμοποιηθεί από τον Κύριο Ιησού στη διακονία απελευθέρωσης, με θαυμαστά αποτελέσματα και ότι αυτό δεν αποτελεί προνόμιο διακονίας μόνο μερικών πιστών. Ο Θεός δεν είναι προσωπολήπτης, θέλει όλα τα παιδιά Του να γνωρίζουν τα διανοήματα του Διαβόλου και να ξεσκεπάζουν τις μεθοδείες του. Εύχομαι και προσεύχομαι όλοι, όσοι διαβάσουν αυτό το βιβλίο, να εκζητήσουν από τον Κύριο, έχοντες ταπεινή καρδιά και άγια κίνητρα, να τους χρησιμοποιήσει θαυμαστά στην πνευματική μάχη με τις σατανικές δυνάμεις.

Η περιγραφή των διαφόρων περιπτώσεων απελευθέρωσης, καθώς και του γενικού περιεχομένου του βιβλίου, γίνεται με τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι προσιτό και κατανοητό στον κάθε αναγνώστη και σ' αυτόν που έχει εμπειρική γνώση του πνευματικού πολέμου, αλλά και σ' αυτόν που έρχεται για πρώτη φορά αντιμέτωπος με τη δράση των πονηρών δυνάμεων.

3. ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΠΟΝΗΡΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

Θα αναφερθώ με σύντομο τρόπο, για το περιεχόμενο του βιβλίου, ώστε ο αναγνώστης να αποκτήσει μια σφαιρική εικόνα και μια γενική άποψη του θέματος. Ο κάθε άνθρωπος που βρίσκεται μακριά από τον Θεό και ζει μέσα στην αμαρτία, είναι γεμάτος από εκδηλώσεις των πονηρών πνευμάτων που κατοικούν μέσα του και έχει όλα τα χαρακτηριστικά στοιχεία που αναφέρο-

νται μέσα στην Αγία Γραφή (διάβασε: Ρωμαίους Α/1:26-32, Β' Τιμόθεου Γ/3:1-5, Ματθαίος ΙΕ/15:18-19, Γαλάτες Ε/5:19-21).

Όταν όμως ο άνθρωπος αναγεννηθεί από το Πνεύμα του Θεού και μένει στο άγιο θέλημά Του, ζώντας καθαρά και άγια, τα δαιμόνια φεύγουν από μέσα του, αλλά εάν δίνει *«τόπον εις τον Διάβολον»* (Εφεσίους Δ/4:27), **τότε ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ σ' αυτά να εισέρχονται και πάλι μέσα του**, με αποτέλεσμα να υπάρχουν στο άγιο σώμα της εκκλησίας του Ιησού Χριστού θλιβερά φαινόμενα και ανεπίτρεπτες καταστάσεις, όπως χαρακτηριστικά διαβάζουμε μέσα στην Αγία Γραφή και που τα βλέπουμε καθημερινά να συμβαίνουν και στην προσωπική μας ζωή (βλ. Εφεσίους Ε/5:3-4, Κολοσσαείς Γ/3:5, Α' Κορινθίους Γ/3:3, *ζ'Ιε*:9-11, Β' Κορινθίους ΙΒ/12:21, Ρωμαίους Ζ/7:14-23, κλπ).

Θα πρέπει να επισημάνουμε το γεγονός ότι ο αναγεννημένος πιστός σε καμιά περίπτωση δεν **"κατέχεται"** από τα πονηρά πνεύματα, αλλά όταν δώσει τόπο στον Διάβολο **"φιλοξενεί"** μέσα του πολλά πνεύματα-δαιμόνια πονηρίας, όπως για παράδειγμα πνεύμα θυμού, πνεύμα εγωισμού, πνεύμα ασθένειας, πνεύμα καταλαλιάς, έριδας, κλπ. και εάν θέλει πραγματικά να βαδίζει σε μια νικηφόρα και καρποφόρα πνευματική ζωή, πρέπει όλα αυτά να φύγουν από μέσα του για να ελευθερωθεί από τα δεσμά του Πονηρού και όσο πιο γρήγορα καταλάβει ότι τα πονηρά πνεύματα δεν βρίσκονται μόνον γύρω του για να τον πειράζουν απ' έξω, αλλά βρίσκονται συνήθως μέσα του, τόσο πιο εύκολα θα ματαιώνει τα σχέδια του εχθρού της ψυχής.

Θα καταλαβαίνει γιατί λέγει π.χ. ψέματα και ενώ το εκζητεί δεν μπορεί να ελευθερωθεί. Αυτό γίνεται γιατί μέσα του φιλοξενεί **"πνεύμα ψεύδους"**, το οποίο χρησιμοποιεί το στόμα του για τους άνομους σκοπούς του και έτσι, γνωρίζοντας και ξεσκεπάζοντας τις μεθοδείες του Διαβόλου, θα φέρνει το πρόβλημά του στον Ιησού και θα ελευθερώνεται από τις δαιμονικές επιδράσεις και επιρροές.

Πρέπει να γνωρίζουμε ότι **ο Διάβολος ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΞΕΣΚΕΠΑΣΟΥΜΕ και να ξέρουμε τον τρόπο με τον οποίο_ενερ-**

γεί, ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ τις μεθοδείες του, γι' αυτό πολεμά με φοβερή μανία και λύσσα να μη γνωρίζει η εκκλησία του Χριστού αυτή τη θαυμαστή αποκάλυψη που έδωσε ο Κύριος στο σώμα Του στις έσχατες ημέρες που ζούμε για να *«καθαρίσωμεν εαυτούς από παντός ΜΟΛΥΣΜΟΥ σαρκός και πνεύματος, εκπληρούντες αγιοσύνην εν φόβω Θεού»* (Β' Κορινθίους Ζ/7:1).

Έρχεται όμως ο Διάβολος, ο πλανών όλη την οικουμένη, σαν άγγελος φωτός για να σε προφυλάξει από την "πλάνη" που έχεις πέσει και σου λέγει: ***"Πως είναι δυνατόν να συγκατοικεί ο Θεός με τον Σατανά μέσα σου, μην το πιστεύεις αυτό, είναι μεγάλη πλάνη"***. Αυτό δεν είναι αλήθεια, γιατί ο Θεός κατοικεί μέσα στον ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ άνθρωπο, τον οποίο ο απόστολος Παύλος ονομάζει *"εσωτερικό άνθρωπο"* (βλ. Εφεσίους Γ/3:16-17, Β' Κορινθίους Δ/4:16, Ρωμαίους Ζ/7:22) και ο απόστολος Πέτρος ονομάζει *"κρυπτό άνθρωπο της καρδιάς"* που έχει έναν άφθαρτο στολισμό, έχει το γλυκό και ήσυχο πνεύμα, που είναι πολύτιμο ενώπιον του Θεού (βλ. Α' Πέτρου Γ/3:4).

Ο Διάβολος κατοικεί στο **ΣΑΡΚΙΚΟ άνθρωπο**, γιατί εκεί είναι η τροφή του, εφόσον ο πιστός του δίνει τόπο. Ο Παύλος τον αποκαλεί ο *"εξωτερικός άνθρωπος"* και ο *"παλαιός άνθρωπος"* (βλ. Β' Κορινθίους Δ/4:16, Κολοσσαείς Γ/3:10, Εφεσίους Δ/4:22). Γι' αυτό έχουμε τους **σαρκικούς χριστιανούς** και τους **πνευματικούς χριστιανούς** και όταν αναφερόμαστε σε "χριστιανούς" εννοούμε τους αναγεννημένους και βαπτισμένους με το άγιο Πνεύμα του Θεού και όχι τους κατ' όνομα χριστιανούς.

Ο Παύλος μας προτρέπει *«.....Να απεκδυθήτε τον ΠΑΛΑΙΟΝ (=σαρκικό) άνθρωπον (τον) κατά την προτέραν διαγωγήν, τον φθειρόμενον κατά τας απατηλάς επιθυμίας και να ενδυθήτε τον ΝΕΟΝ (=πνευματικό) άνθρωπον, τον κτισθέντα κατά Θεόν εν δικαιοσύνη και οσιότητι της αληθείας»* (Εφεσίους Δ/4:22-24) και στόχος μας είναι, ενώ ο εξωτερικός άνθρωπος φθείρεται, ο εσωτερικός άνθρωπος να ανανεώνεται καθημερινά (Β' Κορινθίους Δ/4:16).

Ο σαρκικός χριστιανός δίνει τροφή στον Διάβολο. Γράφει ο Λόγος του Θεού ότι *«άρτος δε του ΟΦΕΩΣ θέλει είσθαι το ΧΩΜΑ»*

(Ησαΐας ΞΕ/65:25) και ποιος είναι ο αρχαίος όφης; Είναι ο Διάβολος που πλανά όλη την οικουμένη (βλέπε, Γένεση Γ/3:1-4, Αποκάλυψη ΙΒ/12:9, Κ/20:2) και που συνέχεια τρέφεται με σαρκικούς χριστιανούς: «...*Και είπε Κύριος ο Θεός προς τον όφινκαι χ ώ μ α ΘΕΛΕΙΣ ΤΡΩΓΕΙ πάσας τας ημέρας της ζωής σου*» (Γένεση Γ/3:14).

Φυσικά εδώ ο Θεός δεν διέταξε τα φίδια να τρώνε πραγματικό χώμα, όπως μερικοί λανθασμένα ισχυρίζονται, γιατί τα φίδια τρέφονται με μικρά πουλιά, αυγά πουλιών, ποντίκια, κλπ. Στη Γένεση Γ/3:14 ο Θεός μιλάει στον Διάβολο, ο οποίος με μορφή φιδιού εξαπάτησε την Εύα, γι' αυτό και η Γραφή τον αποκαλεί "*ο αρχαίος όφης*" (Αποκάλυψη ΙΒ/12:9), και ο Κύριος του λέγει ότι η τροφή του θα είναι το χώμα και **το ΧΩΜΑ αυτό είναι ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ**. Στην Εβραϊκή γλώσσα "αδάμ" σημαίνει "άνθρωπος" και προέρχεται από τη ρίζα της λέξης "αδαμά", που σημαίνει "γήινος, χοϊκός, χωματένιος" και ο Κύριος είπε στον πρώτο "αδάμ" (=άνθρωπο): «...*εωσού επιστρέψεις εις την ΓΗΝ εκ της οποίας ελήφθης, επειδή ΓΗ ΕΙΣΑΙ, και εις την γην θέλεις επιστρέψει*» (Γένεση Γ/3:19).

Δεν συγκατοικεί ο Θεός με τον Διάβολο σε καμιά περίπτωση, γιατί δεν μπορεί να υπάρξει κοινωνία του φωτός με το σκοτάδι. Ο Θεός κατοικεί στον **ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ** (κρυπτό) άνθρωπο, ενώ ο Διάβολος κατοικεί στη σάρκα, στον **ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ** άνθρωπο, γι' αυτό η Γραφή πουθενά δεν μας προτρέπει να νεκρώσουμε το "εγώ" μας, όπως πολλοί διδάσκουν, γιατί το εγώ μας είναι ο εσωτερικός άνθρωπος, εκεί που κατοικεί ο Κύριος και αν ζητούμε στην προσευχή να νεκρωθεί το εγώ μας, τότε δίνουμε τόπο στον Διάβολο και αποκτά δικαιώματα στη ζωή μας. Η Αγία Γραφή μας προτρέπει να νεκρώσουμε τα μέλη μας, να νεκρώσουμε τον εξωτερικό, τον σαρκικό άνθρωπο, όπου κατοικεί ο εχθρός της ψυχής μας: «*Νεκρώσατε λοιπόν τα μέλη σας τα επί της γης, πορνείαν, ακαθαρσίαν, πάθος, επιθυμίαν κακήν, και την πλεονεξίαν, η οποία είναι ειδωλολατρεία...*» (Κολοσσαείς Γ/3:5-8). Γι' αυτό υπάρχει συνεχής πόλεμος μεταξύ της σάρκας και του πνεύματος, μεταξύ του σαρκικού και του πνευματικού ανθρώπου, αλλά «...*όσοι δε (είναι) του Χριστού, εσταύρωσαν την ΣΑΡΚΑ* (όχι το «εγώ») *ομού με τα ΠΑΘΗ και τας ΕΠΙ-*

ΘΥΜΙΑΣ. *Εάν ζώμεν κατά το Πνεύμα, ας περιπατούμεν και κατά το Πνεύμα»* (Γαλάτες Ε/5:24-25).

Ο πιστός που ζει σαρκικά δίνει τροφή στον Διάβολο. Γνώριζε ότι εκεί στη σάρκα σου, στο μέρος εκείνο που μένει ακαλλιέργητο από το Πνεύμα του Θεού, ΓΙΑΤΙ ΕΣΥ ΔΕΝ ΑΦΗΝΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝΑ ΕΡΓΑΣΘΕΙ ΣΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ, εκεί γνώριζε πως τρέφεται ο Σατανάς και εφόσον εξακολουθείς να τον αφήνεις να τρέφεται, **τότε μεγαλώνει και αποκτά ισχυρά δικαιώματα επάνω σου.**

Έτσι εξηγείται, γιατί πολλοί χριστιανοί, είτε είναι μόνο ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ, είτε είναι και ΒΑΠΤΙΣΜΕΝΟΙ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ του Θεού, παρουσιάζουν ζωή πνευματικά χαμηλή, ζωή σαρκική, ζωή χωρίς πνευματικούς καρπούς, μια ζωή γεμάτη από καταλαλιά, φθόνο, έριδες, διχοστασίες, άγχος, υπερηφάνεια, μικρότητες, προβλήματα διάφορα, κλπ.. Εάν αφήσεις για παράδειγμα να σε καταλάβει η ζήλια για έναν πνευματικό αδελφό ή για κάποιον άλλο πρόσωπο, τότε αρχίζεις να δίνεις τροφή στον Διάβολο, του δίνεις τόπο και έτσι αυτός έχει όλο το δικαίωμα να μπει μέσα στη σάρκα σου, στον εξωτερικό άνθρωπο και να σε εξουσιάζει σ' αυτόν το τομέα της ζωής σου. **Το αποτέλεσμα είναι να χάσεις την ειρήνη σου, να χάσεις την επαφή σου με τον Κύριο Ιησού, δεν έχεις πλέον όρεξη για προσευχή και μελέτη του Λόγου του Θεού.** Αρχίζουν όλα σιγά - σιγά να σου φταίνει και τίποτα πλέον να μη σε ικανοποιεί.

Θα αναφέρω δύο περιστατικά από τη ζωή πιστών και αγίων ανδρών του Θεού, που σε κάποια στιγμή της ζωής τους έδωσαν τροφή στον Διάβολο, με τραγικά αποτελέσματα:

(α) Ένας αδελφός είχε ιδιαίτερο χάρισμα από τον Θεό κατά της παραμορφωτικής αρθρίτιδας. Η δόξα του Κυρίου ήταν επάνω του με φανερό τρόπο και όπου πήγαινε να διακονήσει τον Λόγο του Θεού, ο Κύριος Ιησούς ενεργούσε σημεία και τεράστια και όσοι έπασχαν από αρθρικές αρρώστιες, προσευχόταν και θεραπεύονταν όλοι. Λόγω των μεγάλων ευλογιών του Θεού στη ζωή του, ο αδελφός αυτός άνοιξε την καρδιά του σε **πνεύμα** (δαιμόνιο) **υπερηφάνειας,**

λέγοντας ότι «όλος ο κόσμος βρίσκεται μπροστά στα πόδια μου». Ο Κύριος τον μετατόπισε από τη διακονία του και επέτρεψε να κτυπηθεί με την ίδια ασθένεια που ο ίδιος είχε ελευθερώσει άλλους και φυσικά την ασθένεια αυτή, την προκαλούσε κάποιο ακάθαρτο **πνεύμα ασθένειας**, που είχε πλέον εξουσία στη ζωή του.

Ο αδελφός αυτός στην αρχή δέχτηκε την εισήγηση του Πονηρού ότι μόνον αυτόν χρησιμοποιεί ο Θεός για να ευλογήσει τους ανθρώπους, γιατί σ' αυτόν ευαρεστείται ο Θεός και ότι οι άλλοι εργάτες δεν είναι τόσο καλοί, όσο αυτός. Στη συνέχεια άνοιξε την καρδιά του σε πνεύματα υπερηφάνειας και εγωισμού και εφόσον συνέχισε να δίνει τόπο στον Διάβολο, μπήκε μέσα του **πνεύμα ασθένειας** και πέθανε από την ίδια αρρώστια, που ο Θεός τον είχε χρησιμοποιήσει θαυμαστά για τη θεραπεία άλλων.

(β) Μια άλλη περίπτωση έχουμε για κάποιον αδελφό, που διακονούσε τον Λόγο του Θεού στην Ελλάδα. Από τη μια μεριά κήρυττε το ευαγγέλιο και από την άλλη ζούσε και τη ζωή της αμαρτίας. Μια Κυριακή πρωϊ, καθώς κήρυττε τον Λόγο του Θεού, μια αδελφή από το ακροατήριο τον βλέπει να έχει το πρόσωπό του γεμάτο επιδέσμους. Ανησύχησε πάρα πολύ και άρχισε να στενοχωριέται και να σκέφτεται πως κάτι κακό του συνέβηκε και μάλιστα νόμισε ότι κάπου χτύπησε με το αυτοκίνητό του.

Όταν τελείωσε το κήρυγμα και πήγε να τον χαιρετήσει και να τον ρωτήσει τι του συνέβηκε, διαπίστωσε με έκπληξη ότι το πρόσωπό του ήταν τελείως καθαρό. Αμέσως κατάλαβε ότι ο Κύριος της είχε αποκαλύψει με όραση, ποιος ήταν στην πραγματικότητα ο κήρυκας ενώπιόν Του και ότι η καρδιά του δεν ήταν καθαρή μπροστά στον Θεό. Δεν είπε τίποτα στον ίδιο, αλλά πλησίασε την σύζυγό του και της είπε «ο Κύριος μου έδειξε ότι ο άνδρας σου είναι γεμάτος ανομίες», και της εξήγησε τι ακριβώς είδε. Η γυναίκα του, που γνώριζε τη ζωή που αυτός ζούσε, του το είπε και από

τότε ο αδελφός αυτός σταμάτησε τη διακονία του Λόγου του Θεού, σταμάτησε να κηρύττει και λίγο αργότερα έφυγε και από την εκκλησία.

Ο αδελφός αυτός είχε δώσει τόπο στην καρδιά του στον Διάβολο, με αποτέλεσμα ο Διάβολος, ο αρχαίος όφιος να τρέφεται απ' αυτόν, αλλά ο Θεός όμως τον αποκάλυψε και τον μετατόπισε, γιατί θέλει οι εργάτες Του να είναι καθαροί και άγιοι και θέλει άγια χείλη να κηρύττουν τον άγιο λόγο Του, γιατί ο ίδιος είναι ΑΓΙΟΣ.

Μη δίνεις τροφή στον Διάβολο! Πάρε την εξουσία και τη δύναμη που σου δίνει ο Κύριος Ιησούς και άρχισε να επιτιμάς τον Πονηρό και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι, εφόσον ζούμε μέσα σ' έναν κόσμο που ολόκληρος *«...κείται εν τω πονηρώ»* (Α' Ιωάννου Ε/5:19), ο "Πονηρός και Πειράζων" θα έρχεται συνέχεια και θα μας πειράζει, διεκδικώντας δικαιώματα επάνω στη ζωή μας. Ας μην του δίνουμε τόπο.

Ο Διάβολος λοιπόν και οι πονηρές του δυνάμεις δεν μπορούν να επηρεάσουν το πνεύμα μας, γιατί εκεί είναι η κατοικία του Θεού. Μπορούν όμως να επηρεάσουν την ψυχή μας. Ο Ιάκωβος στην ομώνυμη επιστολή του γράφει *«...δέχθητε μετά πραότητος τον εμφυτευθέντα λόγον, ΤΟΝ ΔΥΝΑΜΕΝΟΝ να σώση τας ψυχάς σας»* (Ιάκωβος Α/1:21). Το πνεύμα του ανθρώπου είναι το μέρος της ανθρώπινης ύπαρξης που αναγεννιέται και λαμβάνει αιώνια ζωή, είναι το πνεύμα μας που γίνεται "νέο κτίσμα εν Χριστώ Ιησού". Δεν συμβαίνει όμως το ίδιο και με την ψυχή μας, για τη σωτηρία της οποίας χρειάζεται ένας διαρκής αγώνας. Η ψυχή μας είναι το μυαλό μας (ο νους) και οι αισθήσεις μας και χρειάζεται δουλειά να γίνει σ' αυτά.

Ο απόστολος Παύλος γράφει *«...Και μη συμμορφώνεσθε με τον αιώνα τούτον, αλλά μεταμορφώνεσθε ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΟΟΣ ΣΑΣ, ώστε να δοκιμάζετε τι (είναι) το θέλημα του Θεού το αγαθόν, και ευάρεστον και τέλειον»* (Ρωμαίους ΙΒ/12:2). Ο Δαβίδ λέγει *«ΗΝΩΡΘΩΣΕΝ την ψυχήν μου»* (Ψαλμός ΚΓ/23:3). Πουθενά δεν γράφει ο Λόγος του Θεού ότι το πνεύμα μας ανακαίνιζεται, μόνο η

ψυχή μας ανακαινίζεται, σώζεται και ανορθώνεται και αυτό γίνεται όταν το μυαλό μας ανακαινίζεται με τον εμφυτευθέντα μέσα μας θεόπνευστο **Λόγο** του Θεού.

Ο Διάβολος δεν μπορεί να πειράξει την κατοικία του Θεού, το πνεύμα μας, μπορεί όμως να επηρεάζει την ψυχή μας, να επηρεάζει τις σκέψεις μας και τις αισθήσεις μας και μετά, αφού εμείς αποδεχτούμε τις εισηγήσεις του, θα κάνει κατοχή και στο σώμα μας. Εμείς με την εξουσία του ΑΙΜΑΤΟΣ του Ιησού και με τη δύναμη του ΟΝΟΜΑΤΟΣ Του, θα επιτιμούσε τις δυνάμεις της πονηρίας και θα έχουμε τη νίκη. Γνώριζε ότι τίποτα δεν θα είναι αδύνατον για σένα, γιατί Αυτός που είναι μέσα σου (ο Ιησούς), είναι ισχυρότερος απ' αυτόν που είναι στον κόσμο (τον Διάβολο).

Ο Κύριος όμως έχει ένδοξα σχέδια για τους αγίους Του, θέλει και το σώμα μας να υποταχθεί με τη θέλησή μας κάτω από την ευλογία Του και να γίνει ο ναός του αγίου Πνεύματός Του (Α' Κορινθίους Γ/3:16, ς'16:19-20) και να «*διατηρηθεί ολόκληρον το ΠΝΕΥΜΑ μας, και η ΨΥΧΗ, και το ΣΩΜΑ, αμέμπτως εις την παρουσία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού*» (Α' Θεσσαλονικείς Ε/5:23).

4. ΚΑΘΑΡΙΣΕ ΤΟ "ΣΑΛΟΝΙ" ΣΟΥ

Ένα άλλο σημείο που πρέπει να γνωρίζει ο πιστός για το θέμα αυτό, είναι τα λόγια του απόστολου Παύλου: «*Διότι εξεύρωμεν ότι ο νόμος είναι πνευματικός, ΕΓΩ ΔΕ ΕΙΜΑΙ* (δεν λέγει "ήμουνα", αλλά "είμαι", σε χρόνο ενεστώτα) *ΣΑΡΚΙΚΟΣ, πεπωλημένος υπό την αμαρτίαν..... επειδή εκείνο το οποίον θέλω, τούτο δεν πράττω, αλλ' εκείνο το οποίον μισώ, τούτο πράττω...*» (Ρωμαίους Ζ/7:14-15) και συνεχίζει πιο κάτω στο εδάφιο 18 «*Διότι εξεύρω ότι δεν κατοικεί ΕΝ ΕΜΟΙ, τουτέστιν εν τη σαρκί μου, αγαθόν...*» .

Εδώ ο Παύλος μας μιλάει συγκεκριμένα για την επίδραση και τη δύναμη της αμαρτίας επάνω στον πιστό, τον αναγεννημένο άνθρωπο, όχι στον μη πιστό, σε αυτόν δηλαδή που δεν έχει προσωπική σχέση με τον Ιησού, γιατί ο Παύλος μιλάει **μέσα από την προσωπική του εμπειρία**, αφότου γνώρισε τον Ιησού Χριστό προσωπικό του σωτήρα και λυτρωτή, αυτό το διευκρινίζει ο ίδιος, λέγοντας: «*Διότι ΗΛΥΝΟΜΑΙ μεν εις τον νόμον του Θεού κατά τον*

εσωτερικόν άνθρωπον, βλέπω όμως ΕΝ ΤΟΙΣ ΜΕΛΕΣΙΝ ΜΟΥ (=μέσα εις τα μέλη μου) άλλον νόμον αντιμαχόμενον εις τον νόμον του νοός μου, και αιχμαλωτίζοντά με εις τον νόμον της αμαρτίας ΤΟΝ ΟΝΤΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΜΕΛΕΣΙ ΜΟΥ...» (Ρωμαίους Ζ/7:22-23).

Λέγει **"ηδύνομαι"**, δηλαδή "ευχαριστιέμαι στο νόμο του Θεού" και δεν μπορούσε ποτέ ο Παύλος να ευχαριστιέται, (να "ηδύνεται") στο νόμο του Θεού ΕΑΝ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΓΝΩΡΙΣΕΙ προσωπικά ΠΡΩΤΑ ΤΟΝ ΘΕΟ, εν Χριστώ Ιησού. Και συνεχίζει να λέγει *«...και αιχμαλωτίζοντά με εις τον νόμον της αμαρτίας ΤΟΝ ΟΝΤΑ ΕΝ (=ο οποίος είναι μέσα) ΤΟΙΣ ΜΕΛΕΣΙ ΜΟΥ»*. Η αμαρτία είναι μέσα στα μέλη μας, γι' αυτό πρέπει να ζητάμε από τον Κύριο Ιησού να μας κρατά συνέχεια άγιους, αγνούς και καθαρούς, ώστε να μη δίνουμε τροφή και τόπο στον Διάβολο.

«Ευχαριστώ εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών» (εδ.25) λέγει ο Παύλος και εκεί στον Κύριο Ιησού είναι η ελευθερία μας από τις δαιμονικές επιρροές και επιδράσεις και εφόσον έχουμε καθημερινή επαφή μαζί Του, τότε δεν θα δουλεύουμε *«με την σάρκα εις τον νόμον της αμαρτίας»* (Ρωμαίους Ζ/7:25).

- **Στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης** η παρουσία του Θεού βρισκόταν μέσα στην "Κιβωτό της Διαθήκης" που βρισκόταν αρχικά στη Σκηνή του Μαρτυρίου και αργότερα μέσα στο ναό του Σολομώντα στην Ιερουσαλήμ.
- **Στην περίοδο της Καινής Διαθήκης**, ο Θεός δεν κατοικεί σε χειροποίητους ναούς (Πράξεις Ζ/7:48, Ιωάννης Δ/4:24), αλλά ναός Του είναι το σώμα των πιστών που έχουν βαπτισθεί με το άγιο Πνεύμα Του. Είναι ο **"τύπος"** (Σκηνή Μαρτυρίου ή ναός Σολομώντα) και το **"αντίτυπον"** (ναός του σώματός μας).

Να επανέλθουμε στο περιστατικό που ο Ιησούς πήγε στο ναό και βλέποντας τους εμπόρους να έχουν κάνει κατάληψη του χώρου, πήρε ένα μαστίγιο και γεμάτος θεία οργή τους πέταξε όλους έξω, λέγοντας *«μη κάμνετε τον οίκον του Πατρός μου οίκον εμπορίου»* (Ιωάννης Β/2:16). Εδώ έχουμε τον τύπο, ενώ το αντίτυπο είναι η καρδιά του ανθρώπου, που πριν αναγεννηθεί ήταν γεμάτη

με ζώα, χοίρους, φίδια, τσακάλια, κλπ, που όλα αυτά αντιπροσωπεύουν δαιμόνια.

Ο άνθρωπος πρέπει να πάρει το μαστίγιο του Λόγου του Θεού και του Πνεύματός Του και να πετάξει έξω όλα αυτά τα ζώα (δαιμόνια) που έχει μέσα του και να καθαρίσει ο οίκος του, το σώμα του. Η καρδιά μας τυπολογικά είναι ένα σαλόνι, που μέσα του κατοικούσαν ακάθαρτα ζώα, τα οποία όταν πετάχτηκαν έξω, το σαλόνι καθάρισε. Αυτό είναι η αναγέννηση του ανθρώπου και το σώμα του είναι πλέον καθαρό, αλλά δεν αρκεί μόνον αυτό, γιατί υπάρχει ο κίνδυνος να επιστρέψουν πάλι τα δαιμόνια και να εισέλθουν μέσα του.

Αυτό το εξήγησε ο ίδιος ο Ιησούς με τον πιο απλό και κατανοητό τρόπο, λέγοντας ότι το πονηρό ακάθαρτο πνεύμα που κατοικούσε μέσα στον άνθρωπο, όταν θα βγει από μέσα του, δεν θα βρίσκει πουθενά ανάπαυση και θα θελήσει να επιστρέψει και πάλι στην προηγούμενη κατοικία του, που ήταν το σώμα του πιστού πλέον ανθρώπου. Ας προσέξουμε, πως ακριβώς το περιέγραψε ο Ιησούς: *«Όταν δε το ακάθαρτον πνεύμα εξέλθει από τον ανθρώπον, διέρχεται δι' ανύδρων τόπων και ζητεί ανάπαυσιν και δεν ευρίσκειΤότε λέγει· "Ας επιστρέψω εις τον οίκόν ΜΟΥ, όθεν εξήλθον" και ελθόν ευρίσκει αυτόν ΚΕΝΟΝ (άδειον), σεσαρωμένον και εστολισμένον»* (Ματθαίος ΙΒ/12:43-44).

Το δαιμόνιο σκέφτηκε ότι μόνο του ήταν ανίσχυρο, γι' αυτό και εκδιώχθηκε, έπρεπε λοιπόν να φέρει μαζί του για ενίσχυση και άλλες πονηρές δυνάμεις, πιο ισχυρές από τον εαυτό του, για να επανακτήσει το έδαφος που έχασε, το οποίο θεωρούσε δικό του ("να επιστρέψω στον οίκο ΜΟΥ" είπε), ήθελε να διεκδικήσει και πάλι τα δικαιώματα που έχασε: *«Τότε υπάγει και παραλαμβάνει μεθ' εαυτού επτά άλλα πνεύματα πονηρότερα εαυτού, και εισελθόντα κατοικούν εκεί, και ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΕΣΧΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΚΕΙΝΟΥ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ»* (Ματθαίος ΙΒ/12:45).

Τι πρέπει να κάνει ο αναγεννημένος πιστός για να μη συμβεί αυτό και να είναι συνέχεια καθαρός ο οίκος του, το σώμα του; Στην περίπτωση αυτή, η λύση του προβλήματος είναι μία για

κάθε πιστό. Χρειάζεται να έρθει ο Κύριος Ιησούς και να μας βαπτίσει με το άγιο Πνεύμα Του, να γεμίσει όλο τον οίκο μας (το σώμα μας) με την παρουσία Του και τη δόξα Του και εφόσον το σώμα μας γίνεται ο ναός του αγίου Πνεύματος του Θεού, τότε και η θύρα εισόδου για τα δαιμόνια σφραγίζεται (βλ. Α' Κορινθίους Γ/3:16, ς'/6:19, Εφεσίους Β/2:21-22, Β' Κορινθίους ς'/6:16-18, κλπ).

Εάν ο πιστός δεν βαπτισθεί με το άγιο Πνεύμα, ή εάν έχει μεν βαπτισθεί, αλλά συνέχεια δίνει τόπο στον Διάβολο, τότε ο Διάβολος **απαιτεί** τα δικαιώματά του και τα πονηρά πνεύματα επιστρέφουν από εκεί που βγήκαν. **Γι' αυτό πρέπει ο πιστός να διατηρεί πάντα καθαρό το σαλόνι της καρδιάς του.**

5. ΤΙ ΑΝΑΦΕΡΕΙ Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Όσα συμβαίνουν συνήθως στη ζωή μας είναι ενέργειες των πνευμάτων του πονηρού υπερβατικού κόσμου και έχουμε πολλά παραδείγματα μέσα από την Αγία Γραφή. Αναφέρω παρακάτω μερικές περιπτώσεις ενδεικτικά και θα δούμε πολύ περισσότερες και με λεπτομέρειες στα επόμενα κεφάλαια:

(1) ΠΝΕΥΜΑ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

«Κάποια γυνή είχε πνεύμα ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ δεκαοκτώ έτη, και ήτο συγκύπτουσααύτη δε, ούσα θυγάτηρ του Αβραάμ, την οποία ο ΣΑΤΑΝΑΣ έδεδεν ιδού δεκαοκτώ έτη...» (Λουκάς ΙΓ/13:10-17).

Εδώ μας λέγει η Γραφή ότι γυναίκα αυτή, η οποία είχε μέσα της δαιμόνιο ασθένειας, **ήταν θυγατέρα του Αβραάμ**, ήταν δηλαδή πιστή στον Θεό, γνώριζε και ακολουθούσε τον άγιο νόμο Του. Δεν ήταν έξω από τις υποσχέσεις και τις επαγγελίες του Θεού, αλλά ζούσε μέσα σ' αυτές και όμως ο Πονηρός είχε αποκτήσει επάνω της δικαιώματα.

«...Μου εδόθη ΣΚΟΛΟΨ εις την σάρκα, ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΑΤΑΝ, δια να με ραπίζει, δια να μην υπεραίρωμαι» (Β' Κορινθίους ΙΒ/12:7). Ίσως αναρωτηθεί κάποιος "Είναι δυνατόν ο Παύλος, που ήταν γεμάτος από το Πνεύμα και τη δύναμη του Θεού, να έχει μέσα του κάποιο πνεύμα που του δημιουργούσε προβλήματα;" Ναι, είναι δυνατόν, γιατί έτσι μας διδάσκει ο Λόγος του Θεού, αλλά και ο ίδιος ο Παύλος το αναφέρει για

τον εαυτό του και στην Ρωμαίους Ζ/7:12-25. Όπως ο ίδιος ο απόστολος Παύλος γράφει, ότι αυτό το επέτρεψε ο Θεός «για να μην υπερηφανευθεί» για τις πολλές αποκαλύψεις που του είχε δώσει.

Εδώ θα ήθελα να κάνω και μία αναγκαία διευκρίνιση: Μία μεγάλη μερίδα μελετητών και ερμηνευτών της Βίβλου πιστεύει ότι ο σκόλοπας, ο άγγελος του Σατανά, που ήταν στη σάρκα του Παύλου ήταν κάποιο πνεύμα ασθένειας. Εδώ ο ίδιος ο Παύλος δεν λέγει ρητά ότι είχε πρόβλημα ασθένειας, αλλά λέγει για σκόλοπα και "σκόλοψ" στην Βίβλο είναι το "αγκάθι". Υπήρχε κάποιο αγκάθι από τη δράση των πονηρών δυνάμεων επάνω στη ζωή του Παύλου, που του προξενούσε πόνο, για να τον κρατεί ταπεινό και να μην υπερηφανεύεται. Ο Ιεζεκιήλ αναφέρεται για «σκόλοπα πικρίας και ακάνθα οδύνης» (βλ. Ιεζεκιήλ ΚΗ/28:24).

Το ίδιο αναφέρεται και στον Ιεζεκιήλ Β/2:6 «*Και συ, υιέ ανθρώπου, μη φοβηθείς απ' αυτών και από των λόγων αυτών μη δειλιάσεις, διότι είναι ΑΚΑΝΘΑΙ και ΣΚΟΛΟΠΕΣ μετά σου, και κατοικείς μεταξύ ΣΚΟΡΠΙΩΝ· μη φοβηθείς από των λόγων αυτών και από προσώπου αυτών μη τρομάξεις, διότι είναι οίκος αποστάτης*». Αναμφισβήτητα στη ζωή του Παύλου υπήρχαν "σκόλοπες", "αγκάθια" και "σκορπιοί" στη σάρκα του για να τον ραπίζουν.

Βλέπε επίσης:

Μάρκος Θ/9:17-25 (πνεύμα άλαλον), Ματθαίος Θ/9:32-34 (πνεύμα κωφόν δαιμονιζόμενον), Ματθαίος ΙΒ/12:22 και Λουκάς Η/8:26-39, ΙΑ/11:14 (δαιμόνιον κωφόν), κλπ.

(2) ΠΝΕΥΜΑ ΠΛΑΝΗΣ

«*Το δε πνεύμα ρητώς λέγει, ότι εις τους ύστερους καρούς θέλουν αποστατήσει μερικοί από της πίστεως, προσέχοντες εις ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΠΛΑΝΗΣ και εις διδασκαλίας δαιμονίων...*» (Α΄ Τιμόθεου Δ/4:1). Πολλοί χριστιανοί που έχουν γνωρίσει τη χάρη και τις ευλογίες του Θεού στη ζωή τους, αποστατούν γιατί δίνουν τόπο στην καρδιά τους σε πνεύματα πλάνης και

απάτης. Ο ίδιος ο Ιησούς είπε ότι ο Διάβολος, δεν θα πλανήσει μόνον τους απλούς πιστούς, αλλά θα πλανήσει και τους εκλεκτούς (Ματθαίος ΚΔ/24:24). Στην Αποκάλυψη ΙΒ/12:4 αναφέρεται ότι η ουρά του Δράκοντα, του Διαβόλου «έσπρε το τρίτον των ΑΣΤΕΡΩΝ του ουρανού, και έριψεν αυτούς εις την γην». Μέσα στην Αγία Γραφή οι εργάτες του Θεού παρομοιάζονται με «αστέρες» (βλέπε: Δανιήλ ΙΒ/12:3, Α΄ Κορινθίους ΙΕ/15:41)

- (3) **ΠΝΕΥΜΑ ΨΕΥΔΟΥΣ:** Βλέπε, Α΄ Βασιλέων ΚΒ/22:22, Β' Χρονικών ΙΗ/18:21-22, κλπ (διάβασε τα εδάφια αυτά από τη Γραφή σου).
- (4) **ΠΝΕΥΜΑ ΜΑΝΤΕΙΑΣ - ΠΥΘΩΝΟΣ:** Βλέπε, Λευιτικό ΙΘ/19:31, Κ/20:27, Α΄ Σαμουήλ ΚΗ/28:3-9, Πράξεις Ις΄/16:16-18, ΙΘ/19:16-18.
- (5) **ΠΝΕΥΜΑ ΠΟΡΝΕΙΑΣ:** Βλέπε: Ωσηέ Δ/4:12, Ε/5:4 /κλπ..
- (6) **ΠΝΕΥΜΑ ΑΚΑΘΑΡΤΟΝ:** Βλέπε, Ματθαίος Η/8:28, ΙΒ/12:43-44, ΙΖ/17:14-18, Λουκάς Δ/4:33-35, ς΄/6:18, ΙΑ/11:24, Μάρκος Α/1:23, Γ/3:30, Ε/5:2, Ζ/7:25, Αποκάλυψη Ις΄/16:13, Ζαχαρίας ΙΓ/13:2, κλπ.

Ο πιστός πρέπει με **εξουσία** και **δύναμη** Πνεύματος αγίου να επιτιμά τις πονηρές δυνάμεις του σκότους στο παντοδύναμο όνομα του Κυρίου ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ για να ελευθερωθεί ο ίδιος, η οικογένειά του και όσοι από το λαό του Θεού βρίσκονται σε πνευματικά δεσμά. Η εκκλησία του Ιησού σήμερα έχει ανάγκη από αποκατάσταση, αγιότητα και καθαρισμό, ώστε να είναι έτοιμη για να την παραλάβει ο νυμφίος Χριστός, να είναι νύμφη ντυμένη με το λευκό ένδυμα της δικαιοσύνης και κοσμημένη με αγιότητα, ευσέβεια και καθαρότητα.

Για να συμβεί όμως αυτό, πρέπει να ζητεί αδιάλειπτα τον αγιασμό της, να ζητεί από τον Κύριο της δόξας να την καθαρίζει από τα πνεύματα της πονηρίας που φιλοξενεί μέσα της. Ο ίδιος ο Ιησούς μας προειδοποιεί: «και δεν θέλει εισέλθει εις αυτήν» (στην ουράνια πόλη) *ο υ δ έ ν το οποίο ΜΙΑΙΝΕΙ και προξενεί ΒΑΕΛΥΓΜΑ, και ΨΕΥΔΟΣ, αλλά μόνον οι γεγραμμένοι εις το βιβλίον της ζωής του Αρνίου*» (Αποκάλυψη ΚΑ/21:27).

6. ΣΕ ΠΟΙΟΥΣ ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Θα ήθελα να κάνω μία βασική επισήμανση, ώστε να αρθούν τυχόν απορίες και ερωτηματικά, που μπορεί να έχει ο αναγνώστης, ο οποίος δεν είναι αρκετά εξοικειωμένος με τις αλήθειες και τις διδασκαλίες της Αγίας Γραφής. **Το βιβλίο αυτό απευθύνεται κατά βάση σε συγκεκριμένη κατηγορία ανθρώπων.** Δεν απευθύνεται σε άτομα που ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ προσωπική σχέση με τον Κύριο Ιησού, γιατί πολλές έννοιες δεν θα μπορούν να τις κατανοήσουν, λόγω έλλειψης επαρκούς γνώσης του Λόγου του Θεού. Απευθύνεται σε όλους, όσους έχουν δεχτεί το λυτρωτικό έργο του Ιησού Χριστού στο σταυρό του Γολγοθά, σε όσους έχουν πλυθεί με το τίμιο αίμα Του και τώρα είναι λυτρωμένα δικά Του παιδιά.

Είναι αυτονόητο ότι μπορεί μεν ένα οποιοδήποτε βιβλίο να απευθύνεται **ΕΙΔΙΚΑ** σε μια συγκεκριμένη κατηγορία ανθρώπων, λόγω θέματος, αλλά το κάθε βιβλίο απευθύνεται και **ΓΕΝΙΚΑ** σε όλους τους ανθρώπους, δεν εξαιρείται κανένας και ιδιαίτερα όταν το θέμα του βιβλίου αποκαλύπτει τον άγιο Θεό και τον Λόγο Του. Η ειδοποιός διαφορά είναι ο τρόπος που η κάθε κατηγορία προσεγγίζει το θέμα και πως ανταποκρίνεται σ' αυτό.

7. ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

Για την εύκολη κατανόηση της γλώσσας της Αγίας Γραφής στη μελέτη μας αυτή χρησιμοποιείται το κείμενο της μετάφρασης του αρχιμανδρίτη **Νεόφυτου Βάμβα**, σε **νέα απλοποιημένη μορφή** όπου λέξεις του κειμένου μεταφράζονται στη δημοτική.

Είναι μία καινοτομία που εισάγεται αποκλειστικά από τις εκδόσεις **"ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"** και πρόκειται για έναν εξαιρετο συνδυασμό της **ΑΠΛΗΣ ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΑΣ** με τη **ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ**, όπου υπερισχύει η καθαρεύουσα, ώστε, αφενός μεν να μην αλλοιώνεται η αρχική μορφή του κειμένου του Ν.Βάμβα και αφετέρου το κείμενο να είναι πλέον προσιτό και σ' αυτούς που δεν είναι γνώστες της αρχαίας Ελληνικής γλώσσας.

Εφεξής το κείμενο αυτό, θα αποκαλείται **"νέος ΒΑΜΒΑΣ απλοποιημένος - ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"** (συντομ/κά "νΒΦ").

- Σε αρκετές περιπτώσεις που το κείμενο του Βάμβα είναι κατανητό, τίθεται **αυτούσιο** στην αρχική του μορφή, χωρίς καμιά διαφοροποίηση λέξεων.
- Πολλά εδάφια έχουν τεθεί, όπως αναφέρονται στο πρωτότυπο αρχαίο Ελληνικό κριτικό κείμενο και υπάρχει η σχετική ένδειξη (**έκδοση UBS**).
- Σε όσες περιπτώσεις ο Βάμβας έχει στο κείμενό του μεταφράσει λάθος κάποια λέξη από το πρωτότυπο αρχαίο Ελληνικό κείμενο της Καινής Διαθήκης, τίθεται **απευθείας** η σωστή μετάφραση της λέξης του αρχαίου κειμένου και σαν ένδειξη θα βρίσκεται μέσα σε εισαγωγικά.
- Όσες λέξεις βρίσκονται **μέσα σε παρένθεση**, δεν υπάρχουν στο θεόπνευστο αρχαίο Ελληνικό κείμενο.

Για τις παραπομπές των εδαφίων χρησιμοποιούνται και ΓΡΑΜΜΑΤΑ (**A,B,Γ, ...κλπ**) και ΑΡΙΘΜΟΙ (**1,2,3,κλπ**). Για παράδειγμα «βλ. Ματθαίος Ε/5:8 και Αποκάλυψη ΙΒ/12:9», δηλαδή Ματθαίος, 5^ο κεφάλαιο (**Ε΄**) και εδάφιο **8** και Αποκάλυψη, 12^ο κεφάλαιο (**ΙΒ΄**) και εδάφιο **9**.

Αυτό κρίθηκε απαραίτητο για διευκόλυνση των αναγνωστών που χρησιμοποιούν κείμενο της Αγίας Γραφής σε νέο Ελληνική μετάφραση, όπου στα εδάφια και στις παραπομπές χρησιμοποιούνται μόνον ΑΡΙΘΜΟΙ (Αραβικοί αριθμοί) και καθόλου ΓΡΑΜΜΑΤΑ (Ελληνικοί αριθμοί).

Επειδή στη μελέτη μας αυτή, θα κάνουμε χρήση πληθώρας εδαφίων και αποσπασμάτων από τα κείμενα της Αγίας Γραφής, θα συνιστούσα στον αναγνώστη (1) **να διαβάξει** τα εδάφια αυτά με προσοχή και με προσευχή, (2) **να μην τα προσπερνά** με το σκεπτικό ότι «*τα γνωρίζει*» και (3) **να δίνει ιδιαίτερη** προσοχή στις λέξεις που είναι με ζωηρά γράμματα (γραφή bold), ή στις λέξεις που μέσα στο κείμενο είναι με κεφαλαία, ή στις εκφράσεις και προτάσεις οι οποίες έχουν υπογράμμιση. Αυτές οι διαφοροποιήσεις στις λέξεις γίνονται για να δοθεί έμφαση σε κάποιο συγκεκριμένο θέμα, στο οποίο αναφέρεται το εδάφιο και θα πρέπει ο αναγνώστης να το προσέξει ιδιαίτερα.

8. ΜΟΡΦΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

Τόσο στο βιβλίο αυτό, όσο και σε όλα τα βιβλία των εκδόσεων «ΦΙΛΑΦΕΛΦΟΣ», ο αναγνώστης θα έχει παρατηρήσει ότι η μορφοποίηση του κειμένου δεν ακολουθεί τον γενικό κανόνα που ακολουθούν όλοι οι συγγραφείς και οι εκδότες. Οι εκδόσεις «ΦΙΛΑΦΕΛΦΟΣ» έχουν εισαγάγει μια **καινοτομία** στο χώρο του βιβλίου (ίσως μοναδική), που διαφοροποιούνται ριζικά στην επιμέλεια και στην παρουσίαση του κειμένου.

Η διαφοροποίηση έγκειται στο γεγονός ότι πάρα πολύ συχνά, σχεδόν σε όλες τις παραγράφους, λέξεις ή προτάσεις να είναι με **έντονα γράμματα** (bold γραφή), ή με **πλάγια γράμματα** (italic γραφή), ή να έχουν **υπογράμμιση**, ή να έχουν κάποιο άλλο χαρακτηριστικό, όπως αλλαγή γραμματοσειράς ή κεφαλαία γράμματα, ή εισαγωγικά, κλπ. Αυτό γίνεται για να δοθεί έμφαση στη συγκεκριμένη λέξη ή πρόταση, ώστε να την προσέξει ιδιαίτερα ο αναγνώστης. Στην πράξη έχει παρατηρηθεί ότι με αυτόν τον τρόπο η ανάγνωση είναι ευχάριστη, δεν είναι καθόλου κουραστική και ότι τα νοήματα συγκρατούνται από τον αναγνώστη, πολύ πιο εύκολα.

9. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Το βιβλίο αυτό χωρίζεται σε 3 μεγάλες ενότητες:

- «**ΞΕΣΚΕΠΑΖΟΝΤΑΣ τον εχθρό**» (κεφάλαια: 01 - 07)
- «**ΣΥΝΤΡΙΒΟΝΤΑΣ τον εχθρό**» (κεφάλαια: 08 - 15)
- «**ΣΠΑΖΟΝΤΑΣ τα δεσμά του εχθρού**» (κεφάλαια: 16 - 20)

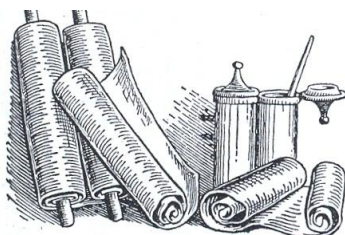
- (α) Η πρώτη ενότητα φέρει τον τίτλο: «**ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ - Ξεσκεπάζοντας τον εχθρό**» (κεφάλαια:01-07) και αναφέρεται στις μεθοδίες και στα διανοήματα που χρησιμοποιεί ο Διάβολος και οι πονηρές δυνάμεις του για να εξαπατήσει το λαό του Θεού.
- (β) Η δεύτερη ενότητα φέρει τον τίτλο: «**ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ - Συντρίβοντας τον εχθρό**» (κεφάλαια:08-15) και αναφέρεται στους τρόπους και στις τεχνικές που εφαρμόζει ο πιστός για τη διεξαγωγή ενός νικηφό-

ρου πνευματικού πολέμου κατά των πονηρών δαιμονικών δυνάμεων.

- (γ) Η τρίτη ενότητα τιτλοφορείται «**ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙЗОΦΡΕΝΕΙΑ - Σπάζοντας τα δεσμά του εχθρού**» (κεφάλαια: 16-20). Πρόκειται για μια θαυμαστή αποκάλυψη του Κυρίου Ιησού, όπου τα σχέδια του εχθρού αποκαλύπτονται, οι μεθοδείες του ξεσκεπάζονται και η εκκλησία προχωρεί από νίκη σε νίκη και από δόξα σε δόξα.

Ολόκληρο το βιβλίο είχε εκδοθεί για πρώτη φορά το έτος **2001** ως τριλογία, σε τρία ξεχωριστά βιβλία των **80** σελίδων το καθένα, χωρισμένα σύμφωνα με τις παραπάνω ενότητες. **Με την παρούσα έκδοση έχουν ενοποιηθεί οι τρεις ενότητες σε ένα ενιαίο βιβλίο, το οποίο αποτελεί μια μοναδική έκδοση.** Η 3η ενότητα εξακολουθεί να κυκλοφορεί και σε ξεχωριστή έκδοση, λόγω της ιδιαιτερότητας του θέματος.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
Φεβρουάριος 2023



**ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
από
ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ**

Μέρος ΠΡΩΤΟ

**ΞΕΣΚΕΠΑΖΟΝΤΑΣ
ΤΟΝ ΕΧΘΡΟ**

Κεφάλαια 1 - 7

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ

Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ

«ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΣΤΟ ΣΑΛΟΝΙ»

Τα δαιμονικά πνεύματα μπορούν να εισβάλλουν και να κατοικήσουν μέσα σε ανθρώπινα σώματα. Είναι ο βασικός σκοπός τους να κάνουν αυτό το πράγμα, **είναι η κατ' εξοχήν αποστολή τους**. Με το να κατοικούν τα δαιμόνια μέσα σ' ένα άτομο κερδίζουν μεγαλύτερο πλεονέκτημα να το ελέγχουν, παρά δουλεύοντας απ' έξω. Όταν κατοικούν δαιμόνια μέσα σ' ένα άτομο, τότε λέμε ότι **"έχει"** πονηρά πνεύματα, ή ότι **"είναι"** με πονηρά πνεύματα, ή ότι **"κατέχεται"** από τα πνεύματα αυτά (βλ. Μάρκος Α/1:23, Ε/5:2, Θ/9:17, Λουκάς Δ/4:33, Ματθαίος Δ/4:24, κλπ). Η λέξη "ΔΑΙΜΟΝΙΖΟΜΑΙ", που αναφέρεται μέσα στην Καινή Διαθήκη πολλές φορές αποδίδεται με το νόημα της λέξης "ΚΑΤΕΧΟΜΑΙ". Αυτό όμως έχει δημιουργήσει πολλά προβλήματα, γιατί η χρήση της λέξης "κατέχεται" προϋποθέτει **τέλεια ιδιοκτησία**, σε όλες τις περιπτώσεις, όπου χρησιμοποιείται.

Με αυτή την έννοια ένας αναγεννημένος πιστός ποτέ δεν είναι δυνατόν να κατέχεται από δαιμονικά πνεύμα. Δεν θα μπορούσε να είναι ιδιοκτησία των δαιμονίων, **ΕΠΕΙΔΗ είναι ιδιοκτησία** του αναστημένου και ένδοξου Ιησού Χριστού:

«Εξεύροντες ότι δεν ελυτρώθητε από της ματαίας πατροπαραδότου διαγωγής σας διά φθαρτών, αργυρίου ή χρυσίου, αλλά ΔΙΑ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ως Αμνού αμώμου και ασπίλου» (Α΄ Πέτρου Α/1:18-19).

«...Ἡ δεν ἐξεύρετε, ὅτι τὸ σῶμα σας Εἶναι ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ "ΤΟΥ ΕΝ ΥΜΙΝ" (του κατοικούντος μέσα σας), τὸ ὁποῖον ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ δεν εἶσθαι (κύριοι) εαυτῶν; ΔΙΟΤΙ ΗΓΟΡΑΣΘΗΤΕ ΔΙΑ ΤΙΜΗΣ, δ ο ξ α σ α τ ε λοιπόν τον Θεόν διὰ του ΣΩΜΑΤΟΣ σας καὶ διὰ του ΠΝΕΥ-

ΜΑΤΟΣ σας, τα οποία είναι του Θεού» (Α΄ Κορινθίους 5'/6:19-20).

Ο χριστιανός θα έπρεπε πάντα να θεωρεί τα δαιμόνια που κατοικούν μέσα του, σαν περιττούς και ανεπιθύμητους παραβάτες. **ΠΑΡΑΒΑΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΠΟΙΟΣ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΠΑΡΑΝΟΜΑ ΚΑΙ ΜΕ ΑΠΑΤΗ ΠΑΡΑΒΙΑΖΕΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΟΥ ΆΛΛΟΥ.** Οι παραβάτες μπορούν να συνεχίσουν τις παράνομες προσπάθειες και δραστηριότητές τους, μέχρι να αντιμετωπισθούν και να ελεγχθούν πάνω στη βάση των νομίμων δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Ο Ιησούς έχει εξαγοράσει τον πιστό με το ίδιο Του το αίμα και του έχει δώσει το δικαίωμα να ορίσει Αυτόν διαχειριστή της ζωής του. Ο Διάβολος δεν έχει πλέον νόμιμα δικαιώματα επάνω του και είναι προσωπική υπόθεση του κάθε πιστού να υπερασπίσει ο ίδιος τα δικαιώματά του. Κανένα δαιμόνιο δεν μπορεί να μείνει, αν ο πιστός το αρνιέται με σοβαρότητα: *«Αντισταθήτε εις τον Διάβολον και θέλει φύγει από σας»* (Ιάκωβος Δ/4:7).

Τα δαιμόνια θεωρούν ότι το σώμα του ατόμου που κατοικούν είναι το σπίτι τους: *«Όταν δε ΤΟ ΑΚΑΘΑΡΤΟΝ ΠΝΕΥΜΑ εξέλθῃ από του ανθρώπου, διέρχεται δι' ανύδρων τόπων, και ζητεί ανάπαυσιν, και δεν ευρίσκει. Τότε λέγει, ΑΣ ΕΠΙΣΤΡΕΨΩ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ ΜΟΥ, ΟΘΕΝ ΕΞΗΛΘΟΝ...»* (Ματθαίος ΙΒ/12:43-44).

Δεν είναι ασυνήθιστο το γεγονός, αντίθετα συμβαίνει πολύ συχνά, να μιλήσουν τα δαιμόνια μέσα από ένα άτομο που απελευθερώνεται. Μια τέτοια περίπτωση αναφέρεται στο Μάρκος Α/1:23-24. Στη διακονία απελευθέρωσης πολλές φορές έχουμε ακούσει τα δαιμόνια να διακηρύττουν **"Αυτό είναι το σπίτι μου"** και αναφέρονται στο σώμα του ατόμου και ζητούν να εξαπατήσουν και το άτομο αυτό και τον εργάτη του Θεού που εκτελεί τη διακονία της απελευθέρωσης, με το να τους κάνουν να νομίσουν ότι έχουν δικαιώματα επάνω σ' αυτό το σώμα.

Κανένα δαιμόνιο δεν μπορεί να στηρίξει μια τέτοια αξίωση, πρέπει να γνωρίζεις ότι **όλα τα δαιμόνια είναι ψεύτες και απατεώνες** και ότι δεν έχουν έγγραφο ιδιοκτησίας σε σώματα που έχουν ελευθερωθεί με το πολύτιμο αίμα του Ιησού.

Όταν τα δαιμόνια διατάσσονται να βγουν από ένα σώμα θα ισχυριστούν **"Έχω μείνει πολύ καιρό εδώ"**, θεωρώντας ότι η κατοχή που έκαναν, τους δίνει και τον τίτλο ιδιοκτησίας. Ο αναγεννημένος χριστιανός πρέπει να είναι σίγουρος και απόλυτα πεπεισμένος ότι κανένα δαιμόνιο δεν έχει νόμιμα δικαιώματα να κατοική μέσα στο σώμα του.

Περίπου 25 φορές στην Καινή Διαθήκη τα δαιμόνια ονομάζονται **"ακάθαρτα πνεύματα"**. Η λέξη ακάθαρτα είναι η ίδια λέξη που χρησιμοποιείται στην Παλαιά Διαθήκη για να ορίσει διάφορα ζώα, σαν ακάθαρτα, τα οποία οι Ισραηλίτες δεν επιτρεπόταν να τα τρώγουν (βλ. Λευιτικό, κεφ.ΙΑ/11). Το γουρούνι είναι ένα από τα ακάθαρτα ζώα και σύμφωνα με το νόμο του Μωυσή, όχι μόνο απαγορευόταν να φαγωθεί, αλλά και να το αγγίξει κάποιος. Η Καινή Διαθήκη τονίζει αυτή την προφύλαξη, δείχνοντας ότι αυτά τα ζώα είναι και πραγματικοί τύποι:

«....Και απογυμνώσας τας αρχάς και τας εξουσίας, παρεδειγμάτισε παρρησία, θριαμβεύσας κατ' αυτών επ' αυτού.

Ας μη σας κρίνει λοιπόν μηδείς δια φαγητόν ή ποτόν, ή δια λόγον εορτής ή νεομηνίας ή σαββάτων, τα οποία είναι ΣΚΙΑ των μελλόντων, το σώμα όμως (είναι) του Χριστού» (Κολοσσαείς Β/2:15-17).

Σαν πνευματικός τύπος το γουρούνι είναι στο φυσικό βασίλειο, ότι είναι το ακάθαρτο πνεύμα στο πνευματικό βασίλειο. Όπως ο Ισραηλίτης με ζήλο προστάτεψε συνέχεια τον εαυτό του για να μην έχει επαφή με γουρούνια, με ακάθαρτα ζώα γενικά, έτσι και κάθε αναγεννημένος πιστός είναι υποχρεωμένος να περιφρουρεί τον εαυτό του από οποιαδήποτε επαφή με ακάθαρτα πνεύματα.

- Τι θα κάνατε εάν έμπαινε μέσα στο σαλόνι του σπιτιού σας ένα κοπάδι βρώμικα γουρούνια και άρχιζαν να βολεύονται και να τακτοποιούνται σαν να ήταν το σπίτι τους; Θα σας άρεσε να γίνει κάτι τέτοιο;

- Θα δείχνατε ότι τα προσέχετε με την ελπίδα ότι θα έφευγαν από μόνα τους; Ή θα προσπαθούσατε να καθαρίσετε

τις ακαθαρσίες τους; Τι θα κάνατε;

Δεν θα κάνατε τίποτα απ' όλα αυτά, **αλλά θα τα πετούσατε αμέσως έξω** και μάλιστα θα το κάνατε όσο πιο γρήγορα γινόταν και με όσο πιο δυνατόν λιγότερες τελετουργίες. Αυτή πρέπει να είναι η συμπεριφορά μας προς τα πονηρά πνεύματα. **Μόλις αποκαλυφτούν να πετιούνται αμέσως έξω.**

Και τα τέσσερα Ευαγγέλια αναφέρουν την περίπτωση που ο Ιησούς καθαρίζει το ναό από τους εμπόρους (βλ. Ματθαίος ΚΑ/21: 12-13, Μάρκος ΙΑ/11:15-17, Λουκάς ΙΘ/19:45-46, Ιωάννης Β/2:13-17). Αυτή είναι μια ασυνήθιστη εικόνα του Κυρίου μας. Ο Ιησούς ήταν γεμάτος από δίκαιη αγανάκτηση για ότι βρήκε μέσα στο ιερό, **δεν ήταν καιρός για λόγια, ΗΤΑΝ ΚΑΙΡΟΣ ΓΙΑ ΔΡΑΣΗ.** Άρχισε προσωπικά και αποφασιστικά να κάνει καθαρισμό στο ιερό από κάθε βρώμικο πράγμα, που υπήρχε μέσα σ' αυτό.

Αυτή είναι ένας τύπος, μία παράσταση (εικόνα) του καθαρισμού των σωμάτων μας, που είναι ναός του αγίου Πνεύματος του Θεού από κάθε τι που είναι ακάθαρτο (βλ. Α' Κορινθίους Γ/3:16-17, ζ'/6:19). Τα δαιμονικά πνεύματα δεν προσφέρουν τίποτα καλό, απλά μολύνουν. Δεν έχουν καμιά παραπάνω θέση μέσα μας, απ' ότι είχαν τα κτήνη και τα πτηνά που οι έμποροι είχαν στο γήινο ναό της Ιερουσαλήμ. **Μπορούμε να δράσουμε με την ΙΔΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ, που ο Ιησούς καθάρισε το ναό και να απαλλάξουμε τους εαυτούς μας από πνεύματα πονηρίας που μας μολύνουν.** Ο Ιησούς δεν έπιασε καμιά κουβεντούλα ή συζήτηση με αυτούς που μόλυναν το ναό, τους πέταξε αμέσως έξω.

Όσο παράλογο και εάν φαίνεται, πολλοί πιστοί χριστιανοί δεν είναι τόσο έτοιμοι για να απαλλαγούν από τα δαιμόνια που φιλοξενούν μέσα τους, όπως θα μπορούσε να υποθέσει κάποιος. Μερικοί σαστίζουν μόνο με το να παραδεχτούν ότι έχουν ανάγκη να απαλλαγούν από δαιμονικά πνεύματα και βρίσκονται σε αμηχανία, μη γνωρίζοντας τι να κάνουν, δεν μπορούν να πιστέψουν ότι είναι δυνατόν να υπάρχουν μέσα τους πονηρά πνεύματα. Η αμηχανία όμως δεν θα έπρεπε ποτέ να είναι αποτέλεσμα του να γνωρίζει κάποιος ότι μέσα του κατοικούν πνεύματα, αλλά να έχει

αμηχανία όταν αποτυγχάνει να ενεργήσει σωστά, εκεί είναι το πρόβλημα. Θα πρέπει να ζητεί οδηγία και αποκάλυψη από τον Κύριο Ιησού πως θα ενεργήσει.

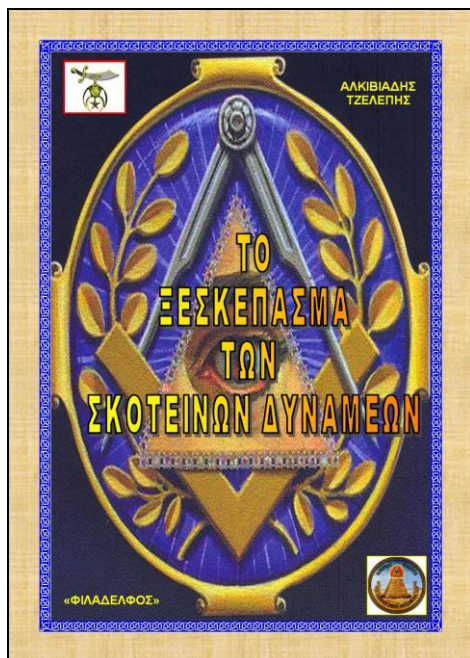
Πολλοί έχουν ζήσει τόσο πολύ καιρό με μερικά πνεύματα, που δεν είναι πλέον πρόθυμοι ν' αλλάξουν, δεν θέλουν ν' απαλλαγούν απ' αυτά, όσο και αν αυτό ακούγεται παράξενο. Δεν είναι όλοι οι πιστοί πραγματικά πρόθυμοι για να ζήσουν μέσα στην αγνότητα. Αυτά τα άτομα είναι σαν αυτούς που πιάνουν φιλία με γουρούνια, αλλά να σκεφτούμε ότι ακόμα και ο άσωτος γιος της παραβολής συνήλθε όταν βρισκόταν ανάμεσα στα γουρούνια και αποφάσισε να αποχωριστεί απ' αυτά και να γυρίσει στο σπίτι του πατέρα του (βλ. Λουκάς ΙΕ/15:11-32). Ας προσευχόμαστε για όλα τα παιδιά του Θεού που συζούν με πνευματικά γουρούνια (=δαιμόνια), να δουν ότι υπάρχει καλύτερη ζωή.

Ένας επιστημονικός ερευνητής στον τομέα της Βιοχημίας ανέφερε για ένα πείραμα στο οποίο είχε λάβει μέρος. Ο σκοπός του πειράματος ήταν να απομονώσει και να διερευνήσει τους παράγοντες που συμβάλλουν στη δημιουργία της πολύ έντονης δυσοσμίας που υπάρχει στα χοιροστάσια. Καθορίζοντας τον λόγο και την αιτία, γιατί τα γουρούνια μυρίζουν άσχημα, θα ήταν δυνατόν να βρεθεί ένα αντίδοτο κατά της δυσοσμίας και να μπορέσουν τα γουρούνια να γίνουν προσαρμόσιμα και αποδεκτά από την ανθρώπινη κοινωνία.

Αυτός όμως δεν θα πρέπει να είναι ο δικός μας σκοπός, δηλαδή να κάνουμε τα δαιμονικά πνεύματα πιο προσαρμόσιμα, δεν ψάχνουμε να βρούμε τρόπους για να κατορθώσουμε να ζούμε καλύτερα μαζί τους, αλλά πώς να τα ξεφορτωθούμε. **Δεν χρειαζόμαστε γουρούνια στο σαλόνι μας, δεν χρειαζόμαστε πονηρά πνεύματα μέσα μας**, είμαστε ιδιοκτησία του Κυρίου Ιησού και Αυτός έχει απόλυτα δικαιώματα επάνω μας.

. . . / / / . . .

από τις εκδόσεις μας



ISBN: 978 - 960 - 92560 - 2 - 5

Α' έκδοση: 08/1995 ♦ Β' έκδοση: 05/2003 ♦ Γ' έκδοση: 06/2007

Ανατύπωση: 05.2021 ♦ Σελίδες 88

- Ποια σχέση υπάρχει ανάμεσα στη «ΜΑΣΟΝΙΑ» και το «ΣΑΤΑΝΙΣΜΟ»;
- Τι αντιπροσωπεύουν τα «ιερά σύμβολα» των μασόνων-σατανιστών;
- Ποια σχέση υπάρχει στα κινήματα «ειρήνης» και στον μελλοντικό «Παγκόσμιο Υπέρ Ηγέτη», τον αποκαλούμενο «Αντίχριστο»;
- Πως αντιδρούν σήμερα στην κατάσταση αυτή οι επίσημοι πολιτικοί, κοινωνικοί και εκκλησιαστικοί φορείς;

Αυτά και πολλά άλλα ερωτήματα βρίσκουν απάντηση στο βιβλίο αυτό.

Το βιβλίο αυτό είχε κυκλοφορήσει αρχικά με τίτλο «**ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ και ΣΚΟΤΕΙΝΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ**», αλλά επειδή το βασικό θέμα που πραγματεύεται είναι η χρήση των **ΚΟΙΝΩΝ ΙΕΡΩΝ ΣΥΜΒΟΛΩΝ** που χρησιμοποιούνται και από τους «μασόνους» και από τους «σατανιστές» (υπάρχει πλήρης ταύτιση των συμβόλων τους), κρίθηκε σκόπιμο ο τίτλος να αλλάξει και να αποδίδει την πραγματικότητα.

Κεφάλαιο ΔΕΥΤΕΡΟ

«ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΜΑΣ ΕΧΘΡΟΙ»

Α. Τα δαιμόνια είναι πνευματικοί μας εχθροί και είναι υποχρέωση του κάθε αναγεννημένου χριστιανού να ξεκαθαρίσει την κατάσταση μαζί τους με πνευματικό πόλεμο:

«Το λοιπόν, αδελφοί μου, ενδυναμούσθε εν Κυρίω και εις το κράτος της ισχύος Αυτού. ΕΝΔΥΘΗΤΕ ΤΗΝ ΠΑΝΟΠΛΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, διά να δυνηθήτε να σταθήτε εναντίον εις τας μεθ' οδείας του Διαβόλου, διότι ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΠΑΛΗ ΗΜΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΙΣ ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΣΑΡΚΑ, αλλά (είναι) εναντίον εις τας ΑΡΧΑΣ, εναντίον εις τας ΕΞΟΥΣΙΑΣ, εναντίον εις τους ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ του αιώνος τούτου, εναντίον εις τα ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΝΗΡΙΑΣ εν τοις επουρανίοις.....» (Εφεσίους 5'6:10-12).

«Διότι αν και περιπατώμεν εις την σάρκα, δεν πολεμούμεν (όμως) κατά σάρκα, ΔΙΟΤΙ ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΗΜΩΝ ΔΕΝ (ΕΙΝΑΙ) ΣΑΡΚΙΚΑ, αλλά (είναι) δυνατά συν Θεώ προς καθαίρεσιν οχυρωμάτων, επειδή καθαιρούμεν λογισμούς και παν ύψωμα επαιρόμενον εναντίον της γνώσεως του Θεού, και αιχμαλωτίζομεν παν νόημα εις την υπακοήν του Χριστού» (Β' Κορινθίους, κεφ. 1'10:3-5).

Η Αγία Γραφή μας δείχνει την αναλογία της "πάλης", σε σχέση με την εμπόλεμη κατάσταση που βρισκόμαστε με τον Σατανά και τα πονηρά στρατεύματά του. Η χρησιμοποίηση της λέξης "πάλη" είναι μια ακριβής και χαρακτηριστική περιγραφή. Μιλάει για τον αγώνα στήθος με στήθος, που σημαίνει **προσωπική πάλη**, πιάσιμο στα χέρια με τις δυνάμεις του σκότους. Δυστυχώς οι πιο πολλοί από μας θα προτιμούσαν να χρησιμοποιήσουν ένα

τεράστιο κανόνι και να βομβαρδίσουν τον εχθρό από χιλιόμετρα μακριά και όχι στήθος με στήθος. **Αυτό όμως δεν είναι δυνατόν να γίνει, γιατί Η ΜΑΧΗ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ και ΠΟΛΥ ΣΤΕΝΗ**, ο εχθρός είναι πνευματικός και τα όπλα μας είναι όπλα του Πνεύματος του Θεού.

Η πάλη υπονοεί και τακτικές πίεσης και αυτό μας δείχνει ότι η τακτική του Σατανά είναι να ασκήσει πίεση επάνω μας. Αυτό το επιχειρεί στις περιοχές της νοητής μας ζωής (των σκέψεων), στα συναισθήματα, στη λήψη αποφάσεων και στα φυσικά μας σώματα. Όλοι οι πιστοί συχνά νιώθουν φοβερή πίεση που εξασκείται επάνω τους από τον εχθρό της ψυχής με διάφορους τρόπους.

Εφόσον δεν γνωρίζουμε τα τεχνάσματα του Σατανά, θα στρεφόμαστε για ανακούφιση και λύση των προβλημάτων που αυτός μας δημιουργεί στα ψυχοφάρμακα, στα υπνωτικά χάπια και φυσικά στις συχνές επισκέψεις στον Ψυχίατρο. **Το φάρμακο όμως του Θεού για να νικήσουμε τις δαιμονικές πιέσεις είναι Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ**. Η Λόγος του Θεού, η Βίβλος, μας δείχνει ότι ο πιστός μπορεί να ασκήσει πίεση επάνω στους δαίμονες και να τους νικήσει.

- **ΠΡΕΠΕΙ** λοιπόν να μάθει τους πρακτικούς τρόπους και να τους εξασκεί.

- **ΠΡΕΠΕΙ** να πετάξει τα ανώφελα σαρκικά όπλα και να αναλάβει τα ισχυρά πνευματικά όπλα.

- **ΠΡΕΠΕΙ** ο πιστός να γνωρίζει και το δικό του οπλοστάσιο και να ξέρει πώς να το μεταχειρίζεται, αλλά και να γνωρίζει και τις τακτικές του εχθρού και πώς να τον νικά.

Β. Ο απόστολος Παύλος στην επιστολή του προς Εφεσίους (κεφ.ς'16:12) αναφέρει τέσσερα σημαντικά πράγματα για τον πνευματικό μας εχθρό:

«...Διότι δεν είναι η πάλη ημών εναντίον εις ΑΙΜΑ και ΣΑΡΚΑ, αλλ'

- εναντίον εις τας ΑΡΧΑΣ,

- εναντίον εις τας ΕΞΟΥΣΙΑΣ,

- εναντίον εις τους ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ του αιώνος τούτου

- εναντίον εις τα ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΝΗΡΙΑΣ εν τοις επουρανίοις...»

(1) ENANTION EIS TΑΣ "Α Ρ Χ Α Σ"

Πρώτον, μας λέγει ότι αγωνιζόμαστε «*εναντίον εις τας ΑΡΧΑΣ*». Η λέξη "αρχή" χρησιμοποιείται για να περιγράψει πράγματα που βρίσκονται σε σειρά ή σε ιεραρχία, όπως για παράδειγμα ηγέτες, κυβερνήτες, δικαστές, κλπ. Έτσι λοιπόν μια ιεραρχία αρχηγών ή κυβερνητών περιγράφει το βαθμό και την οργάνωσή τους. Το ίδιο ακριβώς και η λέξη "αρχάς" που χρησιμοποιείται εδώ από τον Παύλο, μας δείχνει ότι το βασίλειο του Σατανά είναι οργανωμένο με υψηλό βαθμό οργάνωσης. Ίσως οι σατανικές δυνάμεις να έχουν πάρα πολλές ομοιότητες στην οργάνωσή τους, όπως ένας στρατός που έχει αρχιστράτηγο, ακολουθούμενο από στρατηγούς, αντιστράτηγους, υποστράτηγους, ταξίαρχους, συνταγματάρχες, αντισυνταγματάρχες, ταγματάρχες, λοχαγούς, υπολοχαγούς, λοχίες, μέχρι και τους απλούς στρατιώτες. Ο Σατανάς είναι ο αρχηγός του βασιλείου του και έχει κάτω από την εξουσία του μια ιεραρχία κυβερνώντων πονηρών δαιμονικών πνευμάτων, οριστικά υποταγμένων σ' αυτόν.

Επίσης η λέξη "αρχή" ορίζεται σαν "η περιοχή", ή "η δικαιοδοσία" ενός πρίγκιπα, ή "η χώρα" που δίνει τον τίτλο σ' ένα πρίγκιπα, γι' αυτό βλέπουμε ότι τα κυβερνώντα πονηρά πνεύματα **είναι ταγμένα επάνω από περιοχές**, όπως έθνη και πόλεις. Αυτό αναφέρεται πολύ καθαρά στην περιγραφή του Δανιήλ στο δέκατο κεφάλαιο του βιβλίου του. Ο Δανιήλ ζητούσε από τον Θεό, με νηστεία και προσευχή, αποκάλυψη του Λόγου Του. Μετά από τρεις εβδομάδες εμφανίσθηκε άγγελος Κυρίου και του εξήγησε ότι καθυστέρησε να έρθει σε απάντηση της προσευχής του, φέρνοντας προς αυτόν και το μήνυμα του Θεού, εξαιτίας μιας συμπλοκής που είχε με τον πρίγκιπα του βασιλείου της Περσίας: «...*Πλην ο ΑΡΧΩΝ της βασιλείας της Περσίας ανθίστατο εις εμέ εικοσιμίαν ημέραν...*» (βλ. Δανιήλ *Ι' 10:12-14*).

Δεν αναφέρεται βέβαια εδώ σε κάποιο γήινο άρχοντα, επειδή κανένας απλός (θνητός) άνθρωπος δεν θα μπορούσε ποτέ να αντισταθεί σ' έναν ουράνιο αγγελιοφόρο, εδώ όταν λέγει **"ο άρχων της Περσίας"** αναφέρεται σ' έναν πρίγκιπα δαίμονα που εξουσίαζε επάνω στον χώρο της Περσίας. Από αυτό φαίνεται κα-

θαρά ότι υπάρχουν δαιμονικά κυβερνώντα πνεύματα, τοποθετημένα από τον Σατανά επάνω σε έθνη και πόλεις, με αποστολή να εκτελούν τους διαβολικούς του σκοπούς.

Προβλήματα που παραμένουν και εκκλησίες ή οικογένειες που έχουν επιδημίες, φανερώνουν ότι υπάρχουν ΕΙΔΙΚΟΙ ΔΑΙΜΟΝΕΣ και ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ, ταγμένοι για να προκαλούν δυσκολίες σ' αυτές τις περιοχές.

Κατά συνέπεια, ανακαλύπτουμε ότι η πνευματική εμπόλεμη κατάσταση περικλείει κάτι πολύ περισσότερο από τις ατομικές μας ζωές. Μαχόμαστε για την ευημερία των οικογενειών μας, της πόλης μας, της κοινότητάς μας και του έθνους μας. Ο εχθρός είναι πέρα για πέρα οργανωμένος και οι κινήσεις του προγραμματισμένες, ακολουθώντας τα σχέδια μάχης του κακού.

(2) ENANTION EIS TΑΣ "ΕΞΟΥΣΙΑΣ"

Δεύτερον, μας λέγει ότι ο αγώνας μας είναι *«εναντίον εις τας ΕΞΟΥΣΙΑΣ»*. Η λέξη "εξουσία" φανερώνει ότι οι δαίμονες που είναι τοποθετημένοι επάνω σε διάφορες περιοχές και εδάφη, έχουν εξουσία να εκτελούν όλες τις διαταγές που έχουν λάβει. Ο χριστιανός στρατιώτης δεν χρειάζεται να τρομάξει ή να χάσει το κουράγιο του και να απογοητευθεί, τώρα που μαθαίνει ότι σ' αυτούς που αντιμετωπίζει έχει δοθεί εξουσία, **επειδή ο πιστός έχει ακόμα πιο μεγαλύτερη εξουσία**, είναι ντυμένος με την εξουσία του ΑΙΜΑΤΟΣ και του ΟΝΟΜΑΤΟΣ του Ιησού Χριστού:

«Σημεία δε εις τους πιστεύσαντας θέλουν παρακολουθεί ταύτα, Εν τω ονόματί μου θέλουν ΕΚΒΑΛΛΕΙ δαιμόνια, θέλουν λαλεί νέας γλώσσας....κλπ...» (Μάρκος Ις'16:17).

Αυτό το εδάφιο μας λέγει πολύ καθαρά και ρητά ότι έχουμε μεγαλύτερη εξουσία από οποιαδήποτε εξουσία των δαιμονίων. **Τα δαιμόνια είναι αναγκασμένα να υπακούσουν στην εξουσία του ονόματος του Ιησού.** Η Αγία Γραφή μας αποκαλύπτει ότι τα δαιμόνια, δεν έχουν μόνο ΕΞΟΥΣΙΑ, αλλά έχουν και ΔΥΝΑΜΗ. Στο κατά Λουκά Ι'10:19 διαβάζουμε για *«...πάσαν την ΔΥΝΑΜΙΝ του εχθρού»*. Αυτό όμως το γεγονός, της δύναμης δηλαδή του εχθρού, δεν θα πτοήσει τον χριστιανό πολεμιστή, επειδή έχει την υπόσχε-

ση του Λόγου του Θεού, ότι μπορεί να έχει μεγαλύτερη δύναμη από τη δύναμη που μπορεί να διαθέτει ο εχθρός: «...*Αλλά θέλετε λάβει ΔΥΝΑΜΙΝ, όταν επέλθῃ το ἅγιον Πνεῦμα ἐφ' υμᾶς*» (Πράξεις Α/1:8). Η δύναμη του πιστού έρχεται επάνω του με **το βάπτισμα με το ἅγιο Πνεῦμα** του Θεού. Ο Ιησούς γνωρίζει ότι αυτοί που θα Τον ακολουθήσουν χρειάζονται και ΕΞΟΥΣΙΑ και ΔΥΝΑΜΗ για να εξουδετερώσουν τον εχθρό.

Ο Ιησούς, όταν έστειλε τους **δώδεκα** μαθητές Του στη διακονία, τους έστειλε πλήρως εξοπλισμένους:

«Και προσκαλέσας τους δώδεκα μαθητάς Αυτού, ἔδωκεν εἰς αὐτούς ἐξ οὐσίων (κατά) πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥΣΤΕ ΝΑ ΕΚΒΑΛΛΟΥΝ ΑΥΤΑ, καὶ νὰ θεραπεύσουν ΠΑΣΑΝ νόσον καὶ ΠΑΣΑΝ ἀσθένειαν» (Ματθαίος Γ'10:1).

«Και προσκαλέσας τους δώδεκα, ἤρχισε νὰ ἀποστέλῃ αὐτούς δύο δύο, καὶ ἔδιδεν εἰς αὐτούς ἐξ οὐσίων (κατά) των πνευμάτων των ἀκαθάρτων» (Μάρκος ζ'6:7).

Λίγο αργότερα ο Ιησούς έστειλε και τους **εβδομήντα** μαθητές Του έξω, δύο δύο και όταν επέστρεψαν ανέφεραν με χαρά ότι είχαν νίκη επάνω στις δαιμονικές δυνάμεις στο κραταιό όνομα του Κυρίου του Ιησού:

«Υπέστρεψαν δε οἱ εβδομήκοντα μετὰ χαράς, λέγοντες, “Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑΠΟΤΑΣΣΟΝΤΑΙ Εἰς ἡμᾶς ἐν τῷ ὀνόματί σου”. Εἶπε δε (ο Ιησούς) πρὸς αὐτούς, ἐθεώρουν τὸν Σατανά ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.

Ἰδοὺ, δίδω εἰς ἐσᾶς τὴν ΕΞΟΥΣΙΑΝ νὰ πατήτε ἐπάνω ὀφέων καὶ σκορπίων, καὶ ΕΠΙ ΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ, καὶ οὐδὲν θέλει σας βλάψει» (Λουκάς Γ'10:17-19).

Η εντολή που έδωσε ο Ιησούς στην εκκλησία Του, προμηθεύει την ίδια εξουσία και δύναμη. Στο Μάρκος Ιζ'/16:17 διαβάζουμε ότι οι πιστοί πρέπει να εκβάλλουν τα δαιμόνια στο δυνατό όνομα του Κυρίου Ιησού: «*Εν τῷ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ θέλουν ἐκβάλλει δαιμόνια*». Η υπόσχεση αυτή του Ιησού, δεν περιοριζόταν μόνο στους αποστόλους, ή στους πιστούς του πρώτου αιώνα, αλλά είναι μια θαυμαστή υπόσχεση και εντολή για όλους τους πιστούς,

όλων των εποχών, είναι και για εμάς σήμερα.

Η εντολή του Ιησού, όπως είναι καθορισμένη στο Ματθαίος ΚΗ/28:18-20, αρχίζει με τη διακήρυξη *«εδόθη εις Εμέ ΠΑΣΑ ΕΞΟΥΣΙΑ εν ουρανών και επί γης, πορευθέντες λοιπόν...»*. Εμείς οι πιστοί σήμερα, στην τρίτη δεκαετία του 21^{ου} αιώνα, έχουμε την ίδια εξουσία και δύναμη για διακονία, η οποία δόθηκε στην εκκλησία για πρώτη φορά στην αποστολική εποχή. Θα ήταν κυριολεκτικά ανοησία μας να ξεκινήσουμε μάχη ενάντια στα δαιμονικά πνεύματα, χωρίς αυτή την εξουσία και τη δύναμη. Η ΕΞΟΥΣΙΑ προέρχεται από τη **σωτηρία**, που αποκτήθηκε με την αναγέννηση, η ΔΥΝΑΜΗ προέρχεται από το **βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα**.

Η δύναμη που δίνεται στον πιστό με το κραταιό βάπτισμα του Πνεύματος, **κατοχυρώνεται με τη χρήση των χαρισμάτων** του αγίου Πνεύματος του Θεού (βλ. Α΄ Κορινθίους ΙΒ/12:4-11, 27-31, Εφεσίους Δ/4:7-13). Τέτοια χαρίσματα του Πνεύματος, όπως για παράδειγμα ο υπερφυσικός λόγος γνώσης, διακρίσεις πνευμάτων, κλπ. είναι απαραίτητα και αναγκαία στον πνευματικό μας αγώνα. Η δύναμη και η εξουσία του ονόματος του Ιησού δίνονται, ώστε ο πιστός να υπερισχύει πάντοτε των δαιμονικών δυνάμεων.

Ο αστυνομικός είναι ένα παράδειγμα ΕΞΟΥΣΙΑΣ και ΔΥΝΑΜΗΣ: Ξυπνάει το πρωί και πριν φύγει για την Υπηρεσία του, φοράει **τη στολή και το σήμα** του. Όλοι αναγνωρίζουν την **«εξουσία»** του, όταν βλέπουν τη στολή και το σήμα. Υπάρχουν όμως μερικά κακοποιά άτομα, που δεν θα σεβαστούν την εξουσία του, γι' αυτό ο αστυνομικός στερεώνει **το ρόπαλο** (κλομπ) στον ένα γοφό και **το περίστροφο** στον άλλο. Τώρα έχει και τη **«δύναμη»** για να στηρίξει την εξουσία του, για να την επιβάλει.

Κατά τον ίδιο τρόπο και ο πιστός θα ήταν ανόητο να εξέλθει ενάντια σε δαιμονικές δυνάμεις, χωρίς την ΕΞΟΥΣΙΑ και τη ΔΥΝΑΜΗ του αγίου Πνεύματος. Δεν πρέπει να περιμένουμε τον Θεό να έρθει για να μας διασώσει από την κατάσταση για την οποία εμείς είμαστε αποκλειστικά υπεύθυνοι.

Δεν είναι καιρός να προσευχόμαστε να μας προμηθεύσει ο Θεός «δύναμη» και «εξουσία», γιατί ήδη μας έχει δώσει

και τη ΣΩΤΗΡΙΑ (=εξουσία) και το ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (=δύναμη).

Τώρα ο Κύριος περιμένει από εμάς **να αναγνωρίσουμε** ότι ήδη μας έχει δώσει τα απαραίτητα εφόδια και ότι αυτό που έχουμε εμείς να κάνουμε είναι **να ξεκινήσουμε** αμέσως τον πνευματικό πόλεμο και **να γίνουμε** η στρατευομένη εκκλησία Του, για την οποία έχει γίνει η προφητεία: *«Και εγώ δε σου λέγω, ότι συ είσαι Πέτρος και επί ταύτης της πέτρας (δηλ. της ομολογίας που έκανε ο Πέτρος) θέλω οικοδομήσει την εκκλησία μου, και πύλαι Άδου δεν θέλουν ισχύσει κατ' αυτής...»* (Ματθαίος Ις'/16:18).

(3) ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ "ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΟΡΕΣ"

Τρίτον, μαθαίνουμε ότι αγωνιζόμαστε *«εναντίον εις τους ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΟΡΑΣ»*. Η λέξη "κοσμοκράτορας" σημαίνει "κύριος του κόσμου" ή "πρίγκιπας του κόσμου". Αυτός ο χαρακτηρισμός του εχθρού τονίζει ότι ο σκοπός του είναι ΝΑ ΕΛΕΓΧΕΙ. Ο Σατανάς αναφέρεται μέσα στην Βίβλο σαν *«...ο θεός του κόσμου τούτου»* (Β' Κορινθίους Δ/4:4), σαν *«...ο άρχων του κόσμου τούτου»* (Ιωάννης ΙΒ/12:31, ΙΔ/14:30). Όταν ο Αδάμ έπεσε από την παρουσία του Θεού, εξαιτίας της αμαρτίας του, ο Σατανάς κέρδισε την κυριαρχία επάνω στον κόσμο. Ο Ιησούς Χριστός δεν αρνήθηκε τον ισχυρισμό που πρόβαλε ο Διάβολος, όταν Τον πείραζε στην έρημο:

«Πάλιν παραλαμβάνει Αυτόν ο Διάβολος εις όρος υψηλόν, και δεικνύει εις Αυτόν ΠΑΝΤΑ τα βασίλεια του κόσμου και την δόξα αυτών, και λέγει προς Αυτόν, ΤΑΥΤΑ ΠΑΝΤΑ ΘΕΛΩ ΣΟΥ ΔΩΣΕΙ, εάν πεσών, με προσκυνήσεις» (Ματθαίος Δ/4:8-9).

Είναι επιτακτικό να αναγνωρίσουμε τον Σατανά σαν ένα νικημένο αντίπαλο. Έχει απογυμνωθεί από τη δύναμή του και το βασίλειό του. Έχουμε πλέον το δικαίωμα να τον μεταχειριζόμαστε σαν παραβάτη. Εάν υποθέσουμε ότι είσαι ιδιοκτήτης ενός τεμαχίου δασικής έκτασης και τοποθετείς γύρω από την ιδιοκτησία σου πινακίδες που γράφουν **«ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΚΑΤΑΠΑΤΗΣΗ»**. Αυτό δείχνει ότι η περιουσία αυτή, σου ανήκει και έχεις το νόμιμο δικαίωμα να κρατήσεις όλους τους άλλους μακριά απ' αυτή. Ένας

κυνηγός όμως, αγνοώντας τις πινακίδες που έχεις τοποθετήσει γύρω από την περιουσία σου, περνάει μέσα και την καταπατεί. Όταν τον βρεις εκεί, έχεις όλο το δικαίωμα να τον αναγκάσεις να φύγει, γιατί αυτός δεν έχει κανένα νόμιμο δικαίωμα να μείνει, είναι γι' αυτόν ξένη ιδιοκτησία.

Είναι πολύ σημαντικό να καταλάβουμε ότι τα **δαιμονικά πνεύματα δεν έχουν νόμιμα δικαιώματα ΕΠΑΝΩ στον πιστό**. Μπορούν όμως και μπαίνουν παράνομα μέσα του, αλλά όταν πάρουμε την πρωτοβουλία και τους δώσουμε το σήμα να φύγουν, αφού τα επιτιμήσουμε στο όνομα του Κυρίου Ιησού, πρέπει και είναι υποχρεωμένα να φύγουν, δεν μπορούν πλέον να μείνουν μέσα στον αναγεννημένο πιστό. Ο Ιησούς Χριστός εξήγησε την ικανότητά Του να εκβάλλει δαιμόνια, λέγοντας:

«...Αλλ' εάν διά του δακτύλου του Θεού εκβάλλω τα δαιμόνια, άρα έφθασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού. Όταν ο ισχυρός καθωπλισμένος φυλάττει την εαυτού αυλήν, τα υπάρχοντα αυτού είναι ΕΝ ΕΙΡΗΝΗ.

Όταν όμως ο ισχυρότερος αυτού επελθών νικήσει αυτόν, ΑΦΑΙΡΕΙ ΤΗΝ ΠΑΝΟΠΛΙΑΝ ΑΥΤΟΥ εις την οποίαν εθάρρει, και διαμοιράζει τα λάφυρα αυτού....» (Λουκάς ΙΑ/11:20-22).

Ο Ιησούς διακήρυξε ότι η πανοπλία του "ισχυρού" έχει αφαιρεθεί απ' αυτόν και αυτό σημαίνει ότι ο Σατανάς τώρα είναι τελείως ανυπεράσπιστος. Η λέξη «ΠΑΝ-ΟΠΛΙΑ» σημαίνει «ΟΛΑ ΤΑ ΟΠΛΑ». Η λέξη αυτή χρησιμοποιείται από τον απόστολο Παύλο, όπου ο αναγεννημένος χριστιανός καλείται να αναλάβει την πανοπλία του Θεού: «...Ενδύθητε την ΠΑΝΟΠΛΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, διά να δυνηθείτε να σταθείτε εναντίον εις τας μεθοδείας του Διαβόλου» (Εφεσίους 5'16:11).

Κατά συνέπεια, ο ΠΙΣΤΟΣ **δεν είναι τρωτός** σε κανένα σημείο, ενώ αντίθετα ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ **είναι τρωτός** σε κάθε σημείο.

Ο Διάβολος επιζητεί να κυβερνήσει τον κόσμο και θα πρέπει να συμφωνήσουμε ότι στον τομέα αυτό έχει κάνει αξιοσημείωτες

προόδους. Το ερώτημα είναι **«Γιατί συμβαίνει αυτό; Που οφείλεται;»** Αυτό συμβαίνει επειδή η εκκλησία δεν εξεγέρθηκε ακόμα με όλη την ΕΞΟΥΣΙΑ και τη ΔΥΝΑΜΗ που της έχει δοθεί. Υπάρχει όμως ένα μεγάλο κομμάτι του σώματος του Χριστού, που σήμερα αρχίζει να έχει επίγνωση **ποιος** είναι ο εχθρός, **ποια** είναι τα πνευματικά του όπλα για να νικήσει τον εχθρό αυτό και **ποια** είναι η εξουσία του και η δύναμή του, και τώρα περνάει στην επίθεση ενάντια στον Σατανά και τις στρατιές του.

Όσο πιο πολλοί πιστοί μπαίνουν στον επιθετικό πόλεμο, τόσο πιο πολλές απώλειες θα έχει ο Σατανάς. Μην ξεχνάς ότι Αυτός που κατοικεί μέσα σου, είναι μεγαλύτερος και ισχυρότερος απ' αυτόν που κατοικεί στον κόσμο. Αλληλουία.

(4) ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΝΗΡΙΑΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΙΣ

Τέταρτο και τελευταίο κατά σειρά, η Αγία Γραφή αναφέρει ότι αγωνιζόμαστε **«...εναντίον εις ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΝΗΡΙΑΣ εν τοις επουρανίοις»**. Το κλειδί σε αυτή την πρόταση είναι η λέξη "της πονηρίας". Η λέξη αυτή υπονοεί κάτι που είναι σε υψηλό βαθμό βλαβερό και καταστρεπτικό στον χαρακτήρα κάποιου. Αυτά τα πνεύματα της πονηρίας έχουν μόνο ένα σκοπό, **την πονηριά**. Μπορούν να εμφανίζονται σαν άγγελοι φωτός (βλ. Β' Κορινθίους 1Α:13-15) και με τα τεχνάσματά τους να οδηγήσουν πολλούς ανθρώπους στα δίχτυα της καταστροφής. Ο Ιησούς Χριστός ξεσκέπασε και φανέρωσε τους πονηρούς σκοπούς τους με αυτά τα λόγια: **«Ο κλέπτης δεν έρχεται, ειμή διά να ΚΛΕΨΕΙ και ΘΥΣΕΙ και ΑΠΟΛΕΣΕΙ...»** (Ιωάννης, κεφ. 1'10:10).

Αυτές οι τρεις εκφράσεις που αναφέρονται στην επιστολή προς Εφεσίους 5'16:12, δηλαδή **«τα πνεύματα»**, **«της πονηρίας»** και **«εν τοις επουρανίοις»** μας δίνουν μια πολύ ζωντανή και γλαφυρή εικόνα του βασιλείου του Σατανά. Είναι οργανωμένο σε υψηλό βαθμό για να μπορεί να πραγματοποιεί τους σκοπούς του. Οι δαιμονικές δυνάμεις έχουν παραταχθεί και έχουν λάβει εξουσία από τον Σατανά να ελέγχουν όλο τον κόσμο και να τον βασανίζουν με κακοήθη προβλήματα, με αρρώστιες, με πόνο, με θλίψη

και με διάφορες πονηρίες.

Για τον πιστό είναι μεγάλο **μειονέκτημα** όταν αγνοεί τις δυνάμεις και τις μεθόδους ενέργειας του Σατανά, ενώ αντίθετα όταν τις γνωρίζει βρίσκεται σε πολύ **πλεονεκτική θέση**, βρίσκεται σε θέση ισχύος. **ΠΡΟΣΕΞΤΕ ΑΥΤΟ: Η άγνοια των μεθόδων του εχθρού από την εκκλησία, του επιτρέπει να ενεργεί χωρίς να αποκαλυφτεί και να αναγνωριστεί.** Αυτό είναι ένα από τα πιο ισχυρά όπλα του.

Το να μην μπορέσουμε να αναμιχθούμε ενεργά στον πνευματικό πόλεμο, σημαίνει ότι δεν ενδιαφερόμαστε για το τι θα συμβεί σ' εμάς τους ίδιους, στην οικογένειά μας, στην περιοχή που ζούμε, στην πόλη μας, στο έθνος μας και στον κόσμο ολόκληρο. Οι περισσότεροι χριστιανοί δεν έχουν αναμιχθεί στην πνευματική μάχη, **επειδή ποτέ δεν διδάχτηκαν τη σημασία της**, ούτε τον τρόπο για να την κερδίσουν.

Σήμερα ο Σατανάς επιδεικνύει τη δύναμή του με τον ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟ, τον ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟ, τις ΨΕΥΔΟΘΡΗΣΚΕΙΕΣ, τη ΘΡΗΣΚΟΛΗΨΙΑ και τις ΛΑΤΡΕΙΕΣ, όσο ποτέ άλλοτε στην ανθρώπινη ιστορία. Η εκκλησία του Ιησού Χριστού πρέπει να επανεξετάσει τα μέσα που διαθέτει για να προχωρήσει σε μια ένδοξη νικηφόρα πορεία κατά των πονηρών δυνάμεων.

Ο Μπίλλυ Γκράχαμ (Billy Graham), παγκόσμια γνωστός κήρυκας του λόγου του Θεού, σε κάποια συνέντευξή του είχε πει:

"Όλοι εμείς που είμαστε απασχολημένοι στο χριστιανικό έργο, έχουμε συνεχώς συνείδηση του γεγονότος, πως έχουμε να παλαίψουμε με υπερφυσικές ισχυρές δυνάμεις.... Είναι φανερό στον καθένα από εμάς που είμαστε στο πνευματικό έργο, ότι οι άνθρωποι είναι δυνατόν ΝΑ ΚΑΤΕΧΟΝΤΑΙ από δαιμόνια, ΝΑ ΒΑΣΑΝΙΖΟΝΤΑΙ και ΝΑ ΕΛΕΓΧΟΝΤΑΙ απ' αυτά. Όλο και περισσότεροι εργάτες του Θεού θα πρέπει να μάθουν να χρησιμοποιούν τη δύναμη του Θεού, για να ελευθερώσουν τους ανθρώπους από αυτή την τρομερή κατοχή του Σατανά".

Ο Θεός σήμερα σηκώνει ένα ισχυρό στρατό που θα προχωρήσει νικηφόρα με πνευματικά όπλα. Η εκκλησία του Ιησού Χρι-

στού είναι ένα τρομερό στράτευμα που υψώνει σημαία νίκης και αυτό είναι που προκαλεί τρόμο και αιμορραγία σε όλους τους τομείς της κόλασης:

«Είσαι ωραία, αγαπητή μου, ως Θερσά, εύχαρις ως η Ιερουσαλήμ, τρομερά ως στράτευμα με σημαίαςΤις αύτη, η προκύπτουσα ως αυγή, ωραία ως η σελήνη, λάμπουσα ως ο ήλιος, τρομερά ως στράτευμα με σημαίας;» (βλ. Άσμα Ασμάτων ζ΄16:4,10).

Η εκκλησία δεν είναι απλά ο "λαός του Θεού", αλλά είναι η ένδοξη **νύμφη** ΕΚΚΛΗΣΙΑ, η αγαπημένη του **νυμφίου** ΙΗΣΟΥ, η οποία ντυμένη με εξουσία και δύναμη στις έσχατες ημέρες θα συντρίψει τις δυνάμεις του σκότους και αυτό είναι πλέον ορατό και αισθητό στις ημέρες μας και από τη διακονία απελευθέρωσης. Τα αποτελέσματα πραγματικά εντυπωσιάζουν, γιατί με τη διακονία απελευθέρωσης, χιλιάδες άνθρωποι του Θεού έχουν ελευθερωθεί από τα δεινά των πονηρών πνευμάτων.



από τις εκδόσεις μας



Α' έκδοση: 07/1998 - Β' έκδοση: 06/2007

Γ' έκδοση: 12/2020- Σελίδες **88**

❖ **ΕΝΑ ΒΙΒΑΙΟ** που αποτελείται από τρία (αυτοτελή) θέματα, που με-
ταξύ τους παρουσιάζουν μια θαυμαστή ενότητα και αποτελούν μια ΤΡΙ-
ΛΟΓΙΑ. Τα δύο πρώτα θέματα («Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ» και «ΠΟΛΕΜΟΣ
ΚΑΙ ΔΟΞΑ») έχουν γραφτεί από τον **Ρικ Τζόινερ** και το τρίτο θέμα («Ο
ΥΙΟΣ Ο ΑΡΣΕΝ»), που αποτελεί και το μεγαλύτερο μέρος του βιβλίου, έχει
γραφτεί από τον **Αλκιβιάδη Τζελέπη**.

❖ **ΕΝΑ ΒΙΒΑΙΟ** που μας μεταφέρει στα τέλη των εσχάτων καιρών και
στα συγκλονιστικά γεγονότα που θα λάβουν χώρα και θα μορφώσουν το
ένδοξο σώμα της «εκκλησίας της Φιλαδέλφειας», της εκκλησίας της αρ-
παγής, επάνω στην οποία ο Κύριος Ιησούς θα επιθέσει μεγάλη δόξα.

Κεφάλαιο ΤΡΙΤΟ

«ΣΤΡΑΤΕΥΘΕΙΤΕ» ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ ΣΤΡΑΤΕΙΑΝ

Είναι μια αποκάλυψη, που σήμερα αφυπνίζει την εκκλησία παγκόσμια, ώστε να ανακαλύψει το πόσο οργανωμένος είναι ο Σατανάς και πόσο συστηματικά δουλεύει εναντίον μας. Ενώ όλοι μας **διδαχθήκαμε** ότι είναι καθήκον του πιστού να δίνει τη μαρτυρία του για τον Ιησού Χριστό και πήραν θάρρος να Τον ομολογούν, **δεν διδαχθήκαμε** όμως ότι είναι επίσης καθήκον του κάθε πιστού να είναι **χριστιανός στρατιώτης ενεργός στον πνευματικό πόλεμο**.

Λίγοι είναι οι χριστιανοί που έχουν εκπαιδευτεί στο να *«καθαιρούν οχυρώματα»* (Β' Κορινθίους Γ'10:4), ή πώς να *«αντιστέκονται στον Διάβολο»* (Ιάκωβος Δ/4:7), ή πώς να μάχονται *«ενάντια στις αρχές, ενάντια στις εξουσίες, ενάντια στους κοσμοκράτορες και ενάντια στα πνεύματα της πονηρίας»* (Εφεσίους ζ'16:12). Σαν χριστιανοί στρατιώτες πρέπει να αποκτήσουμε ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ. Για παράδειγμα, όταν ένας άνδρας εκπληρώνει τη στρατιωτική του θητεία και εκπαιδεύεται, μαθαίνει το χειρισμό των όπλων και **τις τακτικές, τι οποίες** θα εφαρμόσει σε μια ενδεχόμενη επίθεση του εχθρού, αλλά ταυτόχρονα μαθαίνει και **τι όπλα** διαθέτει ο εχθρός και ποιες είναι οι τακτικές τις οποίες μεταχειρίζεται.

Το στράτευμα του Θεού βρίσκεται συνέχεια στο δικό Του "κέντρο εκπαίδευσης". Μαθαίνουμε πώς να είμαστε έμπειροι και ετοιμοπόλεμοι χριστιανοί στρατιώτες και να *«στρατενόμεθα την καλήν στρατείαν»* (Α' Τιμόθεου Α/1:18). Στην Εφεσίους ζ'16:10 υπάρχει η προτροπή να φορέσουμε την **πανοπλία** (όλα τα όπλα) του Θεού και να σταθούμε ενάντια στις μεθοδείες του Διαβόλου και το νόημα της λέξης "μεθοδεία" σε ελεύθερη απόδοση σημαίνει **"επιδιώκω σταθερά την υλοποίηση του στόχου μου, με μέθοδο και με καθο-**

ρισμένο σχέδιο, χρησιμοποιώντας προς τούτο απάτη και πανουργία". Ο Σατανάς έχει μέθοδο και καθορισμένο σχέδιο για να υποτάξει τον καθένα μας, μαζί με την οικογένειά μας, την τοπική εκκλησία, την κοινότητα και το έθνος μας, στόχος του είναι όλα να ελέγχονται απ' αυτόν και τα στρατεύματά του. Ο Θεός όμως έχει προμηθεύσει θώρακα για την προστασία μας και όπλα για επιθετικό πόλεμο εναντίον του. Συνεπώς, εμείς μπορούμε και **να αντισταθούμε** αποτελεσματικά σε οποιαδήποτε επίθεση του εχθρού εναντίον μας, αλλά και **να εξαπολύσουμε** επίθεση που θα ματαιώσει τα σχέδιά του, θα τον ανατρέψει και θα βάλει τέρμα στη δύναμή του.

Στη συνέχεια θα δούμε τέσσερις βασικούς τομείς, τους οποίους ο εχθρός επιχειρεί να καταλάβει και να ελέγχει και που εμείς καλούμαστε να δώσουμε την πνευματική μάχη για να αποτρέψουμε τα σχέδιά του και να υπάρχει απελευθέρωση:

1. Μάχη για τον **ΕΑΥΤΟ** μας.
2. Μάχη για την **ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ** μας (το σπίτι μας).
3. Μάχη για την (τοπική) **ΕΚΚΛΗΣΙΑ** μας.
4. Μάχη για την **επαρχία** και τη **ΧΩΡΑ** μας.

(1) ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΑΣ

Αυτό που βασικά τονίζεται στο βιβλίο αυτό είναι η **προσωπική απελευθέρωση** από δαιμονικές επιρροές. Αυτό είναι η βάση και το σημείο εκκίνησης για έναν ολοκληρωμένο επιτυχή πνευματικό πόλεμο. Όταν συγκρουόμαστε με τον εχθρό σε επίπεδο προσωπικής απελευθέρωσης, θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι μαχόμαστε με την εμπροσθοφυλακή του Σατανά. **Οι ισχυρές δυνάμεις του, τα πρωτοπαλικάρα του, βρίσκονται στα μετόπισθεν, έτοιμα να επέμβουν σε περίπτωση που κάτι δεν πηγαίνει καλά στις πρώτες γραμμές της μάχης,** γι' αυτό στόχος μας είναι να συντρίψουμε όλες τις γραμμές του εχθρού, ώστε να μην του αφήσουμε άλλα περιθώρια για επανασύνταξη των σατανικών δυνάμεών του, ώστε να εξαπολύσει νέα πιο οργανωμένη πιο ισχυρή επίθεση.

Ο πρώτος στόχος στην εμπόλεμη κατάσταση είναι **να ελευθερώσουμε τον ΕΑΥΤΟ μας**. Αυτό αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για μια νικηφόρα πορεία, δεν μπορείς να ελευθερώνεις άλλους, όταν εσύ βρίσκεσαι σε δεσμά. Ίσως αναρωτηθεί κάποιος: **"Χρειάζονται όλοι απελευθέρωση;"** Από την προσωπική εμπειρία των εργατών απελευθέρωσης δεν υπάρχουν εξαιρέσεις και ούτε μπορεί να ισχυριστεί κάποιος ότι ο πνευματικός αγώνας έχει μόνο νίκες. Μπορεί στο τέλος ένας ΠΟΛΕΜΟΣ να κερδιθεί, αλλά υπάρχουν όμως και ΜΑΧΕΣ χαμένες, που σημαίνει ότι και ο νικητής στο τέλος μετράει απώλειες, έστω και αν αυτές είναι μικρές. Όσο καιρό εμείς βαδίζουμε στην άγνοια και στο σκοτάδι ο εχθρός μπορεί να κάνει με επιτυχία εισβολές μέσα στον καθένα μας. Πρέπει να μάθουμε όχι μόνο να τον πετάμε έξω από τη ζωή μας, αλλά και να εξακολουθούμε να τον κρατάμε απ' έξω.

Η σωστή τακτική επίθεσης είναι: Μιλάτε δυνατά και με δύναμη στα δαιμόνια, μπορεί αυτό να φαίνεται ανόητο και αδέξιο στην αρχή, μέχρι να το συνηθίσετε, αλλά είναι μια αναγκαία και αποτελεσματική τακτική που πρέπει να εφαρμόζεται στον πνευματικό πόλεμο. Έχει γίνει φανερό ότι, όποιος εκβάλλει δαιμόνια, πρέπει να χρησιμοποιεί τον **εκφωνούμενο λόγο**, δηλαδή με φωνή που να ακούγεται και όχι τον **ενδιάθετο λόγο**, δηλαδή με τη σκέψη μας (από μέσα μας). Πρέπει να υπάρχει ομιλία, για να γνωρίζουν τα δαιμόνια, τι ακριβώς τα διατάσσουμε να κάνουν, γιατί τα πονηρά πνεύματα, ενώ μπορούν να μας βάζουν σκέψεις και να μας επηρεάζουν, δεν μπορούν όμως σε καμιά περίπτωση να διαβάσουν τις δικές μας σκέψεις, γιατί δεν είναι παντογνώστες, αυτή η ιδιότητα ανήκει μόνο στον Θεό. Αυτή είναι η διαφορά ανάμεσα στον **ΕΝ-ΔΙΑΘΕΤΟ** λόγο και στον **ΕΚ-ΦΩΝΟΥΜΕΝΟ** λόγο.

Πρέπει επίσης να μιλάμε, όχι μόνο στα δαιμόνια που φιλοξενεί κάποιος μέσα του, αλλά και σ' αυτά που επιτίθενται **απ' έξω**. Για παράδειγμα, μπορεί ένα δαιμόνιο να μιλήσει στη σκέψη μας, λέγοντας **"ο τάδε νομίζει ότι είσαι ανόητος"**. Αυτός είναι ένας τρόπος με τον οποίο τα πονηρά πνεύματα φυτεύουν μέσα μας σπόρους υποψίας και αγανάκτησης. Πόσες φορές αυτό, δεν έχει συμβεί προσωπικά και σ' εμάς; Πόσες φορές πέσαμε στην παγί-

δα και αγανακτήσαμε αναίτια εναντίον κάποιου; **Πρέπει να μάθουμε να διακρίνουμε γρήγορα, ποια είναι η πηγή των σκέψεων και από πού προέρχονται.** Να διακρίνουμε εάν οι σκέψεις είναι από τον **εαυτό μας**, ή εάν είναι από τον **Θεό**, ή εάν είναι από τον **εχθρό**. Όταν το διακρίνουμε αυτό βαδίζουμε σωστά.

Όταν λοιπόν μας επιτίθεται μ' αυτό τον τρόπο ένα δαιμόνιο απ' έξω, στη σκέψη μας, μπορούμε να του πούμε δυνατά να το ακούσει: **"Είσαι ψεύτης δαιμόνιο, αρνούμαι να σκεφτώ έτσι για το φίλο μου. Μάθε ότι το μυαλό μου είναι κάτω από την προστασία του αίματος του Κυρίου Ιησού. Σε δεσμεύω από τις σκέψεις μου και σε διατάζω στο όνομα του Ιησού να με αφήσεις ήσυχο"**. Αυτό είναι ένα παράδειγμα αντίστασης στον Διάβολο και στις δυνάμεις του. Γνωρίζουμε ότι η Αγία Γραφή μας λέγει να αντιστεκόμαστε στον Διάβολο, αλλά ίσως να μην έχουμε ανακαλύψει την ΠΡΑΚΤΙΚΗ της εκτέλεσης αυτής της εντολής.

Όποιες λέξεις και αν χρησιμοποιείτε στην πνευματική μάχη, **τονίστε τη θέση σας κοντά στον Ιησού Χριστό** και αντισταθείτε στα δαιμόνια χρησιμοποιώντας την εξουσία του ΟΝΟΜΑΤΟΣ και του ΑΙΜΑΤΟΣ του Κυρίου Ιησού. Τα δαιμόνια είναι παραβάτες και είναι υποχρεωμένα να φύγουν όταν αντιστέκεστε μ' αυτό τον τρόπο. **Μη σταματάτε, δίνοντας τη εντολή να φύγουν μόνο μια φορά, γιατί τα δαιμόνια δείχνουν πολλές φορές πείσμα**, αλλά σεις επιμένετε μέχρι να αποκτήσετε βεβαιότητα και ειρήνη μέσα σας, έχοντας πίστη και εμπιστοσύνη στον Λόγο του Θεού. Θα αναφερθούμε με περισσότερες λεπτομέρειες στο "έβδομο κεφάλαιο", στο οποίο περιγράφονται επτά βασικοί τρόποι απαλλαγής του πιστού από τα πνεύματα της πονηρίας.

Στον πνευματικό πόλεμο να είστε τίμιοι με τον εαυτό σας, να ζητείτε από τον Κύριο να σας αποκαλύψει με ποιο τρόπο, από πού και πώς, εισήλθαν μέσα σας τα δαιμονικά πνεύματα. Αυτό δεν σημαίνει ότι επανέρχεστε στα παλιά και ξαναζεσταίνετε παλιές αμαρτίες και δυσάρεστες καταστάσεις που σας ταλαιπώρησαν και σας πλήγωσαν στο παρελθόν, αλλά για να αντιληφθείτε **πώς τα πονηρά πνεύματα εκμεταλλεύτηκαν** μερικές καταστάσεις της ζωής σας, καθώς και διάφορες αμαρτίες σας (ακούσιες και εκού-

σιες), ώστε αυτοί οι παρείσακτοι και ανεπιθύμητοι παραβάτες να πεταχτούν έξω και οι πόρτες εισόδου να κλείσουν (για πάντα) πίσω τους. Η νίκη μας είναι βέβαιη όταν ξεσκεπαστούν οι μέθοδοι και τα σχέδιά τους.

Ζητήστε βοήθεια από εργάτες του Θεού που γνωρίζουν από διακονία απελευθέρωσης. Πιστεύω ότι σήμερα υπάρχει τέτοια βοήθεια, πολύ περισσότερο απ' ό τι υπήρχε πριν από μερικά χρόνια και ο Θεός τώρα σηκώνει στρατιά εργατών που θα διδάξουν και θα εξασκήσουν τη διακονία απαλλαγής από δαιμονικά πενύματα. Αν δεν υπάρχει βοήθεια στο γύρω περιβάλλον σας, **προσευχηθείτε να την προμηθεύσει ο Θεός και να είστε βέβαιοι ότι Αυτός θα το κάνει.** Συναντηθείτε με άλλους πιστούς από το σώμα του Χριστού που έχουν την ανάγκη αυτή. Ίσως ο Κύριος Ιησούς να σας οδηγήσει να βοηθήσετε στον τομέα της απελευθέρωσης ο ένας τον άλλο.

Καλό και ευλογημένο αποτέλεσμα θα έχει, εάν η απελευθέρωση ολοκληρωθεί στην εκκλησία, γιατί και αυτό αποτελεί μια διακονία της εκκλησίας, όπως το κήρυγμα, η διδασκαλία του Λόγου του Θεού και η θεραπεία. Ο Ιησούς εκτελούσε όλες αυτές τις διακονίες και έδωσε την εντολή στην εκκλησία να τις συνεχίσουν. **Χρειάζεται να υπάρχει ενότητα στη διακονία αυτή,** για να μην πέσει κάποιος στην καταδίκη του Διαβόλου, με το να αφήσει την υπερηφάνεια να τον καταλάβει.

Αρχίστε να εξασκείτε την απελευθέρωση επάνω στον εαυτό σας. Διαλέξτε μια περιοχή του εαυτού σας, όπου γνωρίζετε πως υπάρχουν πονηρά πνεύματα που σας ενοχλούν και ΔΙΑΤΑΞΤΕ ΤΑ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ. Όταν τα δαιμόνια αντιληφτούν ότι τα αρνείστε, ότι δεν δέχεσθε την εξουσία τους και μιλάτε με βεβαιότητα και με πίστη, ΘΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΟΥΝ. Μην τα αφήνετε ούτε μια ημέρα ήσυχα, χωρίς να τα προκαλέσετε. Η Αγία Γραφή λέγει *«διότι η βασιλεία του Θεού δεν είναι βρώσις και πόσις, αλλά (είναι) ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ και ΕΙΡΗΝΗ και ΧΑΡΑ εν Πνεύματι αγίω»* (Ρωμαίους 14:17). Αυτή η βασιλεία είναι δική σας για να την πάρετε, είναι η κληρονομιά του Θεού για σας τώρα. Διακηρύξτε το δυνατά να το ακούσουν τα δαιμόνια, γνώριζε ότι έχεις

μέσα σου τον Ιησού, γιατί Αυτός είναι η δικαιοσύνη μας και ο καρπός του Πνεύματός Του μας πλημμυρίζει .

(2) ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΑΣ

Υπάρχουν πολλά σπίτια σήμερα, μέσα στα οποία υπάρχει ακαταστασία, διαμάχη, χωρισμός, σύγχυση και προβλήματα, παρ' όλο που ο σύζυγος, η σύζυγος και τα παιδιά τους ομολογούν τον Ιησού Χριστό ως προσωπικό τους σωτήρα και λυτρωτή. Τώρα όμως είναι καιρός ο Διάβολος να πάρει τη μερίδα της ντροπής, τώρα είναι καιρός να μάθουν οι οικογένειες να τον πετάνε μαζί με τις πονηρές δυνάμεις του έξω από τα σπίτια τους. Η καλύτερη αρχή για ένα νικηφόρο ξεκίνημα είναι **το κάθε μέλος της οικογένειας να παραδώσει ξανά τον εαυτό του στον Κύριο Ιησού**. Μετά από την αφιέρωση αυτή, θα πρέπει να ακολουθήσει η απελευθέρωση από τα δαιμόνια, για τον καθένα ξεχωριστά.

Κάτι πολύ όμορφο έγινε σε μια τοπική εκκλησία, που είχε προσκληθεί να διακονήσει η ομάδα απελευθέρωσης του αδ. Φ.Μ. Χάμοντ. Ο ποιμένας της εκκλησίας αυτής είχε κάνει μια πολύ εποικοδομητική διδασκαλία για τη θέση του άνδρα σαν κεφαλή στο σπίτι. Σχεδόν όλοι οι άνδρες πήγαν μπροστά για να ορίσουν συνάντηση για τη διακονία απελευθέρωσης και για τον εαυτό τους και για την οικογένειά τους. **Αυτή η διακονία ήταν τόσο σημαντική γι' αυτούς, ώστε την ημέρα της συνάντησης πήραν άδεια από τις εργασίες τους και δεν άφησαν τα παιδιά τους να πάνε στο σχολείο**.

Αυτός είναι τρόπος που θα πρέπει να εκζητεί κάποιος την απελευθέρωσή του από τα πνευματικά δεσμά. Οι οικογένειες ενθαρρύνονται ν' απαλλαγούν από τα δαιμόνια, όταν όλα τα μέλη είναι μαζί, γιατί όταν το ένα μέλος φροντίζει με αγάπη το άλλο, τότε ο Διάβολος, όχι απλά έχει νικηθεί, αλλά έχει συντριφτεί τελείως η δύναμή του.

Υπάρχουν όμως και αρκετά σπίτια που έχουν μεγαλύτερα προβλήματα, όπως στην περίπτωση **που όλα τα μέλη δεν είναι πιστά**, ή μερικά να έχουν αποστατήσει τόσο πολύ, ώστε να μην ενδιαφέρονται καθόλου για τα πνευματικά πράγματα. Αν μόνον

ένας στην οικογένεια έχει όλο το φορτίο για την πνευματική ευημερία του σπιτιού, άραγε ποιο θα είναι το αποτέλεσμα;

Η κατάσταση στο σπίτι της κυρίας **Αντιγόνης** είναι χαρακτηριστική περίπτωση για πολλές οικογένειες, όπου η διακονία απελευθέρωσης έφερε θετικό αποτέλεσμα. Η κα Αντιγόνη έκανε ότι καλύτερο μπορούσε για να ζει για τον Κύριο Ιησού, αλλά ο σύζυγός της, ο **Αριστείδης**, που έπινε και έπαιζε χαρτιά, κάθε φορά που αυτή ήθελε να πάει στην εκκλησία, της δημιουργούσε έντονες καταστάσεις, την κορόιδευε και πολλές φορές την εμπόδιζε και να φύγει. Είχε συνέχεια βίαιη συμπεριφορά, έβριζε τα δύο παιδιά τους και αυτή φοβόταν και για τον εαυτό της και για τα παιδιά τους, στα οποία τα σημάδια της αναταραχής που επικρατούσε στο σπίτι ήταν φανερά επάνω τους, ήταν φοβισμένα, νευρικά και κλεισμένα στο εαυτό τους.

Η κα Αντιγόνη προσευχήθηκε με θέρμη για το σύζυγό της, αλλά αυτός, αντί να παρουσιάσει βελτίωση, χειροτέρεψε ακόμα περισσότερο, γι' αυτό σχεδίαζε να ζητήσει διαζύγιο. Πριν όμως προχωρήσει σε μια τέτοια ενέργεια, έκανε μια ακόμα προσπάθεια να σώσει το γάμο της, ζητώντας από την ομάδα διακονίας απελευθέρωση για τον εαυτό της. Οι αδελφοί που συμμετείχαν στη διακονία απελευθέρωσης γνώριζαν ότι θα ήταν δύσκολο γι' αυτήν να μείνει τελείως ελεύθερη από την επιρροή των δαιμονικών πνευμάτων, εφόσον το περιβάλλον της εξακολουθούσε να είναι ακατάστατο, αλλά θα απελευθερωνόταν όμως οριστικά από τους φόβους και τις πιέσεις που δεχόταν.

Για τον λόγο αυτό αποφάσισαν να μπουν σε πνευματικό πόλεμο ενάντια στα δαιμόνια που είχαν κάτω από τον έλεγχό τους τη ζωή του συζύγου της και τον έκαναν τυφλό απέναντι στις αλήθειες του ευαγγελίου του Ιησού. Η Βίβλος λέγει: *«Εάν δε και το ευαγγέλιον ημών είναι ΚΑΛΥΜΜΕΝΟΝ, εις τους απολυμένους είναι καλυμμένον, των οποίων, ενώ είναι άπιστοι, ο θεός του κόσμου τούτου ετύφλωσεν τον νουν, ΔΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΕΠΙΛΑΜΨΕΙ εις αυτούς ο φωτισμός του ευαγγελίου της δόξης του Χριστού, ο οποίος είναι εικών του Θεού»* (Β' Κορινθίους 4/4:3-4).

Ο πνευματικός πόλεμος δεν είναι απλά **προσευχή**, αλλά είναι **επιπρόσθετη προσευχή**. Δεν υπάρχει λόγος να παρακαλούμε τον Θεό να μας δώσει κάτι, που ήδη μας έχει δώσει, μας έχει δώσει και ΕΞΟΥΣΙΑ και ΔΥΝΑΜΗ επάνω στον Διάβολο. Δεν πρέπει εμείς να περιμένουμε τον Θεό να βγάλει τον Διάβολο από τις πλάτες μας, Αυτός έχει ήδη συντρίψει στον Γολγοθά τον Σατανά και μας έχει δώσει την ικανότητα και την ευθύνη να φροντίζουμε τον εαυτό μας.

Αυτή η αλήθεια έχει αποκαλυφτεί σε πολλούς πιστούς, είναι το "ευ-αγγέλιο", είναι η "καλή αγγελία". Καθόλου παράξενο, που πολλές προσευχές μας μένουν χωρίς απάντηση. Πρέπει να σταματήσουμε να κάνουμε έφοδο στον ουρανό για να πάρουμε κάτι που μας έχει ήδη δοθεί και πρέπει να αρχίσουμε να χρησιμοποιούμε αυτό που μας έχει ήδη δοθεί από τον Θεό.

Άρχισε λοιπόν με πίστη ο πνευματικός πόλεμος από την ομάδα απελευθέρωσης, για να βοηθηθεί ο σύζυγος της κας Αντιγόνης. Έπρεπε όμως και η ίδια να μάθει να διεξάγει πνευματική μάχη και να είναι ικανή να την συνεχίσει μόνη της. Ο λόγος που απευθύνθηκε με εξουσία προς τα δαιμόνια ήταν:

"Εσείς δαιμόνια που ενοχλείτε τον κο Αριστείδη, ασκούμε επάνω σας τώρα εξουσία στο πανίσχυρο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Θέλετε να καταστρέψετε αυτό το σπίτι, αλλά εμείς δεν θα σας το επιτρέψουμε να το κάνετε. Διακηρύττουμε ότι ΕΙΜΑΣΤΕ στην ίδια θέση με τον Ιησού στην πνευματική εξουσία και ΞΕΡΟΥΜΕ τη θέση μας και τα δικαιώματά μας. Σας δένουμε στο όνομα του Ιησού, πάρτε τα χέρια σας από τη ζωή του, αφήστε ελεύθερη τη θέλησή του να δεχτεί τον Ιησού σωτήρα του...."

Σε λίγες εβδομάδες ο κος Αριστείδης είχε αλλάξει τελείως, ήταν ένας νέος άνθρωπος εν Χριστώ Ιησού. Είχε αναγεννηθεί και βαπτισθεί με το άγιο Πνεύμα. Η οικογένεια πήγαινε πλέον ενωμένη στην εκκλησία και ο σύζυγος έγινε ο πραγματικός αρχηγός της οικογένειας, έγινε ο στοργικός σύζυγος και πατέρας.

Δεν θέλω να δοθεί στον αναγνώστη η εντύπωση ότι σε πα-

ρόμοιες καταστάσεις όλες οι πνευματικές μάχες τελειώνουν με τέτοια ταχύτητα και αποτελεσματικότητα. Έχω γίνει μάρτυρας αρκετών νικηφόρων μαχών και έτσι γνωρίζω ότι μπορεί στην αρχή να είναι η νίκη εντυπωσιακή, αλλά στη συνέχεια υπάρχουν πολλές εμπειρίες. Άλλες μάχες κράτησαν πολύ περισσότερο και μερικές για μήνες ολόκληρους από τότε που άρχισαν.

Ο πνευματικός πόλεμος για τη βοήθεια κάποιου άλλου ΔΕΝ ΔΕΣΜΕΥΕΙ τη θέληση του ατόμου, αλλά δεσμεύει την ισχύ των δαιμονικών δυνάμεων και αποδεσμεύει τη θέληση του ατόμου από την πίεση τους, ώστε να μπορεί να πάρει αποφάσεις έξω από τη δαιμονική τους επιρροή. **Τα δαιμόνια ΔΕΝ ΕΚΔΙΩΚΟΝΤΑΙ από τα άτομα, αλλά η ισχύς τους ΔΕΝΕΤΑΙ για ένα διάστημα.**

Αυτός ο τύπος του πολέμου συμφωνεί με την αρχή του πνευματικού πολέμου που αναφέρεται στον Λόγο του Θεού, στην Β' Κορινθίους Ι'/10:3 και στην Εφεσίους ς'/6:12. Τα εδάφια αυτά μας διδάσκουν ότι ο αγώνας μας είναι εναντίον σε ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΠΟΝΗΡΙΑΣ και πρέπει να διεξαχθεί με πνευματικά όπλα και όχι με σαρκικά:

Β' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Ι'/10:3-5 « Διότι αν και περιπατούμεν εν σαρκί, δεν πολεμούμεν όμως κατά σάρκα· διότι τα όπλα του πολέμου ημών δεν είναι σαρκικά, αλλά δυνατά συν Θεώ προς καθαιρέσιν οχυρωμάτων· επειδή καθαιρούμεν λογισμούς και παν ύψωμα επαιρόμενον εναντίον της γνώσεως του Θεού, και αιχμαλωτίζομεν παν νόημα εις την υπακοήν του Χριστού».

ΕΦΕΣΙΟΥΣ ς'/6:12-13 «Διότι δεν είναι η πάλη ημών εναντίον εις αίμα και σάρκα, αλλ' εναντίον εις τας ΑΡΧΑΣ, εναντίον εις τας ΕΞΟΥΣΙΑΣ, εναντίον εις τους ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ του αιώνος τούτου· εναντίον εις τα ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΝΗΡΙΑΣ εν τοις επουρανίοις. Διά τούτο αναλάβετε την πανοπλίαν του Θεού, διά να δυνηθείτε να αντισταθείτε εις την ημέρα την πονηρά και αφού καταπολεμήσετε τα πάντα, να σταθείτε».

Είναι λάθος ενέργεια και ανώφελη προσπάθεια να εμπλακούμε σε συμπλοκές σάρκα προς σάρκα. Το καλύτερο είναι να απευθυνόμαστε δυνατά στις δαιμονικές δυνάμεις, όταν ερχόμαστε σε μάχη εναντίον τους, αλλά **όχι στην παρουσία του ατόμου** για το οποίο γίνεται η μάχη απελευθέρωσης, ούτε στην παρουσία άλλων προσώπων που ίσως δεν δέχονται ή δεν καταλαβαίνουν τον τρόπο του πνευματικού πολέμου. Δεν είναι πάντοτε απόλυτο και αναγκαίο να μιλάμε δυνατά στις πονηρές δυνάμεις, αλλά μπορεί να γίνει και με ομιλία "εν Πνεύματι", σε ξένες γλώσσες, και αυτό μπορεί να γίνει και στην παρουσία του προσώπου το οποίο θέλουμε να απελευθερωθεί από τα δαιμονικά δεσμά.

Ο σκοπός του κάθε πιστού είναι να γνωρίζει και να διατηρεί στο σπίτι του το σχέδιο της θεϊκής εξουσίας, όπως αυτό έχει δοθεί από τον Θεό. Οι γυναίκες να υποτάσσονται στους άνδρες τους *«...καθώς η εκκλησία υποτάσσεται εις τον Χριστόν»*, οι άνδρες να αγαπούν τις γυναίκες τους *«...καθώς και ο Χριστός αγάπησε την εκκλησίαν, και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ αυτής...»* και τα παιδιά να υπακούουν τους γονείς τους *«εν Κυρίω, διότι τούτο είναι δίκαιον»* (βλ. Εφεσίους Ε/5:22-26, ς' Ιε:1-4). Αυτό θα μειώσει τις ευκαιρίες που θα έχει ο Διάβολος και οι στρατιές του να επηρεάζουν την οικογένεια.

(3) ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΗΝ (τοπική) ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ο Σατανάς έχει ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την εκκλησία, θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι θα κάνει τα πάντα για να παραπλανήσει, να παρεμποδίσει, να εξασθενήσει και να καταστρέψει τη διακονία της εκκλησίας. Το οργανωτικό σχέδιο του Σατανά μας δίνει να καταλάβουμε ότι υπάρχει τοποθετημένος ένας πρίγκιπας δαίμονας επάνω από κάθε τοπική εκκλησία για να την μάχεται και να την εξουσιάζει.

Πολλές τοπικές εκκλησίες έχουν μια ιστορία που δείχνει ορισμένους τύπους προβλημάτων. Το κύριο πνεύμα που είναι τοποθετημένο επάνω από μια εκκλησία, μπορεί να αναγνωριστεί από ένα ειδικό τύπο προβλήματος της εκκλησίας. Σε μερικές εκκλησίες θα διαπιστώσετε πολύ εύκολα ότι υπάρχει ένα **πνεύμα έριδας** και διχόνοιας, βλέπετε δηλαδή τα μέλη της εκκλησίας να τσακώ-

νονται μεταξύ τους πολλές φορές για ασήμαντους λόγους ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΥΡΙΑ ΟΠΛΑ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ. Ο Διάβολος θα σπείρει στις καρδιές των πιστών **ζήλια** και **ανταγωνισμό**, με αποτέλεσμα τα άτομα να φουσκώσουν από **υπερηφάνεια**, θα σκέφτονται ότι αυτοί είναι καλύτεροι από τους άλλους και θα σκέφτονται για τους εαυτούς τους ότι είναι ψηλότερα πνευματικά από όσο επιτρέπεται να είναι στους άλλους.

Όσο καιρό οι πιστοί μάχονται μεταξύ τους, βεβαίως δεν μάχονται τον Διάβολο, αλλά χωρίς να το καταλαβαίνουν τον εξυπηρετούν στα σχέδιά του και αυτό είναι που ο Διάβολος επιδιώκει με κάθε τρόπο. Εάν το πετύχει, τότε έχει κερδίσει τη μάχη.

Άλλες εκκλησίες ελέγχονται από πονηρά δαιμονικά πνεύματα, τα οποία σχετίζονται με **δογματικές διδασκαλίες** και σε αρκετές υπάρχουν ψευδοδιδασκαλίες: *«Το δε Πνεύμα ρητώς λέγει, ότι εν υστέροις καιροίς θέλουν αποστατήσει μερικοί από της πίστεως, προσέχοντες εις ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΠΛΑΝΗΣ, και εις ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ»* (Α΄ Τιμόθεου Δ/4:1).

Έχει αποκαλυφθεί ότι υπάρχουν περιπτώσεις, στις οποίες **η διδασκαλία δεν είναι λανθασμένη**, αλλά ο Διάβολος ενθαρρύνει μια έμμονη ιδέα σε κάποια διδασκαλία και έτσι να δημιουργείται **άκρατος φανατισμός**, ο οποίος δεν μπορεί να ελεγχθεί, καθόσον μπαίνουν και σαρκικά κίνητρα.

Μπορεί ο Διάβολος να παραπλανήσει και να οδηγήσει μια ομάδα χριστιανών, ώστε να συγκεντρώνει την προσοχή της μόνο σε κάποια αλήθεια του Λόγου του Θεού, παραμερίζοντας άλλες εξίσου βασικές αλήθειες. Για παράδειγμα οι πιστοί μπορεί να δίνουν μεγάλη έμφαση μόνο στη διδασκαλία της **σωτηρίας** και να μην ασχολούνται καθόλου ή και να απορρίπτουν το **βάπτισμα στο νερό** και το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα του Θεού, ή να ασχολούνται υπερβολικά με τα εσχατολογικά, ή αντίθετα να μην ασχολούνται καθόλου με τον ερχομό του Κυρίου Ιησού.

Όταν μια εκκλησία αμελεί να ακολουθεί όλες τις αλήθειες της Αγίας Γραφής και όλες τις εντολές του Κυρίου, τότε η εκκλησία αυτή έχει παραπλανηθεί και δεν ακολουθεί την υγιαίνουσα διδα-

σκαλία της Αγίας Γραφής. Όλη η Γραφή είναι θεόπνευστη (Β' Τιμόθεου Γ/3:16) και την δεχόμαστε ολόκληρη και όχι επιλεκτικά.

Μερικά δαιμονικά πνεύματα έχουν σαν αποστολή να οδηγούν μια τοπική εκκλησία να ασχολείται περισσότερο με **ανθρώπινα ταλέντα** και **ικανότητες**, παρά με την ενέργεια και τη δύναμη του αγίου Πνεύματος του Θεού: *«Έχοντες μεν μορφήν ευσεβείας, ηρνημένοι δε την δύναμιν αυτής...»* (Β' Τιμόθεου Γ/3:5). Υπάρχουν ολόκληρες ομάδες πιστών που εμποδίζονται από πνεύματα πλάνης και απάτης να δουν τη μεγάλη έκχυση του αγίου Πνεύματος που γίνεται στις ημέρες σε παγκόσμιο επίπεδο, με αποτέλεσμα να εξακολουθούν να εργάζονται με ανθρώπινη δύναμη και ικανότητα.

Επίσης, σε μερικές τοπικές εκκλησίες υπάρχουν πρίγκιπες δαίμονες **δογματισμού** και **αιρέσεων**, που ο στόχος τους είναι να κρατούν το σώμα του Χριστού διαιρεμένο, εξαιτίας των δογματικών αντιπαραθέσεων που τα πνεύματα αυτά δημιουργούν, οι οποίες στην πλειοψηφία τους έχουν σαρκικά κίνητρα και κριτήρια. Για παράδειγμα, σε κάποια εκκλησία υπάρχει στην πρόσοψη του κτιρίου μια πινακίδα που την χαρακτηρίζει σαν **"ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ"**. Ένας που γνωρίζει τη δράση και τη μέθοδο ενέργειας των πνευμάτων της πονηρίας καταλαβαίνει ποιος είναι ο κύριος πρίγκιπας δαίμονας που είχε τοποθετηθεί για να ελέγχει τη συγκεκριμένη εκκλησία. Μερικές (τοπικές) εκκλησίες χαρακτηρίζονται από τάση απομόνωσης, δηλαδή να μην έχουν σχέση με άλλες εκκλησίες, λόγω **πνευματικής υπερηφάνειας**.

Υπάρχουν δαιμόνια **κοσμικότητας** και **υλισμού** που ασκούν εξουσία επάνω σε τοπικές εκκλησίες. Στην περίπτωση αυτή βλέπουμε την πνευματική διακονία της εκκλησίας να έχει ατονήσει και το βασικό ενδιαφέρον των πιστών είναι στις κοινωνικές εκδηλώσεις, στις διάφορες διασκεδάσεις και σε άλλα παρόμοια πράγματα.

Ο κατάλογος μπορεί να συνεχιστεί με την αναφορά πολλών άλλων περιπτώσεων. Υπάρχουν πνεύματα τυπικισμού, τυπολατρείας, αυταρέσκειας, αδιαφορίας, απαισιοδοξίας, απογοήτευσης, έμμονης ιδέας σε προβλήματα χωρίς λύση, άσκησης φορτικού

ελέγχου ενός ποιμένα επάνω στο ποίμνιό του, προδιάθεσης ασθενειών, φοβίας, κλπ..

Ο Λόγος του Θεού μας καλεί σε επίθεση και όχι σε αμυντική ή παθητική στάση: «*Σαλπίζατε σάλπιγγα εν Σιών* (=εκκλησία), *και αλάλαζατε εν τω όρει τω αγίω μου...*» (Ιωήλ Β/2: 1). Ο Θεός, δια μέσου του προφήτη, καλεί το λαό Του να σηκωθεί σε μάχη ενάντια σε μια τρομερή στρατιά του Πονηρού. Προηγείται όμως το κάλεσμα για μετάνοια και επιστροφή στον Κύριο:

«...Και τώρα διά τούτο, λέγει Κύριος, ΕΠΙΣΤΡΕΨΑΤΕ προς Εμέ εξ όλης της καρδιάς υμών, και εν νηστεία, και εν κλαυθμώ, και εν πένθει. Και διαρρήξατε την καρδίαν σας, και μη τα ιμάτιά σας, και ΕΠΙΣΤΡΕΨΑΤΕ προς Κύριον τον Θεόν σας...» (Ιωήλ Β/2:12-13).

Αυτό είναι το κάλεσμα για την εκκλησία σήμερα. Ας επιστρέψει ο καθένας από τις αμαρτίες του και ας ταπεινωθεί ενώπιον του Κυρίου και μετά ας σηκωθεί με τη δύναμη του Πνεύματος ενάντια στους πνευματικούς εχθρούς που έρχονται εναντίον του σώματος του Χριστού. Η εκκλησία πρέπει να μάθει να υψώνεται στα επουράνια και να επιτίθεται εναντίον «*εις τα πνεύματα της πονηρίας τα εν τοις επουρανίοις*» (βλ. Εφεσίους Α/1:20-21, Β/2:6, Γ/3:10, ς/16:12). Αυτά τα πνεύματα πρίγκιπες πρέπει να ελεγχθούν και οι φωνές να σταματήσουν. Ο Θεός έχει δώσει στους πιστούς ΚΑΙ την εξουσία ΚΑΙ τη δύναμη για να το κάνουν, είναι στα δικά τους χέρια η νίκη.

(4) ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ και ΤΗΝ ΧΩΡΑ

Ο άγγελος Κυρίου που επισκέφτηκε τον Δανιήλ ανέφερε ότι συγκρούστηκε με τον "*άρχοντα της Περσίας*", εννοώντας τον δαίμονα πρίγκιπα, που ήταν τοποθετημένος να εξουσιάζει επάνω από την Περσία (βλ. Δανιήλ, κεφ. Ι'/10:13). Αυτό αποτελεί μια απόδειξη του τρόπου οργάνωσης του δαιμονικού κόσμου και του συστήματος διοίκησης επάνω στη Γη. Ο Σατανάς έχει τοποθετήσει έναν ισχυρό δαίμονα για να κυβερνά επάνω σε κάθε ΕΘΝΟΣ, σε κάθε ΚΡΑΤΟΣ, σε κάθε ΕΠΑΡΧΙΑ, σε κάθε ΠΟΛΗ, σε κάθε ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ και ακόμα σε κάθε ΣΧΟΛΕΙΟ, σε κάθε ΕΚΚΛΗΣΙΑ, σε κάθε

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ και γενικά σε κάθε ΟΜΑΔΑ που θα μπορούσε να ελέγξει, να εξουσιάζει και να επηρεάζει, προκειμένου να επιτύχει τους καταχθόνιους σκοπούς του.

Το πνεύμα πρίγκιπας που ήταν τοποθετημένο σε μια κοινότητα στην οποία διακονούσε η ομάδα απελευθέρωσης του αδ. Φ.Μ. Χάμοντ αποκαλύφτηκε σε όραση από τον Θεό. Η όραση αποκάλυψε ένα μεγάλο πλάσμα σαν ΧΤΑΠΟΔΙ, που περιφερόταν επάνω στη συγκεκριμένη κοινότητα. Στο κεφάλι του και κατά μήκος ήταν γραμμένη η λέξη **"ζήλια"**. Τα οχτώ (8) πλοκάμια του απλώνονταν μέχρι κάτω και τυλίγονταν γύρω από εκκλησίες, σχολεία, επιχειρήσεις, σπίτια, καταστήματα, κυβέρνηση και λοιπά γραφεία και συνέθλιβαν κάθε μορφή της κοινοτικής ζωής. Κάθε πλοκάμι είχε γραμμένο επάνω του ένα όνομα, που αντιπροσώπευε τον τρόπο ενέργειας των δαιμονικών πνευμάτων. Τα ονόματα ήταν: **Διαμάχη, κατάκριση, φθόνος, κακολογία, απληστία, καταλαλιά, εγωισμός και λαιμαργία.**

Ένας που έχει γνώση των μεθοδειών του Διαβόλου αμέσως καταλαβαίνει πόσο ακριβής ήταν η όραση αυτή. Η ΖΗΛΙΑ και ΟΙ ΒΟΗΘΟΙ ΤΗΣ κρατούσαν την κοινότητα σε πνευματική αιχμαλωσία σε μια λαβή, σαν μέγγενη. Αφηγείται ο αδ.Φ.Μ. Χάμοντ:

«Όταν πήγα για πρώτη φορά στην κοινότητα αυτή για να αρχίσω τη διακονία μου, ήρθαν δύο τοπικοί ποιμένες να με επισκεφτούν και να μου πουν ότι **"δεν ήμουν επιθυμητός και δεν με χρειάζονταν"**. Μου ζήτησαν να φύγω με την αιτιολογία ότι **"οι εκκλησίες ήταν επαρκείς για την κοινότητα"**.

Το πνεύμα της ζήλιας φύτευε μ' αυτόν τον τρόπο ανάμεσα στις εκκλησίες. Ο Θεός μου έδειξε στην όραση ότι δεν αντιμαχόμεν συναδέλφους στη διακονία, αλλά αντιμαχόμεν ισχυρές αρχές και δυνάμεις του Διαβόλου και αυτές έπρεπε να πολεμήσω...»

Η ελπίδα για τις κοινότητες και για το έθνος μας γενικότερα, δεν είναι στο να στηριζόμαστε στα κοινωνικά και κυβερνητικά προγράμματα, ούτε στη μόρφωση και στην επιστήμη. Όλα αυτά από ανθρώπινη πλευρά είναι πολύ καλά, αλλά τα προβλήματα

που αντιμετωπίζουμε είναι στη βάση τους πνευματικά και για τη λύση τους ο Θεός μας έχει δώσει πνευματικά όπλα και μέσα. Η εκκλησία του Ιησού Χριστού έχει την απάντηση και πρέπει ν' αρχίσει σε δυναμική επίθεση εναντίον των δαιμονικών πνευμάτων, δεν υπάρχει χρόνος για χάσιμο, πρέπει να ενεργήσει τώρα.

Ίσως ρωτήσει κάποιος **«Πως γίνεται αυτό;»** Γίνεται με την πάλη ενάντια σε αυτές τις πονηρές δυνάμεις με πνευματικά όπλα. Διακηρύζτε τη θέση σας μέσα στο σώμα του Χριστού και την εξουσία σας επάνω στις δαιμονικές δυνάμεις, όπως θα κάνατε και στην περίπτωση προσωπικού (κατά σάρκα) πολέμου.

Δοξασμένο το όνομα του Κυρίου μας Ιησού, γιατί σήμερα οι πιστοί σε όλο τον κόσμο μαθαίνουν τις τεχνικές της πνευματικής μάχης. Μια αναζωπύρωση αρχίζει που δεν θα έχει προηγούμενό της. Η εκκλησία της αρπαγής, η εκκλησία της "Φιλαδέλφειας" ετοιμάζεται, ντύνεται το νυφικό της για να υποδεχτεί το νυμφίο της, τον ερχόμενο Ιησού.



μηνύματα που συστήνουμε

ομιλητής:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

η ΣΥΝΤΡΙΒΗ του ΣΑΤΑΝΑ:

- στη μάχη για την εξουσία
- στην επίγεια διακονία του Ιησού
- στην ανάσταση του Ιησού
- από τη διακονία της εκκλησίας

Μέρος Α'
Μέρος Β'
Μέρος Γ'
Μέρος Δ'



Για επικοινωνία - πληροφορίες:
Τηλ. 694 - 49 21 318 - Facebook: Filadelfos
E-mail: filadelfos02@hotmail.com
YOUTUBE: Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2



YOUTUBE:

Filadelfos Channel 1

Κεφάλαιο ΤΕΤΑΡΤΟ

«Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ ΑΠΟ ΤΑ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ»

Ονομάζουμε "**απελευθέρωση**" τη διαδικασία που ακολουθούμε για να απαλλαγούμε από τα δαιμόνια. Η απελευθέρωση δεν είναι πανάκεια, όπως μερικοί νομίζουν, ούτε είναι η θεραπεία που γιατρεύει τα πάντα. Είναι όμως ένα από τα σημαντικά μέρη της τρέχουσας αποκάλυψης του Θεού στην εκκλησία Του τις τελευταίες ημέρες. Μερικοί προσδοκούν περισσότερα απ' ό τι θα έπρεπε να περιμένουν από την απελευθέρωση, ενώ άλλοι περιμένουν πολύ μικρά πράγματα. Εμείς πρέπει να βρούμε με τιμιότητα, ποιος είναι ο ρόλος, που μπορεί να παίξει στη ζωή μας στο να ελευθερωθούμε από τα δαιμονικά πνεύματα.

Αυτοί τους οποίους ο Θεός έχει τοποθετήσει στην πρώτη γραμμή της διακονίας απελευθέρωσης, δεν θα χρειαστεί να βγουν έξω, ψάχνοντας για πεδίο δράσης, ψάχνοντας δηλαδή για ψυχές που θα ήθελαν να ελευθερωθούν. Έχει αποδειχτεί ότι ο Θεός βάζει μέσα στις καρδιές των αγίων Του τον πόθο για καθαρισμό και αγνότητα, όπου και αν αυτοί βρίσκονται. Πολλές φορές οι εργάτες απελευθέρωσης μένουν κατάπληκτοι από το πόσο πολλοί πιστοί εμφανίζονται από μόνοι τους και ζητούν να διακονηθούν και το πιο θαυμαστό είναι ότι πολλοί απ' αυτούς ζητούν τη διακονία απελευθέρωσης, χωρίς να γνωρίζουν τι ακριβώς πρόκειται να γίνει.

Πηγαίνουν όμως, γιατί ήδη αγωνίζονται για αγιότητα και καθαρισμό. **Όλοι αυτοί είναι ΠΙΣΤΟΙ, που εκζητούν να αναπτύσσονται πνευματικά** και όταν διαπιστώνουν ότι υπάρχουν εμπόδια στην πνευματική τους αύξηση, τότε επιδιώκουν με κάθε τρόπο να τα παραμερίσουν.

Η εκκλησία είναι η ΝΥΜΦΗ του αναστημένου και δοξασμένου Ιησού Χριστού. Η Αγία Γραφή μας λέγει ότι η εκκλησία πρέπει

να καθαριστεί για να συναντήσει τον ΝΥΜΦΙΟ της:

«Οι άνδρες, αγαπάτε τας γυναίκας σας, καθώς και ο Χριστός αγάπησε την εκκλησίαν, και παρέδωκεν εαυτὸν ὑπὲρ αὐτῆς, ΔΙΑ ΝΑ ΑΓΙΑΣΕΙ ΑΥΤΗΝ, καθαρίσας με το λουτρὸν του ὕδατος διὰ του λόγου, διὰ να παραστήσει αὐτήν εἰς εαυτὸν ΕΝΔΟΞΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ, μὴ ἔχουσα ΚΗΛΙΑ, ἢ ΡΥΤΙΔΑ, ἢ κάτι των τοιούτων, ἀλλὰ διὰ να εἶναι ΑΓΙΑ και ΑΜΩΜΟΣ» (Εφεσίους Ε/5:25-27).

Η απελευθέρωση είναι ένα ουσιαστικό μέρος της ετοιμασίας της νύμφης του Ιησού για να απαλλαγεί από τις «κηλίδες» και τις «ρυτίδες» και εφόσον η εκκλησία πρέπει να είναι «αγία και άμωμος» θα πρέπει όλα τα ακάθαρτα πνεύματα να εκδιωχθούν από τη ζωή μας. Αυτός ο καθαρισμός κατ' αρχήν είναι μια ενέργεια που κάνει ο Θεός για μας, αλλά εμείς έχουμε την υπευθυνότητα να συνεχίσουμε να είμαστε καθαροί: *«Ὡς χαίρωμεν και ας αγαλλώμεθα, και ας δώσωμεν την δόξαν εἰς Αὐτόν, διότι ἦλθεν ο γάμος του Ἀρνίου και η γυνή Αὐτοῦ ΗΤΟΙΜΑΣΕΝ εαυτήν. Και ἐδόθη εἰς αὐτήν να ἐνδυθεῖ βύσσινον καθαρὸν και λαμπρόν, διότι το βύσσινον εἶναι τα ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ των αγίων»* (Αποκάλυψη ΙΘ/19:7-8).

Αυτό ο λόγος μας τονίζει την ευθύνη που έχει ο κάθε πιστός να διατηρήσει την καθαρότητά του. Πρέπει να γνωρίζουμε ότι είναι στη δική μας ευθύνη να ετοιμαστούμε για τον ερχομό του Κυρίου μας Ιησού. Ας μην ξεχνάμε ότι *«η γυνή Αὐτοῦ ΗΤΟΙΜΑΣΕΝ εαυτήν»*, δηλαδή η ίδια η νύμφη εκκλησία ετοίμασε **τον εαυτό της** για να υποδεχθεί τον νυμφίο της Ιησού.

Μερικοί πιστοί μοιάζουν να περιμένουν τον ερχομό του Ιησού Χριστού, σαν να πρόκειται για ένα γεγονός, όπου σε κάποια χρονική στιγμή αυτόματα θα συμβεί η μεγάλη αλλαγή, ξαφνικά και με θαυματουργικό τρόπο όλες οι ελλείψεις τους θα συμπληρωθούν. Η Αγία Γραφή βέβαια αναφέρει ότι *«...πάντες θέλομεν μεταμορφωθεῖ ἐν μια στιγμή (αρχαίο "ἐν ατόμῳ") ἐν ριπῇ οφθαλμοῦ εἰς την εσχάτην σάλπιγγι»* (Α΄ Κορινθίους ΙΕ/15:51-52), όμως αυτό αναφέρεται ΜΟΝΟ στα θνητά μας σώματα που στιγμιαία «εν ριπῇ οφθαλμοῦ» θα μεταμορφωθούν σε αθάνατα. Ο εσωτερικός άνθρωπος πρέπει

να ανανεώνεται καθημερινά, να καθαρίζεται και να διατηρείται αγνός, κάτι που δεν γίνεται στιγμιαία, αλλά στιγμιαία όμως θ' αλλάξει το φυσικό μας (εξωτερικό) σώμα.

Στην Εφεσίους Ε/5:26, που αναφερθήκαμε πιο πάνω, λέγει ότι η νύμφη εκκλησία καθαρίζεται *«με το λουτρόν του ύδατος ΔΙΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ»*. Με την ευρύτερη έννοια του όρου **ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΙΔΙΟΙ** κάνουμε τον πνευματικό καθαρισμό, αλλά με τη στενότερη έννοια αυτό είναι μια καθαρή ενέργεια του **ΝΥΜΦΙΟΥ Ιησού**, που μας προμηθεύει πλούσια το νερό, δηλαδή τον «Λόγο». Όλοι γνωρίζουμε ότι η κάθε κοπέλα που πρόκειται να ντυθεί νύφη, ξοδεύει αρκετό χρόνο μπροστά στον καθρέπτη για να ετοιμάσει τον εαυτό της, προκειμένου, μετά από λίγο, να συναντήσει τον νυμφίο της.

Ο άγιος Λόγος του Θεού, η Αγία Γραφή, είναι ο καθρέπτης, μπροστά στον οποίο στεκόμαστε για το χρόνο της δικής μας ετοιμασίας. Ο αδελφός Ιάκωβος για το θέμα αυτό λέγει:

«...Διότι εάν κάποιος είναι ΑΚΡΟΑΤΗΣ του λόγου, και ουχί ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΣ, ούτος ομοιάζει με άνθρωπον ο οποίος θεωρεί το φυσικόν αυτού πρόσωπο εν κατόπτρῳ (=καθρέπτη), διότι εθεώρησεν εαυτόν, και ανεχώρησε, και ευθύς ελησμόνησεν οποίος ήτο.

Όποιος όμως ΕΓΚΥΨΕΙ εις τον τέλειον νόμον της ελευθερίας, και ΕΠΙΜΕΙΝΕΙ (εις αυτόν), ούτος γενόμενος ουχί ακροατής επιλήσμων, αλλ' εκτελεστής έργου, ΟΥΤΟΣ ΘΕΛΕΙ ΕΙΣΘΑΙ ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ ΑΥΤΟΥ....» (Ιάκωβος Α/1:23-25).

Όμορφο παράδειγμα έχουμε την Εσθήρ. Όταν ετοιμαζόταν σαν νύφη για να συναντήσει το νυμφίο βασιλιά της, υπέστη ένα χρονικό διάστημα προετοιμασίας. Η Αγία Γραφή αναφέρει ότι πέρασε ένα ολόκληρο έτος εξαγνίζοντας τη σάρκα της, όπου αλειφόταν για έξι μήνες με *«έλαιον σμύρινον»* και για άλλους έξι μήνες με *«αρώματα και άλλα καθαριστικά των γυναικών»* (Εσθήρ Β/2:12). Ο βασιλιάς της προμήθευσε όλα όσα χρειάστηκε για το σκοπό αυτό. Όλα αυτά έχουν συμβολική σημασία. Ο δικός μας βασιλιάς, ο Ιησούς, μας έχει προμηθεύσει όλα τα μέσα με τα οποία πρέπει

να εξαγνιστούμε, ώστε να είμαστε έτοιμοι να Τον υποδεχτούμε.

Το «ΕΛΑΙΟΝ» αντιπροσωπεύει το ΧΡΙΣΜΑ με το άγιο Πνεύμα. Πρέπει σαν εκκλησία να είμαστε χρισμένοι με τη δύναμη του Πνεύματος, να έχουμε το σφράγισμα και τον αρραβώνα του Πνεύματος (βλ. Β' Κορινθίους Α/1:21-22, Ε/5:5 /Εφεσίους Α/1:14). Το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα είναι το δαχτυλίδι του αρραβώνα που δίνει ο νυμφίος Ιησούς προς την εκλεκτή Του νύμφη.

Τα «ΑΡΩΜΑΤΑ» που χρησιμοποίησε η Εσθήρ, αντιπροσωπεύουν τα ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ και τον ΚΑΡΠΟ του αγίου Πνεύματος. Στις έσχατες ημέρες που ζούμε και που όλοι προσδοκούμε τον ένδοξο ερχομό του Κυρίου Ιησού, υπάρχει στην εκκλησία μια δυνατή έμφαση επάνω στα χαρίσματα και στον καρπό του αγίου Πνεύματος του Θεού.

Η εκκλησία, σαν νύμφη του ερχόμενου νυμφίου, υποβάλλεται στην προετοιμασία της: *«Ημείς δε πάντες βλέπομεν ως εν κατόπτρῳ την δόξαν του Κυρίου με ανακεκαλυμμένον πρόσωπον, μεταμορφούμεθα εις την αυτή εικόνα από δόξης εις δόξαν, καθώς από του Πνεύματος του Κυρίου»* (Β' Κορινθίους Γ/3:18). Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι τα δαιμόνια είναι εχθροί των ΧΑΡΙΣΜΑΤΩΝ και του ΚΑΡΠΟΥ του αγίου Πνεύματος και ότι μπορούν να τα εμποδίσουν να παραχθούν στη ζωή του πιστού, με επακόλουθο αποτέλεσμα να τον εμποδίσουν για να ετοιμαστεί να συναντήσει τον ερχόμενο Κύριό Του. Αυτός είναι ένας από τους βασικούς λόγους απελευθέρωσης του πιστού από δαιμονικές επιρροές και επιδράσεις. Η απελευθέρωση που γίνεται στις ημέρες μας σε παγκόσμιο επίπεδο, είναι ζωτικής σημασίας για την προετοιμασία της νύμφης εκκλησίας.

Η «προφητεία», για παράδειγμα, είναι ένα από τα χαρίσματα του Πνεύματος μέσα στην εκκλησία. Η Βίβλος λέγει *«...ας προφητεύομεν κατά την αναλογίαν της πίστεως»* (Ρωμαίους ΙΒ/12:6). Στην περίπτωση αυτή το πνεύμα της αμφιβολίας ή το πνεύμα της απιστίας μπορεί να μπλοκάρει την ελεύθερη ροή της προφητείας του Θεού από έναν πιστό. Το χάρισμα της προφητείας μπορεί να αναπτυχθεί σε μερικούς ανθρώπους, μόνο αφού πρώτα έρθουν σε "διαπραγμάτευση" με τα ακάθαρτα πνεύματα, που εμποδίζουν

την πίστη τους. Κατά τον ίδιο τρόπο, αυτό ισχύει και για όλα τα χαρίσματα που αναφέρονται μέσα στον Λόγο του Θεού (βλ. Α΄ Κορινθίους 1Β/12:4-11, 27-31, Ρωμαίους 1Β/12:6-8 /κλπ).

Έχει παρατηρηθεί ότι μερικά άτομα που έχουν ζητήσει το βάπτισμα του αγίου Πνεύματος δεν μπορούν να μιλήσουν ξένες γλώσσες, ή άλλα περιορίζονται σε μερικές μόνο λέξεις. Αυτό συχνά οφείλεται σε δαιμονική παρέμβαση. **Σε περιπτώσεις που ένα άτομο έχει αναμιχτεί από άγνοια ή άθελά του σε αποκρυφιστικές ενέργειες, φαινομενικά αθώες, όπως καφεμαντεία, χαρτομαντεία, ωροσκόπιο και άλλα παρόμοια, το άτομο αυτό έχει ανοίξει πόρτα για δαιμονική διείσδυση, με αποτέλεσμα να εμποδίζονται να παραχθούν στη ζωή του τα χαρίσματα και ο καρπός του αγίου Πνεύματος.**

Είναι λοιπόν επιτακτική ανάγκη ν' απαλλάξουμε τον εαυτό μας από κάθε τι, το οποίο προσκαλέσαμε μέσα μας από την περιοχή του αποκρυφισμού. Ζητήστε από τον Κύριο Ιησού να σας φέρει στη μνήμη και να σας αποκαλύψει με το Πνεύμα Του κάθε πόρτα που εσείς οι ίδιοι ανοίξατε, ακούσια ή εκούσια, στα δαιμονικά πνεύματα, ή άλλοι άνοιξαν σ' εσάς στην πορεία της ζωής σας.

Ο καρπός του Πνεύματος είναι για τον εχθρό της ψυχής μας ένας ειδικός στόχος επίθεσης και ο πρώτος και βασικός καρπός του Πνεύματος είναι η ΑΓΑΠΗ.

Η αγάπη είναι κάτι, που από τη φύση της είναι για να τη λαμβάνει κάποιος, αλλά και για να τη δίνει. **Το δαιμόνιο της αγανάκτησης** μπορεί να νικήσει (να εξουδετερώσει) την αγάπη στη ζωή ενός ατόμου. Πολλά άτομα, ενώ θέλουν να μην προκαλούν τους γύρω και να ειρηνεύουν μαζί τους, δεν μπορούν να καταλάβουν γιατί δεν έχουν τη δύναμη να δώσουν αγάπη στους άλλους, όπως θα έπρεπε και όπως θα ήθελαν να τους αγαπούν. Ένα τέτοιο πρόβλημα είναι μια ισχυρή ένδειξη για την παρουσία ενός **πνεύματος αγανάκτησης ή ενός πνεύματος ασυγχωρησίας.** Η αγανάκτηση συνήθως π ρ ο σ κ α λ ε ί και άλλα δαιμόνια, όπως θυμό, πικρία, μίσος και κακία.

Η αγάπη μπορεί επίσης να εμποδιστεί από ένα **πνεύμα**

απόρριψης. Αυτό το δαιμόνιο είναι πολύ συνηθισμένο και συχνά το βρίσκουμε να είναι ο **«αρχηγός»** ομάδας δαιμονίων, ή να είναι το **«κυβερνών πνεύμα»** μέσα σ' ένα άτομο. Η απόρριψη μπορεί με πιο μεγάλη ευκολία να εισέρχεται σ' ένα άτομο, όταν αυτό είναι νεαρής ηλικίας. Οι ίδιοι οι γονείς μπορούν ν' ανοίξουν στο παιδί τους πόρτα εισόδου στο πνεύμα της απόρριψης, αν αμελήσουν να του δώσουν την αγάπη και τη φροντίδα που χρειάζεται. ΟΤΑΝ Η ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΕΙΝΑΙ ΙΣΧΥΡΗ, ΤΟΤΕ ΕΜΠΟΔΙΖΕΙ ΤΟ ΑΤΟΜΟ ΚΑΙ ΝΑ ΔΕΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΠΟΥ ΤΟΥ ΔΙΝΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΔΩΣΕΙ ΑΓΑΠΗ ΣΕ ΑΛΛΟΥΣ. Το δαιμόνιο της απόρριψης πρέπει να διωχτεί για να μπορέσει το άτομο να αυξηθεί στη χριστιανική αγάπη και πίστη.

Αν ο Σατανάς κατορθώσει να κάνει τους χριστιανούς να νιώθουν **στιγματισμένοι**, επειδή μέσα τους φιλοξενούν πνεύματα πονηρίας, τότε θα εμποδίσει τους πιστούς να ζητήσουν απελευθέρωση από τα δαιμονικά πνεύματα και δυστυχώς σήμερα ο Πονηρός το έχει πετύχει σε μεγάλο βαθμό και ιδιαίτερα ανάμεσα στους πιστούς που **δεν δέχονται** τη μεγάλη έκχυση του Πνεύματος που γίνεται σήμερα παγκόσμια και **που πιστεύουν** ότι η εμπειρία της Πεντηκοστής ήταν μόνο για την περίοδο των πρώτων αιώνων.

Βέβαια, δεν μπορούμε να ρίχνουμε πάντοτε όλη την ευθύνη και την κατηγορία στον Διάβολο και τις πονηρές δυνάμεις του, για τα προβλήματα που μας συμβαίνουν, γιατί τότε θα κινδυνεύαμε να χάσουμε το στόχο μας και την πνευματική μας όραση και να γίνουμε **«κυνηγοί δαιμονίων»**, ακόμα και στον ύπνο μας, παντού θα βλέπαμε δαιμόνια και τίποτε άλλο. Μπορούμε όμως να κατηγορήσουμε τον Διάβολο σαν υπεύθυνο, για καταστάσεις και γεγονότα που εμείς ήταν αδύνατο να τα φαντασθούμε με τη δική μας σκέψη, αντίληψη και λογική, αλλά ο Κύριος μας τα αποκάλυψε.

Στην πραγματικότητα υπάρχουν αρκετοί πιστοί, που δεν έχουν μάθει ακόμα ότι είναι δυνατόν δαιμόνια να είναι υπεύθυνα για μερικά προβλήματα που τους συμβαίνουν και τα αποδίδουν σε διάφορες άλλες καταστάσεις, όπως στις κοινωνικές συνθήκες, στην τύχη, στο χαμηλό μορφωτικό επίπεδο, στην ένδεια, κλπ..

Όταν όμως μάθουμε ότι τα δαιμονικά πνεύματα πράγματι εισβάλλουν στη ζωή μας, τότε θα πρέπει να καταλάβουμε ότι είναι ζωτικό για μας να τα απομακρύνουμε, όσο το δυνατόν γρηγορότερα.

Πολλοί χριστιανοί σήμερα βρίσκουν ουσιαστική βοήθεια με την απελευθέρωση. Προβλήματα, που δεν ήταν δυνατόν να λυθούν με γνωστούς τρόπους βοήθειας, τώρα λύνονται αποτελεσματικά με την απελευθέρωση. Αυτό μας κάνει να αναρωτηθούμε, «γιατί δεν βλέπαμε τόσο καιρό αυτές τις υπέροχες και θαυμαστές αλήθειες μέσα στον Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή;».

Δοξασμένο όμως το όνομα του Κυρίου μας Ιησού, γιατί Αυτός βλέπει τις καρδιές όλων εκείνων, που επιποθούν να γνωρίσουν τις αλήθειες του λόγου Του, που εκζητούν τον αγιασμό τους και που θέλουν ο ερχομός Του να τους βρει έτοιμους, βλέπει τις καρδιές αυτών που κράζουν με πίστη προς Αυτόν και απαντά με αγάπη.



από τις εκδόσεις μας



ISBN: 978 - 960 - 6783 - 27 - 2

Α' έκδοση: 01/1992 ❖ Β' έκδοση: 01/2018

Σελίδες 84

Το βιβλίο αυτό παρουσιάζει τον ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ, ως το μοναδικό ΜΕΣΙΤΗ μας μεταξύ Θεού και ανθρώπων (Α' Τιμόθεου Β/2:5), είναι ο μοναδικός ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ μας στον ουρανό. Πρόκειται για μια πολύ απλή και κατανοητή παρουσίαση της ιεροσύνης του αναστημένου και ένδοξου Κυρίου Ιησού που κάθεται μέσα στο θρόνο του Πατέρα (Αποκάλυψη Γ/3:21) και μεσιτεύει για μας.

ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ:

Το σκίσιμο του καταπετάσματος και το ιερατείο - Εξομολόγηση σε Θεό ή σε ανθρώπους; - Προσκύνηση αγίων και αγγέλων - Προσκύνηση εικόνων και γλυπτών - ΙΗΣΟΥΣ: Το υπέρ παν όνομα.

Κεφάλαιο ΠΕΜΠΤΟ

«ΠΩΣ ΕΙΣΕΡΧΟΝΤΑΙ ΤΑ ΔΑΙΜΟΝΙΑ»

Τα δαιμόνια είναι κακές και μοχθηρές προσωπικότητες, είναι πνεύματα πονηρίας, είναι οι εχθροί του Θεού και των ανθρώπων. Σκοπός τους είναι να πειράζουν, να απατούν, να κλέβουν, να κατηγορούν, να καταπιέζουν, να αντικρούουν, να ελέγχουν, να θλίβουν, να καταστρέφουν και να σκοτώνουν.

Τα δαιμόνια εισέρχονται δια μέσου κάποιας πόρτας που είναι ανοιχτή. Όταν υπάρχει **«άνοιγμα»**, δεν χάνουν την ευκαιρία για να εισέλθουν, αμέσως το εκμεταλλεύονται. Με άλλα λόγια, κάποιος δεν παίρνει μέσα του ένα πονηρό πνεύμα, με το να περπατάει στο δρόμο και ξαφνικάνα σκοντάψει επάνω σ' ένα δαιμόνιο που ψάχνει για κατοικία, αυτά είναι αστεία και για αφελείς. Η οργάνωση του βασιλείου του Σατανά είναι με τέτοιο τρόπο, ώστε να μπορεί να επιτίθεται στον καθένα προσωπικά. **Δεν υπάρχει άνθρωπος επάνω στη Γη που μπορεί να διαφύγει της προσοχής του.** Επινοεί ένα σχέδιο για να καταστρέψει τον καθένα ξεχωριστά. Είναι μια πραγματικότητα ότι ΕΓΩ και ΕΣΥ είμαστε οριστικά ο στόχος της μεθοδείας του Σατανά.

Θα ρωτήσει κάποιος *«Πως όμως κερδίζει έδαφος ο εχθρός και με ποιους τρόπους;»* Οι τρόποι είναι πολλοί, αλλά οι βασικοί, που εμείς θα ασχοληθούμε στην παρούσα μελέτη είναι τρεις:

- (1) Με την αμαρτία,
- (2) Με τις περιστάσεις της ζωής, και
- (3) Με το τέχνασμα της κληρονομιάς:

(1) ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ

Η πόρτα για να εισέλθουν τα δαιμόνια μπορεί να ανοιχτεί από κάποιον δια μέσου "αμαρτίας που διαπράχτηκε" ή δια μέσου "αμαρτίας παράλειψης":

ΑΜΑΡΤΙΑ ΔΙΑΠΡΑΧΘΕΙΣΑ

Στο Ε/5ο κεφάλαιο του βιβλίου των Πράξεων των Αποστόλων διαβάζουμε για ένα ζευγάρι, τον Ανανία και την Σαπφείρα, οι οποίοι πούλησαν την περιουσία τους για να δώσουν τα χρήματά τους στην εκκλησία, αλλά έγιναν **πλεονέκτες** και αποφάσισαν κρυφά να κρατήσουν ένα μέρος από τα χρήματα για τον εαυτό τους. Για να καλύψουν όμως την πράξη τους αυτή, σχεδίασαν ένα **ψέμα**, αλλά ο απόστολος Πέτρος έλαβε από τον Κύριο αποκάλυψη με υπερφυσικό λόγο γνώσεως και γνώριζε τι ακριβώς είχε συμβεί, γι' αυτό είπε στον Ανανία: *«Διά τι εγέμισεν ο ΣΑΤΑΝΑΣ την καρδίαν σου, ώστε να ψευσθείς εις το Πνεύμα το άγιον;»*.

Λόγω της αμαρτίας τους ο Ανανίας και η Σαπφείρα άνοιξαν τους εαυτούς τους και γέμισαν με **πνεύματα** (δαιμόνια) **πλεονεξίας, ψεύδους και απάτης**. Το ίδιο ακριβώς πράγμα μπορεί να συμβεί στον καθένα που αμαρτάνει με τη θέλησή του, όπως ακριβώς έγινε στην περίπτωση αυτή.

Επίσης, στο Ε/5ο κεφάλαιο της επιστολής του Παύλου προς τους Γαλάτες πιστούς βρίσκουμε ένα κατάλογο από δέκα επτά (17) έργα της σάρκας, τα οποία είναι *«μοιχεία, πορνεία, ακαθαρσία, ασέλγεια, ειδωλολατρεία, φαρμακεία, έχθραι, έριδες, ζηλοτυπία, θυμοί, μάχαι, διχοστασίαι, αιρέσεις, φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κόμοι, και τα όμοια τούτων...»*. Υπάρχουν δαιμονικά πνεύματα που αντιπροσωπεύουν κάθε ένα από τα παραπάνω έργα της σάρκας και αυτό είναι κάτι που οι εργάτες απελευθέρωσης το συναντούν πολύ συχνά στη διακονία τους. Υπάρχει συγγένεια μεταξύ των ΕΡΓΩΝ ΤΗΣ ΣΑΡΚΑΣ και ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

Όταν κάποιος δεν μπορεί να αντισταθεί στον πειρασμό και υποχωρεί, τότε αμαρτάνει στη σάρκα. Με μια τέτοια αμαρτία η πόρτα ανοίγει για την εισβολή του εχθρού και μετά το άτομο έχει ένα διπλό πρόβλημα για να αντιμετωπίσει, έχει και τον ΔΙΑΒΟΛΟ και τη ΣΑΡΚΑ. Η λύση είναι μία: *«Σταύρωσε τη σάρκα και απαλλάξον από τα δαιμόνια»*. Μπορείς να το κάνεις τώρα.

ΑΜΑΡΤΙΑ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗΣ

Ένα κλασικό παράδειγμα που έχουμε για την πόρτα που

ανοίγει με αμαρτία παράλειψης είναι όταν δεν μπορείς να συγχωρήσεις. Στο κεφάλαιο ΙΗ/18 του κατά Ματθαίου ευαγγελίου έχουμε την περίπτωση του **άδικου οικονόμου**, που γύρισε και πάλι στους βασανιστές του, γιατί, ενώ είχε συγχωρηθεί από τον κύριό του για το υπέρογκο ποσό που του χρωστούσε, ο ίδιος όμως, όχι μόνον ήταν απρόθυμος να συγχωρήσει και αυτός με τη σειρά έναν σύνδουλό του, που του χρωστούσε ένα πολύ μικρό ποσό, αλλά έδειξε μεγάλη σκληροκαρδία απέναντί του.

Ο Θεός μας προειδοποιεί ότι, όλοι αυτοί που έλαβαν τη συγχώρεσή Του και μετά αρνούνται να συγχωρήσουν τους άλλους, θα παραδοθούν στους βασανιστές. Η έλλειψη συγχωρητικότητας ανοίγει διάπλατα την πόρτα στα πνεύματα **βασανισμού, αγανάκτησης, μίσους, ζήλιας, καταλαλιάς** και σε άλλα συγγενικά πνεύματα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ποτέ ότι ο Ιησούς μας συγχώρεσε για ένα χρέος, που για να το ξεχρεώσουμε απαιτούσε το θάνατό μας, αλλά Αυτός πήρε τη δική μου και τη δική σου θέση, πλήρωσε το τίμημα των αμαρτιών μας. Το πνεύμα της μη συγχωρητικότητας στηρίζεται στο ότι *«έχουμε ξεχάσει, τι ο Ιησούς έκανε για τον καθένα μας προσωπικά»*, γι' αυτό πολλές φορές δεν μπορούμε να συγχωρέσουμε τον πλησίον μας.

Εάν είμαστε ειλικρινείς και εξετάσουμε τους εαυτούς μας, θα διαπιστώσουμε ότι η αιτία πολλών προβλημάτων που έχουμε στο σπίτι μας, στη δουλειά μας και με τους αδελφούς, είναι ότι μέσα στην καρδιά μας υπάρχει **ρίζα ασυγχωρησίας**, έστω και αν με το στόμα ομολογούμε ότι όλους τους αγαπάμε και ότι όλους τους έχουμε συγχωρήσει. Η ρίζα ενός δένδρου συνήθως δεν φαίνεται, παρά μόνο αν σκάψουμε γύρω από τον κορμό και βαθιά. Η **ρίζα πικρίας** που υπάρχει μέσα μας δεν φαίνεται, παρά μόνον εάν κάποιος «σκάψει» την καρδιά μας και τότε όλα βγαίνουν στην επιφάνεια, γιατί *«από το περίσσειμα της καρδιάς μιλά το στόμα»* (Ματθαίος ΙΒ/12:34).

Μετανόησε και μην αφήνεις την αμαρτία αυτή να γίνει πόρτα εισόδου για τον εχθρό της ψυχής σου, πάρε το όπλο σου, που είναι ο καρπός του Πνεύματος, η αγάπη.

(2) ΜΕ ΤΙΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Τα πονηρά πνεύματα δεν έχουν καμιά αίσθηση δικαιοσύνης, γι' αυτό και δεν διστάζουν να εκμεταλλευτούν κάποιον που έχει αδυναμίες. Η αδύνατη χρονική στιγμή κάποιου συνήθως είναι όταν αυτός είναι **παιδί**, γιατί το παιδί είναι εντελώς εξαρτώμενο από άλλους για προστασία και φροντίδα. Χωρίς αμφιβολία η πλειονότητα των δαιμονίων, που συναντούν οι διάκονοι απελευθέρωσης, έχουν εισέλθει στον άνθρωπο κατά την παιδική του ηλικία. Οι χριστιανοί γονείς πρέπει να καταλάβουν την ευθύνη που έχουν απέναντι στα παιδιά τους και επίσης να γνωρίζουν, πως πρέπει να ελευθερώσουν τα παιδιά τους από δαιμονικές πιέσεις.

Μια από τις πρώτες ερωτήσεις που πρέπει να γίνεται στο άτομο, πριν αρχίσει η διακονία απελευθέρωσης είναι: **«Πως ήταν η κοινωνία σου με τους γονείς σου, όταν ήσουν παιδί;»** Στις περισσότερες περιπτώσεις αυτή η ερώτηση ανοίγει έναν κατάλογο παραπόνων από **αγανακτήσεις** για τις οποίες κατηγορούνται οι γονείς. Πάρα πολλές φορές έχουμε ακούσει τέτοιες απαντήσεις, όπως **«ο πατέρας μου ήταν αλκοολικός»** και συνεχίζουν να αναφέρουν διάφορους φόβους και προβλήματα που σχετίζονται με αυτή την κατάσταση στο σπίτι. Υπήρχε στο σπίτι ανασφάλεια και συχνά φτώχεια, γιατί ο πατέρας ήταν ανίκανος να προμηθεύσει τα απαραίτητα αγαθά ή σπαταλούσε το εισόδημά του σε άσωτη ζωή (χαρτιά, ποτό, κλπ). Ένα τέτοιο σπίτι κάνει το παιδί να μεγαλώνει γρηγορότερα και να γίνεται αμήχανο και ντροπαλό.

Ο πιο γρήγορος και ασφαλής τρόπος για να καταλάβεις, για ποιο λόγο, πώς και ποιες πόρτες ανοίχτηκαν για να εισέλθουν τα δαιμόνια σ' ένα άτομο, είναι να ακούσεις να σου διηγείται τα βιώματά του από την παιδική ηλικία.

(3) ΜΕ ΤΟ ΤΕΧΝΑΣΜΑ ΤΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

Σε πολλές περιπτώσεις έχει αποκαλυφτεί ότι δαιμονικά πνεύματα μπόρεσαν να κατοικήσουν μέσα σε κάποιον, χρησιμοποιώντας το τέχνασμα της **κληρονομιάς**. Για παράδειγμα, εάν πουν σε κάποιο παιδί ότι μοιάζει πολύ των γονέων του και ότι θα κληρονομήσει και τα καλά τους και τις αδυναμίες τους, τότε το

άτομο αυτό γίνεται τρωτό στις επιθέσεις των δαιμονίων, που εκμεταλλεύονται την κατάσταση αυτή.

Για το θέμα αυτό, αφηγείται ο Φρανκ Μ.Χάμοντ:

«Η μητέρα μου ήταν πολύ **νευρικό άτομο**, όταν εγώ ήμουν νέος. Σχημάτισα μέσα μου την ιδέα ότι θα κληρονομούσα αυτή την αδυναμία της **και ο φόβος μου ότι θα γίνω και εγώ νευρικός άνοιξε την πόρτα στα πονηρά πνεύματα**. Το νευρικό μου σύστημα άρχισε να κλονίζεται, ήταν σαν κάτι να είναι μέσα στο σώμα μου και να περπατάει παντού. Σκεφτόμουν πως θα γινόμουν ανίκανος να εκπληρώσω τα καθήκοντά μου σαν ποιμένας. Ο γιατρός μου έδωσε ηρεμιστικά χάπια, αλλά μου έφερναν υπνηλία και αναγκαζόμουν να επιστρέφω στο σπίτι.

Το φορτίο της δουλειάς μου μεγάλωνε και γινόμουν όλο και περισσότερο νευρικός. **Ήταν, σαν να ήμουν μέσα σ' ένα μύλο, οποίος γύριζε συνέχεια και από τον οποίο δεν είχα καμιά ελπίδα διαφυγής**. Επειδή αυτή κατάσταση με πίεζε ψυχικά, πολλές φορές ήμουν έτοιμος να πάρω την απόφαση ν' αφήσω την εκκλησία και τη διακονία μου, αλλά κάτι με εμπόδιζε και δεν το έκανα.

Δόξα στον Κύριο Ιησού, γιατί πριν από αρκετά χρόνια ελευθερώθηκα από **το δαιμόνιο των νεύρων** και των συγγενικών πνευμάτων. Δεν υπήρχαν πλέον μέσα μου νεύρα που να "περπατούν" και ούτε επίσης υπήρχε έντονη επιθυμία για ποτά, όπως πριν. Τα δαιμόνια που μου είχαν πει ότι έπρεπε να γίνω σαν τη μητέρα μου ήταν **ψ ε ύ τ ε ς ...»** .

Εάν επιτρέψουμε στον Διάβολο να ενεργήσει με αυτό τον τρόπο στη ζωή μας, τότε θα μας δώσει κληρονομιά αυτός και όχι ο Κύριος, αλλά ο Δαβίδ λέγει ότι **«...Αυτός ΘΑ ΕΚΛΕΞΕΙ την κληρονομιά μας»** (Ψαλμός ΜΖ/47:4) και στην υπόσχεση αυτή θα είναι η πίστη μας. Υπάρχουν πολλές παρόμοιες περιπτώσεις πιστών, που δέχτηκαν τα ψέματα και τις φοβίες του Διαβόλου. Πολλοί καταρρέουν μόνο από το φόβο της αρρώστιας, που πιθανόν να έρ-

θει, επειδή κάποιος από τους γονείς είχε αυτό το πρόβλημα. Ο Διάβολος, με τις σκέψεις που μας βάζει ή με λόγια τρίτων, μας λέγει **«και εσύ το ίδιο πρόβλημα θα έχεις, γιατί αυτό είναι κληρονομικό»**, με αποτέλεσμα να γίνεται κάποιος διανοητικά άρρωστος και όχι στην πραγματικότητα. Εάν βέβαια η κατάσταση αυτή συνεχίσει σ' ένα άτομο και του γίνει έμμονη ιδέα, η κατάληξή του θα είναι στο ψυχιατρείο.

Συνεχίζει ο Φρανκ Μ.Χάμοντ:

«...Γνώρισα μέσα από τη διακονία μου πολλούς να ελευθερώνονται απ' αυτό τον τυραννικό φόβο. Ο πατέρας μου πέθανε από καρδιακή προσβολή, η μητέρα μου επίσης πέθανε από καρδιακή προσβολή, οι θείοι μου και οι θείες μου είχαν πεθάνει με τον ίδιο τρόπο. Ο Διάβολος το εκμεταλλεύτηκε και μου έλεγε ότι ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ Η ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ. Πήγα λοιπόν στο γιατρό για έναν ιατρικό έλεγχο και αυτός με ρώτησε για το ιατρικό ιστορικό της οικογένειάς μου. Όταν του είπα για όλα τα προβλήματα της καρδιά τους, τότε **προέβλεψε ότι θα είχα και εγώ το ίδιο πρόβλημα στην καρδιά και μου το είπε.**

Σε ηλικία σαράντα έξι (46) ετών πήγα στο νοσοκομείο από πόνο στον θώρακα. Όταν είχα υποστεί την πρώτη καρδιακή προσβολή, κάποιος μου έδωσε ένα χαπάκι νιτρογλυκερίνης και ο πόνος έφυγε αμέσως. Ο γιατρός που με εξέτασε δεν βρήκε τίποτα στην καρδιά μου, απλά ότι είχα μια ελαφρά καρδιακή προσβολή.

Μετά από δύο μήνες περίπου είχα και μια δεύτερη καρδιακή προσβολή. Ήταν μια Κυριακή πρωί, πριν ακόμα σηκωθώ από το κρεβάτι. Στο διάστημα αυτό όμως, είχα μάθει για το πώς εργάζονται τα δαιμόνια. Ανακοίνωσα στο εκκλησίασμα ότι εκείνο το απόγευμα θα είχαμε μια ειδική συνάθροιση, στην οποία θα γινόταν προσευχή απελευθέρωσης από **το δαιμόνιο της καρδιακής προσβολής**.

Από τότε που έγινε αυτή η προσευχή, πριν από πολλά

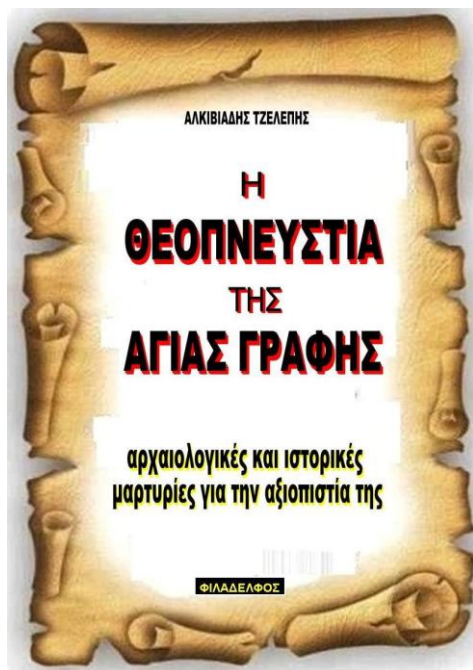
χρόνια, μέχρι και σήμερα δεν έχω δοκιμάσει πλέον ΚΑΝΕ-
ΝΑ ΠΟΝΟ και φυσικά δεν περιμένω να έρθει και πάλι τέ-
τοιος πόνος. **Δεν δέχομαι την κληρονομιά του Διαβόλου,
δέχομαι μόνο τη θεραπεία του Ιησού Χριστού, που είναι
η δική μας ευλογημένη κληρονομιά.....»**

Ο Διάβολος είναι ΨΕΥΤΗΣ και ΚΛΕΦΤΗΣ, θέλει να μας εξα-
πατήσει και να μας κλέψει το δώρο της θεραπείας, που ο Θεός
μας έδωσε μέσω της θυσίας του Υιού Του.

Ο Ησαΐας, που έζησε 700 χρόνια πριν το θάνατο του Ιησού
παρουσιάζει τη θεραπεία σε ενεστώτα χρόνο, σαν ένα γεγονός
τελειωμένο: *«Με τις πληγές Του ΕΙΜΑΣΤΕ θεραπευμένοι»* (Ησαΐας
ΝΓ/53:5). Στην Καινή Διαθήκη, ο απόστολος Πέτρος χρησιμοποιεί
παρακείμενο χρόνο, λέγοντας: *«Με του Οποίου την πληγή ΙΑΤΡΕΥ-
ΘΗΤΕ»* (Α' Πέτρου Β/2:24). Η θεραπεία είναι μέρος της κληρονο-
μιάς μας και πρέπει να το διακηρύξουμε με πίστη και να αρνηθού-
με κάθε ψεύτικη υπόσχεση του Διαβόλου.



από τις εκδόσεις μας



ISBN: 978 - 960 - 6783 - 29 - 6

Α' έκδοση: 03/2018 ❖ Β' έκδοση: 11/2019

Αρχική έκδοση: 05/1992 ❖ Σελίδες 84

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ μεταφράστηκε στην Ελληνική γλώσσα από τους Εβδομήκοντα (Ο΄) και χρησιμοποιείτο πλέον επίσημα και από τους Ιουδαίους. **Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ** γράφτηκε απευθείας στην Ελληνική γλώσσα, μία μεγάλη ευλογία του Θεού για τους Έλληνες. Ολόκληρη η **ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ** (Παλαιά και Καινή Διαθήκη) βρίσκεται σε μόνιμη βάση το 1^ο βιβλίο σε παγκόσμια κυκλοφορία, παρ' όλο που δέχεται συχνά πολλές και σκληρές κριτικές εναντίον της.

Μερικά από τα περιεχόμενα του βιβλίου:

Κριτική των κειμένων της Αγίας Γραφής - Υλικό και τρόπος γραφής των κειμένων - Κώδικες και Χειρόγραφα της Βίβλου - Λάθη αντιγραφών και αιτίες - Εβραϊκά κείμενα - Μεταφράσεις της Αγίας Γραφής - Μεταφραστικά λάθη του Ν.Βάμβα - Αρχαιολογικές και ιστορικές μαρτυρίες.

Κεφάλαιο ΕΚΤΟ

«ΤΡΟΠΟΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ»

Η παρουσία και η φύση των δαιμονικών πνευμάτων, μπορεί να αναγνωριστεί από δύο βασικές μεθόδους, με τη ΔΙΑΚΡΙΣΗ και με την ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ (ή εξακρίβωση):

(Α) ΔΙΑΚΡΙΣΗ (Α' Κορινθίους ΙΒ/12:10)

Στην περίπτωση αυτή κατατάσσεται η «διάκριση πνευμάτων» σαν ένα από τα εννέα υπερφυσικά χαρίσματα του Πνεύματος του Θεού. Γράφει ο απόστολος Παύλος: *«Αίδεται δε εις έκαστον η φανέρωσις του Πνεύματος προς το συμφέρον. Διότι εις άλλον δεν δίδεται διά του Πνεύματος λόγος σοφίας..... εις άλλον δε διακρίσεις πνευμάτων...»* (βλ. Α' Κορινθίους ΙΑ/11:7-11). Ο απόστολος Ιωάννης στην Α' επιστολή του γράφει: *«Μη πιστεύετε εις παν πνεύμα, αλλά ΔΟΚΙΜΑΖΕΤΕ τα πνεύματα εάν είναι εκ του Θεού»* (Α' Ιωάννου Δ/4:1) και αυτό για να γίνει πρέπει να υπάρχει το χάρισμα της διάκρισης πνευμάτων.

Ένα παράδειγμα της χρήσης του χαρίσματος της διάκρισης των πνευμάτων είχε συμβεί στον αδελφό Φ.Μ.Χάμοντ δύο ημέρες μετά το βάπτισμά του με το άγιο Πνεύμα. Του είχαν ζητήσει να κάνει την ομολογία του σε κάποιο συνέδριο και βρισκόταν επάνω στην εξέδρα. Στο πίσω μέρος της αίθουσας υπήρχαν αρκετοί νέοι, που η εμφάνισή τους δεν ήταν συνηθισμένη, είχαν ιδιόρρυθμο ντύσιμο και τα μαλλιά τους ήταν πολύ μακριά (χίππυς). Ένας απ' αυτούς σηκώθηκε και άρχισε να πηγαίνει προς την εξέδρα και σχεδόν αμέσως τον ακολούθησαν άλλοι δύο. Ο αδ. Χάμοντ, όπως κοιτούσε τον πρώτο, **ένιωσε έναν πόνο στο στομάχι, σαν να τον χτύπησε κάποιος με γροθιά.** Γυρνώντας σε κάποιον (άγνωστο γι' αυτόν) αδελφό, που καθόταν δίπλα του, τον ρώ-

τησε: **«Είναι αυτός ο άνθρωπος σωσμένος από τον Κύριο; Ζει στην παρουσία Του;»**. Αυτός του απάντησε: **«Δεν ξέρω, αλλά δεν φαίνεται να είναι τόσο καλά»**. Ο Χάμοντ του απάντησε: **«Μα, αυτός έχει κάποιο δαιμόνιο μέσα του;»**. Ο αδελφός τότε του είπε: **«Ίσως έχετε το χάρισμα διάκρισης πνευμάτων»**. Τότε ο Χάμοντ με μια βεβαιότητα που και ο ίδιος δεν μπορούσε να την δικαιολογήσει, είπε με σταθερή φωνή: **«Δεν ξέρω τι έχω εγώ, αλλά ξέρω τι έχει αυτός, έχει μέσα του δαιμόνια»**.

Το γεγονός αυτό συνέβηκε στον αδ.Χάμοντ, σε μια περίοδο που δεν είχε πνευματικές εμπειρίες, τα πνευματικά χαρίσματα του ήταν σχετικά άγνωστα και δεν είχε μάθει ακόμα τον τρόπο με τον οποίο ενεργούν τα πονηρά πνεύματα. Ενώ λοιπόν οι δυο τους μιλούσαν, ο πρώτος από τους τρεις ανέβηκε επάνω στην εξέδρα, πήρε το μικρόφωνο και σηκώνοντας τα χέρια ψηλά, διακήρυξε **«Εγώ είμαι η οδός, εγώ είμαι ο Ιησούς!!!»**. Όλοι τότε κατάλαβαν ότι πράγματι είχε μέσα του δαιμόνιο και καθώς πήγε προς τους φίλους του στην άλλη άκρη της εξέδρας, αρκετοί από το ακροατήριο σηκώθηκαν αυθόρμητα και επιτίμησαν τα δαιμόνια από τους τρεις νέους. Κανένας δεν τους άγγιξε και όμως έπεσαν στο πάτωμα, χτυπημένοι από μια αόρατη δύναμη. Στη συνέχεια μεταφέρθηκαν έξω από την αίθουσα. Σαν αποτέλεσμα της απόδειξης αυτής της δύναμης του αγίου Πνεύματος, αρκετοί από την κοινότητα των χίππυς δέχτηκαν στη ζωή τους τον Ιησού. Οι τρεις αυτοί νέοι ήταν οι αρχηγοί τους, τώρα αρχηγός τους έγινε ο Κύριος Ιησούς.

Στον πνευματικό πόλεμο υπάρχει μεγάλη ανάγκη από τον πιστό να μάθει να διακρίνει τα πονηρά πνεύματα, γιατί αυτά μπορούν να πλαστογραφούν κάθε τι που προέρχεται από τον Θεό. **Μπορεί ο Σατανάς να πλαστογραφήσει και τα χαρίσματα του Πνεύματος**, για να εξαπατήσει ακόμα και τους εκλεκτούς, γι'αυτό χρειάζεται να είμαστε συνέχεια καλυμμένοι με το ΑΙΜΑ του Ιησού και να στηριζόμαστε στον άγιο ΛΟΓΟ Του. Το αίμα Του και ο λόγος Του είναι η ασφάλεια και η προστασία μας.

Για παράδειγμα, μπορεί ο Σατανάς να δώσει σε κάποιον πνεύμα μαντείας και αυτός να νομίζει ότι έχει το **χάρισμα της προφητείας** από τον Θεό, επειδή πολλά από αυτά που λέγει εί-

ναι αληθινά. Στην περίπτωση αυτή στηριζόμενοι στον Λόγο του Κυρίου, την Αγία Γραφή, μπορούμε να διακρίνουμε, εάν είναι το Πνεύμα του Θεού (χάρισμα προφητείας) ή εάν είναι κάποιο πονηρό πνεύμα (πνεύμα μαντείας).

Η διαφορά είναι ότι το ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΜΑΝΤΕΙΑΣ **προλέγει** πάντοτε δυσάρεστα γεγονότα, που πρόκειται να συμβούν και **αποκαλύπτει** γεγονότα που έχουν ήδη συμβεί σ' ένα άτομο, αλλά οι παρευρισκόμενοι δεν το γνωρίζουν, με αποτέλεσμα να ενθουσιάζονται και να πιστεύουν ότι ο Θεός τα αποκάλυψε, ενώ το ΧΑΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ **δεν προλέγει** συνήθως γεγονότα, αλλά σύμφωνα την Α΄ Κορινθίους ΙΔ/14:3 **προφέρει** λόγο οικοδομής προτροπής και παρηγορίας: «...*Ο δε προφητεύων, λαλεί προς ανθρώπους (εις) οικοδομήν, προτροπήν και παρηγορίαν*». Πρέπει να στηριζόμαστε μόνο στον Λόγο του Θεού και όχι στα γεγονότα.

Στην προσωπική μου διακονία, τόσο στην Αθήνα, όσο και σε άλλα μέρη της Ελλάδας, έχω αντιμετωπίσει αρκετές φορές τέτοια πνεύματα, που συνήθως βρίσκουν περισσότερο πρόσφορο έδαφος σε γυναίκες, παρά σε άνδρες. Οι γυναίκες είναι πιο ευάλωτες στις επιθέσεις του εχθρού και πιο συναισθηματικές και βρίσκει ο Διάβολος πιο εύκολα πόρτα εισόδου. **Ο τρόπος απάτης είναι απλός:** Ο Θεός δίνει προφητικό λόγο προτροπής και παρηγορίας σ' ένα άτομο και ευλογούνται οι υπόλοιποι πιστοί. Έρχεται αργότερα ο εχθρός σπέρνει υπερηφάνεια στην καρδιά του ατόμου και όταν αυτό γίνει αποδεκτό, τότε είναι εύκολο σε πνεύματα μαντείας να εισχωρήσουν στο άτομο. Εξαιτίας όμως της υπερήφανης στάσης της καρδιάς δεν έχει την ικανότητα να διακρίνει ότι εξαπατήθηκε από τον εχθρό και επειδή κάποτε με τον προφητικό λόγο ευλογούσε τους πιστούς, πιστεύει ότι και τώρα κάνει το ίδιο. Έχει αποδειχτεί στην πράξη ότι ένα τέτοιο άτομο **είναι δύσκολο να μετανοήσει** και να επανέλθει στην αλήθεια της Αγίας Γραφής.

(Β) ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ (ή ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΗ)

Αυτή είναι η δεύτερη μέθοδος για να αναγνωρίζουμε την παρουσία και τη φύση των δαιμονικών πνευμάτων. **Αναγνώριση σημαίνει απλά να παρατηρούμε τι κάνουν τα πνεύματα σ'**

έναν άνθρωπο. Όταν ο Ιησούς ήταν στη Γη συνάντησε ανθρώπους, που ήταν πολύ καλά ενημερωμένοι για τα δαιμόνια. Δεν χρειάστηκε να τους διδάξει για την ύπαρξη και τη δράση των ακαθάρτων πνευμάτων, ή να τους εξηγήσει πως γίνεται να κατοικούν μέσα σ' ένα σώμα, αυτό ήταν κάτι γνωστό.

Ένα παράδειγμα για το θέμα αυτό βρίσκουμε στο ευαγγέλιο του Μάρκου, κεφ.Ζ/7:24-30, όπου μια Συροφοίνισσα ήρθε στον Ιησού να Τον παρακαλέσει να εκβάλλει ένα ακάθαρτο πνεύμα από την κόρη της. Στην παράλληλη περιγραφή του Ματθαίου η μητέρα λέγει: *«Ελέησόν με Κύριε, υιέ του Δαβίδ, η θυγάτηρ μου κακώς ΔΑΙΜΟΝΙΖΕΤΑΙ...»* (βλ. Ματθαίος ΙΕ/15:21-28). Πως το γνώριζε αυτό η γυναίκα εκείνη; Απλούστατα το γνώριζε από τα συμπτώματα.

Το ίδιο και εμείς σήμερα μπορούμε να μάθουμε να αναγνωρίζουμε τα δαιμονικά πνεύματα, παρατηρώντας τι κάνουν αυτά **επάνω** και **μέσα** σ' ένα άτομο. Μερικά από τα πιο συνηθισμένα συμπτώματα, είναι τα παρακάτω:

1. ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ: Στην περίπτωση αυτή έχουμε διαταραχές στα συναισθήματα του ατόμου, τα οποία επιμένουν σε μια κατάσταση, ή επανέρχονται αργότερα. Μερικές από τις συνηθισμένες διαταραχές είναι: Αγανάκτηση, μίσος, θυμός, φόβος, απόρριψη (όταν νιώθεις ότι είσαι ανεπιθύμητος και ότι στερείσαι αγάπης), αυτολύπηση, αυτοκατάκριση, ζήλια, κατάθλιψη, ανησυχία, κατωτερότητα και ανασφάλεια.

2. ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ: Στην περίπτωση αυτή έχουμε διαταραχές στη διάνοια (νου) και στη σκέψη, όπως: Σύγχυση, αμφιβολία, βασανισμός, αναβλητικότητα, αναποφασιστικότητα, συμβιβασμός, ορθολογισμός και αμνησία.

3. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΜΙΛΙΑ: Εδώ βασικά έχουμε ξεσπάσματα ή ανεξέλεγκτη χρήση της γλώσσας. Αυτό περιλαμβάνει: Ψέμα, βρισιά, κριτική, εμπαιγμό, κοροϊδία, κουτσομπολιό, αργό λόγο και σαπρό λόγο. Ο Ιάκωβος λέγει ότι *«Εάν κάποιος ΔΕΝ ΠΤΑΙΕΙ εις λόγον, ούτος (είναι) τέλειος ανήρ, δυνατός να χαλιναγωγήσει και όλον το σώμα»* (Ιάκωβος Γ/3:2).

4. ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ: Τα προβλήματα αυτά είναι συνήθως ακάθαρτες σκέψεις και πράξεις που έρχονται και επανέρχονται στο μυαλό του ανθρώπου και σχετίζονται με τη σεξουαλικότητα. Αυτές περιλαμβάνουν: Φανταστικές σεξουαλικές εμπειρίες, πόθο και πάθος, διαστροφές, ομοφυλοφιλία, πορνεία, μοιχεία, αιμομιξία και προκλητικότητα.

5. ΕΠΙΡΡΕΠΕΙΕΣ (πάθη): Οι πιο συνηθισμένες περιπτώσεις είναι ο εθισμός σε νικοτίνη, αλκοολούχα ποτά, ναρκωτικά, φάρμακα, καφεΐνη και φαγητό. Η Βίβλος μας αποκαλύπτει ότι και το φαγητό, όταν γίνει αυτοσκοπός και πάθος στον άνθρωπο, τότε είναι "λαιμαργία" και αυτό ενώπιον του Κυρίου είναι αμαρτία: «...*Των οποίων το τέλος (είναι) απώλεια, των ο οποίων ο θεός (είναι) η ΚΟΙΛΙΑ, και η δόξα (αυτών είναι) εις την αισχύνη αυτών, οι οποίοι φρονούν τα ΕΠΙΓΕΙΑ*» (Φιλιππησίους Γ/3:19).

6. ΦΥΣΙΚΕΣ ΑΣΘΕΝΕΙΕΣ: Πολλές επιδημίες και φυσικές ταλαιπωρίες οφείλονται σε πνεύματα ασθένειας (βλ. Λουκάς ΙΓ/13:11, κλπ.). Όταν εκβληθεί ένα **δαιμόνιο ασθένειας** από κάποιο άτομο, συχνά παρουσιάζεται η ανάγκη προσευχής για θεραπεία, ή για οποιαδήποτε ζημιά έχει προκληθεί. Υπάρχει άμεση σχέση ανάμεσα στην απαλλαγή από τα δαιμόνια και στη θεραπεία.

7. ΨΕΥΔΟΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ: Η ασχολία και η ανάμιξη σε ψευδοδιδασκαλία, κάθε βαθμού και μορφής, μπορεί ν' ανοίξει πόρτα σε πονηρά πνεύματα. Αντικείμενα και βιβλία από πηγές ψευδοδιδασκαλίας και αποκρυφισμού ο Κύριος έχει αποκαλύψει ότι γίνονται το μέσον για να εισχωρήσουν τα δαιμόνια σ' ένα σπίτι.

Ο Λόγος του Θεού, η Βίβλος, μας προειδοποιεί για τη μεγάλη αύξηση λανθασμένων διδασκαλιών στις τελευταίες ημέρες, που θα **"...στηρίζονται"** μεν στην Αγία Γραφή, αλλά θα προωθούνται από πνεύματα πλάνης και απάτης. Αυτές οι διδασκαλίες είναι σχεδιασμένες από τον Σατανά να επιτεθούν και να αμαυρώσουν την ανθρώπινη και τη θεϊκή φύση του Ιησού Χριστού.

Αυτός είναι ο βασικός στόχος όλων των δαιμονικών δυνάμεων, **να εξαφανίσουν από τη λατρεία του πιστού κάθε τι**

που έχει σχέση με τον Ιησού Χριστό. Το όνομα του Ιησού, που είναι *"το υπερ παν όνομα"* για τον Σατανά και τα στρατεύματά του είναι ένα μισητό όνομα, γι' αυτό έχει κατορθώσει να το υποβαθμίσει και να το μειώσει ακόμα και μέσα στις εκκλησίες που κηρύττουν μετάνοια και σωτηρία δια του αίματος του Ιησού και πιστεύουν στην ενέργεια των πνευματικών χαρισμάτων. Δεν θεωρείται παράδοξο γεγονός, όταν στις προσευχές των πιστών να μην ακούγεται το όνομα του Ιησού.

Εκτός από τη εξαφάνιση ή τη μείωση του ονόματος του Κυρίου Ιησού, οι ψευδοδιδασκαλίες έχουν επίσης σαν βασικούς στόχους:

- Να αρνηθούν οι άνθρωποι (γενικά) το κύρος και τη θεοπνευστία της Αγίας Γραφής.
- Να αποσπάσουν την προσοχή των πιστών από τη μεγάλη κίνηση του Πνεύματος του Θεού που γίνεται στις ημέρες μας, σε παγκόσμιο επίπεδο και να διαστρεβλώσουν την ενέργεια των χαρισμάτων του αγίου Πνεύματος.
- Να προκαλέσουν διαμάχη, διχόνοια και χωρισμό στο σώμα της εκκλησίας του Χριστού.
- Να προκαλέσουν σύγχυση στο λαό του Θεού με έμμονες ιδέες για μερικές διδασκαλίες, σε συνδυασμό με την άσκηση εξαναγκασμού να διαδίδουν αυτές τις διδασκαλίες.
- Να επιάιρονται οι πιστοί, έχοντας το αίσθημα της πνευματικής ανωτερότητας, για τις αποκαλύψεις που έχουν από τον Θεό, ενώ οι άλλοι δεν τις έχουν, με αποτέλεσμα να καθιστούν ανίκανο το άτομο που βρίσκεται σε λάθος να καταλάβει τις αποκαλύψεις αυτές.
- Να καλλιεργούν στους πιστούς το κύριο ενδιαφέρον τους να είναι οι κοσμικές και οι σαρκικές δραστηριότητες, σαν απαραίτητη οδό για την πνευματική τους εξύψωση και αγνισμό, όπως η χορτοφαγία, ο ασκητισμός, κλπ..

Βασικές μορφές ψευδοδιδασκαλίας είναι η **ψευδοθρησκεία**

και ο **αποκρυφισμός-πνευματισμός**, στα οποία περικλείονται όλες οι άλλες μορφές δαιμονικής πλάνης και απάτης.

(α) ΨΕΥΔΟΘΡΗΣΚΕΙΕΣ:

Γνωστές ψευδοθρησκείες είναι οι **«ανατολικές θρησκείες»**, όπως ο Βουδισμός, ο Βραχμανισμός, ο Ταοϊσμός και άλλες που έχουν καθαρά δαιμονική προέλευση. Άλλες μορφές ψευδοθρησκείας είναι οι καθαρά **«ειδωλολατρικές θρησκείες»**, όπως συμβαίνει σε πολλές Αφρικανικές χώρες, οι φιλοσοφικές επιστήμες διάνοησης, ο ορθολογισμός, κλπ.. Στις ψευδοθρησκείες συμπεριλαμβάνονται και διάφορα δημοφιλή αθλήματα, όπως είναι οι ασκήσεις γιόγκα και οι πολεμικές τέχνες (καράτε, κουνγκ φου, κλπ.), οι οποίες δεν μπορούν να διαχωριστούν από τη λατρεία των ειδώλων, καθόσον η διδασκαλία τους και η τεχνική τους είναι απόλυτα συνυφασμένες με αυτά.

«Χριστιανικές λατρείες», όπως Μορμονισμός, Χριστιανική Επιστήμη, Ροδοσταυρίτες, Θεοσοφία, Οικουμενισμός και θρησκευτικά κατεστημένα αποτελούν μορφές ψευδοθρησκείας, γιατί αρνούνται ή συγχέουν την αναγκαιότητα του αίματος του Ιησού Χριστού σαν το μόνο μέσο συγχώρησης των αμαρτιών του ανθρώπου, σαν τον μόνο δρόμο για τη σωτηρία του.

Στις ψευδοθρησκείες συμπεριλαμβάνονται και οι **«μασονικές στοές»**, που χρησιμοποιούν σαν θεμέλιο οργάνωσής τους τη θρησκεία του κράτους στο οποίο ανήκουν, γι' αυτό στις λεγόμενες χριστιανικές κοινωνίες τα μέλη των μασονικών στοών διακηρύττουν "πίστη" στον Θεό και στον Υιό Του, αλλά παραλείπουν την εξιλέωση των αμαρτιών δια μέσου της σταυρικής θυσίας του Ιησού Χριστού. Ενώ, υποτίθεται ότι πιστεύουν στον Λόγο του Θεού, την Βίβλο, λατρεύουν και προσκυνούν τον λεγόμενο Μ.Α.Τ.Σ. (Μέγας Αρχιτέκτων Του Σύμπαντος), ο οποίος είναι ένα τερατώδες άγαλμα του Σατανά, που στο μέτωπο φέρει την πεντάλφα, έχει κέρατα, φτερά και πόδια τράγου.

Γενικά, όλες οι παραπάνω λατρείες χαρακτηρίζονται σαν **"αναίμακτες θρησκείες"**, είναι αυτό που λέγει ο Λόγος του Θεού ότι **«...έχοντες με μορφήν ευσεβείας, ηγνημένοι δε την δύναμιν αυ-**

τής» (Β' Τιμόθεου Γ/3:5). Τα μέλη δηλαδή αυτών των λατρειών διακρίνονται για την υποκριτική τους θρησκευτική ευσέβεια και ευλάβεια, αλλά στην πραγματικότητα αρνούνται κάθε δύναμη της αληθινής ευσέβειας του ευαγγελίου του Χριστού, είναι πιστοί χωρίς πίστη και χριστιανοί χωρίς Χριστό.

(β) ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΣ - ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ:

Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνεται η ενασχόληση κάποιου με τις απόκρυφες επιστήμες και την απόκρυφη γνώση, όπως είναι η μαντεία κάθε μορφής (**καφε**-μαντεία, **χειρο**-μαντεία, **χαρτο**-μαντεία, ταρώ, κλπ), τα αποκρυφιστικά παιχνίδια (π.χ. ούι-για), τα ωροσκόπια, η αστρολογία, η ανάλυση γραφής, η τηλεκίνηση, η ύπνωση, η ανύψωση αντικειμένων και κάθε είδους πνευματιστικών συγκεντρώσεων και πειραμάτων. Κάθε μέθοδος έρευνας για απόκτηση υπερφυσικής γνώσης, σοφίας, οδηγίας και δύναμης, που δεν στηρίζεται μέσα στην Βίβλο και είναι έξω από το θέλημα του Θεού, είναι απαγορευμένη και θανάσιμη αμαρτία:

«Δεν θέλει ευρεθεί εις σε (ουδείς), διαπερνών τον υιόν αυτού ή την θυγατέρα αυτού διά του πυρός, ή μαντευόμενος μαντείαν, ή προγνώστης των καιρών, ή οιωνοσκόπος, ή μάγος, ή γόης, ή ανταποκριτής δαιμονίων, ή τερατοσκόπος, ή νεκρομάντις. Διότι ΠΑΣ Ο ΠΡΑΤΤΩΝ ΤΑΥΤΑ (είναι) βδέλυγμα εις τον Κύριον...» (Δευτερονόμιο ΙΗ/18:10-12)

Για περισσότερες πληροφορίες για τη δράση των πονηρών δυνάμεων, συστήνουμε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο **«ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ»** (κωδικός 5).



Κεφάλαιο ΕΒΔΟΜΟ

«ΕΠΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ»

Θα αναφέρουμε παρακάτω, με σύντομο περιγραφικό τρόπο, επτά βήματα που αποτελούν προϋπόθεση για την απελευθέρωση του πιστού από τα πονηρά πνεύματα. Τα βήματα αυτά είναι: Τιμιότητα, ταπεινότητα, μετάνοια, αποποίηση, συγχώρηση, προσευχή και αγώνας.

1. "ΤΙΜΙΟΤΗΤΑ"

Πρέπει να είμαστε τίμιοι με τον εαυτό μας και με τον Θεό, εάν πράγματι θέλουμε να πάρουμε απ' Αυτόν την ευλογία της απελευθέρωσης στη ζωή μας, γιατί η έλλειψη τιμιότητας αφήνει περιοχές της ζωής μας στο σκοτάδι και τα δαιμονικά πνεύματα εργάζονται και αναπτύσσονται όπου υπάρχει πνευματικό σκοτάδι. Η τιμιότητα βοηθά να φέρουμε στο φως κάθε αμαρτία που δεν έχει εξομολογηθεί στον Θεό ή που δεν έχει απορριφθεί και δίνει στο δαιμόνιο "νόμιμο δικαίωμα" να επεμβαίνει στη ζωή μας.

Ας ζητήσουμε λοιπόν από τον Κύριο να μας βοηθήσει στον τομέα αυτό και να μας αποκαλύψει, φέρνοντας στο φως, όσα εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε και όσα δεν είναι απ' Αυτόν. Άλλωστε γι' αυτό γίνεται η διακονία απελευθέρωσης, για να φανερώσει ο Κύριος περιοχές της ζωής μας που ο εχθρός τις έχει αποκρύψει και δεν τις γνωρίζουμε. Χρειάζεται από μέρους μας ταπείνωση και τιμιότητα, για να δεχτούμε τις αποκαλύψεις του Κυρίου, που αφορούν κρυφές πτυχές της ζωής μας:

«Την αμαρτίαν μου εφάνέρωσα προς Σε, και την ανομίαν μου δεν έκρυψα, είπα, ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΘΕΩ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΘΗ ΤΑΣ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ ΜΟΥ, και Συ συνεχώρησας την ανομίαν της αμαρτίας μου» (Ψαλμός ΛΒ/32:5).

«Δοκίμασόν με, Θεέ, και γνώρισον την καρδίαν μου, εξέτασόν με και μάθε τους στοχασμούς μου, και ιδέ, εάν υπάρχει εν εμοί (=μέσα μου) οδός ανομίας, και οδήγησόν με εις την οδόν την αιώνιον» (Ψαλμός ΡΛΘ/139:23-24).

2. "ΤΑΠΕΙΝΟΤΗΤΑ"

Αυτό μας οδηγεί στην αναγνώριση ότι εξαρτιόμαστε από τον Θεό και τα πνευματικά εφόδιά Του για πλήρη απελευθέρωση: *«Ο Θεός εις τους υπερηφάνους αντιτάσσεται, εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. ΥΠΟΤΑΧΘΗΤΕ λοιπόν εις τον Θεόν, ΑΝΤΙΣΤΑΘΗΤΕ εις τον Διάβολον, και θέλει φύγει από σας»* (Ιάκωβος Δ/4:6-7). Αυτό συνεπάγεται ότι το άτομο που θέλει να απελευθερωθεί, να έχει τέλεια ειλικρίνεια με τους υπηρέτες του Θεού, οι οποίοι διακονούν και μοχθούν για την απελευθέρωσή του από τα δαιμονικά πνεύματα. Ο Λόγος του Θεού μας προτρέπει: *«Εξομολογείσθε ΕΙΣ ΑΛΛΗΛΟΥΣ τα πταίσματά σας, και εύχεσθε ΥΠΕΡ ΑΛΛΗΛΩΝ διά να ιατρευθήτε»* (Ιάκωβος Ε/5:16).

3. "ΜΕΤΑΝΟΙΑ"

Η μετάνοια είναι μια αποφασιστική αποστροφή από την αμαρτία και από τον Διάβολο. Μετανοώ σημαίνει αλλάζω νου, κάνω στροφή 180 μοιρών και αλλάζω ριζικά πορεία στη ζωή μου. Πρέπει να μισούμε κάθε τι το πονηρό στη ζωή μας και να μη συμφωνούμε μαζί του: *«Δύναται δύο να περιπατήσουν ομού, εάν δεν είναι σύμφωνοι;»* (Αμώς Γ/3:3). Το κείμενο της μετάφρασης των Ο', γράφει: *«Ει πορεύονται δύο επί το αυτό, καθόλου εάν μη γνωρίσωσιν εαυτούς».*

Πρέπει να σιχαινόμαστε τις αμαρτίες μας, να μη θυμόμαστε τους άνομους δρόμους που κάποτε περπατήσαμε και να ξεχνάμε τα έργα μας στα οποία είχαμε μιανθεί πνευματικά. Είναι σημαντικό να γνωρίζουμε ότι η απελευθέρωση δεν είναι για να την χρησιμοποιούμε απλά και μόνο για να απαλλαγούμε από τα προβλήματα μας, αυτό θα ήταν λάθος στόχος. Η απελευθέρωση γίνεται ΓΙΑ ΝΑ ΟΜΟΙΟΘΟΥΜΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΜΕ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ δια της υπακοής μας σε αυτό που ο Θεός ζητεί να κάνουμε.

"Μετάνοια" είναι η άρνηση όλων αυτών που εμποδίζουν την πνευματική μας εν Χριστώ ανάπτυξη, την κοινωνία μας με τους αδελφούς και γενικά τη διακονία μας μέσα στο σώμα της εκκλησίας. Η μετάνοια απαιτεί ειλικρινή εξομολόγηση όλης της αμαρτίας. Αυτό **παίρνει τα νόμιμα δικαιώματα** από τα χέρια των δαιμονικών πνευμάτων, γιατί η μετάνοια είναι το σημαντικότερο βήμα του ανθρώπου προς την απελευθέρωση.

4. "ΑΠΟΠΟΙΗΣΗ"

Αποποίηση είναι η εγκατάλειψη του κακού. Η αποποίηση επίσης είναι αποτέλεσμα της αληθινής μετάνοιας: *«Ιδὼν δε (ο Ιησούς) πολλοὺς ἐκ τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδουκαίων ἐρχομένους εἰς τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Γεννήματα ἐχιδνῶν, ποίος ἔδειξεν εἰς ἐσὰς νὰ φύγητε τῆς μελλούσης οργῆς; Κάμετε λοιπὸν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας»* (Ματθαῖος 7/3:7-8). Το να κάνουμε καρπούς αξίους μετάνοιας είναι κάτι περισσότερο από λόγια, είναι η ζωντανή παρουσίαση της μετάνοιας, είναι η ΑΠΟΔΕΙΞΗ της πραγματικής αποστροφής και εγκατάλειψης της αμαρτίας.

Για παράδειγμα, εάν κάποιος μετανοήσει για την ασέλγεια, θα πρέπει να καταστρέψει και το βρώμικο υλικό που έχει, ή εάν κάποιος μετανοήσει για κάποια θρησκευτική πλάνη, τότε θα χρειαστεί να την απαρνηθεί ολοκληρωτικά, καταστρέφοντας όλα τα βιβλία και τα αντικείμενα που σχετίζονται με αυτή την πλάνη. Αυτό λέγει η Γραφή ότι έκαναν οι Εφέσιοι πιστοί και αυτό πρέπει να κάνεις και συ: *«Και πολλοί τῶν πιστευσάντων ἤρχοντο ἐξομολογούμενοι καὶ φανερόντες τὰς πράξεις αὐτῶν. Πολλοί δε καὶ ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἔκαμνον τὰς μαγείας, φέροντες τὰ βιβλία αὐτῶν, ΚΑΤΕΚΑΙΟΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΠΑΝΤΩΝ καὶ ἀριθμήσαντες τὰς τιμὰς αὐτῶν, εὗρον πεντήκοντα χιλιάδας ἀργυρίου»* (Πράξεις 19/19:18-19).

Αποποίηση σημαίνει σταθερή διακοπή των σχέσεών μας με τον Σατανά και με όλα τα πονηρά του έργα. Όταν αναγεννήθηκε κατέστρεψα μέσα από το σπίτι μου κάθε τι που είχε σχέση με την αμαρτία και αποτελούσαν «πόρτα» εισόδου στα πονηρά πνεύματα, όπως **διακοσμητικά αγαλματίδια αρχαίων θεοτήτων, αντικείμενα με πεντάλφες ή με άλλα σατανικά σύμβολα, δι-**

σκους μουσικής με περιεχόμενο αντιχριστιανικό, κλπ.. Πιστεύω ότι είχα μια από τις πλουσιότερες δισκοθήκες μουσικής την εποχή εκείνη με Ελληνικά και ξένα τραγούδια και χωρίς να διστάσω κατέστρεψα 500 περίπου δίσκους και φυσικά ποτέ δεν μετάνιωσα γι' αυτό. Μερικοί το θεώρησαν πράξη φανατισμού, αλλά ο Λόγος του Θεού μας προτρέπει να καθαρίζουμε το σπίτι μας από οτιδήποτε μιαίνει το χώρο. Δεν μπορεί ένα παιδί του Θεού να τραγουδά τραγούδια που οι στίχοι τους έχουν άσεμνο περιεχόμενο και ταυτόχρονα να ψάλλει ύμνους που υψώνουν και δοξάζουν τον Κύριο Ιησού. Δεν υπάρχει καμιά κοινωνία του φωτός με το σκοτάδι, δεν μπορεί να βρίσκεται μεταξύ δύο φρονημάτων.

5. "ΣΥΓΧΩΡΗΣΗ"

Ο Θεός αμέσως συγχωρεί τον καθένα που θα Τον εκζητήσει δια μέσου του Υιού Του, αφού ομολογήσει τις αμαρτίες του (βλ.Α' Ιωάννου Α/1:9). Ο Θεός όμως περιμένει και από εμάς να συγχωρήσουμε όλους αυτούς, που κάποτε για κάποιο λόγο μας έφταιξαν: «...*Διότι ΕΑΝ ΣΥΓΧΩΡΗΣΗΤΕ εις τους ανθρώπους τα πταίσματα αυτών, ΘΕΛΕΙ ΣΥΓΧΩΡΗΣΕΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΕΣΑΣ ο Πατήρ σας ο ουράνιος*» (Ματθαίος ς'16:14).

Η προθυμία να συγχωρείς είναι απόλυτη προϋπόθεση για την απελευθέρωση. Χαρακτηριστικό παράδειγμα για την περίπτωση αυτή έχουμε την παραβολή του οκνηρού δούλου (βλ. Ματθαίος ΙΗ/18:21-35). Κανένας διάκονος απελευθέρωσης δεν μπορεί να κάνει την απελευθέρωση, μέχρις ότου ο υποψήφιος έχει εκπληρώσει τους όρους που ο Θεός θέτει.

6. "ΠΡΟΣΕΥΧΗ"

Η προσευχή είναι ένα ισχυρό όπλο στα χέρια του πιστού, για να επιτύχει την απελευθέρωσή του. Η προσευχή τον οδηγεί στο θρόνο του Θεού και του Αρνίου, μέσα στα άγια των αγίων και εφόσον βρίσκεται μπροστά στην παρουσία Του, ότι και αν Του ζητήσει θα το κάνει, γιατί επιθυμεί όλοι μας μια ημέρα, σαν νύμφη εκκλησία, να καθίσουμε μέσα στον ίδιο θρόνο που και κάθεται και Αυτός (βλ. Αποκάλυψη Γ/3:21).

Μη διστάζεις λοιπόν να επικαλεστείς το παντοδύναμο όνομα του Ιησού, γιατί Αυτός θα σε απαλλάξει και θα σε ελευθερώσει από κάθε δαιμονική επιρροή: *«Και πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου θέλει σωθή»* (βλ. Ιωήλ Β/2:32, Πράξεις Β/2:21, Ρωμαίους Ι΄/10:13, κλπ). Ο Λόγος της Γραφής είναι καθαρός: *«Ο καθένας, ο οποίος θα επικαλεσθεί το όνομα του Κυρίου, θα σωθεί»*. Και ποιο είναι το όνομα του Κυρίου; Είναι "ΙΗΣΟΥΣ". Το όνομα του Κυρίου Ιησού είναι όνομα ΣΩΤΗΡΙΑΣ, είναι όνομα ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ, είναι όνομα ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ από δαιμονικά δεσμά, είναι το όνομα για τη λύση όλων των προβλημάτων μας.

7. "Α Γ Ω Ν Α Σ"

Η προσευχή και ο αγώνας είναι δύο χωριστές και ιδιαίτερες δραστηριότητες. **Η προσευχή** γίνεται προς τον ΘΕΟ και **ο αγώνας** γίνεται προς τον ΔΙΑΒΟΛΟ. Ο αγώνας μας ενάντια στις δαιμονικές δυνάμεις δεν είναι σε καμιά περίπτωση σαρκικός, αλλά είναι πάντοτε πνευματικός και στον πνευματικό αγώνα χρησιμοποιούμε μόνον πνευματικά όπλα, τα οποία είναι η **υποταγή** στον Θεό, η **κάλυψη** μας με το αίμα του Ιησού, η πίστη μας στον άγιο λόγο Του και η ομολογία μας για το ποια είναι η θέση της εξουσίας μας ενώπιον του Θεού και ενώπιον των δαιμονικών δυνάμεων (βλ. Ιάκωβος Δ/4:7, Αποκάλυψη ΙΒ/12:11, Εφεσίους ζ΄/6:17, κλπ).

Μπείτε στη μάχη με αποφασιστικότητα και βεβαιότητα για τη νίκη. Τρεις είναι οι βασικές ενέργειες που θα πρέπει να κάνετε στον πνευματικό αγώνα, τις οποίες και πρέπει να εφαρμόζετε:

- (1) Μάθετε **να διακρίνετε** και να αναγνωρίζετε τα δαιμονικά πνεύματα (βλ. κεφάλαιο 6ο).
- (2) **Να απευθύνεστε** κατευθείαν σ' αυτά με προστακτικό τόνο και με τ' όνομά τους, εάν δεν το γνωρίζετε, διατάξτε τα να σας το αποκαλύψουν (βλ. κεφάλαιο 15ο), και
- (3) **Διατάξτε τα** απευθείας στο όνομα του Ιησού να φύγουν. Ο Ιησούς Χριστός ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ν' αποτύχει, Αυτός είναι ο ελευθερωτής (βλ. κεφάλαιο 15ο).

«Σημεία δε εις τους πιστεύσαντας θέλουσι παρακολουθεί ταύ-

τα, Εν τω ονόματί μου θέλουσιν ΕΚΒΑΛΛΕΙ ΔΑΙΜΟΝΙΑ....επί αρρώστους θέλουσιν επιθέσει τας χείρας, και θέλουσιν ιατρεύεσθαι» (Μάρκος Ις'/16:17-18 - κείμενο Ν.Βάμβα).

«Ο Κύριος είναι η πέτρα μου, το φρούριόν μου και ο ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗΣ μου...» (Ψάλμός ΙΗ/18:2).

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Στη μελέτη μας αυτή, χρησιμοποιούμε πάρα πολύ συχνά την περικοπή **Μάρκος Ις'/16:17-18**, όπου ο Ιησούς, λίγο πριν αναληφθεί, είπε στους μαθητές Του:

«15/ Και είπε προς αυτούς· Υπάγετε εις όλον τον κόσμον και κηρύζατε το ευαγγέλιον εις όλην την κτίσιν. 16/ Όποιος πιστεύσει και βαπτισθεί θα σωθεί, όποιος όμως απιστήσιν θα κατακριθεί. 17/ Σημεία δε εις τους πιστεύσαντας θέλουν παρακολουθεί ταύτα, Εις το όνομα Μου θέλουν εκβάλλει δαιμόνια· θέλουν λαλεί νέας γλώσσας· 18/ όφεις θέλουν πιάνει· και εάν κάτι θανάσιμό πίνουν, δεν θέλει βλάψει αυτούς· επί αρρώστους θέλουν επιθέσει τας χείρας, και θέλουν ιατρεύεσθαι» (κείμενο "NBΦ").

Επειδή πολλοί μελετητές και ερευνητές της Καινής Διαθήκης αμφισβητούν την αυθεντικότητα των εδαφίων **Μάρκος Ις'/16:9-20**, καθώς δεν υπάρχουν στα αρχαιότερα χειρόγραφα, στο τέλος του 12ου κεφαλαίου, παρουσιάζουμε στοιχεία της αξιοπιστίας και της αυθεντικότητας των εδαφίων αυτών.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α΄ ΜΕΡΟΥΣ

**ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
από
ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ**

Μέρος ΔΕΥΤΕΡΟ

**ΣΥΝΤΡΙΒΟΝΤΑΣ
ΤΟΝ ΕΧΘΡΟ**

Κεφάλαια 08 - 15

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ

Κεφάλαιο ΟΓΔΟΟ

«ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΔΙΑΡΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ»

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ "2ο ΜΕΡΟΣ"

❖ Στο 1^ο μέρος του βιβλίου («ξεσκεπάζοντας τον εχθρό») μιλήσαμε για την προετοιμασία του χριστιανού πολεμιστή, πριν περάσει στην επίθεση ενάντια στις δαιμονικές δυνάμεις. Πρέπει **να έχει φορέσει** την πανοπλία του με όλα τα εξαρτήματά της, **να χειρίζεται** σωστά τα όπλα του και **να γνωρίζει** ποιος είναι ο εχθρός και ποιες τακτικές **να ακολουθεί**. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι το πρώτο μέρος είναι το θεωρητικό, αλλά όμως είναι απαραίτητο να το γνωρίζει ο πιστός, ώστε να μπορέσει να το εφαρμόσει αποτελεσματικά κατά τη διάρκεια της πνευματικής μάχης, η έκβαση της οποίας εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το ξεσκέπασμα των σχεδίων του εχθρού.

Στο 2^ο μέρος του βιβλίου («συντρίβοντας τον εχθρό») περιγράφονται οι πρακτικές και οι μέθοδοι που χρησιμοποιεί ο πιστός στη διεξαγωγή του πνευματικού πολέμου. Βασική προϋπόθεση είναι να έχει πρώτα απελευθερωθεί ο ίδιος, αλλά και να γνωρίζει τον τρόπο να κρατά τον εαυτό του σε συνεχή καθαρότητα. Περιγράφονται επίσης οι τρόποι για το πώς μπορεί να γίνει ατομική ή δημόσια απελευθέρωση, για το πώς μπορεί ένα άτομο να απελευθερώσει μόνο του τον εαυτό του ή να απελευθερωθεί δια μέσου αντιπροσώπου και ποια τακτική πρέπει να ακολουθήσουμε όταν διακονούμε επάνω σε παιδιά.

Στο 14^ο κεφάλαιο δεν έχει γίνει διασκευή και παρουσιάζεται όπως έχει γραφτεί από την Άιντα Μακ Χάμοντ στην οποία ανήκει και η αφήγηση. Αυτό κρίθηκε απαραίτητο, λόγω της εξαιρετικής σημασίας του θέματος που πραγματεύεται, που είναι ο τρόπος απελευθέρωσης παιδιών από πονηρές δαιμονικές επιρροές και λό-

γω της προσωπικής εμπειρίας που έχει η ίδια στη διακονία των παιδιών, που είναι ένα ευαίσθητος τομέας.

Το 15^ο κεφάλαιο έχει γραφτεί εξ ολοκλήρου από εμένα και κατά συνέπεια οι περιγραφές που γίνονται, αφορούν αποκλειστικά τον Ελλαδικό χώρο και τα παρατιθέμενα παραδείγματα είναι από την προσωπική μου διακονία, καθόσον για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα συμμετείχα σε ομάδα απελευθέρωσης, στην οποία ήμουν και υπεύθυνος.

❖ Οι προϋποθέσεις για να μη χαθεί η απελευθέρωση, αλλά να είναι συνεχής και να διαρκεί, δεν είναι πολλές, ώστε ο πιστός να μην έχει τη δύναμη να της τηρήσει. Αυτές είναι απλές και είναι μέρος της καθημερινής πνευματικής ζωής μας. Κάνοντας μια καταγραφή των προϋποθέσεων αυτών, ξεχωρίσαμε 7 βασικές:

- (1) Φόρεσε όλη την πανοπλία του Θεού
- (2) Ομολόγησε την "Αλήθεια"
- (3) Μείνε στηριγμένος στον Λόγο του Θεού
- (4) Σταύρωσε τη σάρκα
- (5) Μείνε σε συνεχή δοξολογία και προσευχή
- (6) Διατήρησε τη ζωή κοινωνίας με τους αδελφούς
- (7) Εμπιστεύσου ολοκληρωτικά τον Ιησού.

1. ΦΟΡΕΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΠΑΝΟΠΛΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Το πνευματικό οπλοστάσιο του πιστού περιγράφεται στην Εφεσίους 5^ο/6:10-13, όπου υπάρχουν επτά εξαρτήματα της πανοπλίας που φέρει ένας μάχιμος πολεμιστής και τα οποία συμβολίζουν πνευματικές αλήθειες, απαραίτητες για τη μάχη:

- (1) Η ΟΣΦΥΣ (μέση), περιζωσμένη την **αλήθεια**.
- (2) Ο ΘΩΡΑΚΑΣ της **δικαιοσύνης**.
- (3) Τα ΠΟΔΙΑ, υποδημένα με την προετοιμασία του **ευαγγελίου της ειρήνης**.
- (4) Η ΑΣΠΙΔΑ της **πίστεως**.
- (5) Η ΠΕΡΙΚΕΦΑΛΑΙΑ της **σωτηρίας**.

(6) Η ΜΑΧΑΙΡΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, το οποίο είναι ο **Λόγος του Θεού** (βλ. Εφεσίους 5'/6:7 - αρχ.κείμενο).

(7) Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ **εν πνεύματι**, σε ξένες γλώσσες.

Πρέπει καθημερινά να προσευχόμαστε στον Κύριο Ιησού για δύο πράγματα: (1) Να μας καλύπτει με το αίμα Του, και (2) Να μας ντύνει με την πνευματική Του πανοπλία. Η Ρεβέκκα Μπράουν στο βιβλίο της **«ΗΡΘΕ ΝΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΤΟΥΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ»** αναφέρει ότι αυτή την προτροπή της έδωσε σε σχετική συνομιλία που είχε με άγγελο Κυρίου.

Πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή στην **"περικεφαλαία της σωτηρίας"**, η οποία είναι πνευματικό εξάρτημα, απαραίτητο για τη φύλαξη του χώρου των σκέψεων μας. Πρέπει, σαν μάχιμοι πνευματικοί πολεμιστές, να γίνουμε άγρυπνοι παρατηρητές κάθε σκέψης, την οποία θα μπορούσαμε να την χαρακτηρίσουμε σαν αρνητική, γιατί είναι από τον εχθρό.

Τα περισσότερα δαιμόνια, που προσπαθούν να ξαναμπούν στο άτομο από το οποίο έφυγαν, **επιτίθενται με σκέψεις**, γιατί οι σκέψεις τους "ανοίγουν" θύρα εισόδου στο άτομο.

Πρέπει να μάθουμε να ξεχωρίζουμε **τις σκέψεις των δαιμονίων** από **τις δικές μας σκέψεις**. Ας αρνηθούμε τις σκέψεις που προέρχονται από τα δαιμόνια και να τις αντικαταστήσουμε με θετικές σκέψεις (βλ. Φιλιππησίους 4/4:8, Α΄ Θεσσαλονικείς 5/5:22). Ας αντισταθούμε στον Διάβολο αμέσως, μόλις αντιληφθούμε το πρώτο σημάδι της επίθεσής του.

2. ΟΜΟΛΟΓΗΣΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Το πρώτο όμως σε χρησιμότητα εξάρτημα είναι **Η ΖΩΝΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ**, που κρατάει την υπόλοιπη πανοπλία στη θέση της. Η Αγία Γραφή μας λέγει ότι Ιησούς Χριστός είναι η «Αλήθεια» και ο «Λόγος», γεγονός που φανερώνει ότι πρέπει να έχουμε ντυθεί τον ίδιο τον Ιησού, ώστε να έχουμε καθαρή γνώση των αληθειών του λόγου Του, για να τις χρησιμοποιούμε νικηφόρα στις πνευματικές μάχες. Ο Ιησούς είναι η πηγή από την οποία αναβλύζουν όλες οι κρυμμένες αποκαλυπτικές αλήθειες του Λόγου Του,

γι' αυτό πρέπει να εκζητούμε τις αποκαλύψεις αυτές, γιατί είναι τα ισχυρά όπλα μας στον καθημερινό πνευματικό μας αγώνα με τις δυνάμεις του εχθρού.

Αρνητικές ομολογίες χαρακτηρίζουν δαιμονική επιρροή. Η **θετική ομολογία** είναι η έκφραση της γνήσιας και αληθινής πίστης. Σαν ειλικρινής πιστός, μη διστάζεις να ομολογείς αυτό που λέγει ο Λόγος του Θεού για κάθε θέμα και γνωρίζε ότι κάθε άλλη ομολογία θα ανοίξει πόρτα στον εχθρό: *«Διότι αληθώς σας λέγω, ότι όποιος είπει προς το όρος τούτο, Σηκώθητι και ρίφθητι εις την θάλασσαν, και δεν διστάσει εις την καρδιά αυτού, αλλά πιστεύσει ότι (εκείνα) τα οποία λέγει ΓΙΝΟΝΤΑΙ, θέλει γίνει εις αυτόν ό,τι εάν είπει...»* (Μάρκος ΙΑ/11:23).

3. ΜΕΙΝΕ ΣΤΗΡΙΓΜΕΝΟΣ ΣΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ο Ιησούς Χριστός αντιστάθηκε στον πειρασμό του Σατανά, χρησιμοποιώντας τις Γραφές, χρησιμοποιώντας τον Λόγο του Θεού, ο οποίος είναι σαν καθρέπτης για την ψυχή του ανθρώπου (βλ. Ιάκωβος Α/1:22-25), είναι *«λύχνος εις τους πόδας μου, και φως εις τας τρίβους μου»* (Ψαλμός ΡΙΘ/119:105), είναι *«λουτρών ύδατος»* για πνευματικό καθαρισμό (Εφεσίους Ε/5:25), είναι *«δίκικοπο μαχαίρι»* που ξεγυμνώνει την καρδιά (Εβραίους Δ/4:12), είναι *«τροφή για το πνεύμα»* (βλ. Α' Πέτρου Β/2:2, Ματθαίος Δ/4:4).

Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να διατηρήσει την ελευθερία του από τα δαιμονικά πνεύματα, όταν είναι μακριά και έξω από τον Λόγο του Θεού. Αντίθετα είναι: *«Μακάριος ο άνθρωπος, όποιος δεν περιεπάτησεν εις την βουλή των ασεβών, και εις την οδό των αμαρτωλών δεν εστάθη, και επί καθέδρας χλευαστών δεν εκάθισεν, αλλ' ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΟΜΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (είναι) το θέλημα αυτού, και ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΟΜΟ ΑΥΤΟΥ μελετά ημέραν και νύκτα. Και θέλει είσθαι ως δένδρον πεφντευμένον παρά τους ρύακας των υδάτων, το οποίον δίδει τον καρπόν αυτού, εις τον καιρό αυτού...»* (Ψαλμός Α/1:1-3).

Ο χριστιανός πολεμιστής, αλλά και ο κάθε πιστός, σαν ένα "πνευματικό δένδρο", δεν πρέπει να αρκείται στις βροχές που έρχονται από τον ουρανό, γιατί ξέρουμε ότι στον φυσικό τομέα δεν βρέχει καθημερινά. Πρέπει να είναι ριζωμένος κοντά σε ρύακες

υδάτων, ώστε να έχει βαθιές ρίζες και καθημερινά να πλημμυρίζει με πνευματικά νερά. Αυτό θα είναι για τον πιστό πηγή δύναμης κατά των πονηρών δυνάμεων.

4. ΣΤΑΥΡΩΣΕ ΤΗ ΣΑΡΚΑ

Σηκώστε το σταυρό σας καθημερινά και ακολουθείτε τον Κύριο Ιησού (βλ. Λουκάς Θ/9:23, Ματθαίος Ι'/10:38, Ις'/16:24, Μάρκος Η/8:34, κλπ). **Σπάστε** όλες τις παλιές συνήθειες που βρίσκονται σε "συμμαχία" με τα πονηρά πνεύματα. Εάν οι σαρκικές ορέξεις, οι επιθυμίες και τα πάθη δεν έχουν σταυρωθεί στη ζωή σου, τότε γνώριζε, πώς υπάρχει δρόμος ανοιχτός στη ζωή σου για να επιστρέψουν τα δαιμονικά πνεύματα.

5. ΜΕΙΝΕ ΣΕ ΣΥΝΕΧΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ & ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Η **δοξολογία** κάνει τον εχθρό να σιωπήσει. Η δοξολογία δεν είναι μια απλή στάση καρδιάς, αλλά είναι προς τον Θεό έκφραση της ευγνωμοσύνης, της λατρείας και της χαράς με ομιλία ή με φωνή, με ύμνο, με κίνηση ποδιών και χεριών, με παίξιμο μουσικών οργάνων, με χτύπημα και σήκωμα των χεριών, κλπ..

Η **προσευχή** με το ΠΝΕΥΜΑ, σε ξένες γλώσσες και η προσευχή με το ΝΟΥ (Α' Κορινθίους ΙΔ/14:14) είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη νίκη κατά του εχθρού. Χρειάζεται συνεχής προσευχή: «*Αδιαλείπτως προσεύχεσθε*» (Α' Θεσσαλονικείς Ε/5:17).

6. ΔΙΑΤΗΡΗΣΕ ΖΩΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΚΑΙ ΖΩΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Είναι γνωστή η Ελληνική παροιμία ότι ***"Το πρόβατο που απομακρύνεται από το κοπάδι το τρώει ο λύκος"***. Αυτό είναι αλήθεια, γιατί εάν ο πιστός ξεκοπεί από το σώμα του Χριστού, γίνεται εύκολη λεία των δαιμονικών επιθέσεων, μέσα του δεν θα ρέει πλέον το πνευματικό αίμα του ίδιου σώματος και θα χρειάζεται ξένη μετάγγιση για να ζήσει και ο Διάβολος δεν θα αφήσει την ευκαιρία ανεκμετάλλευτη. Η ροή του πνευματικού αίματος είναι η ζωή της εκκλησίας, γιατί ***«εν τω αίματι είναι η ζωή»***.

Όταν εδώ αναφερόμαστε σε "κοπάδι" ή σε "μαντρί", εννοούμε το αληθινό παγκόσμιο σώμα της εκκλησίας του Ιησού Χριστού, που απαρτίζεται από τοπικές εκκλησίες και δεν εννοούμε αποκλειστικά κάποια συγκεκριμένη τοπική εκκλησία, γιατί αυτό έχει δημιουργήσει πολλά προβλήματα σε πιστούς, **είτε** γιατί οι ίδιοι κάνουν κακή χρήση του όρου "κοπάδι", **είτε** γιατί το εκμεταλλεύονται πολλοί ποιμένες και ασκούν ψυχολογική πίεση επάνω στα μέλη των τοπικών εκκλησιών τους, να μην φύγουν από το "δικό" τους κοπάδι (εκκλησία) και πάνε σε "άλλο" κοπάδι, γιατί τότε (τους λένουν) θα τους φάει ο "λύκος", αφού δεν έμειναν εκεί που τους "...φύτεψε" ο Κύριος.

Πρέπει να έχουμε πραγματική επικοινωνία και σχέση αγάπης και φιλαδέλφειας, σε όποια τοπική εκκλησία και εάν ανήκουμε. Ο Ιησούς Χριστός δεν σταυρώθηκε για ΝΑ ΔΙΑΙΡΕΣΕΙ, αλλά για ΝΑ ΕΝΩΣΕΙ το λαό Του.

Βρείτε λοιπόν και εκπληρώστε την υπηρεσία σας και την αποστολή σας μέσα στο σώμα της εκκλησίας του Ιησού Χριστού. Επιθυμείτε τα πνευματικά χαρίσματα και παραδώστε τον εαυτό σας στη χρήση αυτών, ώστε να ενεργούν μέσα στο σώμα της εκκλησίας, δια μέσου σας, πάντοτε όμως για τη δόξα του Κυρίου Ιησού. Κρατήστε τον εαυτό σας κάτω από την εξουσία της κεφαλής του σώματος, του Ιησού.

7. ΕΜΠΙΣΤΕΥΣΟΥ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΟΥ ΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ

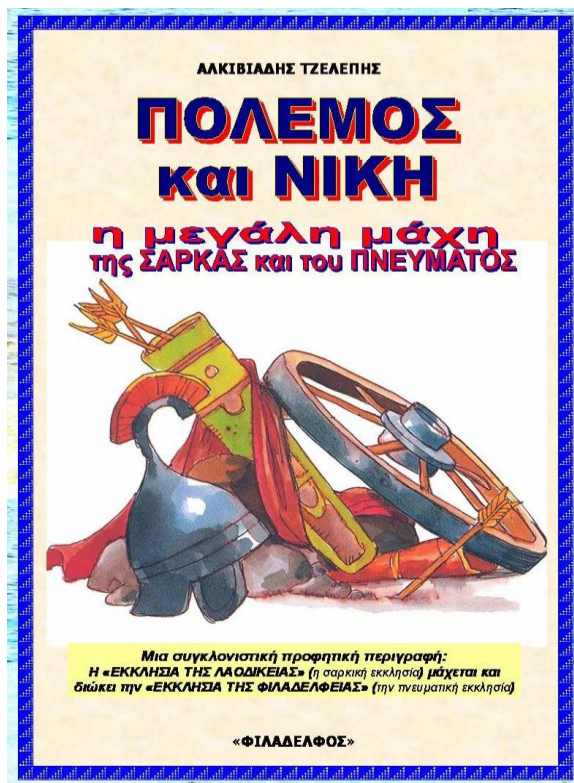
Πρέπει η κάθε σου σκέψη και λέξη, η κάθε σου πράξη και ενέργεια να αντικατοπτρίζει τη φύση και τον χαρακτήρα του Ιησού. **Μείνε στον Ιησού, ώστε ο καρπός του αγίου Πνεύματος να παραχθεί με αφθονία στη ζωή σου** και θυμήσου ότι τα δαιμόνια είναι εχθροί των χαρισμάτων και του καρπού του Πνεύματος του Θεού. ΠΙΣΤΗ και ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ στον Θεό είναι αποτελεσματικά όπλα ενάντια στα ψέματα του Διαβόλου: «...*Επί πάσι δε (πάνω απ' όλα) αναλάβετε ΤΗΝ ΑΣΠΙΔΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ, διά της οποίας θέλετε δυνηθεί να σβήσετε πάντα τα βέλη του πονηρού τα πεπρωμένα*» (Εφεσίους ς'16:16).

❖ Όταν κάνετε τα παραπάνω ΕΠΤΑ ΒΗΜΑΤΑ θα βεβαιωθείτε ότι το σώμα σας, που είναι το «σπίτι» σας, αφού καθαρίστηκε από τα πονηρά πνεύματα, τώρα έχει γεμίσει με την παρουσία του Πνεύματος του Θεού. **Κανένα δαιμόνιο δεν θα μπορεί πλέον να γυρίσει και ακόμα περισσότερο να φέρει και άλλα μαζί του.** Αν όμως κάποιο πονηρό πνεύμα σας ξεγελάσει και πετύχει να διεισδύσει μέσα σας, φροντίστε να το πετάξετε αμέσως έξω, όσο γίνεται γρηγορότερα, ή μόνοι σας, ή με τη βοήθεια άλλων. Εάν άλλες περιοχές δαιμονικής δραστηριότητας στη ζωή σας έρθουν μεταγενέστερα στο φως, ζητήστε αμέσως απελευθέρωση. Ο Ιησούς Χριστός θυσιάστηκε και έκανε να είναι δυνατή η τέλεια απελευθέρωση.

Προχωρείτε μέσα σε καθημερινή απελευθέρωση, μην αρκείστε σε τίποτα λιγότερο. Ο απόστολος Παύλος για το θέμα αυτό λέγει: «...*Διότι, εάν εχθροί όντες εφιλιώθημεν με τον Θεόν διά τον θανάτον του Υιού Αυτού, πολλώ μάλλον φιλιωθέντες θέλομεν σωθή ΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΑΥΤΟΥ*» (Ρωμαίους Ε/5:10). Με απλά λόγια, επειδή, ενώ ήμασταν εχθροί του Θεού και αρνητές του Λόγου Του, εάν τώρα συμφιλιωθήκαμε με τον Θεό διαμέσου του ΘΑΝΑΤΟΥ του Υιού του, πολύ περισσότερο εφόσον συμφιλιωθήκαμε, θα σωθούμε με τη ΖΩΗ του.



από τις εκδόσεις μας



ISBN: 978 - 960 - 92560 - 4 - 9

Α' έκδοση: 04/1999 ❖ Β' έκδοση: 06/2007

Γ' έκδοση: 03/2022 ❖ Σελίδες 92

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ καθαρά προφητικό και αποκαλυπτικό που θα σας συγκλονίσει με τις περιγραφές του. Μαζί με τα βιβλία «Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ» και «Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ» του ίδιου συγγραφέα αποτελούν μια θαυμαστή τριλογία. Πρόκειται για μια προφητική αποκάλυψη για τη σημερινή κατάσταση της εκκλησίας, αλλά και για την επερχόμενη (μέλλουσα) δόξα της.

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ που περιγράφει το συνεχή πόλεμο της **σάρκας** και του **πνεύματος**. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ (η σαρκική εκκλησία) μάχεται την ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ (την πνευματική εκκλησία). Ο σαρκικός χριστιανός μάχεται τον πνευματικό χριστιανό, μια διαμάχη με αποτελέσματα τραγικά.

Κεφάλαιο ΕΝΑΤΟ

«ΠΛΗΡΩΣΑΤΕ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ»

«Όταν δε το ΑΚΑΘΑΡΤΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ἐξέληθῇ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνδρῶν τόπων, καὶ ζητεῖ ἀνάπαυσιν, καὶ δὲν εὐρίσκει. Τότε λέγει "ΑΣ ΕΠΙΣΤΡΕΨΩ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ ΜΟΥ, ΟΘΕΝ ΕΞΗΛΘΟΝ". Καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει (αὐτόν) κενόν, σεσαρωμένον, καὶ εστολισμένον.

Τότε υπάγει καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ΕΠΤΑ ἄλλα ΠΝΕΥΜΑΤΑ πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικοῦσιν ἐκεῖ, ΚΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΕΣΧΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΚΕΙΝΟΥ, ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ. Οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ εἰς τὴν γενεάν ταύτην τὴν πονηράν» (Ματθαῖος 12:43-45).

Τα παραπάνω λόγια ἀνήκουν στον ἴδιο τον Ἰησοῦ Χριστό. Μας ἐξηγεῖ πολὺ καθαρά ὅτι κάποιο δαιμόνιο που ἔχει ἐκβληθεῖ ἀπὸ ἓνα ἄτομο, μπορεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ καὶ ὅτι μπορεῖ νὰ φέρῃ καὶ ἄλλα δαιμόνια μαζί του, πονηρότερα ἀπὸ τὸ ἴδιο. **Το συμπέρασμα εἶναι εύκολο:** Εάν τὸ «σπίτι» σου ἔχει ἐγκαταλειφθεῖ ἀπὸ πονηρά πνεύματα καὶ ἔμεινε σκουπισμένο, στολισμένο καὶ ἀδειανό, χωρὶς νὰ τὸ ἔχεις γεμίσει με κάτι ἄλλο, τότε εἶναι μὴ ανοιχτὴ πόρτα πρόκλησης γιὰ περισσότερα δεινά. Ἡ λύση εἶναι μία, τὸ σπίτι σου πρέπει νὰ γεμίσει με τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ μὴ συμβεῖ αὐτό.

Τὴν ἴδια περιγραφή που ἀναφέρει ὁ Ματθαῖος στὸ ὁμώνυμο εὐαγγέλιό του, τὴν βρίσκουμε καὶ στὸ εὐαγγέλιο τοῦ Λουκά, κεφ. 11:24-26. Θὰ ἦταν σκόπιμο νὰ ἐξετάσουμε τὸ περιεχόμενο των δύο περικοπῶν τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ γνωρίσουμε μερικὲς λεπτομέρειες, που θὰ μας εἶναι χρήσιμες στὸν πνευματικὸ ἀγώνα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση.

Στην περιγραφή του ΛΟΥΚΑ, ο Ιησούς εκβάλλει ένα «κωφόν πνεύμα» από έναν άνδρα, ο οποίος γίνεται ικανός και ν' ακούσει και να μιλά. Μερικοί είχαν τη γνώμη ότι ο Ιησούς το έκανε αυτό με τη δύναμη του Βεελζεβούλ, του άρχοντα των δαιμονίων. Ο Ιησούς όμως εξήγησε ότι, εάν αυτό ήταν αλήθεια, τότε το βασίλειο του Σατανά θα είχε διαιρεθεί «*καθ' εαυτού...*» και έτσι δεν θα μπορούσε να σταθεί, μετά πρόσθεσε «*...αλλ' εάν (Εγώ) ΔΙΑ ΤΟΥ ΔΑΚΤΥΛΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ εκβάλλω τα δαιμόνια, άρα έφθασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού*» (Λουκάς ΙΑ/11:17-20). Ο Ιησούς απευθυνόταν σ' ένα ακροατήριο που είχε γαλουχηθεί με το νόμο του Θεού, αλλά είχε αναπτύξει όμως μια θρησκεία γεμάτη από αρνήσεις. Οι Εβραίοι της εποχής Του είχαν βγάλει πολλές εντολές του Θεού από τη ζωή τους και είχαν απορρίψει πολλά θετικά πράγματα. Το βασικό ερώτημα που τίθεται στην περίπτωση αυτή ήταν «τι είχανβάλει στη θέση των εντολών του Θεού;»

Τώρα εκδήλωναν άρνηση και στο θετικό που ο Ιησούς ήθελε να τους δώσει και για να τονίσει αυτό το σημείο ο Ιησούς χρησιμοποίησε μια περιγραφή, που θα ήταν δυνατόν να την καταλάβουν. Εάν δεν έβαζαν κάτι θετικό μέσα στη ζωή τους, μετά την απομάκρυνση τόσων πολλών πραγμάτων, τότε θα έμοιαζαν με κάποιον άνθρωπο, ο οποίος ελευθερώθηκε μεν από τα δαιμόνια, αλλά επειδή δεν έβαλε τίποτε άλλο θετικό στη ζωή του, το αποτέλεσμα ήταν να καταλήξει στο τέλος σε χειρότερη κατάσταση από εκείνη που ήταν στην αρχή όταν ξεκίνησε, και σε αυτή την κατάσταση θα κατέληγαν και εκείνοι.

Στην περιγραφή του ΜΑΤΘΑΙΟΥ το περιεχόμενο είναι πιο σαφές. Ήταν η στιγμή, που οι Ιουδαίοι μόλις είχαν απευθύνει την κατηγορία στον Ιησού ότι επιτρέπει στους μαθητές Του να σταχυολογούν την ημέρα του Σαββάτου και ότι είχε θεραπεύσει το ξηρό χέρι ενός άνδρα το Σάββατο. Τώρα Τον κατηγορούν ότι εκβάλλει τα δαιμόνια στο όνομα του Βεελζεβούλ. **Ο Ιησούς τους έδειξε ότι τα λόγια τους φανέρωναν πονηρή καρδιά.** Είχαν δει ήδη αρκετές θαυμαστές ενέργειες του Θεού που ήταν ικανές ν' αλλάξουν ριζικά τη ζωή τους, αλλά δεν την άλλαξαν. Εάν όμως άλλαξαν, τότε υπήρχε και ο μεγάλος κίνδυνος να χειροτερεύουν

όλο και περισσότερο, γιατί θα ήταν σαν κάποιον που καθαρίστηκε από τα δαιμόνια, αλλά **δεν γέμισε το σπίτι του** με πράγματα του Θεού, για να μπορέσει να κρατήσει απ' έξω κάθε νέα προσπάθεια εισβολής των δαιμονικών πνευμάτων.

Ο Ιησούς μας λέγει ότι έρχεται καιρός, που θα πρέπει να βάζουμε μερικά θετικά πράγματα στη ζωή μας. **Αφού σταυρώσουμε τη σάρκα και εκβάλλουμε τα δαιμόνια, πρέπει να βάλουμε μέσα μας τον ΙΗΣΟΥ και να Τον αφήνουμε να κυβερνά.** Στην πραγματικότητα ο λόγος που θέλουμε ν' απαλλαχτούμε από τα δαιμόνια, είναι να μπορούμε να πάρουμε μέσα μας περισσότερα από τον Ιησού. **«Με τι λοιπόν γεμίζουμε το σπίτι μας;»** Το γεμίζουμε με τον αναστημένο και ένδοξο Ιησού και αυτό σημαίνει ότι έχουμε γεμίσει με ΑΓΝΟΤΗΤΑ και με ΔΥΝΑΜΗ. Αυτές οι δύο λέξεις συνοψίζουν το πρόσωπό Του.

- **Η αγνότητά μας** προέρχεται από το γεγονός ότι μένουμε μέσα στον Ιησού και το αποτέλεσμα είναι *ο καρπός του αγίου Πνεύματος*.
- **Η δύναμή μας** προέρχεται από το βάπτισμα στο άγιο Πνεύμα του Θεού και το φυσικό αποτέλεσμα είναι *τα χαρίσματα του Πνεύματος*.

Είναι απόλυτη ανάγκη να καταλάβουμε ότι το να γεμίσουμε το σπίτι μας με τον Ιησού, δεν είναι το αποτέλεσμα μιας προσευχής ρουτίνας, που γίνεται στο τέλος μιας διακονίας απελευθέρωσης. **Πολλά άτομα χάνουν την απελευθέρωσή τους, επειδή δεν γνώριζαν ΠΩΣ να γεμίσουν τα σπίτια τους και με ΤΙ να τα γεμίσουν.** Ο καρπός και τα χαρίσματα του Πνεύματος του Θεού πρέπει να αντικαταστήσουν κάθε δαιμόνιο που εκβάλλεται. Αυτή είναι η σαφής υπευθυνότητα του ατόμου που έχει ελευθερωθεί. Ο διάκονος της απελευθέρωσης θα πρέπει πάντοτε να τονίζει το γεγονός ότι κάθε άτομο είναι προσωπικά υπεύθυνο για το γέμισμα του σπιτιού του.

... /// ...

1. ΓΕΜΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

ΜΕ ΤΗ «ΔΥΝΑΜΗ» ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ένα από τα τελευταία πράγματα που είπε ο Ιησούς, λίγο πριν αναληφθεί στον ουρανό, ήταν «...*σεις όμως θέλετε βαπτισθή εν Πνεύματι αγίω, ουχί μετά πολλά ταύτας ημέρας*» (Πράξεις Α/1:5). Την εκπλήρωση αυτής της υπόσχεσης του Κυρίου, την βρίσκουμε στο επόμενο κεφάλαιο των Πράξεων, όπου αναφέρεται η περιγραφή της Πεντηκοστής: «*Και επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος αγίου, και άρχισαν να λαλούν ΞΕΝΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ, καθώς το Πνεύμα έδιδεν εις αυτούς να λαλούν*» (Πράξεις Β/2:1-4). Ο ίδιος ο Ιησούς εξήγησε ότι το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα θα συνοδευόταν από ΔΥΝΑΜΗ, γιατί αυτός ήταν ο σκοπός του βαπτίσματος: «...*Αλλά θέλετε λάβει ΔΥΝΑΜΙΝ, όταν επέλθη το άγιον Πνεύμα εφ' υμάς*» (Πράξεις Α/1:8). Το βάπτισμα λοιπόν του Πνεύματος σκοπό έχει να δώσει ενέργεια δύναμης στη ζωή του πιστού.

Το ερώτημα, που τίθεται είναι: «*Αφότου ήλθε το βάπτισμα του Πνεύματος την ημέρα της Πεντηκοστής, πως εκδηλώθηκε αυτή η δύναμη;*» Αυτό είναι ένα ενδιαφέρον θέμα, το οποίο δεν μπορούμε να το αναλύσουμε με λεπτομέρειες, γιατί θα χρειαζόταν αρκετός χρόνος, αλλά διαβάζοντας το βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων θα παρατηρήσετε πολύ εύκολα στις περιγραφές του ότι η δύναμη του αγίου Πνεύματος, που εργαζόταν δια μέσου των μαθητών, εκδηλωνόταν δια μέσου εννέα (9) υπερφυσικών χαρισμάτων του Πνεύματος, τα οποία αναφέρονται από τον απόστολο Παύλο στην επιστολή Α΄ Κορινθίους ΙΒ/12:7-11, και είναι:

- | | |
|-----------------------|--------------------------|
| 1. Λόγος σοφίας. | 6. Προφητεία. |
| 2. Λόγος γνώσεως. | 7. Διακρίσεις πνευμάτων. |
| 3. Πίστη. | 8. Είδη γλωσσών. |
| 4. Χαρίσματα ιαμάτων. | 9. Ερμηνεία γλωσσών. |
| 5. Ενέργεια θαυμάτων. | |

Σε ολόκληρο το βιβλίο των Πράξεων φαίνεται πολύ καθαρά, **πως** ακριβώς εργαζόταν η δύναμη του αγίου Πνεύματος, δια μέσου των χαρισμάτων. Για περισσότερη κατανόηση του γεγονότος θα αναφέρουμε μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα:

1. **ΠΡΑΞΕΙΣ κεφ.Γ/3ο:** Δια μέσου των αποστόλων Πέτρου και Ιωάννη λειτούργησε **το χάρισμα των ιαμάτων**, όπου ένας παραλυτικός εκ γενετής θεραπεύτηκε.
2. **ΠΡΑΞΕΙΣ κεφ.Ε/5ο:** Ο Πέτρος πρόφερε **λόγο γνώσεως**, με τον οποίο ξεσκέπασε τα ψέματα του Ανανία και της Σαπφείρας, σχετικά με ένα οικόπεδο που πούλησαν.
3. **ΠΡΑΞΕΙΣ κεφ.Θ/9ο:** Δια μέσου του Πέτρου ένα **θαύμα ανάστασης** έφερε τη Δορκάδα πίσω στη ζωή.
4. **ΠΡΑΞΕΙΣ κεφ.Θ/9ο:** Δια μέσου ενός απλού μαθητή, που ονομαζόταν Ανάνιας, διακονήθηκε με **λόγο σοφίας** και **λόγο γνώσεως** ο Σαύλος, ο μετέπειτα απόστολος Παύλος.
5. **ΠΡΑΞΕΙΣ κεφ.Ι΄/10ο:** Ενώ ο Πέτρος κήρυττε τον Λόγο του Θεού στο σπίτι του εκατόνταρχου Κορνήλιου, επήλθε το άγιο Πνεύμα σε όλους τους ακούοντες και άρχισαν να μιλούν (ξένες) **γλώσσες**, όπως την ημέρα της Πεντηκοστής *«και εξεπλάγησαν οι εκ περιτομής πιστοί, ότι η δωρεά του αγίου Πνεύματος εξεχύθη ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΑ ΕΘΝΗ...»* (κεφ.Ι΄/10:44-47).
6. **ΠΡΑΞΕΙΣ κεφ.ΙΑ/11ο:** Δια μέσου ενός μαθητή που ονομαζόταν Άγαβος, η εκκλησία ευλογήθηκε με **προφητικό λόγο**.
7. **ΠΡΑΞΕΙΣ κεφ.Ις΄/16ο:** Ο Παύλος έχοντας **πνεύμα διάκρισης** επιτίμησε το **δαιμόνιο της μαντείας** που ήταν μέσα σε μια νέα και εμπόδιζε τη διακονία του.

Τα δαιμόνια περιφρονούν τα χαρίσματα του αγίου Πνεύματος του Θεού και προσπαθούν με κάθε τρόπο να κάνουν τους πιστούς να τα υποβαθμίσουν, να μειώσουν τη χρησιμότητά τους και τέλος να τα περιφρονήσουν και αυτό το επιδιώκουν, επειδή η λειτουργία αυτών των υπερφυσικών χαρισμάτων δύναμης εναντιώνεται και αποκαλύπτει την πονηρή τους δράση.

Η παρουσία τους και οι μεθοδείες τους ΦΑΝΕΡΩΝΟΝΤΑΙ από τα χαρίσματα της «διάκρισης των πνευμάτων» και του «λόγου γνώσεως». **Η διαβολική τους δράση ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΤΑΙ** από

την ενέργεια των χαρισμάτων «λόγου σοφίας», «πίστης», «ιαμάτων» και «θαυμάτων». **Τα πονηρά τους σχέδια ΜΑΤΑΙΩΝΟΝΤΑΙ** από έναν έγκαιρο «λόγο προφητείας» ή με «ερμηνεία γλωσσών». Δεν είναι λοιπόν καθόλου παράξενο το γεγονός, που τα δαιμόνια εναντιώνονται με τόση σφοδρή μανία στα χαρίσματα του Πνεύματος και δυστυχώς έχουν επιτύχει ολόκληρες συναθροίσεις να τα απορρίπτουν.

Εκτός όμως από αυτό, τα εννέα (9) χαρίσματα έχουν δοθεί και **για την οικοδομή του σώματος** της εκκλησίας του Χριστού και επειδή ο Σατανάς είναι εχθρός της εκκλησίας, πολεμά κάθε τι που ο Θεός έχει θέσει για την οικοδομή του λαού Του. Γι' αυτό τον λόγο ο Σατανάς και οι στρατιές του κάνουν ισχυρές επιθέσεις ενάντια στα χαρίσματα του Πνεύματος και ιδιαίτερα στις γλώσσες που έχουν σαν ειδικό σκοπό την οικοδομή του κάθε πιστού ξεχωριστά: *«Διότι ο λαλών γλώσσαν (αγνώριστον), δεν λαλεί προς ανθρώπους, ΑΛΛΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝΟ λαλών γλώσσαν (αγνώριστον), ΕΑΥΤΟΝ ΟΙΚΟΔΟΜΕΙ...»* (βλ. Α' Κορινθίους 14/2-4).

Εάν λοιπόν το άτομο που έλαβε απελευθέρωση ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΒΑΠΤΙΣΘΕΙ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, θα πρέπει να παρακινηθεί να λάβει το βάπτισμα και να ποθεί τα πνευματικά χαρίσματα. Στη διακονία μας έχουμε δει αρκετές περιπτώσεις ατόμων, που μόλις απελευθερώνονται να λαμβάνουν το βάπτισμα του Πνεύματος.

Επίσης αυτοί που απελευθερώνονται, αλλά έχουν ήδη λάβει το βάπτισμα του Πνεύματος πρέπει να παρακινηθούν να «...**ζηλούν τα χαρίσματα τα κρείττονα**» (Α' Κορινθίους 1Β/12:31, αρχ. κείμενο), δηλαδή "ζητάτε με ζήλο τα μεγαλύτερα χαρίσματα" και το καλύτερο χάρισμα είναι **ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΘΑ ΥΠΗΡΕΤΗΣΕΙ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ**, σε κάθε περίπτωση.

Συχνά βλέπουμε περιπτώσεις που ο Πονηρός (με "πονηριά", όπως και το όνομά του) εμποδίζει κάποιον να λάβει από τον Θεό χαρίσματα και προς τούτο στέλνει δαιμόνια που έχουν σαν αποστολή **να μπλοκάρουν** τη λειτουργία των χαρισμάτων σ' ένα άτομο. Με την απελευθέρωση το «σπίτι» του πιστού πρέπει να γεμίσει με τη δύναμη του αγίου Πνεύματος του Θεού.

2. ΓΕΜΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

ΜΕ ΤΟΝ «ΚΑΡΠΟ» ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ο καρπός του αγίου Πνεύματος του Θεού είναι απαριθμημένος στο κεφάλαιο Ε/5:22-23 της προς Γαλάτας επιστολής και έχει εννέα (9) χαρακτηριστικές ιδιότητες:

- | | |
|----------------|---------------|
| 1. ΑΓΑΠΗ. | 6. ΑΓΑΘΟΣΥΝΗ. |
| 2. ΧΑΡΑ. | 7. ΠΙΣΤΗ. |
| 3. ΕΙΡΗΝΗ. | 8. ΠΡΑΟΤΗΤΑ. |
| 4. ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑ. | 9. ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ. |
| 5. ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΑ. | |

Οι εννέα παραπάνω ιδιότητες του καρπού του Πνεύματος αντιπροσωπεύουν την ουσία της φύσης του Ιησού Χριστού. Όταν στη ζωή ενός πιστού παραχθεί ο καρπός του Πνεύματος, τότε ο πιστός εξομοιώνεται στον χαρακτήρα με τον Ιησού. Ο χαρακτήρας όμως των δαιμονίων είναι το ακριβώς αντίθετο από το χαρακτήρα του Ιησού. Αυτά μπαίνουν μέσα σ' ένα άτομο για να προβάλλουν τη δική τους πονηρή φύση και αυτό που γίνεται με την απελευθέρωση είναι να εξουδετερωθεί η δαιμονική επιρροή και να αντικατασταθεί με τη φύση και το χαρακτήρα του Ιησού και με τον καρπό του Πνεύματός Του. Μέχρις ότου το καταλάβει αυτό κάποιος και το κάνει οριστικά σκοπό του, μπορεί ότι οφέλη κέρδισε από την απελευθέρωση να τα χάσει πάλι.

Για να έχει κάποιος συνεχές κέρδος από την απελευθέρωση, το σπίτι του ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΕΜΙΣΕΙ και ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΘΕΙ ΓΕΜΑΤΟ, αλλιώς τα πονηρά πνεύματα θα επιστρέψουν με μεγαλύτερη μανία και ισχύ από πριν.

Πριν προχωρήσουμε παρακάτω, θα πρέπει να καταλάβουμε με καθαρότητα, πως παράγεται ο καρπός του Πνεύματος στη ζωή μας. Η απάντηση βρίσκεται στην παραβολή της αμπέλου και των κλάδων της. Ο Ιησούς είπε: *«...καθώς το κλήμα δεν δύναται να φέρει καρπόν αφ' εαυτού, ΕΑΝ ΔΕΝ ΜΕΙΝΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΠΕΛΟ, ούτως ουδέ (και) εσείς, εάν δεν μείνετε εν Εμοί»* (Ιωάννης ΙΕ/15:4). Ο καρπός του Πνεύματος δεν παράγεται με ανεξάρτητη ενέργεια ή

με ατομική προσπάθεια, αλλά προέρχεται μόνο εάν μείνουμε στο αμπέλι. Έτσι η λέξη κλειδί είναι «**μένω**» και το «να ΜΕΝΟΥΜΕ στο αμπέλι» σημαίνει «να παραμένουμε συνδεδεμένοι με τον Ιησού», έτσι που η ζωή του ένδοξου και αναστημένου Ιησού να τρέχει στον κλάδο και ο καρπός να είναι το αποτέλεσμα.

«Και πως μπορεί κάποιος ΝΑ ΜΕΝΕΙ στον Ιησού;»

Η απάντηση βρίσκεται στα λόγια του ίδιου του Ιησού Χριστού: «*ΕΑΝ τας εντολάς Μου ΦΥΛΑΞΕΤΕ, θέλετε ΜΕΙΝΕΙ εις την "α γ ά π η" Μου...*» (Ιωάννης ΙΕ/15:10). Το «μένω» σημαίνει το ίδιο με το «φυλάττω τις εντολές του Κυρίου». Συνεχίζοντας ο Κύριος Ιησούς αναφέρει τι θα έχουμε υπακούοντας: «*...Διά να μείνει εις εσάς η "χ α ρ ά" Μου...*» (Ιωάννης ΙΕ/15:11). Εδώ βλέπουμε να μένει η ΑΓΑΠΗ και η ΧΑΡΑ, που είναι από τους πρώτους καρπούς του αγίου Πνεύματος. Όταν υπακούμε στον Λόγο του Κυρίου έχουμε κοινωνία μαζί Του και αποκτούμε την **αγάπη** Του, τη **χαρά** Του και την **ειρήνη** Του. Αντίθετα, όταν είμαστε ανυπάκουοι στον Λόγο Του, τότε η κοινωνία με τον Θεό σπάζει και ο Σατανάς έχει κερδίσει ένα δρόμο για να εισβάλλει μέσα μας.

Είναι σημαντικό να προσέξουμε, για τί πράγμα μιλούσε ο Ιησούς λίγο πριν αναφερθεί στην παραβολή της αμπέλου και των κλάδων της. Έλεγε «*διότι έρχεται ο άρχων του κόσμου τούτου* (ο Σατανάς), *και ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΕΜΟΙκαι καθώς με προσέταξεν ο Πατήρ, ούτω κάμνω*» (Ιωάννης ΙΔ/14:30-31). Εδώ ο Κύριος Ιησούς πολύ καθαρά εξήγησε ότι ο Σατανάς δεν είχε **καμιά** πρόσβαση μέσα Του ("ουδέν εν Εμοι") και αυτό συνέβαινε επειδή ήταν τέλεια υπάκουος στον Πατέρα, υπάκουος μέχρι θανάτου.

Ποτέ ο Ιησούς δεν είπε ούτε μια λέξη, ούτε πραγματοποιήσει μια ενέργεια έξω από το θέλημα του Πατέρα. Αυτός είναι ο λόγος που ο Ιησούς μπορούσε να δηλώσει: «*Εάν τας εντολάς μου φυλάξητε, ΘΕΛΕΤΕ ΜΕΙΝΕΙ ΕΝ ΤΗ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ, καθώς εγώ εφύλαξα τας εντολάς του Πατέρα μου, και ΜΕΝΩ ΕΝ ΤΗ ΑΓΑΠΗ ΑΥΤΟΥ...*» (Ιωάννης ΙΕ/15:10 - κείμενο Ν.Βάμβα).

... / / / ...

3. ΚΑΡΠΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΝΟΜΑΣΙΑ «ΑΓΑΠΗ»

Ο κος Γιάννης ήταν αναγεννημένος πιστός και είχε υποστεί ένα νευρικό κλονισμό πριν από αρκετά χρόνια και από τότε έμεινε **συναισθηματικά ανάπηρος**, παρ' όλη την εντατική θεραπεία και τη νοσοκομειακή περίθαλψη που του παρείχαν. **Σε προσευχή απελευθέρωσης** που έγινε, τα δαιμόνια που ήσαν υπεύθυνα για τα συναισθηματικά του προβλήματα εκδιώχτηκαν. Έλαβε επίσης θεραπεία και στον εγκέφαλό του, ώστε διάφορα πράγματα που είχαν αποκλειστεί από τη μνήμη του, εξαιτίας μιας θεραπείας με ηλεκτροσόκ που είχε κάνει, άρχισαν να επανέρχονται. Όταν η μνήμη του επανήλθε θυμήθηκε το όνομα ενός νοσοκόμου στην Ψυχιατρική Κλινική που νοσηλεύθηκε, ο οποίος του είχε κάνει μια φοβερή αδικία. Ανακάλυψε ότι μέσα του είχε μεγάλη πικρία και μίσος γι' αυτόν τον άνθρωπο. Άρχισε να φιλοξενεί σκέψεις μέσα στο νου του, πώς να προσπαθήσει να βρει αυτόν τον άνθρωπο, μετά απ' όλα αυτά τα χρόνια και να σκέφτεται πως να τον κάνει "να πληρώσει" για την αδικία που του έκανε.

Ήταν τέτοια η πίεση μέσα του, που για να ελευθερωθεί ο κος Γιάννης ζήτησε και πάλι βοήθεια από την ομάδα διακονίας για να συνεχίσει την απελευθέρωση. Του εξήγησαν ότι έπρεπε να συγχωρήσει εκείνο το πρόσωπο και του έδειξαν ότι, σύμφωνα με το Ματθαίος ΙΗ/18:32-35, δεν θα μπορούσε να ελευθερωθεί από τους «βασανιστές» του, μέχρις ότου θελήσει να συγχωρήσει αυτόν τον άνθρωπο.

Δυσκολεύτηκε αρκετά να ανταποκριθεί στην έκκληση αυτή, καθόταν σιωπηλός το λιγότερο πέντε λεπτά, προσπαθώντας να αποφασίσει τι έπρεπε να κάνει, ποια απόφαση έπρεπε να πάρει: Να κρατήσει το μίσος του, ή να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις του Θεού για την απελευθέρωσή του; Ο ίδιος ο Ιησούς είπε:

«Διότι ΕΑΝ ΣΥΓΧΩΡΗΣΗΤΕ εις τους ανθρώπους τα πταίσματα αυτών, θέλει συγχωρήσει και εις εσάς ο Πατήρ σας ο ουράνιος. ΕΑΝ όμως ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΗΣΗΤΕ εις τους ανθρώπους τα πταίσματα αυτών, ο υ δ έ ο Πατήρ σας θέλει συγχωρήσει τα πταίσματά σας» (Ματθαίος 5'16:14-15).

Αυτός ο άνθρωπος λοιπόν, λαμβάνοντας θετική απόφαση, κέρδισε τόσα πολλά από την απελευθέρωση, όσο λίγοι άλλοι άνθρωποι. **Μόλις διώχτηκαν** τα δαιμόνια της πικρίας, του μίσους, της αγανάκτησης, του θυμού, της βίας και του φόνου, **αμέσως τα αντικατέστησε με την ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ**, την αγάπη που συγχωρεί τον εχθρό. Αμέσως η πνευματική του ζωή άρχισε γρήγορα να ανθίζει, οι «ποταμοί των ζωντανών υδάτων» άρχισαν να τρέχουν από μέσα του και άρχισε να προσφέρει και να διακονεί αλήθεια και ζωή σε όλους τους γύρω του. Η καρδιά του πλημμύριζε με αγάπη, χαρά και ειρήνη του Θεού.

Είχε υπακούσει στην εντολή του Θεού **ΝΑ ΣΥΓΧΩΡΗΣΕΙ ΤΟΝ ΕΧΘΡΟ ΤΟΥ** και έλαβε τον καρπό αυτής της υπακοής: Το μίσος αντικαταστάθηκε από την αγάπη. Αυτό θέλει ο Κύριος απ' όλους μας, υπακοή στις εντολές Του και Αυτός θα μας ευλογήσει.

4. ΚΑΡΠΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΝΟΜΑΣΙΑ «ΧΑΡΑ»

Ο μικρός Δημήτρης είχε πολλά προβλήματα, παρ' όλο που ήταν μόλις πέντε ετών. Οι γονείς είχαν φτάσει στο σημείο του χωρισμού εξαιτίας του, υπήρχε πάντοτε σύγχυση και ένταση μέσα στην οικογένεια από τότε που γεννήθηκε. Η μητέρα του προσκάλεσε την ομάδα απελευθέρωσης της τοπικής εκκλησίας της και τους διηγήθηκε ότι το παιδί είχε πολλούς φόβους και συνέχεια κολούσε επάνω της για σιγουριά. Ήταν φανερό ότι ήταν νευρικός και ανήσυχος και όλα έδειχναν ότι ο Δημητράκης ήταν ένα δυστυχισμένο παιδί. Όμως η μητέρα του με πίστη ότι ο Κύριος θα ενεργήσει, τον έφερε στην ομάδα διακονίας απελευθέρωσης.

Ενώ γινόταν προσευχή για δύο άλλους μεγαλύτερους αδελφούς, αυτός μπουσουλούσε στο έδαφος με τα τέσσερα και έδειχνε ότι ήθελε να ξέρει πότε θα ερχόταν και η δική του σειρά. Με το παιδικό του τρόπο έμοιαζε να καταλαβαίνει τη σπουδαιότητα αυτού που θα συνέβαινε. Ήταν σοβαρός και ανυπόμονος.

Όταν η ομάδα διακονίας απευθύνθηκε στα πρώτα δαιμόνια που ήταν μέσα στον Δημήτρη, τα πονηρά πνεύματα πίεσαν τα χείλη του το ένα πάνω στο άλλο με μια περιφρονητική έκφραση, που σήμαινε ξεκάθαρα ότι *«εμείς δεν έχουμε σκοπό να φύγου-*

με». Στο όνομα όμως του Ιησού Χριστού αναγκάστηκαν να υπακούσουν, ήλθαν στην επιφάνεια και βγήκαν από το στόμα του με **αφρούς** και **άγρια ξεφυσήματα**. Η μάχη δεν ήταν από τις πιο δύσκολες, παρ' όλα αυτά κράτησε μισή ώρα περίπου. Ο Δημητράκης συνήλθε και με πλατύ χαμόγελο δήλωσε «Πρέπει να βρω έναν καθρέπτη, νιώθω τόσο καλά, πρέπει να έχω αλλάξει και θέλω να το δω στο πρόσωπό μου». Πράγματι το πρόσωπό του ακτινοβολούσε. Τώρα τα δαιμόνια είχαν φύγει και η **χαρά** μπορούσε να εμφανιστεί στη ζωή του.

Υπάρχουν πολλά άτομα, όπως η παραπάνω περίπτωση, νέοι και ηλικιωμένοι, που είναι γεμάτα θλίψη, η ζωή τους έχει γίνει ένα βάρος και δεν υπάρχει μέσα τους ούτε νίκη, ούτε ελπίδα. Πόση υπόσχεση έχουν γι' αυτούς, που είναι χωρίς χαρά, τα λόγια του προφήτη Ησαΐα, που περιγράφουν τη διακονία του Ιησού και της εκκλησίας Του; Διάβασε με προσοχή τα παρακάτω λόγια:

«Πνεύμα Κυρίου του Θεού (είναι) επ' Εμέ, διότι ο Κύριος με έρχισε διά ΝΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΖΩΜΑΙ εις τους πτωχούς, με απέστειλε διά ΝΑ ΙΑΤΡΕΥΣΩ τους συντετριμμένους την καρδίαν, ΝΑ ΚΗΡΥΞΩ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ εις τους αιχμαλώτους, και άνοιξιν δεσμοτηρίου εις τους δεσμίους, διά να κηρύξω ενιαυτόν ευπρόσδεκτον του Κυρίου....» (Ησαΐας ΞΑ/61:1-3)

5. ΚΑΡΠΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΝΟΜΑΣΙΑ «ΕΙΡΗΝΗ»

Η Χριστίνα είχε ελευθερωθεί από ένα πνεύμα βασανισμού, είχε ανοίξει τον εαυτό της σ' αυτό το πνεύμα επειδή φοβόταν πολύ. Ο Λόγος του Θεού λέγει «...ο φόβος έχει κόλασιν» (Α' Ιωάννου Δ/4:18). Στην ομάδα διακονίας που πήγε για απελευθέρωση ανέφερε ότι την κυρίευε ξαφνικά μια έντονη ταραχή και την εξουθένωνε τελειωτικά. Δεν μπορούσε να ενεργήσει και να σκεφτεί με το συνηθισμένο της μετρημένο και σταθερό τρόπο. Όταν βρισκόταν πάλι σε μια από αυτές τις ταραγμένες καταστάσεις, πολλές φορές έλεγε: «Γιατί τώρα, εγώ το κάνω αυτό το πράγμα; Αυτό δεν είμαι εγώ;» Όταν η πίεση των συνθηκών που είχε ενεργοποιήσει αυτό το πνεύμα του βασανισμού λιγότευε, τότε άρχιζε να καταλαβαίνει ότι κάποιο πονηρό πνεύμα δημιουργούσε στο

μυαλό της κρίσεις, που δεν υπήρχαν στην πραγματικότητα. Κάθε φορά, μετά τη διείσδυση του πνεύματος αρρώσταινε, έχοντας μέσα της ταραχή και φλόγωση και ήταν γεμάτη κατάκριση για όλα αυτά που της συνέβαιναν.

Η Βίβλος λέγει «*εάν (είναι) δυνατόν, όσον αφορά το δικό σας μέρος, ειρηνεύετε μετά πάντων ανθρώπων*» (Ρωμαίους ΙΒ/12:18). Αυτό το πνεύμα του βασανισμού έκανε την ειρήνη να διαλυθεί, όχι μόνο στον εαυτό της, αλλά και στην οικογένειά της. Αφού αυτό το πνεύμα εκδιώχτηκε και μαζί του πολλοί από τους βοηθούς του, μια μεγάλη **ειρήνη** κατέλαβε την Χριστίνα και την επόμενη ημέρα εξακολούθησε να μιλάει για την ειρήνη που ήταν βαθιά μέσα της.

Παρ' όλα αυτά, το πνεύμα του βασανισμού που εκδιώχτηκε εξακολούθησε να κάνει απόπειρες να της δημιουργήσει κρίσεις φόβου στη σκέψη της, **που θα άνοιγαν πόρτα για την επιστροφή του**. Δύο φορές μπόρεσε να ξαναμπεί μέσα της και έπρεπε να γίνει και πάλι προσευχή απελευθέρωσης για να φύγει. Σύντομα όμως η Χριστίνα αντιλήφθηκε το τέχνασμα του δαιμονίου και η ίδια έκλεισε την πόρτα με εμπιστοσύνη και τέλεια πίστη στον Θεό. Τώρα έχει πλήρη ελευθερία και είναι ένα ευλογημένο κανάλι για τον καρπό του Πνεύματος, την ΕΙΡΗΝΗ, ώστε να ρεύσει δια μέσου της και σε άλλους.



Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ

«ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ»

Όταν τα δαιμόνια βρεθούν αντιμέτωπα και πιεστούν με τον πνευματικό πόλεμο μερικές φορές επιδεικνύουν τις ξεχωριστές τους φύσεις, δια μέσου του προσώπου με διάφορους παραλλαγμένους τρόπους. Αυτά τα πονηρά πνεύματα είναι δημιουργήματα του σκότους και δεν μπορούν να ανεχτούν να τα φέρει κάποιος στο φως. Όταν η παρουσία τους και οι τακτικές τους αποκαλυφτούν, τότε μπορεί να ερεθιστούν και να συμπεριφέρονται σαν μα-νιακά. **Οι εμφανίσεις και οι εκδηλώσεις, που μπορούν να παρουσιάσουν είναι ατελείωτες.** Εμείς θα περιοριστούμε σε έναν ορισμένο αριθμό παραδειγμάτων:

1. Ο Σατανάς και τα δαιμόνια ταυτίζονται με Ε Ρ Π Ε Τ Α

Ο ίδιος ο Ιησούς είπε: *«Ιδοὺ, δίδω εἰς ἐσὰς τὴν ἐξουσίαν να πατήτε ἐπάνω ὈΦΕΩΝ και ΣΚΟΡΙΠΙΩΝ και ἐπὶ πάσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, και οὐδὲν θέλει σας βλάψει»* (Λουκάς 11:19). Επίσης στο βιβλίο της Αποκάλυψης 1Β/12:9 αναφέρει: *«Και ἐρρίφθη ὁ ΔΡΑΚΩΝ ὁ μέγας, ὁ ΟΦΙΣ ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος ΔΙΑΒΟΛΟΣ, και ὁ ΣΑΤΑΝΑΣ, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην...»*. Δεν μας εκπλήσσει λοιπόν το γεγονός, όταν μερικές φορές τα δαιμόνια πιστοποιούνται με διάφορες ερπετοειδής εκδηλώσεις.

Τα πονηρά δαιμονικά πνεύματα μπορούν να εμφανιστούν **στη ΓΛΩΣΣΑ**. Προκαλούν το άτομο να εκτείνει τη γλώσσα ή κάνουν τη γλώσσα του να κινείται μέσα έξω με μεγάλη ταχύτητα, όπως ακριβώς **η γλώσσα του φιδιού**. Επίσης τα **MATIA** μπορούν να πάρουν τα χαρακτηριστικά **των ματιών του φιδιού**. Συνήθως ένα άτομο όταν απελευθερώνεται την περισσότερη ώρα κρατάει τα μάτια του κλειστά, γιατί τα δαιμόνια γνωρίζουν ότι τα μάτια ενός ατόμου αποκαλύπτουν την παρουσία τους μ' ένα τρό-

πο, που είναι πιο εύκολος να παρατηρηθεί από κάθε άλλο τρόπο. Μια άλλη εκδήλωση του δαιμονίου σαν ερπετού είναι δια μέσου της **ΜΥΤΗΣ**. Τα δαιμόνια κάνουν το άτομο να **ξεφυσά αέρα** από τα ρουθούνια, προκαλώντας ένα συριστικό ήχο. Σε μερικές περιπτώσεις το άτομο ρίχνεται στο έδαφος από τη δύναμη των πονηρών πνευμάτων που κατοικούν μέσα του και **το σώμα του κουλουριάζεται σαν του ερπετού**. Μια τέτοια περίπτωση αναφέρεται και στο τελευταίο κεφάλαιο του βιβλίου, που συνέβηκε στην προσωπική μου διακονία απελευθέρωσης.

2. Εκδηλώσεις των δαιμονίων δια μέσου των ΧΕΡΙΩΝ

Οι εκδηλώσεις των δαιμονίων από τα χέρια του ατόμου είναι οι πιο συνήθεις. Τα χέρια από την ενέργεια των δαιμονίων μπορεί να «μουδιάσουν» ή να «μυρμηγκιάσουν». Μερικές φορές τα δάκτυλα τεντώνουν και γίνονται άκαμπτα. Τα δαιμόνια που εκδηλώνονται με αυτούς τους τρόπους, δηλαδή με τα χέρια, είναι **πνεύματα ΠΑΘΟΥΣ, ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ και ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ**. Άλλα είδη πονηρών πνευμάτων, μπορούν να εκδηλωθούν με την κακή χρήση των χεριών, όπως άσεμνες χειρονομίες, μούντζωμα, κλπ. Όταν ο πιστός γνωρίζει πως ενεργούν τα δαιμονικά πνεύματα μεσω των χεριών, τότε μπορεί και να ελευθερωθεί από αυτά εκτινάζοντας τα χέρια του και επιτιμώντας τα πνεύματα που κατοικούν σ' αυτά.

Τα αρθρικά πνεύματα εκδηλώνονται συχνά στα χέρια, τα οποία γίνονται δύσκαμπτα και ροζιάρικα. Αυτό μπορεί να συμβεί και στα χέρια νεαρών ατόμων, που δεν έχουν εμφανείς ενδείξεις αρθρίτιδας, όμως το δαιμόνιο της αρθρίτιδας εργάζεται ήδη επάνω σ' ένα σχέδιο μεγάλης έκτασης και δράσης. Όταν αποκαλυφτεί το δαιμόνιο της αρθρίτιδας, τότε τα χέρια μπορεί να πάρουν την όψη ατόμου που έχει πολλά χρόνια αρθρίτιδα και που του έχει προκαλέσει αναπηρία. Το δαιμόνιο αυτό εκδηλώνεται επίσης με **πόνο** και με **παραμορφώσεις** στο σώμα. Πολλές τέτοιες ενοχλήσεις αποβάλλονται με τη διακονία απελευθέρωσης όταν το χάρισμα της «διάκρισης των πνευμάτων» αποκαλύπτει ασθένειες και αρρώστιες που ακόμα δεν έχουν εκδηλωθεί.

3. Φοβερή είναι η εκδήλωση του πνεύματος του ΘΑΝΑΤΟΥ

Η παρουσία πνεύματος θανάτου αποκαλύπτεται συνήθως σε περιπτώσεις που άτομα έχουν φθάσει κοντά στο θάνατο εξαιτίας κάποιας αρρώστιας, ή μια σοβαρής εγχείρισης, ή κάποιας απόπειρας αυτοκτονίας. Παρακάτω θα αναφέρουμε δύο χαρακτηριστικές περιπτώσεις ενέργειας αυτού του δαιμονικού πνεύματος:

(α) Ένας άνδρας που είχε το πνεύμα του θανάτου είχε ανακηρυχτεί επίσημα **«νεκρός από πνιγμό»**, αλλά η έγκαιρη επέμβαση ενός γιατρού τον επανέφερε στη ζωή. Όταν το πνεύμα του θανάτου εκδηλώνεται, συνήθως τα βλέφαρα είναι ανοιχτά και οι βολβοί των ματιών γυρίζουν πίσω μέσα στο κεφάλι και η επιδερμίδα του ατόμου παίρνει την κέρνη χλωμάδα του θανάτου. Ενώ το άτομο δεν είναι στην πραγματικότητα νεκρό, τα δαιμόνια με τις εκδηλώσεις αυτές εξαπατούν τους γύρω, με αποτέλεσμα να παραιτούνται από κάθε προσπάθεια για να το σώσουν και έτσι οδηγείται στο θάνατο. Το ίδιο θα συνέβαινε και με τον παραπάνω άνδρα που αναφέραμε, εάν δεν βρισκόταν κάποιος γιατρός να κάνει μια επέμβαση σωτηρίας από ιατρικό καθήκον.

(β) Μια νεαρή κοπέλα, περίπου 25 ετών, πήγε για απελευθέρωση στην ομάδα διακονίας του αδ.Χάμοντ. Ήταν ένα πολύ ευγενικό άτομο και είχε παθητική φύση. Αφού βγήκαν από μέσα της διάφορα δαιμόνια, φαινόταν για λίγο να είναι ήσυχη. Ξαφνικά η έκφραση του προσώπου της άλλαξε δραματικά, καθώς αποκαλύφτηκε το επόμενο δαιμόνιο. Δεν υπάρχει τρόπος να περιγράψει κάποιος την εκδήλωση του δαιμονίου ειδικά στα μάτια της. Χωρίς να γυρίσει το κεφάλι της, τα μάτια της κινήθηκαν μέσα στο χώρο του δωματίου και κοιτούσε τον καθένα ξεχωριστά.

Αφηγείται ο αδ. Χάμοντ: «Όπως κοιτούσε, σου έδινε την εντύπωση πως βρισκόσουνά πρόσωπο με πρόσωπο με κάποιο **άγριο ζώο** που ήταν έτοιμο να σε κατασπαράξει. Αυτή η εκδήλωση οδήγησε αμέσως στην εκδήλωση **του πνεύματος του θανάτου**. Ευτυχώς είχα ξαναβρεθεί αντιμέτωπος με αυτή την εκδήλωση και έτσι γνώριζα με ακρίβεια, τι έπρεπε να κάνω. Άλλοι μέσα στο δω-

μάτιο, που δεν είχαν βρεθεί μάρτυρες σε κάτι τέτοιο, σίγουρα θα σκέφτηκαν ότι η γυναίκα είχε πραγματικά πεθάνει. Το δαιμόνιο επιτιμήθηκε και βγήκε και η νεαρή γυναίκα σηκώθηκε επάνω ευδιάθετη».

4. Τα δαιμόνια εκδηλώνονται και με ΟΣΜΕΣ

Σε πολλά σπίτια η παρουσία των δαιμονίων αποκαλύπτεται από τις οσμές που υπάρχουν διάχυτες στο χώρο. Όταν μπαίνεις σ' ένα σπίτι όπου είναι έντονη η **μυρωδιά του τσιγάρου**, μπορείς να καταλάβεις ότι υπάρχει ισχυρή δαιμονική παρουσία που έχει δέσει τα άτομα στη νικοτίνη. Το περιβάλλον είναι αποπνικτικό, υπάρχει αρκετή δυσοσμία και δεν καθαρίζει, παρ' όλο το συνεχές εξαέρισμα. Τα δαιμόνια αρέσκονται σε βρώμικους χώρους, γιατί αυτό αντικατοπτρίζει τη φύση τους.

Σε κάποια άλλη περίπτωση, που εκβλήθηκε ένα **δαιμόνιο καρκίνου** από μια γυναίκα, ο χώρος γέμισε από μια ιδιαίτερη οσμή, όμοια με αυτή που αντιμετωπίζει κάποιος σ' ένα αντικαρκινικό νοσοκομείο.

5. Τα δαιμόνια εκδηλώνονται και με ΔΥΝΑΤΕΣ ΦΩΝΕΣ

Περιπτώσεις που τα δαιμόνια εκδηλώνονται με δυνατές φωνές έχουμε πολλές μέσα στην Καινή Διαθήκη, τόσο από την προσωπική διακονία του Ιησού, όσο και των αποστόλων. Παρακάτω αναφέρουμε μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις:

(1) ΜΑΤΘΑΙΟΣ Η/8:28-29 «...Και ότε ήλθεν (ο Ιησούς) εις το πέραν (απέναντι) εις την χώραν των Γεργεσηνών, απάντησαν Αυτόν δύο δαιμονιζόμενοι εξερχόμενοι εκ των μνημείων, άγριοι καθ' υπερβολήν, ώστε ουδείς ηδύνατο να περάσει διά της οδού εκείνης. Και ιδού, **έκραξαν** λέγοντες· Τι είναι μεταξύ ημών και σου, Ιησού, Υιέ του Θεού; ήλθες εδώ προ καιρού (διά) να μας βασανίσεις; »

(2) ΛΟΥΚΑΣ Δ/4:41 «Εξήρχοντο δε και δαιμόνια από πολλών, **κράζοντα** και λέγοντα ότι "Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού". Και (ο Ιησούς) επιτιμών αυτά, δεν άφινε να λαλούν, επειδή εγνώριζον Αυτόν ότι είναι ο Χριστός».

(3) ΜΑΡΚΟΣ Α/1:34 «...Και εθεράπευσε πολλούς πάσχοντας διαφόρους αρρωστίας, και δαιμόνια πολλά εξέβαλε, και **δεν άφινε τα δαιμόνια να λαλουν**, επειδή εγνώριζον Αυτόν».

(4) ΜΑΡΚΟΣ Γ/3:31 «...Και τα πνεύματα τα ακάθαρτα, ότε εθεώρουν Αυτόν, προσέπιπτον εις αυτόν και **έκραζον**, λέγοντα ότι "Συ είσαι ο Υιός του Θεού"...».

(5) ΜΑΡΚΟΣ Ε/5:2-8

«...Και ως εξήλθεν (ο Ιησούς) εκ του πλοίου, ευθύς απήντησεν Αυτόν εκ των μνημείων άνθρωπος έχων **πνεύμα ακάθαρτον**, ο οποίος είχε την κατοικίαν εις τα μνημεία και ουδείς ηδύνατο να δέσει αυτόν ουδέ με αλύσεις, διότι πολλάκις είχε δεθεί με ποδόδεσμα και με αλύσεις, και διεσπάσθησαν υπ' αυτού αι αλύσεις και συνετρίφθησαν τα ποδόδεσμα, και ουδείς ίσχυε να δαμάσει αυτόν· και διά παντός νύκτα και ημέραν ήτο εις τα όρη και εις τα μνημεία, **κράζων και κατακόπτων** εαυτόν με λίθους.

Ιδών δε τον Ιησούν από μακρόθεν, έδραμε και προσεκύνησεν αυτόν, και **κράζας μετά φωνής μεγάλης** είπε: "*...Τι είναι μεταξύ εμού και σου, Ιησού, Υιέ του Θεού του υψίστου; Ορκίζω σε εις τον Θεόν, μη με βασανίσεις*". Διότι (ο Ιησούς) έλεγε προς αυτόν: "*Εξέλθε από του ανθρώπου το πνεύμα το ακάθαρτον*"...».

(6) ΠΡΑΞΕΙΣ Ις:16-18

«Ενώ δε επορευόμεθα εις την προσευχήν, απήντησεν ημάς κάποια δούλη έχουσα **πνεύμα πύθωνος**, η οποία έδιδε πολύ κέρδος εις τους κυρίους αυτής μαντευομένη. Αύτη ακολουθήσασα τον Παύλον και ημάς **έκραζε**, λέγουσα: "*...Ούτοι οι άνθρωποι είναι δούλοι του Θεού του Υψίστου, οι οποίοι κηρύττουν προς ημάς οδόν σωτηρίας*". Τούτο δε έκαμνεν επί πολλάς ημέρας. Βαρυνθείς δε ο Παύλος και στραφείς, είπε προς το πνεύμα, Προστάζω σε εν τω ονόματι του Ιησού Χριστού να εξέλθεις απ' αυτής. Και εξήλθε (το πνεύμα) την αυτήν ώραν».

Μια παρόμοια περίπτωση θα αναφέρουμε από τη διακονία του αδ. Φρανκ Μακ Χάμοντ. Αφηγείται ο ίδιος:

«Σε κάποια περίπτωση, είμαστε απασχολημένοι με μια απελευθέρωση, όταν ένα κορίτσι 17 ετών περίπου προχώρησε μπροστά και είπε ότι είχε αναμειχτεί με **μαγεία**. Την έβαλα να καθίσει ακριβώς μπροστά μου, άνοιξα την Αγία Γραφή και άρχισα να διαβάζω από το Δευτερονόμιο ΙΗ/18:9-15, όπου εξηγεί ότι η μαγεία και οι παρόμοιες δραστηριότητες είναι βδέλυγμα στον Κύριο. Καθώς διάβαζα το εδ.15 που λέγει *«Προφήτην εκ μέσου σου θέλει αναστήσει εις σε Κύριος ο Θεός σου ...(και) ΑΥΤΟΥ ΘΕΛΕΤΕ ΑΚΟΥΕΙ»*, τότε μια διαπεραστική κραυγή βγήκε μέσα από το κορίτσι.

Σήκωσα γρήγορα τα μάτια μου και είδα τα χέρια της να κατευθύνονται σαν άρπαγες προς την Βίβλο μου. Πριν προλάβω ν' αντιδράσω, τα μακριά νύχια της ξέσχισαν τη σελίδα με το εδάφιο που διάβαζα. Αρχίσαμε να διατάζουμε το δαιμόνιο της μαγείας και όλα τα πνεύματα που έχουν σχέση μ' αυτό να φύγουν στο όνομα του Ιησού και σύντομα η κοπέλα ελευθερώθηκε από την κατοχή τους».

6. Συχνή εκδήλωση των δαιμονίων **είναι η ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ**

Το πνεύμα της υπερηφάνειας εκδηλώνεται με πολλούς τρόπους, που μπορεί κάποιος εύκολα να τους αναγνωρίσει. Μπορεί να κάνει το άτομο να στέκεται ή να κάθεται στητό με τα χέρια σταυρωμένα στο στήθος. Μπορεί επίσης να το κάνει να γείρει το κεφάλι προς τα πίσω με τη μύτη πολύ ψηλά στον αέρα.

Υπήρχε ένας νεαρός πιστός που μιλούσε πάρα πολύ, δεν μπορούσε να κρατηθεί στο να μην επεμβαίνει στις συζητήσεις των άλλων, δεν μπορούσε να πειθαρχήσει στον εαυτό του, ώστε να αφήσει τους άλλους να μιλήσουν. Ένιωθε ότι αυτό που είχε να πει, ήταν πάρα πολύ σπουδαίο απ' ότι οι άλλοι θα μπορούσαν να πουν στη συζήτηση. Όταν το πονηρό πνεύμα διατάχτηκε στο όνομα του Ιησού να αποκαλύψει το όνομά του, έδωσε την ονομασία **«πνεύμα σπουδαιότητας»**. Ο άνδρας καθόταν επάνω σε μια πτυσσόμενη πολυθρόνα, το πνεύμα τον έβαλε να σηκώσει τη μύτη του στον αέρα και να γείρει το κεφάλι του προς τα πίσω, και παρά λίγο να αναποδογυρίσει η καρέκλα. Το πνεύμα της υπερη-

φάνειας ή της σπουδαιότητας κάνει ένα άτομο να «φρονεί υψηλότερα για τον εαυτό του» απ' όσο πρέπει να φρονεί.

7. Εκδήλωση δαιμονίων με ΠΑΝΤΟΜΙΜΑ

Ένας νεαρός άνδρας, που ήταν και εργάτης του Θεού στην τοπική εκκλησία, παρουσιάστηκε μια ημέρα στην ομάδα απελευθέρωσης του αδ. Χάμοντ και αποκάλυψε ότι κατεχόταν από **πνεύμα κοσμικού χορού**, σε σημείο που «προτιμούσε να χορέψει, παρά να φάει». Όταν το δαιμόνιο αυτό διατάχτηκε να εξέλθει, τότε ο άνδρας άρχισε να εκτελεί μια ρυθμική παντομίμα. Το σώμα του άρχισε να ταλαντεύεται ρυθμικά, τα χέρια του πήγαιναν εμπρός και πίσω με αρμονία και το στόμα του κινείτο σαν να τραγουδούσε, χωρίς όμως να βγαίνει ήχος. Σε λίγο το δαιμόνιο μίλησε και είπε «*τραγουδώ*» και μετά απ' αυτό ο άνδρας πήρε μια βρεγμένη πετσέτα προσώπου από το μπάνιο και άρχισε να την περιστρέφει γύρω-γύρω ρυθμικά. Τελικά, όπως την στριφογύριζε την άφησε ελεύθερη, κτύπησε στο ταβάνι με ορμή και μετά έπεσε στο πάτωμα, οπότε το δαιμόνιο γέλασε σαρκαστικά.

Υπήρχαν άλλες περιπτώσεις απελευθέρωσης, όπου **ρυθμικά πνεύματα** και **πνεύματα χορού** εκδηλώνονταν με κινήσεις στο σώμα και ιδιαίτερα στις γυναίκες με την ταλάντευση των γοφών. Μια νεαρή γυναίκα, της οποίας το σώμα είχε δονήσεις από την εκδήλωση του πνεύματος του χορού, αποκάλυψε μετά στην ομάδα διακονίας ότι ήταν επαγγελματίας χορεύτρια. Στην συνέχεια αποκαλύφτηκε ότι αυτό ήταν το κύριο πνεύμα μέσα της. Ο Διάβολος έχει τη δική του παραποίηση και πλαστογραφία και τη δική του διαστροφή για κάθε τι καλό και σωστό.

8. Εκδήλωση των δαιμονίων με ΟΜΙΛΙΑ

Υπολογίζεται ότι αυτή είναι η πιο συνηθισμένη εκδήλωση των πονηρών πνευμάτων. Τα δαιμόνια δεν δείχνουν μεγάλη ποιικιλία σ' αυτά που λένε. Λένε με προκλητικό τρόπο ότι δεν έχουν σκοπό να φύγουν και μπορεί να ισχυριστούν ότι το άτομο τα θέλει να μείνουν ή να απειλήσουν ότι θα ξανάρθουν εάν διωχτούν. Μερικές φορές ικετεύουν να μη διωχτούν, ζητώντας συμπόνια για το

τι θα κάνουν και για το τι θα τους συμβεί μετά. **Είναι φανερό ότι τα δαιμόνια βασανίζονται όταν ακούν για το ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ και την ΑΙΩΝΙΑ ΚΑΤΑΔΙΚΗ, που σύντομα θα αντιμετωπίσουν.** Τα δαιμόνια που ενεργούν δείχνουν ένα πολύ συγκεκριμένο φόβο για τους ανωτέρους τους στις δαιμονικές τάξεις.

Με την ομιλία τους, πολλές φορές έχουν σαν σκοπό να εξαπατήσουν το διάκονο απελευθέρωσης, ή να απευθύνουν κατηγορίες εναντίον του, ώστε να του προκαλέσουν φόβο. Σαν παράδειγμα, κάποιο δαιμόνιο μπορεί να πει: **«Κάτι ξέρω εγώ για σένα, θέλεις να το πω εδώ μπροστά σε όλους;».** Όλα αυτά είναι μόνο απειλές και κατηγορίες και στην ουσία ποτέ δεν μπορούν να πραγματοποιήσουν τις απειλές τους. Γενικά, οι συνομιλίες με τα δαιμόνια φαίνεται ότι είναι μια τακτική καθυστέρησης και ένα πιθανός τρόπος να αποφύγουν το διώξιμο.

9. Διάφορες άλλες εκδηλώσεις των δαιμονίων

Ένα μικρό αγόρι, περίπου 12 ετών, είχε ανάπηρο τον ένα βραχίονά του και όπως εξήγησε η μητέρα του, αυτό είχε προέλθει από μια κάκωση του εγκεφάλου κατά τη διάρκεια του τοκετού. Ο καρπός του παιδιού ήταν λυγισμένος και το χέρι παράλυτο, δεν μπορούσε να το χρησιμοποιήσει. Εξαιτίας της κατάστασης αυτής, η μητέρα του είχε ένα **πνεύμα βασανισμού** που την ταλαιπωρούσε συνέχεια. Το πνεύμα αυτό δεν την άφηνε να ησυχάσει, της κρατούσε συνέχεια το μυαλό της συγκεντρωμένο στην κατάσταση του παιδιού της. Όταν διατάχτηκε το πνεύμα του βασανισμού να φύγει, αυτό έκανε το βραχίονα και το χέρι της να πάρουν ακριβώς την ίδια όψη, που είχαν ο βραχίονας και το χέρι του γιου της.

Ο πόνος είναι μια συνηθισμένη εκδήλωση των δαιμονίων. Πολλά άτομα όταν κλείνουν ραντεβού για διακονία απελευθέρωσης, αρκετό καιρό πριν γίνει η απελευθέρωση, ομολογούν ότι τα πιάνει ένας πολύ ισχυρός **κεφαλόπονος**, παρ' όλο που οι συνθήκες ήταν ήρεμες και ομαλές. Επίσης, έχει παρατηρηθεί ότι, όσο διαρκεί η διακονία απελευθέρωσης τα δαιμόνια συχνά προκαλούν κεφαλόπονο, ή άλλους σοβαρούς πόνους σε διάφορα μέρη του σώματος του ατόμου που απελευθερώνεται.

Πνεύματα νευρικότητας και έντασης μπορεί να προκαλέσουν πόνο στην πλάτη ή στον τράχηλο. Συνήθως ο διάκονος απελευθέρωσης θα επιθέσει τα χέρια του στην περιοχή του πόνου και θα διατάξει το δαιμονικό πνεύμα να φύγει στο παντοδύναμο όνομα του Κυρίου Ιησού, οπότε με την εκβολή του πονηρού πνεύματος έρχεται αμέσως και η ανακούφιση.

Άλλες δαιμονικές εκδηλώσεις που μπορεί να παρουσιαστούν κατά τη διάρκεια της απελευθέρωσης είναι «**κράμπες**» στα πόδια και στα χέρια, «**ναυτία**» ή τάση για ναυτία, «**κλάμα**» και «**γέλιο**». Το γέλιο συχνά είναι ένα **πνεύμα κοροϊδίας**, το οποίο προσπαθεί να περιγελάσει τη διακονία. Ένας αρχάριος μπορεί να νομίσει ότι το πρόσωπο που δέχεται τη διακονία απελευθέρωσης *δεν έχει αρκετή σοβαρότητα*, όμως το γέλιο αυτό είναι τελείωςχωρισμένο από τα δικά του αισθήματα, δεν προέρχεται απ' αυτόν.

10. Εκδηλώσεις των δαιμονίων κατά την ΕΚΒΟΛΗ τους

Όταν εκδιώκονται τα δαιμονικά πνεύματα κανονικά φεύγουν από το **στόμα** και τη **μύτη**. Τα πονηρά πνεύματα συνδέονται με την **ΑΝΑΠΝΟΗ**. Και στην Εβραϊκή γλώσσα και στην Ελληνική γλώσσα χρησιμοποιείται η ίδια λέξη και για το «**πνεύμα**» και για την «**αναπνοή**». Αντίθετα, στην Αγγλική γλώσσα υπάρχουν δύο διαφορετικές λέξεις: **Breathing**=αναπνοή και **Spirit**=πνεύμα.

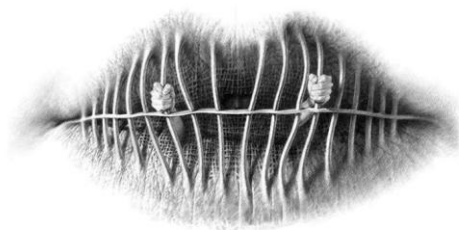
Και το άγιο Πνεύμα του Θεού συνδέεται με την αναπνοή. Μετά την ανάστασή Του ο Ιησούς εμφανίστηκε στους μαθητές Του «*...και τούτο ειπών ΕΝΕΦΥΣΗΣΕ, και λέγει προς αυτούς, λάβετε ΠΝΕΥΜΑ άγιον*» (Ιωάννης Κ/20:22). Υπάρχουν πολλοί ύμνοι που το περιεχόμενό τους είναι «**Πνεύμα άγιο, πνεύσε εντός μου...**». Αυτό μας δίνει να καταλάβουμε τι πρέπει να κάνουμε, δηλαδή **πρέπει να ΕΙΣ-ΠΝΕΟΥΜΕ το άγιο Πνεύμα του Θεού και να ΕΚ-ΠΝΕΟΥΜΕ τα δαιμονικά πνεύματα**.

Όταν τα πονηρά πνεύματα αναχωρούν κανονικά, περιμένουμε κάποια εκδήλωση από το ΣΤΟΜΑ ή από τη ΜΥΤΗ. Αναμφίβολα η πιο συνηθισμένη εκδήλωση είναι ο **βήχας**. Ο βήχας μπορεί να είναι ξερός, αλλά μπορεί και να συνοδεύεται από παρα-

γωγή **φλέγματος**, το οποίο μπορεί να παραχθεί σε μεγάλη ποσότητα. Παρόμοιο υλικό μπορεί να παραχθεί με **«εμετό»**, **«σάλιο»**, **«φτύσιμο»** ή **«αφρό»**. Άτομα που λαμβάνουν διακονία αμέσως μετά από ένα μεγάλο γεύμα, έχει παρατηρηθεί ότι "πνίγονται", έχουν έντονες εκδηλώσεις εμετού και παράγουν μεγάλες ποσότητες βλέννας, χωρίς κανένα ίχνος τροφής. Μερικές φορές μπορεί και να εμφανιστούν μερικές ποσότητες αίματος. Είναι πιθανόν αυτό το υλικό να ρέει από κάποιο πρόσωπο για αρκετή ώρα.

Άλλες εκδηλώσεις από το στόμα είναι **«κλάμα»**, **«κραυγές»**, **«αναστεναγμοί»**, **«βρυχηθμοί»**, **«ρέψιμο»** και **«χασμουρητό»**. Το άτομο μπορεί να φυσά αέρα από τη μύτη, ή να φυσά τη μύτη του σαν να έχει βαρύ συνάχι.

Αυτές οι διαφορετικές εκδηλώσεις, ποικίλουν στην ένταση, από κάτι ήπιο μέχρι κάτι δραματικό. Η ένταση της εκδήλωσης ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΔΕΙΞΗ για την αποτελεσματικότητα της απελευθέρωσης. Άτομα στα οποία τα δαιμόνια εκδιώκονται με χασμουρητό ή με αναστεναγμό, είναι ακριβώς τόσο απελευθερωμένα, όσο είναι και τα άτομα που έχουν πιο βίαιες εκδηλώσεις.



Κεφάλαιο ΕΝΔΕΚΑΤΟ

«ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΔΑΙΜΟΝΙΑ»

Η διακονία απελευθέρωσης από δαιμόνια ανήκει βασικά στη λειτουργία της εκκλησίας. Θα πρέπει να συνοδεύεται από ΚΗ-ΡΥΓΜΑ, ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ και ΘΕΡΑΠΕΙΑ. Στη μεγάλη εντολή, που έδωσε ο Ιησούς Χριστός και την αναφέρει ο Ματθαίος, διαβάζουμε: «*Διδάσκοντες αυτούς να φυλάττουν πάντα όσα παρήγγειλα εις εσάς*» (βλ. Ματθαίος ΚΗ/28:18-20). Εδώ ο Ιησούς το διευκρινίζει, λέγοντας "ΠΑΝΤΑ", όχι μερικά, ή όποια εμείς θέλουμε.

Στην αναφορά της ίδιας εντολής, που κάνει ο Μάρκος στο δικό του ευαγγέλιο, διαβάζουμε πως περιγράφει τα λόγια του Ιησού: «...*Σημεία δε εις τους πιστεύσαντας θέλουν παρακολουθεί ταύτα, εν τω ονόματί μου θέλουν εκβάλλει δαιμόνια, θέλουν λαλεί νέας γλώσσας, όφεις θέλουν πιάνει, και εάν κάτι θανάσιμόν πίνουν, δεν θέλει βλάψει αυτούς, επί αρρώστους θέλουν επιθέσει τας χείρας και θέλουν ιατρεύεσθαι*» (Μάρκος Ις'16:17-18) Εδώ βλέπουμε ότι, από όσα παρήγγειλε ο Ιησούς, η απελευθέρωση από δαιμόνια αποτελεί πρωταρχική επιδίωξη του χριστιανού πολεμιστή, αποτελεί ζωτικό μέρος του πνευματικού πολέμου και δεν πρέπει ούτε να παραβλέπεται, ούτε να υποβαθμίζεται η αξία της.

Στις ημέρες μας το Πνεύμα του Κυρίου προωθεί μια ξαφνική και έντονη διακονία απολύτρωσης στην εκκλησία, **επειδή** στις προηγούμενες γενεές είχε παραμεληθεί από τους αγίους και **επειδή** πρέπει η νύμφη εκκλησία να ετοιμαστεί, να καταστεί άμωμη και άσπιλη για να συναντήσει τον νυμφίο της Ιησού.

1. ΑΤΟΜΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

Ατομική απελευθέρωση ονομάζουμε αυτή που γίνεται μόνο σ' ένα άτομο, ή σε πολλά άτομα, αλλά ξεχωριστά, ένα-ένα. Η απελευθέρωση από τα πονηρά πνεύματα μπορεί να αποτελεί

μέρος της κανονικής λατρείας της τοπικής εκκλησίας. Βλέπουμε ότι ο Ιησούς Χριστός δεν δίσταζε να εκβάλλει δαιμόνια **δημόσια** και σε **τόπους λατρείας και διδασκαλίας**: Στο Μάρκος Α/1:21-26 διαβάζουμε: «...*Και εισέρχονται εις Καπερναούμ, και ευθύς κατά το Σάββατον εισελθόν (ο Ιησούς) εις την συναγωγήν ΕΛΙΛΑΣΚΕΚαι ήτο εις την συναγωγή αυτών άνθρωπος έχων ΠΝΕΥΜΑ ΑΚΑΘΑΡΤΟΝΚαι επετίμησε αυτό ο Ιησούς, λέγων, Σιώπα, και έξελθε εξ αυτού*». Πιστεύω ότι αυτό αποτελεί προσωπική εμπειρία πολλών αδελφών, όπως και δική μου, όπου σε ώρες λατρείας της τοπικής μας εκκλησίας (κατ' οίκον, ή δημόσια) να έχει συμβεί αυτό ακριβώς που περιγράφεται στην παραπάνω περικοπή του Μάρκου.

Στη λατρεία της εκκλησίας, η παρουσία απλά και μόνο των πιστών που κινούνται μέσα στη δύναμη του Θεού, προκαλεί αυτά τα δαιμονικά πνεύματα και τα αναγκάζει να αντιδράσουν, μιλώντας και φωνάζοντας. Εξαρτάται βέβαια από το σημείο της διακοπής της λατρείας, τι πορεία θα ακολουθηθεί. Μερικές φορές τα πονηρά πνεύματα διατάσσονται να σωπάσουν μέχρι το τέλος του κηρύγματος, δηλαδή δένονται πνευματικά και στο τέλος της λατρείας εκβάλλονται.

Άλλες φορές η κατάσταση μπορεί να οδηγήσει σε άμεση απελευθέρωση. Αυτό συνέβηκε σε κάποια συνάθροιση που διακονούσε ο αδ. Φ.Μ.Χάμοντ. Στο τέλος του κηρύγματος τα δαιμόνια εκδηλώθηκαν σ' ένα ζευγάρι, που ήταν αναγεννημένοι χριστιανοί, αλλά δεν γνώριζαν για δύναμη που ο πιστός παίρνει με το κρατιό βάπτισμα του Πνεύματος. Αντίθετα, είχαν παρευρεθεί στη συνάθροιση με σκοπό να περιγελάσουν την εκκλησία, επειδή πίστευε και κήρυττε την εμπειρία της Πεντηκοστής.

Κατά τη διάρκεια της λατρείας το Πνεύμα του Θεού τους άγγιξε και άρχισαν να καταλαβαίνουν τη δική τους πλάνη. Η γυναίκα άρχισε να τaráσσεται βίαια και όταν αυτοί που ήταν γύρω της άρχισαν να προσεύχονται γι' αυτήν, τα δαιμόνια που ήταν μέσα της άρχισαν **να φωνάζουν**. Όταν ο σύζυγός της προσπάθησε να τη βοηθήσει, τότε τα δαιμόνια άρχισαν να τραντάζουν και αυτόν και να φωνάζουν. Το εκκλησίασμα συνέχισε να ψάλλει ύμνους στον Θεό και πολλοί από τους πιστούς προσευ-

χήθηκαν ειδικά γι' αυτούς, μέχρις ότου ελευθερώθηκαν τελείως από τη δαιμονική κατοχή. Στο τέλος έγινε προσευχή και για τους δύο για να λάβουν το βάπτισμα του αγίου Πνεύματος και σε λίγα λεπτά μιλούσαν σε ξένες γλώσσες. Και οι δύο ελευθερώθηκαν από **τα δαιμόνια του ΑΛΚΟΟΛ και της ΝΙΚΟΤΙΝΗΣ** που ήσαν εξαρτημένοι, καθώς και από πολλά άλλα πνεύματα. Από τότε συνέχισαν τη ζωή τους με την πλήρωση του Πνεύματος.

Στις περισσότερες όμως περιπτώσεις, οι απελευθερώσεις γίνονται στον τύπο μιας **ιδιωτικής συνέντευξης**. Αυτό συνήθως γίνεται ως εξής: Όταν η ομάδα της διακονίας απελευθέρωσης πηγαίνει σε κάποια τοπική εκκλησία, κάνει αρκετές συγκεντρώσεις με θέμα την ενέργεια των δαιμονικών πνευμάτων και γενικά για την απελευθέρωση από δαιμόνια. Οι πιστοί ενθαρρύνονται να κλείσουν κάποια συνάντηση (ραντεβού) για ατομική απελευθέρωση, όπως ακριβώς γίνεται, όταν θέλουν να πάνε στο γιατρό. Η συνάντηση είναι προγραμματισμένη για δύο ώρες περίπου για κάθε άτομο.

Μεγάλη έμφαση δίνεται στην απελευθέρωση ολόκληρης της οικογένειας, όπου καλούνται να λάβουν μέρος όλα τα μέλη και οι γονείς και τα παιδιά, όλων των ηλικιών. Από τις δύο ώρες, τα τρία τέταρτα αφιερώνονται για συζήτηση και το υπόλοιπο του χρόνου για τη διαδικασία της απελευθέρωσης από τα δαιμόνια.

Αυτός ο τρόπος προσέγγισης του ατόμου αποδείχτηκε στην απελευθέρωση πολύ καλός, αλλά έχει και τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα.

ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑ: Το πιο βασικό πλεονέκτημα που παρουσιάζει έγκειται στο εξής: Η συζήτηση με το άτομο φέρνει στο φως **τη χρονική περίοδο και τον τρόπο** που χρησιμοποίησαν τα πονη-ρά πνεύματα για να βρουν είσοδο στη ζωή του. Το άτομο μ' αυτή τη συζήτηση μπορεί να κατανοήσει τον τρόπο με τον οποίο εργάζονται στη ζωή του τα δαιμόνια. **Αυτή ακριβώς η κατανόηση είναι μια μεγάλη βοήθεια στο να γίνει κάποιος ικανός ΝΑ ΚΛΕΙΝΕΙ ΠΟΡΤΕΣ, αφού εκβληθούν τα δαιμόνια, ώστε να μην τους δώσει πάλι την ευκαιρία να δημιουργήσουν ά-**

νοιγμα. Τη συζήτηση όπως είναι φυσικό ακούν και τα δαιμόνια, αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να διαπιστώνουν ότι η παρουσία τους έχει πλέον αποκαλυφτεί και ότι οι μέθοδοι της δαιμονικής τους δραστηριότητας ήρθαν στο φως. Αυτό συντελεί στο να αναστατωθούν τα πνεύματα και έτσι μετά τη συζήτηση, όταν έρχεται η ώρα της απελευθέρωσης, τα πονηρά πνεύματα έχουν ήδη αποκαλυφτεί, βρίσκονται στην επιφάνεια και εκβάλλονται πιο εύκολα.

ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑ: Η διακονία του τύπου της συζήτησης έχει επίσης ένα βασικό μειονέκτημα, που είναι ότι απαιτεί **πολύ χρόνο**. Αυτό όμως το "μειονέκτημα" γίνεται ταυτόχρονα και ένα ισχυρό πλεονέκτημα, γιατί η απελευθέρωση είναι πιο αποτελεσματική και ριζική, απ' ότι είναι η ομαδική ή η δημόσια απελευθέρωση, για τις οποίες θα μιλήσουμε παρακάτω. Η καρδιά του Ιησού καλεί και άλλους εργάτες στη διακονία της απελευθέρωσης. Στο κείμενο που ακολουθεί βλέπουμε ότι ο Ιησούς ήταν δοσμένος στη διακονία της διδασκαλίας, του κηρύγματος, της θεραπείας και της εκβολής των δαιμονίων:

*«**Ιδὼν δε (ο Ιησούς) τους ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη δι' αὐτούς, διότι ἦσαν βασανισμένοι (αρχ. "εκλελυμένοι") και διασκορπισμένοι ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. Τότε λέγει πρὸς τοὺς μαθητάς Αὐτοῦ, Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δε ἐργάται ὀλίγοι, παρακαλέσατε λοιπὸν τὸν κύριον τοῦ θερισμοῦ, διὰ να ἀποστείλει ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ...**»*

(Ματθαίος 9/9:36-38)

2. ΟΜΑΔΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

Η ομαδική διακονία είναι η εκβολή δαιμονίων ταυτόχρονα σε περισσότερα από ένα άτομα. Η ομάδα μπορεί να διαφέρει στο μέγεθος της, από δύο μέχρι ένα ολόκληρο πλήθος. Το ότι αυτό είναι δυνατό να γίνει, έχει αποδειχτεί πολλές φορές σε άτομα που κινούνται από το Πνεύμα του Θεού μ' ένα δυναμικό τρόπο στη διακονία απελευθέρωσης. Ο λειτουργός της διακονίας απελευθέρωσης από δαιμόνια, τα διατάζει να φύγουν στο όνομα του Ιησού και αυτά αρχίζουν να βγαίνουν από μεγάλες ομάδες ατόμων, εκτός

και εάν υπάρχουν πολλοί εργάτες που να έχουν αρκετή γνώση στον τομέα αυτό, ώστε να δώσουν επαρκή βοήθεια στο άτομο.

Στην ομαδική απελευθέρωση υπάρχουν περιπτώσεις που άνθρωποι δεν λαμβάνουν τη βοήθεια που χρειάζονται. **Άλλοι** ελευθερώνονται από πολλά πράγματα, **άλλοι** δεν απαλλάσσονται αρκετά από τα δαιμονικά πνεύματα που τους βασανίζουν και **άλλοι** δεν ελευθερώνονται καθόλου.

Η ομαδική διακονία μπορεί να έχει καλά αποτελέσματα σε ΠΑΙΔΙΑ. Αφηγείται ο αδ. Χάμοντ: «...Είχα την ευκαιρία να κάνω διακονία σε μια ομάδα από παιδιά, ηλικίας 7 έως 12 ετών. Αρχίσαμε ονομάζοντας τα πνεύματα, που είναι συνηθισμένα στην πράξη σε κάθε αγόρι και κορίτσι, όπως **φόβος, εγωισμός, αγανάκτηση και θυμός**. Αφού ανακαλύφθηκαν αυτά τα γνωστά δαιμόνια και εκδιώχτηκαν, μια ομάδα μερικών παιδιών είχαν μια ξεχωριστή και πιο λεπτή μεταχείριση. Οι γονείς και ο ποιμένας των παιδιών ήταν παρόντες και βοήθησαν στις ατομικές διακονίες. Δύο από τα παιδιά έλαβαν μαζί με τη θεραπεία και το βάπτισμα του αγίου Πνεύματος». Για τη διακονία σε παιδιά θα αναφερθούμε αποκλειστικά στο 14^ο κεφάλαιο.

Από τις αφηγήσεις των τεσσάρων Ευαγγελίων διαπιστώνουμε ότι ο Ιησούς κατά βάση δεν ακολουθούσε την ατομική διακονία. Ήταν περικυκλωμένος από πλήθη ατόμων, που είχαν ανάγκη θεραπείας και απελευθέρωσης, παντού όπου και αν πήγαινε. Αυτός και οι δώδεκα μαθητές Του δεν θα μπορούσαν να βοηθήσουν τον καθένα ξεχωριστά. Όταν η Αγία Γραφή αναφέρει ότι βοήθησε **«όλους»** που προσήλθαν σ' Αυτόν, χωρίς να διευκρινίζει με ποιον τρόπο, το πιο πιθανόν είναι να διακόνησε **ομαδικά** τα πλήθη αυτά.

Ο απόστολος Πέτρος, όταν μιλούσε στους συγκεντρωμένους στο σπίτι του εκατόνταρχου Κορνήλιου, είπε ότι:

«Ο Θεός έχρισε τον Ιησούν τον από Ναζαρέτ με ΠΝΕΥΜΑ ΑΓΙΟΝ και με ΔΥΝΑΜΙΝ, ο οποίος διήλθεν ενεργετών και θεραπεύων ΠΑΝΤΑΣ τους ΚΑΤΑΔΥΝΑΣΤΕΥΟΜΕΝΟΥΣ υπό του Διαβόλου, διότι ο Θεός ήτο μετ' Αυτού»(Πράξεις 1'10:38)

3. ΑΤΟΜΙΚΗ ή ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

Μερικές φορές οι εργάτες απελευθέρωσης είναι αναγκασμένοι να διαλέξουν ποιον τρόπο διακονίας να ακολουθήσουν, την ατομική ή τη δημόσια απελευθέρωση; Έχει αποδειχτεί στην πράξη ότι το Πνεύμα του Θεού οδηγεί και με τους δύο τρόπους, ανάλογα με τις ανάγκες των πιστών. Γι' αυτό πρέπει ν' αφήνουμε τον Κύριο να μας οδηγεί και τότε το αποτέλεσμα είναι εξασφαλισμένο.

Η ατομική διακονία είναι ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ, για να μην πούμε ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ σε μερικές περιπτώσεις. Υπάρχουν πιστοί που έχουν σκοτεινές σελίδες στη ζωή τους και έχουν πράγματα που δεν τα εξομολογήθηκαν σε κανένα. **Τα δαιμόνια ευδοκιμούν στις κρυμμένες και μη εξομολογημένες αμαρτίες.** Φέρνουν ενοχή και αναξιοότητα για να εμποδίσουν την πνευματική ανάπτυξη του πιστού. Τα περισσότερα άτομα δεν έχουν δυσκολία να τα εξομολογηθούν στο διάκονο απελευθέρωσης, γιατί έχουν καταλάβει ότι αυτό το σκάψιμο του παρελθόντος έχει σαν σκοπό να αποκαλύψει τις πόρτες από τις οποίες μπήκαν τα πονηρά πνεύματα, ώστε αυτές να κλείσουν για πάντα.

Μερικοί χριστιανοί χρειάζονται περισσότερη διδασκαλία και ενθάρρυνση για να γίνουν ικανοί να κρατήσουν την απελευθέρωσή τους. Υπάρχουν όμως μερικοί που αντιλαμβάνονται γρήγορα τις τεχνικές του πνευματικού πολέμου, ενώ άλλοι αργούν να τις μάθουν. Μερικοί είναι περισσότερο τρωτοί στις επιθέσεις του εχθρού δια μέσου άλλων προσώπων, ιδιαίτερα στο σπίτι τους. Ο διάκονος απελευθέρωσης συναισθάνεται τη σπουδαιότητα της κάθε περίπτωσης και θέλει να είναι ενωμένος με τον Θεό για οδηγία, ώστε το άτομο που διακονείται να βοηθηθεί σε τέτοιο βαθμό, ώστε στη συνέχεια να είναι ικανό να συνεχίσει μόνο του πλέον την απελευθέρωσή του με νίκη.

Για το πώς θα απελευθερώνουμε τον εαυτό μας ΜΟΝΟΙ ΜΑΣ, θα μιλήσουμε στο αμέσως επόμενο κεφάλαιο.



Κεφάλαιο ΔΩΔΕΚΑΤΟ

«ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΑΣ ΜΟΝΟΙ ΜΑΣ»

Ίσως κάποιος αναρωτηθεί: **«Μπορεί ένα άτομο να απαλλαγεί από μόνο του από τα δαιμονικά πνεύματα;»** Η απάντηση είναι «ΝΑΙ» και αυτό είναι κοινή πεποίθηση όλων των εργατών που ασχολούνται με τη διακονία απελευθέρωσης, γιατί ένα άτομο δεν μπορεί να κρατηθεί πραγματικά ελεύθερο από τις δαιμονικές επιρροές, εάν το ίδιο **δεν δουλέψει** σε αυτή τη διάσταση της απελευθέρωσης, ώστε να έχει σταθερή πνευματική πορεία

Πως γίνεται κάποιος να ελευθερώνει τον εαυτό του;

Ο κάθε πιστός (και αυτή είναι η προϋπόθεση, να είναι κάποιος αναγεννημένος), **έχει την ίδια εξουσία** που έχει και ο πιστός που εργάζεται στη διακονία της απελευθέρωσης των άλλων πιστών, είναι και αυτός μέλος του σώματος του Χριστού και **έχει την εξουσία του ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ** και ο Ιησούς πολύ καθαρά και σαφέστατα υποσχέθηκε σε αυτούς που πιστεύουν ότι *«εν τω ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ θέλετε εκβάλλει δαιμόνια»*. Συνήθως εκείνο που χρειάζεται ένα άτομο είναι να μάθει μόνο ΠΩΣ ΝΑ ΑΡΧΙΣΕΙ ΤΗΝ ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΑ ΔΑΙΜΟΝΙΑ. Αφού κάποιος πιστός αποκτήσει την πείρα μιας αρχικής απελευθέρωσης στα χέρια ενός έμπειρου διακόνου, μπορεί μετά να εξασκήσει ο ίδιος τη διακονία αυτή στον εαυτό του.

Πρέπει να έχουμε στη σκέψη μας ότι η απελευθέρωση πρέπει **να επαναλαμβάνεται** σε διάφορες χρονικές περιόδους. Θα ήταν πολύ ωραία, εάν κάποιος μπορούσε να απαλλαγεί από όλα τα πονηρά πνεύματα που φιλοξενεί μέσα του και μετά, για το υπόλοιπο διάστημα της ζωής του, να μην ασχοληθεί πάλι, αλλά αυτό προϋποθέτει ότι έχουμε τη δύναμη να διατηρήσουμε τους

εαυτούς μας σε συνεχή καθαρότητα και αγιασμό και ποιος μπορεί να ισχυριστεί ότι «εγώ μπορώ να διατηρήσω τον εαυτό μου εντελώς ελεύθερο;». **Πιστεύω ότι κανείς δεν μπορεί να το κάνει, γι' αυτό χρειάζεται κατά περιόδους να προβαίνουμε σε απελευθέρωση του εαυτού μας.** Εάν ποτέ δεν είχαμε αμαρτήσει σε ΣΚΕΨΗ, ή σε ΛΟΓΟ, ή σε ΕΡΓΟ, τότε ποτέ δεν θα χρειαζόταν απαλλαγή από δαιμονικά πνεύματα. Η αμαρτία (η οποιαδήποτε αμαρτία, μικρή ή μεγάλη), ανοίγει την πόρτα για να εισέλθουν τα δαιμόνια. Προσέξτε όμως: Αυτό δεν σημαίνει ότι κάθε φορά που εισέρχεται ένα δαιμόνιο, είναι επειδή διαπράξαμε μια αμαρτία, αλλά επισημαίνουμε ότι η αμαρτία είναι **ένας** από τους τρόπους με τους οποίους η πόρτα ανοίγει.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα που θα αντιμετωπίσει κάποιος, απαλλάσσοντας ο ίδιος τον εαυτό του από τα πονηρά πνεύματα, είναι **η ακριβής διάκριση των πνευμάτων** που πρέπει να έχει. Οι περισσότεροι πιστοί έχουν την τάση να συγχέουν τη δράση των δαιμονίων στη ζωή τους με συνηθισμένες εκφράσεις της ανθρώπινης προσωπικότητάς τους. Πολλές φορές παρατηρείται, κατά τη διάρκεια της απελευθέρωσης ενός ατόμου, αυτό να αντιδρά στη διάκριση ενός ορισμένου πνεύματος με τη φράση «Ω, νόμισα ότι ήμουν εγώ ο ίδιος!».

Υπάρχουν αρκετοί άνθρωποι που θέλουν να ακολουθήσουν τη μέθοδο της «αυτο-απελευθέρωσης», δηλαδή του «**κάνε το μόνο σου**», ώστε κανένας να μην μάθει τις κρυφές αμαρτίες της ζωής τους. **Το κίνητρό τους όμως στην περίπτωση αυτή είναι αρνητικό** και αυτό δεν είναι καλό κίνητρο για να κάνει κάποιος την αρχή της απελευθέρωσής του, γιατί ο Κύριός μας θέλει να είμαστε απλοί και ταπεινοί και ο Λόγος Του, μας διδάσκει ότι πάντα υπάρχει τόπος για εξομολόγηση και συγχώρηση:

«Εξομολογείσθε εις ΑΛΛΗΛΟΥΣ τα πταίματά (σας), και εύχεσθε ΥΠΕΡ ΑΛΛΗΛΩΝ διά να ιατρευθήτε. Πολύ ισχύει η δέησις του δικαίου ενθέρμως γενομένη» (Ιάκωβος Ε/5:16).

Άλλωστε, θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι ο Κύριος ποτέ δεν θα μας προσβάλλει μπροστά σε άλλους, φανερώνοντας κάποια αμαρτία μας, που δεν θα θέλαμε να τη μάθουν. Όταν ο Κύριος Ιη-

σούς με οδήγησε για πρώτη φορά να εργαστώ μαζί με τη σύζυγό μου στον τομέα της απελευθέρωσης, διακονούσαμε σε κάποιο προάστιο της Αθήνας μια αδελφή, για την οποία ο Κύριος μου αποκάλυψε με λόγο γνώσεως ότι φιλοξενούσε μέσα της **πνεύμα πορνείας**. Επειδή ήταν μητέρα με δύο παιδιά ο Κύριος με οδήγησε να επιτιμήσω το πνεύμα αυτό με ξένες γλώσσες, ώστε οι άλλοι γύρω μου να μην το καταλάβουν, όπως και έγινε. Για την περίπτωση αυτή αναφέρομαι στο 15^ο κεφάλαιο.

Σε μερικές περιπτώσεις ήρθαν στο φως, **το πώς ένα ισχυρό ΠΝΕΥΜΑ ΑΠΑΤΗΣ ελέγχει κάποιον, σε τέτοιο βαθμό, ώστε να μην μπορεί να δει ΚΑΝΕΝΑ ΛΑΘΟΣ στον εαυτό του**. Σε τέτοιες περιπτώσεις το άτομο που έχει το δαιμόνιο της απάτης είναι ανίκανο να αποκτήσει αληθινή διάκριση για τον εαυτό του και κατά συνέπεια η προσπάθεια να αυτοαπελευθερωθεί θα αποβεί μάταιη, αν και δεν πρόκειται να κάνει καμιά ενέργεια, αφού πιστεύει ότι δεν κάνει λάθη.

Ένας άλλος αδελφός, που εργάζεται στη διακονία απελευθέρωσης, μου ανέφερε το εξής περιστατικό: Μια γυναίκα είχε ζητήσει απελευθέρωση, προσποιούμενη ότι ήθελε να απαλλαχτεί από τα δαιμόνια, αλλά ο Κύριος αποκάλυψε ποιο ήταν το πραγματικό της κίνητρο. Είχε έρθει για να μεταδώσει μια ψευδοδιδασκαλία στην οποία είχε η ίδια πλανηθεί. Στη συνέχεια αποκαλύφτηκε και μόνη της, λέγοντας ότι είχε το χάρισμα να **«ανοίγει τις Γραφές»** για να βρίσκει απάντηση στα ερωτηματικά που είχε για τον εαυτό της και για τους άλλους.

Για όσους δεν γνωρίζουν τι είναι το χάρισμα αυτό (**«άνοιγμα ή ξεκλείδωμα των Γραφών»**), είναι όταν κάποιος ανοίγει στην *τύχη* την Αγία Γραφή του, τοποθετεί το δάκτυλό του σ' ένα *τυχαίο* σημείο της σελίδας που άνοιξε και πιστεύει ότι αυτό φέρνει κάποιο μήνυμα από τον Θεό. Αυτό βέβαια δεν είναι σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, **είναι μια μορφή μαγείας**.

Αυτή λοιπόν η γυναίκα εκείνη την ημέρα, είχε ανοίξει την Βίβλο της και είχε βάλει το δάκτυλό της στην "τύχη" και "έλαβε" το μήνυμα **«θυγάτερ η πίστις σου σε έσωσε»** και αυτό το ερμή-

νευσε ότι εννοούσε, πως αυτή δεν είχε ανάγκη για απελευθέρωση. Κατά τη διάρκεια της συνομιλίας που ακολούθησε, αποκάλυψε ότι στα νεανικά της χρόνια είχε ζήσει με κάποιον που έλεγε την «τύχη». Αυτή η σχέση την είχε επηρεάσει, ανοίγοντας την πόρτα σ' ένα **πνεύμα μαντείας**, το οποίο, όταν αυτή πίστεψε στον Ιησού, εργάστηκε δια μέσου της εξάσκησης του **«ανοίγματος της Βίβλου»** για να παίρνει απαντήσεις.

Δεν γνωρίζω εάν υπάρχουν περιπτώσεις που κάποιος πιστός έλαβε πράγματι λόγο από τον Κύριο με αυτό τον τρόπο, αλλά εάν αυτό συνέβηκε, θα έγινε μόνο σε κάποιον πιστό, νήπιο στην πίστη και μέσα στην άγνοιά του, ποτέ ενσυνείδητα. Εάν ο πιστός στηρίζεται επάνω σ' αυτή τη μέθοδο για να μαθαίνει το θέλημα του Θεού, τότε περιπατεί επάνω σε λεπτό πάγο, έτοιμος να σπάσει, βαδίζει σε πνευματικά ολισθηρό έδαφος.

Δεν χρειάζεται να έχουμε όλη την ημέρα το νου μας προσηλωμένο στα δαιμόνια και στη δράση τους. **Ο νους μας πρέπει να είναι προσηλωμένος μόνον στον Ιησού** και σε *«όσα είναι αληθή, δίκαια, σεμνά, καθαρά, προσφιλή, εύφημα»* (Φιλιππησίους Δ/4:8-9). Παρ' όλα αυτά, όταν αντιληφθούμε κάποια ενόχληση που είναι από τον Πονηρό, δεν θα πρέπει να διστάσουμε καθόλου να την αναγνωρίσουμε ακριβώς σαν αυτό που είναι και να την αντιμετωπίσουμε με την εξουσία και τη δύναμη που μας έχει προμηθεύσει ο Κύριος Ιησούς. Ο στόχος μας, όταν αντιμετωπίζουμε τον Διάβολο, είναι να απομακρύνουμε τα εμπόδια από την πνευματική μας κοινωνία με τον Ιησού και τη διακονία μας.

Η **ΑΥΤΟ-ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ** είναι η ίδια εμπειρία που αντιλαμβανόμαστε, όταν ένα άλλο άτομο κάνει διακονία επάνω στον εαυτό μας. Η μόνη διαφορά είναι ότι το πρόσωπο που απελευθερώνεται είναι ο διάκονος του εαυτού του. Αυτός που αυτοαπελευθερώνεται θα κάνει τα παρακάτω βήματα:

- **Θα αρχίσει να προσεύχεται** δοξάζοντας και υμνώντας τον Κύριο Ιησού, επικαλούμενος το αίμα Του και αρνούμενος κάθε εξουσία του Διαβόλου επάνω του. Ο Κύριος θα τον οδηγήσει τι ακριβώς πρέπει να προσεύχεται.

- **Θα εξομολογηθεί** ενώπιον του Θεού τις αμαρτίες του, όπως οδηγείται από το Πνεύμα Του και **θα κάνει ομολογία** προς τον Θεό ότι δεν θέλει ο Διάβολος να έχει καμιά μερίδα επάνω του, ότι ανήκει ολοκληρωτικά στον Ιησού Χριστό, που τον εξαγόρασε με το αίμα Του και ότι ποθεί ο Κύριος να τον ελευθερώσει.
- **Θα απευθύνει τον λόγο** στα δαιμόνια και θα τα καλέσει με τ' όνομά τους, ένα-ένα, να φύγουν. Αφού διατάζει κάποιον συγκεκριμένο δαιμόνιο να φύγει στο όνομα του Ιησού, **θα αρχίσει να ξεφυσά** την αναπνοή του βίαια μερικές φορές, ή **θα αρχίσει να βήχει** όσο πιο βαθιά μπορεί. Ίσως σε μερικούς αυτά τα βήματα να φαίνονται παράξενα και ανόητα, αλλά το αποτέλεσμα θα είναι θαυμαστό.

Επειδή οι εκδηλώσεις διαφέρουν από άτομο σε άτομο, δεν μπορεί να δοθεί κάποια συγκεκριμένη συνταγή αντιμετώπισης. Όπως και σε άλλες απελευθερώσεις, αυτή η επίδειξη που συνοδεύει την έξοδο των δαιμονίων, μπορεί να διαφέρει πάρα πολύ. Μπορεί τη στιγμή εκείνη το άτομο που απελευθερώνεται να μην αισθανθεί τίποτα, αυτό δεν σημαίνει ότι το δαιμόνιο που διατάχτηκε να φύγει, δεν υπάκουσε. Συνήθως δεν υπάρχουν φανερές εκδηλώσεις όταν τα πονηρά πνεύματα έχουν μικρή δύναμη στον πνευματικό χώρο. Μπορεί επίσης τα δαιμόνια να φύγουν με **βήχα**, με **χασμουρητό**, ή με κάτι άλλο. Σε όλες τις περιπτώσεις το αποτέλεσμα θα είναι πάντοτε το ίδιο.

Τέλος, θα ήθελα να διευκρινίσω ότι το πονηρό πνεύμα ποτέ δεν θα φύγει, **εάν εσύ δεν το διατάξεις ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ στο όνομα του Ιησού**, εάν δηλαδή δεν του απευθύνεις τον λόγο με εξουσία λέγοντας: **«Σε διατάζω στο όνομα του Ιησού Χριστού να φύγεις, τώρα!!!»**. Εσύ διατάξεις, γιατί την εξουσία αυτή στην έχει παραχωρήσει ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός (βλ. Μάρκος 16:15-18). **Ο Ιησούς** είναι η ΚΕΦΑΛΗ του σώματος της εκκλησίας και **εμείς οι ΠΙ-στοί** είμαστε το ΥΠΟΛΟΙΠΟ μέρος του σώματος (χέρια, πόδια, κλπ). Δεν εκτελεί τις εντολές το κεφάλι, αλλά δίνει εντολές στο χέρι για να τις εκτελέσει.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Στη μελέτη μας αυτή, χρησιμοποιούμε πάρα πολύ συχνά την περικοπή **Μάρκος Ις'/16:17-18**, στην οποία φανερώνεται η ΔΥΝΑΜΗ και η ΕΞΟΥΣΙΑ της εκκλησίας ενάντια στις πονηρές πνευματικές δυνάμεις. Πολλοί μελετητές και ερευνητές της Βίβλου αμφισβητούν την αυθεντικότητα των παραπάνω εδαφίων, καθόσον το μεγαλύτερο μέρος του κεφ. Ις'/16ου του Ευαγγελίου του Μάρκου (εδάφια 9-20) δεν υπάρχει στον Βατικανό και στον Σιναιτικό κώδικα. Σχεδόν όλες οι λοιπές αρχαίες μεταφράσεις συμπεριλαμβάνουν τα εδάφια αυτά (Λατινική, Συριακή, κλπ). Τον 2ο μ.Χ. αιώνα ο Τατιανός και ο Ειρηναίος είχαν κάνει αποδεκτό το απόσπασμα αυτό, ενώ αργότερα, τον 4ο μ.Χ. αιώνα το αμφισβήτησαν ο Ευσέβιος και ο Ιερώνυμος.

Τα αξιόπιστα αρχαία κείμενα της Καινής Διαθήκης, κατά σειρά, θεωρούνται τα ακόλουθα: **(1) Κείμενο UBS:** Ενωμένες Βιβλικές Εταιρίες. **(2) Κείμενο Westcott & Hort** **(3) Κείμενο Nestle.** Το κείμενο UBS θεωρείται το πλέον αξιόπιστο και στις υποσημειώσεις του αναφέρει όλα τα υπάρχοντα χειρόγραφα και τους παπύρους με τις παραλλαγές των εδαφίων. Την περικοπή Μάρκος Ις'/16:9-20 την έχει μέσα σε αγκύλες και στις υποσημειώσεις γίνεται μια λεπτομερή καταγραφή των αρχαίων χειρογράφων και παπύρων, όπου εδάφια από την περικοπή αυτή, είτε παραλείπονται, είτε αναφέρονται με διάφορες παραλλαγές.

Η επιστήμη της «**κριτικής των κειμένων**» της Καινής Διαθήκης έχει συσταθεί για τη μελέτη των αντιγράφων κάθε γραπτού κειμένου, του οποίου τα πρωτότυπα έχουν χαθεί ή καταστραφεί, με στόχο την απόκτηση του πρωτοτύπου, καθόσον από τα υπάρχοντα 4.000 Ελληνικά και 8.000 Λατινικά κείμενα η διαφωνία για την αυθεντικότητά τους υπάρχει μόνο στο **2%**, μέσα στο οποίο **δεν συγκαταλέγεται το Μάρκος Ις'/16:9-20**, καθόσον έχει κριθεί ως αυθεντικό και αξιόπιστο, ερχόμενο σε πλήρη συμφωνία με τα υπόλοιπα κείμενα της Καινής Διαθήκης.

Λεπτομέρειες για το θέμα αυτό, ο ενδιαφερόμενος θα βρει στο βιβλίο των εκδόσεων μας με τίτλο «**Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ**» (κωδικός 20).

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ

«ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ»

Η απελευθέρωση «δια μέσου αντιπροσώπου» ή «εν απουσία» είναι η απελευθέρωση ενός προσώπου που **δεν είναι σωματικά παρών** και που κάποιος άλλος, παίρνοντας τη θέση του, αντιπροσωπεύει το πρόσωπο αυτό στη διαδικασία της απελευθέρωσης. Η βασική ερώτηση που πιθανόν να απασχολήσει τον αναγνώστη είναι, εάν υπάρχει η δυνατότητα να εκβάλλουμε δαιμόνια από ένα πρόσωπο που βρίσκεται αρκετά χιλιόμετρα μακριά, από απόσταση. Αυτό πραγματοποιήθηκε από τον Ιησού Χριστό στην επίγεια διακονία Του, αρκετές φορές. Σε κάποια περίπτωση μια Χαναναία γυναίκα ήρθε προς Αυτόν, λέγοντάς Του *«η θυγάτηρ μου κακώς δαιμονίζεται»*. Ο Ιησούς διέκρινε μεγάλη πίστη στη γυναίκα αυτή και της είπε: *«Ω γύναι, μεγάλη σου η πίστις, ας γέινει εις σε, ως θέλεις και ιατρεύθη η θυγάτηρ αυτής ΑΠΟ ΤΗΣ ΩΡΑΣ ΕΚΕΙΝΗΣ»* (βλ. Ματθαίος ΙΕ/15:22-28).

Το ίδιο συνέβηκε και στην περίπτωση του δούλου ενός Ρωμαίου εκατόνταρχου, τον οποίο ο Ιησούς θεράπευσε από μακριά (βλ. Ματθαίος Η/8:5-13). Εδώ αξίζει να σταθούμε λίγο παραπάνω και να αναφερθούμε σε μια ουσιώδη λεπτομέρεια που πρέπει να γνωρίζει ο διάκονος απελευθέρωσης, όταν προσεύχεται για κάποιον που δεν είναι παρών.

Ευρισκόμενος ο Ιησούς στην Καπερναούμ τον πλησίασε ένας Ρωμαίος εκατόνταρχος και τον παρεκάλεσε να θεραπεύσει τον δούλο του που ήταν παραλυτικός, αλλά θεωρούσε ανάξιο τον εαυτό του να δεχτεί τον Ιησού στο σπίτι του, γι' αυτό στη συζήτηση του λέγει: *«Κύριε, δεν είμαι άξιος να εισέλθεις υπό την στέγην μου· αλλά μόνον επεί λόγον και θέλει ιατρευθεί ο δούλός μου. Διότι και εγώ είμαι άνθρωπος υπό εξουσίαν, έχων υπ' εμαυτόν στρατιώτας,*

και λέγω προς τούτον, Ὑπαγε, και υπάγει, και προς άλλον, Ἐρχου, και έρχεται, και προς τον δούλον μου, Κάμε τούτο, και κάμνει...» (Ματθαίος Η/8:8-9). Εδώ ο Ρωμαίος αξιωματικός ταύτιζε τη δική του εξουσία επάνω στους στρατιώτες του με την εξουσία του Ιησού επάνω στις αρρώστιες και στις πονηρές δυνάμεις. Με απλά λόγια λέγει στον Ιησού: **"Δεν χρειάζεται να έρθεις στο σπίτι μου, από εδώ που βρισκόμαστε, διέταξε την αρρώστια και ο δούλος μου θα γιατρευτεί!!"**, όπως και έγινε στη συνέχεια, σύμφωνα με την περιγραφή του Ματθαίου: **«Και είπεν ο Ιησούς προς τον εκατόνταρχον, Ὑπαγε, και ως επίστευσας, ας γείνῃ εἰς σε. Και ἰατρεύθη ο δούλος αὐτοῦ κατὰ τὴν ὥρα ἐκείνη».**

Αυτό που θα πρέπει να γνωρίζει και να το πιστεύει ο εργάτης του Θεού είναι ότι έχει την ΙΔΙΑ δύναμη και εξουσία να συντρίβει τις δυνάμεις του Πονηρού, όπου και αν βρίσκεται, γιατί ο Λόγος του Θεού δεν δεσμεύεται, **«εἰπέ τον λόγον»** και θα φανερωθεί η δόξα του Κυρίου Ιησού.

Την εξουσία αυτή ο Κύριος Ιησούς την έδωσε και στην εκκλησία Του: **«Ἀληθώς, αληθώς σας λέγω, ὁποῖος πιστεύει εἰς Εμέ, τα έργα τα οποία κάμνω, ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΟΣ ΘΕΛΕΙ ΚΑΜΕΙ και με γ α λ ὅ - τ ε ρ α τούτων θέλει κάμει...»** (Ιωάννης ΙΔ/14:12). Από τη διακονία του αποστόλου Παύλου γνωρίζουμε ότι εκδιώχτηκαν δαιμόνια από πρόσωπα που δεν ήταν παρόντα. Αυτό έγινε δια μέσου χρισμένων αντικειμένων: **«Και ο Θεός έκαμνε διά των χειρών του Παύλου ΘΑΥΜΑΤΑ ΜΕΓΑΛΑ** (το αρχαίο κείμενο λέγει "δυνάμεις τε ού τας τυχούσας..."), **ώστε και επί τους ασθενείς εφέροντο από του σώματος αὐτοῦ ΜΑΝΔΗΛΙΑ ἢ ΠΕΡΙΖΩΜΑΤΑ, και έφευγον απ' αυτών αι ασθένειαι, και ΤΑ ΠΟΝΗΡΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ εξήρχοντο απ' αυτών...»** (Πράξεις ΙΘ/19:11-12).

Φυσικά τα μαντήλια δεν είχαν κάποια "μαγική" δύναμη επάνω τους για να κάνουν θαύματα, αλλά ήταν η προσευχή που είχε γίνει επάνω σε αυτά και η προσευχή ενεργούσε, γι' αυτό και τα μαντήλια ή ότι άλλο είχε χρησιμοποιηθεί σαν μέσο την προσευχή, μετά τα πετούσαν, ήσαν πλέον άχρηστα. Εάν τα θεωρούσαν "ιερά" και τα κρατούσαν, αυτό θα ήταν ειδωλολατρεία.

Αν και βλέπουμε ότι αυτά που έκανε ο Θεός με τη διακονία του Παύλου αναφέρονται στην Αγία Γραφή σαν «*δυνάμεις ου τυγχούσαι*», δεν βιαζόμαστε να προεξοφλήσουμε ότι ο Θεός στις ημέρες μας δεν μπορεί να ενεργήσει, ή ότι δεν ενεργεί με τον ίδιο ή με παρόμοιους τρόπους. Η αλήθεια είναι ότι πολλοί πιστοί ΑΠΛΑ ΥΠΕΘΕΣΑΝ ότι κάτι τέτοιο «**ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ να γίνει**» ή «**δεν ΘΑ ΓΙΝΕΙ**» και απέτυχαν να κάνουν δική τους την υπόσχεση του Κυρίου Ιησού ότι «*και σεις μεγαλύτερα τούτων θα κάνετε*», απέτυχαν να κάνουν δική τους τη ΔΥΝΑΜΗ και την ΕΞΟΥΣΙΑ που ο Θεός διέθεσε και γι' αυτούς.

Μια περίπτωση θεραπείας από απόσταση αναφέρει και ο αδ. Χάμοντ από τη διακονία του:

«...Στην τοπική εκκλησία που υπηρετούσα, έφτασε μια ημέρα ένα μήνυμα, με το οποίο ζητούσαν προσευχή για κάποιον **ιεραπόστολο στην Ινδία**. Μάθαμε ότι βασανιζόταν από προβλήματα με την καρδιά του και ότι είχε υψηλή πίεση στο αίμα. Για να δοθεί βοήθεια στον ιεραπόστολο, χρίσαμε ένα μαντήλι με λάδι και προσευχηθήκαμε επάνω σ' αυτό. Μετά ταχυδρομήσαμε το μαντήλι στη διεύθυνσή του, μαζί με την οδηγία να βάλει το μαντήλι στο στήθος του όταν πηγαίνει να ξαπλώσει. Περιμέναμε την απάντησή σου και μερικές εβδομάδες αργότερα μας έγραψε, για να μας αναφέρει ότι είχε θεραπευτεί τελείως».

Φυσικά δεν τον θεράπευσε το "μαντήλι", αλλά ο Ιησούς ήταν που απάντησε στις προσευχές των αγίων που είχαν προσευχηθεί επάνω στο μαντήλι, το οποίο στη συνέχεια ο ιεραπόστολος, ή θα το χρησιμοποίησε, ή θα το πέταξε, καθόσον δεν του έδωσε καμιά αξία, αφού εκπλήρωσε τον σκοπό της προσευχής.

Πολλοί γνωστοί υπηρέτες του Θεού στις ημέρες μας αναφέρουν ότι δαιμόνια εκβλήθηκαν με επιτυχία από απόσταση. Ένας απ' αυτούς, ο **Kenneth Hagin**, γνωστός στην Ελλάδα από τα βιβλία του «**Πώς να οδηγείσαι από το Πνεύμα του Θεού**» και «**Η εξουσία του πιστού**» (εκδόσεις "Το Ανώγειο"), διηγείται πως έλαβε εξουσία επάνω στον δαίμονα του καρκίνου, που ήταν μέσα στην ανιψιά του: «...Κήρυττα στην Πενσυλβανία, όταν ξαφνικά ένα

βράδυ στο μέσον της λατρείας εν Πνεύματι, χιλιόμετρα μακριά από εκεί που βρισκόμουν εγώ, ήρθα σε λογαριασμό με αυτό το δαιμονικό πνεύμα και το διέταξα να φύγει από μέσα της». Ο Hagin βεβαιώνει ότι μετά το γεγονός αυτό, το κορίτσι είχε υποβληθεί σε εκτεταμένες ιατρικές εξετάσεις και δεν μπόρεσαν να βρουν κανένα ίχνος καρκίνου σε όλο το σώμα της.

Υπάρχει η μαρτυρία πολλών εργατών του Κυρίου, στη διακονία των οποίων υπήρξαν αρκετές περιπτώσεις με ενδιαφέρον, όπου άτομα απελευθερώθηκαν από απόσταση. Μια ακόμα περίπτωση που ξεχωρίζει και που αξίζει να την αναφέρουμε, διηγείται ο αδ. Φ.Μ. Χάμοντ:

«Οι γονείς μιας κοπέλας 25 περίπου ετών με επισκέφτηκαν και ζήτησαν προσευχή για την κόρη τους, η οποία ενώ ήταν αναγεννημένη πιστή και βαπτισμένη με το άγιο Πνεύμα είχε σοβαρά προβλήματα. **Ο δεσμός του γάμου της είχε σπάσει και ζούσε στην αμαρτία, έχοντας αναμιχτεί και στον πνευματισμό.** Την περίοδο εκείνη, μόλις είχε κάνει μια εγχείριση στη μήτρα και ήδη ετοιμαζόταν για να αντιμετωπίσει και μια δεύτερη εγχείριση. Μαζί με όλα αυτά, είχε ατίθασο χαρακτήρα και όλα έδειχναν ότι δεν μπορούσε να επικοινωνήσει με τους γονείς της. Ζούσε ανεξάρτητη ήδη αρκετά χρόνια.

Οι γονείς της είχαν ακούσει για την απελευθέρωση από απόσταση, δια αντιπροσώπου και μου ζήτησαν να κάνω διακονία επάνω τους για να βοηθηθεί η κόρη τους. Συμφώνησαν να καθήσουν, σαν αντιπρόσωποι, στη θέση της κόρης τους. Έτσι αρχίσαμε να διατάζουμε τα δαιμόνια να την εγκαταλείψουν. Ξεχωρίσαμε τα δαιμόνια εκείνα που την έκαναν να μένει στην αμαρτία και στην επαναστατικότητα και που της έβαζαν εμπόδια, ώστε να μην μπορεί να ακολουθήσει την οδό του Κυρίου. Στο χρονικό διάστημα της διακονίας, η νεαρή κοπέλα ζούσε σε μια πόλη που απείχε 200 μίλια. Μετά από λίγες ημέρες τηλεφώνησε στους γονείς της και τους ζήτησε να πάνε να την συναντήσουν.

Όταν της διηγήθηκαν για την **διακονία «εν απουσία»** που είχε γίνει γι' αυτήν, συγκατατέθηκε να έρθει κατευθείαν σε μας για να συνεχιστεί η διακονία. Η γυναίκα μου και εγώ την προσκαλέσαμε να έρθει να ζήσει για λίγο στο σπίτι μας. Απελευθερώθηκε από κάθε δαιμονική κατοχή και μέσα σε λίγες ημέρες συμμετείχε ενεργά στη διακονία μας και μας βοηθούσε να ελευθερωθούν και άλλοι από τα δεσμά του Διαβόλου. Φυσικά είχαμε το ενδιαφέρον να μάθουμε, τί ακριβώς της συνέβηκε, όταν εμείς διακονούσαμε για να την βοηθήσουμε. **Αυτό που γνωρίζαμε ήταν ότι τα δαιμόνια είχαν εκδηλωθεί και στους δύο γονείς της**, αλλά δεν γνωρίζαμε, **τι** εμπειρία είχε αυτή η ίδια. Μας εξήγησε ότι αυτό που της συνέβηκε ήταν, ότι η σύγχυση που υπήρχε μέσα στο νου της διαλύθηκε. Είχε πολλές φορές αντιληφθεί ότι δεν ζούσε, όπως αυτή θα ήθελε να ζει και ήθελε ν' αλλάξει τρόπο ζωής, κάτι όμως την εμποδίζε συνέχεια να πραγματοποιήσει την απόφασή της.

Η διακονία απελευθέρωσης μέσω των γονιών της που κάναμε, της έδωσε αρκετή ελευθερία, ώστε να μπορέσει να ενεργήσει για να βοηθήσει τον εαυτό της. Μαζί με αυτό ο Κύριος θεράπευσε και το σώμα της, ώστε να μην υπάρχει πλέον ανάγκη εγχείρισης. Προηγουμένως οι γιατροί είχαν διαγνώσει έναν όγκο στην ωοθήκη της. Επιτιμήσαμε το δαιμόνιο του όγκου και ο πόνος εξαφανίστηκε μέσα από το σώμα της. Όταν επέστρεψε στο γιατρό, αυτός ομολόγησε ότι δεν μπορούσε να βρει ούτε ίχνος από τον όγκο. Μετά από την εξέταση αυτή, αφού πέρασαν **6** μήνες πήγε πάλι για εξέταση και ο γιατρός την απέλυσε σαν θεραπευμένη».

Πρέπει να το καταλάβουμε πολύ καθαρά ότι η **διακονία «εν απουσία» με κανέναν τρόπο δεν έχει σαν σκοπό να ασκήσει έλεγχο επάνω σε κάποιο πρόσωπο**. Τέτοιος τρόπος ελέγχου θα ήταν καθαρά σατανικός, με μορφή μαγείας. Ποτέ δεν πρέπει αυτό να γίνει επιθυμία μας, ώστε να ασκήσουμε έλεγχο επάνω στις ζωές των άλλων. Σε κάθε περίπτωση, όταν ένα άτομο είναι κάτω από ισχυρή επιρροή δαιμονίων και η θέλησή του είναι δεσμευμένη, ώστε το ίδιο να μην μπορεί να βοηθήσει τον εαυτό του,

η διακονία από απόσταση μπορεί να ελευθερώσει τη θέλησή του από τα δεσμά των πονηρών πνευμάτων, με κύριο σκοπό να μπορέσει στη συνέχεια το ίδιο το άτομο να ενεργήσει με τη θέλησή του για βοήθειά του. Αφού γίνει αυτό, το άτομο είναι ελεύθερο να αποφασίσει εάν θα ακολουθήσει ή όχι τον Κύριο Ιησού.

Η διακονία «εν απουσία» είναι μια μορφή μεσολάβησης. Τέτοιο είδος διακονίας έχει αποδειχτεί αποτελεσματικό μόνο, όταν αυτός που «κάθεται» στη θέση του άλλου, **είναι πρόθυμος να σηκώσει τα βάρη του άλλου**. Αυτός που υπηρετεί σαν αντιπρόσωπος πρέπει να έχει το ίδιο πνεύμα που είχε ο Ιησούς, όταν *«τας αμαρτίας ημών Αυτός εβάστασε ΕΝ ΤΩ ΣΩΜΑΤΙ Αυτού επί του ξύλου»* (Α΄ Πέτρου Β/2:24). Όπως ο Κύριος Ιησούς βάσταξε επάνω στο σώμα Του τη δική μου και τη δική σου αμαρτία, η ψυχή Του υπέφερε και το σώμα Του πόνεσε εξαιτίας των αμαρτιών μας, έτσι και εμείς όταν βάζουμε τους εαυτούς μας, **σαν αντιπρόσωπους**, για να ελευθερωθούν άλλοι, πρέπει να γνωρίζουμε ότι θα υποφέρουμε. Αυτό απαιτεί μεγάλη αγάπη για το άτομο του οποίου παίρνουμε τη θέση.

Ο Ιησούς είπε: *«Αύτη είναι η εντολή μου, να αγαπάτε αλλήλους, καθώς (Εγώ) σας αγάπησα. Μεγαλητέρα ταύτης αγάπην δεν έχει ουδείς, (από) του ΝΑ ΒΑΛΕΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΑΥΤΟΥ υπέρ των φίλων αυτού»* (Ιωάννης ΙΕ/15:12-13). Πως μπορεί κάποιος να βάλει την ψυχή του υπέρ των αδελφών του; Με ποιον τρόπο; Θυσία είναι να πάρεις επάνω σου το πρόβλημα που έχει ο αδελφός σου. Αυτό σημαίνει ότι, εάν είναι άρρωστος να ζητήσεις από τον Κύριο να μοιραστείς το φορτίο του, πες Του: **«Κύριε ζητώ να μου επιτρέψεις να μοιραστώ με τον αδελφό μου το φορτίο της ασθένειας του και του πόνου του, ώστε να μπορέσεις να τον θεραπεύσεις πιο γρήγορα»**. Εάν ο αδελφός σου είναι δεμένος πνευματικά και έχει ανάγκη απελευθέρωσης, από πονηρά δαιμονικά πνεύματα, τότε «κάθισε» εσύ στη θέση του, γίνε εσύ ο «αντιπρόσωπός» του και σήκωσε στους δικούς σου ώμους τις όποιες συνέπειες μιας απελευθέρωσης.

Ο Παύλος μας προτρέπει για το θέμα αυτό, λέγοντας:

- «...Διά της αγάπης δουλεύετε ΑΛΛΗΛΟΥΣ» (Γαλάτας Ε/5:13).
- «...ΑΛΛΗΛΩΝ τα βάρη βαστάζετε, και ούτως εκπληρώνετε τον νόμον του Χριστού» (Γαλάτας ζ'16:2).
- «Οφείλομεν δε ημεῖς οἱ δυνατοί να βαστάζωμεν τα ασθενήματα ΤΩΝ ΑΔΥΝΑΤΩΝ» (Ρωμαίους ΙΕ/15:1).

Η γιατρός Ρεββέκα Μπράουν (Dr.Rebbeca Brown) στο βιβλίο της «**ΗΡΘΕ ΝΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΤΟΥΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ**» αναφέρει μια ενδιαφέρουσα περίπτωση, για το πως μπορεί κάποιος, κινούμενος από αγάπη να πάρει επάνω του το φορτίο του άλλου. Αφηγείται η ίδια:

«Πριν από λίγο καιρό, ένας αδελφός εν Χριστώ με τον οποίο εργάζομαι καθημερινά, τραυματίστηκε στην πλάτη. Το τραύμα του ήταν αρκετά σοβαρό και ο γιατρός του όρισε να παραμείνει εντελώς κλινήρης. Γνώριζα ότι ήταν απαραίτητος για την εργασία μας και η απουσία του θα δημιουργούσε πρόβλημα. Καθώς προσευχόμουν για τη θεραπεία του, είπα στον Κύριο **ότι, εάν ήταν θέλημά Του, ήμουν πρόθυμη να μοιραστώ το τραύμα του.** Αργότερα, καθώς απορροφήθηκα από τις διάφορες δραστηριότητες της ημέρας, ξέχασα τελείως το αίτημά μου αυτό προς τον Θεό. Πιο αργότερα, την ίδια ημέρα, όταν κάποια στιγμή πήγα να σηκωθώ από τη θέση μου, ως συνήθως βιαστικά, με έκπληξη έπεσα προς τα πίσω. **Η πλάτη μου πονούσε τόσο πολύ, ώστε μετά βίας μπορούσα να κινηθώ.** Αμέσως απευθύνθηκα προς τον Κύριο Ιησού και Τον ρώτησα "τι είχε συμβεί" και Εκείνος γρήγορα μου υπενθύμισε το πρωινό μου αίτημα στην προσευχή και τώρα μου επέτρεψε να μοιραστώ με τον αδελφό μου το τραύμα του.

Το ίδιο βράδυ, αυτός ο αδελφός τηλεφώνησε στη δουλειά και ήταν χαρούμενος που μπορούσε να σταθεί στα πόδια του, παρ'όλο που ο πόνος εξακολουθούσε να υπάρχει. Μέσα σε πέντε ημέρες ο Κύριος θεράπευσε εντελώς την πλάτη του, προς έκπληξη του γιατρού του. Τις πέντε εκείνες ημέρες καθημερινά προσευχόμουν για το πρόβλημά του. Κάθε φορά που προσπαθούσα να μετακινηθώ, θυμόμουν να προσευχηθώ, εξαιτίας του πόνου που μοι-

ραζόμουν. Όταν ο Κύριος Ιησούς θεράπευσε τελείως την πλάτη του, απαλλάχτηκα και εγώ από τον πόνο».

Ο χριστιανός στρατιώτης πρέπει να γνωρίζει ότι ο πόλεμος είναι πραγματικός και οι τραυματισμοί είναι πραγματικοί. Χρεωστούμε να βοηθούμε με σπλάχνα φιλαδέλφειας ο ένας τον άλλον και να σηκώνουμε τα βάρη αλλήλων.

Πότε πρέπει να χρησιμοποιούμε τη διακονία με αντι-πρόσωπο; Πιστεύω ότι θα πρέπει να την αρχίζουμε μόνο όταν έχουμε την οδηγία του Πνεύματος του Κυρίου. Εύκολα μπορεί να μας εξαπατήσει ο εχθρός, ή η σάρκα μας και να μας κάνει να ενεργήσουμε από ανθρώπινη συμπάθεια, ή για να ευχαριστήσουμε κάποιον, ή μπορεί να υπάρχει και ιδιοτέλεια, να φανούμε στους άλλους ότι είμαστε πνευματικοί. Το τελευταίο βέβαια θα είναι για δική μας καταστροφή. Ας αφήνουμε στις περιπτώσεις αυτές τον Κύριο να μας οδηγεί.



Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

«ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ ΣΕ ΠΑΙΔΙΑ»

Το κεφάλαιο αυτό έχει γραφτεί αποκλειστικά από την **Αϊντα Μακ Χάμοντ**, η οποία έχει ειδικευτεί στον τομέα της απελευθέρωσης σε παιδιά και αναφέρει τις προσωπικές της εμπειρίες από την πλούσια διακονία της, οι οποίες είναι χαρακτηριστικές και ιδιόζυγες. Η περίπτωση της απελευθέρωσης της μικρής **Μαρίας** που αναφέρεται στο κεφάλαιο αυτό είναι συγκλονιστική. **Η αφήγηση ανήκει στην ίδια**, ενώ οι υπογραμμίσεις, τα έντονα γράμματα, υπότιτλοι και τα λοιπά στοιχεία διαμόρφωσης του κειμένου ανήκουν στην έκδοση:

1. Τα πονηρά δαιμονικά πνεύματα μπορούν να εισχωρήσουν ακόμα και μέσα στο έμβρυο, πριν αυτό γεννηθεί, ή και σε πολύ μικρά παιδιά. Είναι φανερό λοιπόν ότι και στις περιπτώσεις αυτές υπάρχει κάποιο είδος απελευθέρωσης, που πρέπει να ακολουθηθεί. **Τα δαιμόνια εκβάλλονται μέσα από τα ΠΑΙΔΙΑ, με τον ίδιο τρόπο που εκβάλλονται και μέσα από τους ΕΝΗΛΙΚΕΣ.** Στην περίπτωση αυτή, θα υπάρξουν και εκδηλώσεις των πνευμάτων που φεύγουν μέσα από τη μύτη ή από το στόμα, όπως και στα άλλα είδη απελευθέρωσης.

Είναι γενικά σχετικά εύκολο να απελευθερωθεί ένα παιδί από την επιρροή των ακαθάρτων πνευμάτων, επειδή τα πνεύματα δεν είναι πολύ καιρό μέσα του και δεν έχουν βαθιές ρίζες, αλλά και επειδή υπάρχει ειδική θεϊκή προστασία για τα παιδιά. Υπάρχουν βέβαια και οι εξαιρέσεις σ' αυτό τον κανόνα, σε περιπτώσεις παιδιών που έχουν εκτεθεί σε επίθεση ακαθάρτων πνευμάτων, κάτω από **ακραίες συνθήκες**. Κατά συνέπεια, μπορεί να υπάρξουν πολύ δραματικές εκδηλώσεις των πονηρών πνευμάτων ακό-

μα και στα παιδιά. Αναφέρω αμέσως παρακάτω τρεις περιπτώσεις εκβολής δαιμονίων σε παιδιά, διαφόρων ηλικιών:

(α) Ένα χριστιανικό ζευγάρι, νεαρής ηλικίας, έφερε για διακονία το **μωρό** τους, το οποίο ήταν μόλις **τριών μηνών**. Ήταν το πρώτο τους παιδί και μεταξύ τους είχε αρχίσει έντονη διαφωνία για το πώς θα έπρεπε να το αναθρέψουν. Σε κάποια περίπτωση, υπήρξε μεταξύ τους ένας μεγάλος καυγάς επάνω στο θέμα αυτό, που κατέληξε να γίνει ένα βίαιο επεισόδιο. Ενώ εκείνοι καυγάδιζαν το παιδί άρχισε να κλαίει και αυτό συνεχιζόταν με ένταση και τις επόμενες ημέρες. Ήταν πλέον φανερό ότι το παιδί άρχισε να υποφέρει από την επιρροή **πνευμάτων βασανισμού**. Κράτησα το μωρό στα χέρια μου και άρχισα να διατάζω τα πνεύματα που προκαλούσαν **τις διαταραχές** να φύγουν. Καθώς το πρώτο πνεύμα έβγαινε το παιδί σφίχτηκε και ξεφώνισε. Στη συνέχεια έφυγαν άλλα δύο πνεύματα με τον ίδιο τρόπο. Έπειτα το μωρό ησύχασε και σύντομα είχε αποκοιμηθεί.

(β) Ένα άλλο κοριτσάκι ηλικίας **4 ετών** περίπου απελευθερώθηκε, ενώ καθόταν στα πόδια μου και διάβαζε την εικονογραφημένη του Βίβλο. Καθώς της εξηγούσα τις εικόνες, το Πνεύμα του Θεού με οδήγησε, να αρχίσω σιγά σιγά να της μιλάω για την προσωπικότητα των πονηρών πνευμάτων που την βασάνιζαν και ταυτόχρονα άρχισα να τα επιτιμώ. Κάθε πονηρό πνεύμα που διέταζα να φύγει, έφευγε με ένα βήξιμο.

(γ) Στην περίπτωση δύο άλλων παιδιών που ανήκαν στην ίδια οικογένεια, χρησιμοποιήσαμε έναν πιο "ανεπίσημο" τρόπο. Αυτά τα παιδιά ήταν πολύ **απείθαρχα** και **ατίθασα** και προκαλούσαν μεγάλη ταραχή στους γονείς τους. Μετά την απελευθέρωσή τους, ήταν τόσο μεγάλη η αλλαγή επάνω τους, που ακόμα και άτομα, που δεν ανήκαν στην ίδια οικογένεια, άρχισαν να σχολιάζουν επί μακρόν το γεγονός αυτό.

2. Όταν τα παιδιά βρίσκονται στην ηλικία των 5 ή 6 χρονών, μπορείς συνήθως να τους δώσεις μια απλή εξήγηση, για το τι πρόκειται να συμβεί κατά τη διάρκεια της εκβολής των πονηρών πνευμάτων, πριν να αρχίσεις τη διακονία. **Πρέπει να τους δώ-**

σεις να καταλάβουν ότι ΔΕΝ ΜΙΛΑΣ ΣΕ ΑΥΤΑ ΤΑ ΙΔΙΑ, αλλά ΣΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΜΕΣΑ ΤΟΥΣ, διαφορετικά μπορεί να τα προσβάλλεις ή να τα τρομάξεις με τα λόγια που απευθύνεις στα πνεύματα. Συνήθως τα παιδιά, μέσα στην απλότητα τους, δείχνουν μεγαλύτερη προθυμία στο να συνεργαστούν απ' ό,τι οι μεγάλοι. Επειδή συνήθως το παιδί αισθάνεται μεγαλύτερη ασφάλεια όταν το κρατάει κάποιος από τους γονείς του, είναι καλύτερα ένας από τους γονείς να παρευρίσκεται και αυτός στη διαδικασία της απελευθέρωσης.

Ο υπηρέτης του Θεού που κάνει τη διακονία αυτή, θα πρέπει να μάθει **να διακρίνει** τις εκδηλώσεις εκείνες του παιδιού, που οφείλονται στην επίδραση των δαιμονίων, τα οποία έχουν αρχίσει να ανησυχούν. Μπορεί τα δαιμόνια να κάνουν το παιδί να μην θέλει να το κρατήσει κανένας, ή μπορεί να το κάνουν να ξεφωνίζει, να κλαίει, να δείχνει σημεία φόβου, ή ακόμα και τρόμου. Μια συνηθισμένη τακτική των δαιμονίων είναι ότι, **θα επιχειρήσουν με διάφορους τρόπους να κάνουν τον εργάτη του Θεού ή τους γονείς του παιδιού να πιστέψουν ότι ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΟΝΑΕΙ ή ΠΛΗΓΩΝΕΤΑΙ, ώστε να τους κάνει να διακόψουν τη διακονία απελευθέρωσης και έτσι εκείνα να μπορέσουν να κρατήσουν τη θέση τους.**

Ειδικά κατά τη διάρκεια της εκβολής δαιμονικών πνευμάτων από παιδιά θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι **δεν είναι τόσο Η ΕΝΤΑΣΗ ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ, που κάνει τα πνεύματα να φύγουν, αλλά Η ΕΞΟΥΣΙΑ που έχει το ΟΝΟΜΑ και το ΑΙΜΑ του Ιησού Χριστού.** Μπορείς να διατάξεις τα πνεύματα να φύγουν με τέτοια ηρεμία και απλότητα, που ακόμα και το παιδί μπορεί να μην καταλάβει καθόλου για τι ακριβώς πράγμα πρόκειται.

- Πώς μπορεί τα μικρά παιδιά να κρατήσουν τα δαιμονικά πνεύματα μακριά τους, μετά από την απελευθέρωσή τους;

Επειδή τα παιδιά σε αυτή την ηλικία δεν μπορεί να είναι υπεύθυνα για τον εαυτό τους, γιατί ακόμα δεν μπορούν να διακρίνουν συνειδητά το καλό και το κακό, **η ευθύνη βαρύνει αποκλειστικά τους γονείς, ή αυτούς που έχουν την κηδεμονία τους.**

Θα παρατηρήσετε μέσα στον Λόγο του Θεού ότι, όσες φορές ο Κύριος Ιησούς θεράπευε ή ελευθέρωνε παιδιά, συνήθως κάποιος από τους γονείς ήταν παρών. Η ευθύνη για την καθαρότητα των παιδιών ανήκει στους γονείς, οι οποίοι είναι οι πνευματικοί φρουροί των παιδιών τους.

3. Στη συνέχεια θα σας παρουσιάσω τους παράγοντες εκείνους που παίζουν βασικό ρόλο στην απελευθέρωση ενός παιδιού και σαν παράδειγμα αυτού θα σας αναφέρω μια περίπτωση, που πιστεύω ότι είναι αρκετά χαρακτηριστική:

Η πιο παραστατική απελευθέρωση παιδιού που έχω αντιμετωπίσει, ήταν η περίπτωση ενός μικρού κοριτσιού 6 ετών, που το έφερε ο πατέρας του και ονομαζόταν **Μαρία**. Στη συζήτηση που είχαμε με τον πατέρα της, χωρίς να είναι μπροστά το κορίτσι, μας μίλησε για τις δυσκολίες που αντιμετώπιζε στην ανατροφή της κόρης του. Είχε χωρίσει από τη σύζυγό του και μόνος του είχε αναλάβει την ανατροφή της. Ανέφερε ότι ήταν πολύ δύσκολο να τα βγάλει κάποιος πέρα με αυτό το κορίτσι, επειδή ήταν πολύ **πεισματάρικο, εγωκεντρικό** και γεμάτο **αντίδραση**. Αυτό που τον έκανε να ανησυχεί περισσότερο ήταν το γεγονός ότι το κορίτσι με τον τρόπο του τον επηρέαζε τόσο πολύ, ώστε να τον κάνει να οργίζεται και να την τιμωρεί πολύ σκληρά. Του είπαμε ότι και οι δύο (και αυτός και η κόρη του) χρειάζονταν απελευθέρωση και την επόμενη φορά θα έπρεπε να έρθουν μαζί.

Μερικές ημέρες αργότερα, η Μαρία ήρθε με τον πατέρα της κατευθείαν από το σχολείο της. Καθώς εγώ προσπαθούσα να την κάνω να εξοικειωθεί μαζί μου και της εξηγούσα ότι αυτό που ήθελα ήταν να προσευχηθώ μαζί της, εκείνη ήπια περίπου μισό λίτρο πορτοκαλάδα από το θερμός που κρατούσε μαζί της. Είχε μια φοβερή υπέρ ενεργητικότητα, ανεβοκατέβαινε στο κάθισμά της και ήταν εντελώς αδύνατον να καθίσει ήσυχα, εξαιτίας της ανησυχίας της, κατά τη διάρκεια της συνομιλίας μας.

Της είπα λοιπόν: «**Μαρία, ο πατέρας σου, μού είπε ότι ξέρεις πως υπάρχουν ακάθαρτα πνεύματα;**» Άνοιξε τα μάτια της διάπλατα και άρχισε να μου λέγει με μεγάλη σοβαρότητα ότι κάθε

βράδυ έπρεπε να πάει να δει μόνη της, εάν όλες οι πόρτες και τα παράθυρα ήταν κλειστά, πριν η ίδια μπορέσει να πάει για ύπνο. Αν τυχόν ξυπνούσε το βράδυ και πήγαινε να πει νερό, έπρεπε ξανά να πάει να βεβαιωθεί εάν όλες οι πόρτες ήταν κλειστές, πριν μπορέσει να ξανακοιμηθεί.

Με τη σειρά μου, της είπα:

«Ναι, αυτός είναι ο ΦΟΒΟΣ Μαρία, έχεις δαιμόνια φόβου μέσα στο σώμα σου. Αυτά είναι που σε κάνουν να φοβάσαι και εγώ θέλω να προσευχηθώ για σένα και να τα κάνω να φύγουν από μέσα σου. Τώρα βλέπεις έχουν μπει μέσα σου, όμως θα προσευχηθώ για σένα και εκείνα θα φύγουν μέσα από το στόμα σου».

Δέχτηκε τα λόγια μου με μια απλή παιδική πίστη. Στη συνέχεια της ζήτησα να καθίσει δίπλα μου, επάνω σε έναν από τους πάγκους της εκκλησίας, καθώς προσευχόμουν. Έκανε αυτό που της ζήτησα, αλλά όμως ήταν τόσο ανήσυχη που αναγκάστηκα να την πάρω στην αγκαλιά μου για να μπορέσει να μείνει ήσυχη. Καθόταν λοιπόν με την πλάτη γυρισμένη προς εμένα. Άρχισα με μια **προσευχής πίστης**, λέγοντας ότι εμπιστευόμουν τον Κύριο Ιησού και ότι Αυτός ήταν δυνατός να την ελευθερώσει τελείως.

Όπως προσευχόμουν, άκουσα πολύ καθαρά το Πνεύμα του Θεού να μου λέγει **να μην υψώσω τη φωνή μου**, να κρατήσω τον τόνο της φωνής μου χαμηλότερο απ' ότι είναι κατά τη διάρκεια μιας κανονικής συνομιλίας. Μου είπε επίσης, **ότι θα έβγαινε από το στόμα της Μαρίας, θα ήταν εμπνευσμένο από τα δαιμόνια, ή ακόμα ότι τα ίδια τα δαιμόνια θα μιλούσαν.**

◆ Έπειτα απευθύνθηκα στα ίδια τα δαιμόνια και είπα:

«Θέλω να ξέρετε δαιμόνια ότι η Μαρία ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΥΜΜΕΝΗ ΜΕ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ εξαιτίας του πατέρα της και της σχέσης που εκείνος έχει με τον Κύριο....

Όπως στις ημέρες του Μωυσή, όπου ο πατέρας ράντιζε με αίμα τους παραστάτες του σπιτιού του, ώστε ολόκληρη η οικο-

γένειά του να είναι καλυμμένη, έτσι και η Μαρία τώρα είναι κάτω από την κάλυψη του αίματος του Ιησού.....

Επίσης, εσείς πνεύματα που κατοικείτε μέσα στο σώμα της, θέλω να γνωρίζετε ότι ο πατέρας της, άκουσε και παραδέχτηκε την αλήθεια του Λόγου του Θεού, όσον αφορά εσάς τα δαιμονικά πνεύματα. Ξέρει τώρα ότι ενάντια σε εσάς πάλευε τόσο καιρό και όχι ενάντια στην Μαρία».

◆ Εκείνη τη στιγμή αντιλήφτηκα ότι η Μαρία κάτι ψιθύριζε και έσκυψα το κεφάλι μου πιο κοντά της για να ακούσω, και έλεγε: **«Δεν μου αρέσουν καθόλου αυτά που λες».** Εγώ απάντησα:

«Το ξέρω δαιμόνια ότι δεν σας αρέσει, ΓΙΑΤΙ ξέρω τι συμβαίνει με εσάς, βασανίζατε την Μαρία πριν ακόμα γεννηθεί. Ενώ ήταν ακόμα στην κοιλιά της μητέρας της, μερικά από εσάς είχατε βρει είσοδο μέσα της. Όμως ο Θεός μου λέγει ότι ΤΩΡΑ ΔΕΝ ΕΧΕΤΕ ΠΙΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΚΑΤΟΙΚΕΙΤΕ ΜΕΣΑ ΤΗΣ άλλο...»

Με σφιγμένα τα χείλη και με έντονο εχθρικό τόνο το δαιμόνιο διαμαρτυρήθηκε, λέγοντας τα ίδια και κομπιάζοντας: **«Δεν... δενμου αρέσουν καθόλου ...αυτά που λες».**

◆ Με προσοχή συνέχισα να κρατάω τον τόνο της φωνής μου χαμηλό, καθώς του αποκρίθηκα: **«Τώρα τα πράγματα δεν πρόκειται να καλλιερέψουν πια για σένα δαιμόνιο, αλλά θα χειροτερέψουν, ΕΠΕΙΔΗ σήμερα εσύ θα φύγεις από εκεί μέσα, ΣΗΜΕΡΑ ΘΑ ΧΑΣΕΙΣ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΟΥ».**

Πάνω σ' αυτό το δαιμόνιο ξεφώνισε και διαμαρτυρήθηκε λέγοντας: **«Δεν μου αρέσουν όλα αυτά που λες, και τώρα πάψε».** Εγώ απάντησα: **«Όχι μόνο δεν θα πάψω, αλλά το αντίθετο, θα συνεχίσω να μιλάω, μέχρις ότου εσύ θα φύγεις από εκεί μέσα...».** Έπειτα συνέχισα να μιλάω στα δαιμονικά πνεύματα: **«...Και τώρα εσείς δαιμόνια, αρχίστε να εκδηλώνεστε ποιοι είστε, ένας-ένας, στο όνομα του Ιησού Χριστού».**

◆ **Πνεύμα ΑΠΟΡΡΙΨΗΣ:** Αμέσως η Μαρία άρχισε να λέγει ψιθυριστά: «Δεν με ΑΓΑΠΑΣ, εάν με αγαπούσες δεν θα με κρατούσες έτσι σφικτά». Εγώ απάντησα: «**Πολύ σωστά ΔΑΙΜΟΝΙΟ ΑΠΟΡΡΙΨΗΣ, εσύ είσαι αυτός που δεν την αφήνεις να έχει καμιά σχέση αγάπης με κανέναν γύρω της. ΕΣΥ ΕΙΣΑΙ ΠΟΥ ΤΗΝ ΚΑΝΕΙΣ ΝΑ ΝΟΜΙΖΕΙ ΟΤΙ, ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕΝ ΤΗΝ ΑΓΑΠΑ, και το πιο άσχημο απ' όλα την κάνεις να νομίζει ότι ΟΥΤΕ ΚΑΙ Ο ΘΕΟΣ Ο ΙΔΙΟΣ ΔΕΝ ΤΗΝ ΑΓΑΠΑ. Τώρα θα φύγεις από μέσα της πνεύμα απόρριψης στο όνομα του Κυρίου Ιησού**»

Ένα, ένα τα δαιμόνια άρχισαν να εκδηλώνουν τη φύση τους και έφευγαν τόσο γρήγορα, που τις περισσότερες φορές μόλις που προλάβαινα να πω το όνομα του προηγούμενου και το επόμενο είχε και εκείνο ήδη φύγει. Τα πνεύματα στο μεταξύ προσπαθούσαν να κάνουν την Μαρία να φύγει από την αγκαλιά μου, ενώ μέχρι εκείνη τη στιγμή την κρατούσα χωρίς κόπο. Έτσι αναγκάστηκα να βάλω το ένα της πόδι ανάμεσα στα δικά μου, κρατώντας την κοντά μου αιχμαλωτισμένη.

◆ **Πνεύμα ΜΙΣΟΥΣ:** Στη συνέχεια το δαιμόνιο του ΜΙΣΟΥΣ έβαλε το κορίτσι να κολλήσει το πρόσωπό της στο δικό μου πρόσωπο και να φωνάξει με όλη του τη δύναμη: «**Σε μισώ**». Χωρίς να υψώσω τον τόνο της φωνής μου, είπα στο δαιμόνιο; «**Βγες έξω τώρα, εσύ δαιμόνιο του μίσους**».

◆ **Πνεύμα ΦΟΝΟΥ:** Τότε εκείνη άρχισε να φωνάζει: «**Θέλω ένα μαχαίρι, δώστε μου ένα μαχαίρι!**». Εγώ θέλησα να μάθω, λέγοντας: «**Και τι θα το κάνεις το μαχαίρι;**» Το δαιμόνιο έκανε τη Μαρία να τρίζει τα δόντια της και να φωνάξει: «**Θα σε σκοτώσω! Θα σε σκοτώσω!**». Το πονηρό πνεύμα είχε αποκαλυφθεί, γιατί ήταν αυτό που μιλούσε από το στόμα της Μαρίας, δεν ήταν δυνατόν ένα μικρό κοριτσάκι να λέει αυτά τα λόγια και να τα εννοεί. Τότε εγώ με την εξουσία του ονόματος του Ιησού είπα στο πονηρό πνεύμα: «**Εντάξει, ΔΑΙΜΟΝΙΟ ΤΟΥ ΦΟΝΟΥ στο όνομα του Ιησού βγες έξω αμέσως**».

◆ **Πνεύμα ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΣΗΣ:** Αμέσως μετά η Μαρία σηκώθηκε επάνω, τράβηξε τους ώμους της προς τα πίσω, έβαλε τα χέρια της επάνω στους γοφούς της και αποκρίθηκε λέγοντας: *«Κανείς δεν πρόκειται να μου πει εμένα, τι να κάνω και τι να μην κάνω»*. Τότε εγώ είπα: *«ΠΝΕΥΜΑ ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΣΗΣ, βγες έξω αμέσως»*.

◆ **Πνεύμα ΕΓΩΙΣΜΟΥ και ΠΕΙΣΜΑΤΟΣ:** Καθώς το επόμενο δαιμόνιο μίλησε, ο τόνος της φωνής του κοριτσιού άλλαξε χαρακτηριστικά και είπε: *«Θα κάνω, μόνο ότι θέλω να κάνω εγώ»*. Αμέσως είπα: *«Πνεύμα του ΕΓΩΙΣΜΟΥ, βγες τώρα έξω!!!»*. Έπειτα η φωνή της άλλαξε ξανά και είπε: *«Ποτέ δεν θα με βγάλεις από εδώ μέσα»*. Εγώ επέμενα, λέγοντας: *«ΠΕΙΣΜΑ, και εσύ είσαι υποχρεωμένο να φύγεις!!!»*

◆ **Πνεύμα ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ:** Αμέσως μετά η Μαρία σήκωσε τα χέρια της, σαν να ήταν άρπαγες και τα έφερε μπροστά στο πρόσωπό μου, τα μάτια της γυάλιζαν και ξεφώνιζε. Εγώ είπα: *«ΤΡΕΛΑ, βγες έξω από την Μαρία στο όνομα του Ιησού»*. Τότε εκείνη άρχισε να ανακατώνει τα μαλλιά της και να κουνάει το κεφάλι της με φόρα. Εγώ βλέποντας αυτό, είπα: *«ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗ ΑΣΘΕΝΕΙΑ και ΠΑΡΑΦΡΟΣΥΝΗ, βγείτε έξω στο παντοδύναμο όνομα του Κυρίου Ιησού»*.

◆ **Πνεύμα ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΙΑΣ:** Αμέσως μετά κάλεσα ΤΟ ΔΑΙΜΟΝΙΟ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΙΑΣ, λέγοντας με επιτακτική φωνή:

«Εσείς δαιμόνια της σχιζοφρένειας έχετε σειρά τώρα, διατάζω ολόκληρο ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΙΑΣ να βγει έξω, διατάζω να βγουν έξω και οι ΔΥΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ που έχεις εγκαταστήσει μέσα στην Μαρία».

Η μία από αυτές στηρίζεται επάνω στην ΑΠΟΡΡΙΨΗ και στην ΑΥΤΟΚΑΤΑΦΡΟΝΗΣΗ και η άλλη στην ΕΞΕΓΕΡΣΗ και στην ΠΙΚΡΙΑ. Καμιά από αυτές δεν είναι η αληθινή Μαρία. Ελευθερώνω και λύνω την αληθινή Μαρία, για να γίνει αυτό που ο Ιησούς Χριστός την θέλει να γίνει!!!»

Ακούγοντας η "Μαρία" αυτά τα λόγια, προσπάθησε με μια βίαιη κίνηση να με αρπάξει, με αποτέλεσμα ένα μέρος της μπλούζας μου να μείνει στα δόντια της. Σήκωσε το κεφάλι της και με κοίταξε φοβισμένα, σαν να περίμενε να της δώσω την επόμενη στιγμή ένα κτύπημα στο πρόσωπο. Κατάλαβα ότι, αυτή η Μαρία που με κοιτούσε, δεν ήταν η πραγματική Μαρία. Απευθύνθηκα λοιπόν στα δαιμόνια και τους είπα:

«Δαιμόνια, μπορώ να ξεχωρίσω ποια είναι η Μαρία και ποιοι είστε εσείς, γι' αυτό και δεν πρόκειται να τιμωρήσω εκείνη επειδή καταστράφηκε η μπλούζα μου....

Πάει καιρός τώρα, που η Μαρία έπαιρνε τις τιμωρίες, για όσα εσείς κάνατε χρησιμοποιώντας την. Εσείς πάντως τα καταφέρνατε μια χαρά και κρυβόσαστε, ώστε κανένας να μην μπορεί να σας ανακαλύψει, τώρα όμως ήρθε η ώρα σας....

ΣΗΜΕΡΑ να γνωρίζετε όμως ότι τα πράγματα είναι διαφορετικά για εσάς. Εσείς θα τιμωρηθείτε και η Μαρία δεν πάθει τίποτα, απολύτως τίποτα!»

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για τη «σχιζοφρένεια» και για το «χέρι της σχιζοφρένειας», θα ασχοληθούμε αποκλειστικά στο Γ' Μέρος του βιβλίου μας με υπότιτλο «**ΣΠΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΔΕΣΜΑ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ**» και ειδικά για το «χέρι της σχιζοφρένειας», θα ασχοληθούμε στο **17ο** κεφάλαιο.

◆ Μετά απ' αυτό η Μαρία με κοίταξε με ανακούφιση, ενώ τα υπόλοιπα δαιμόνια άρχισαν να εκδηλώνονται. Τελικά, ύστερα από μισή ώρα περίπου, που κράτησε αυτή η διαδικασία, η Μαρία άρχισε να ξεφωνίζει και να κλαίει και να με παρακαλεί να την αφήσω ελεύθερη. Έλεγε: «*Μα, άφησέ το πια το πόδι μου, άφησέ το!!!*». Το Πνεύμα του Θεού, μού αποκάλυψε εκείνη την ώρα ότι αυτή τη φορά ήταν η ίδια η Μαρία που πονούσε και ότι έπρεπε να την αφήσω να καθίσει στον πάγκο δίπλα μου.

Της είπα: «**Μαρία, θα σε αφήσω να καθίσεις εδώ δίπλα μου, εντάξει;**». Εκείνη έκλαιγε σιγά και είπε: «*Δεν θέλω να με κρα-*

τάς με αυτόν τον τρόπο». Της απάντησα: **«Λυπάμαι, που έπρεπε να σε κρατώ τόσο σφικτά, ήταν γιατί τα πνεύματα που ήσαν μέσα σου με πολεμούσαν!»**. Προσπαθούσα πάντοτε η κατηγορία να βαραίνει τα δαιμονικά πνεύματα. Με το παιδικό της μυαλό, το εκτιμούσε πάρα πολύ ότι τα δαιμόνια αυτή τη φορά ήταν οι χαμέ- νοι της υπόθεσης και όχι πλέον εκείνη.

❖ Η Μαρία κάθισε για αρκετή ώρα δίπλα μου και ήταν πάρα πολύ ήσυχη και χαλαρωμένη. Το Πνεύμα του Θεού μου είπε ότι θα έπρεπε τώρα να διατάξω και τα υπόλοιπα πονηρά πνεύματα να φύγουν γρήγορα.

Αμέσως η Μαρία αισθάνθηκε να αρρωσταίνει και πριν προ- λάβω να της δώσω ούτε ένα χαρτομάνδηλο, εξέμεσε μέσα στα δικά της και στα δικά μου χέρια ένα μεγάλο κομμάτι βλέννας, ώστε τα χέρια μας γέμισαν. Έπειτα σήκωσε τα μάτια της και με κοίταξε. **Φάνηκε μια τέλεια ειρήνη να κατοικεί μέσα της.**

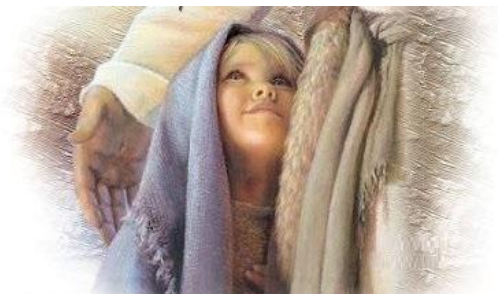
Θα θυμάστε ότι στην αρχή σας ανέφερα ότι, όταν η Μαρία ήρθε στην εκκλησία, έπινε πάρα πολύ πορτοκαλάδα που είχε μαζί της. **Σε αυτό το πράγμα που εξέμεσε, δεν υπήρχε το παρα- μικρό ίχνος πορτοκαλάδας**, αυτή η βλέννα δεν ήταν κάτι που βγήκε από το στομάχι της. Έπειτα λοιπόν καθίσαμε και συζητή- σαμε λιγάκι, περίπου για 15 λεπτά. Η Μαρία καθόταν ήσυχη και αναπαυμένη, σε τέλεια αντίθεση με τη συνηθισμένη υπέρ ενεργη- τική και ανήσυχη φύση που παρουσίαζε πριν.

❖ Ο πατέρας της Μαρίας είχε μείνει κατάπληκτος. Είχε παρα- κολουθήσει την όλη διαδικασία της τόσο έντονης απελευθέρωσης με ανάμικτα συναισθήματα. Δεν ήταν καθόλου εξοικειωμένος με το πώς εκδηλώνονται τα δαιμόνια και καθώς άκουγε τις πολλές και διάφορες φωνές των δαιμονίων, χωρίς να μπορεί να τις δια- κρίνει όπως εγώ που το αυτί μου είχε εξασκηθεί και επειδή νόμιζε ότι ο τρόπος που μεταχειρίζονται την Μαρία ήταν πάρα πολύ σκληρός, σε κάποια στιγμή μόλις κρατήθηκε για να μην σηκωθεί και να με σταματήσει.

Παρ' όλο που, από την ημέρα της απελευθέρωσής της και μετά, δεν είδα προσωπικά την Μαρία, όμως έλαβα πάρα πολύ καλά νέα από το σπίτι της, για τα οποία δοξάζω τον Κύριο Ιησού για τη μεγάλη Του ευλογία για μας. Στις περισσότερες περιπτώσεις μάθαινα από τον πατέρα της ότι **«Δεν είναι πια η ίδια....Την κρατάω κοντά μου και εκείνη ανταποκρίνεται στην αγάπη μου. Όταν την βλέπεις, ποτέ δεν θα πίστευες ότι πρόκειται για το ίδιο κορίτσι!!!».**

Τα μάτια μου δακρύζουν τώρα που γράφω αυτά τα πράγματα. Μέχρι στιγμής είναι η μόνη απελευθέρωση που με έχει κάνει να κλάψω. Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ενάντια στις δαιμονικές σκοτεινές δυνάμεις ήταν τόσο φοβερός, αλλά και η ΕΙΡΗΝΗ που ακολούθησε ήταν τόσο όμορφη, που δάκρυα χαράς και κύματα δοξολογίας και ευγνωμοσύνης προς τον Κύριό μας τον Ιησού Χριστό έβγαιναν από μέσα μου.

Δοξασμένο το άγιο όνομά Του, αλληλούια.



από τις εκδόσεις μας



ISBN: 978 - 960 - 6783 - 26 - 5

1η έκδοση:1995 ❖ 7η έκδοση:2021 (Σελ.570)

Το βιβλίο αυτό αναλύει με ακριβή **ιστορικά στοιχεία** τις σύγχρονες πολεμικές κινητοποιήσεις που συμβαίνουν επάνω σ' ολόκληρο τον κόσμο, με τελική κατάληξη την περιγραφή της μελλοντικής **επίθεσης της Ρωσίας** με τους συμμάχους της **εναντίον του λαού Ισραήλ**. Αν και τα γεγονότα αναλύονται κάτω από το φως των προφητειών της Βίβλου, το βιβλίο αυτό δεν μπορεί να χαρακτηριστεί σαν «**θρησκευτικό**», αλλά αποτελεί ένα «**σπάνιο σύγχρονο ιστορικό ντοκουμέντο**», μοναδικό στην Ελληνική βιβλιογραφία, ένα μνημειώδες έργο που προχωρεί μέσα στο μέλλον.

Ερωτήματα όπως τα παρακάτω βρίσκουν απάντηση:

Ποιο θα είναι το μέλλον του κόσμου; **Θα** υπάρξει ειρήνη μεταξύ Αράβων και Ισραήλ στη Μέση Ανατολή; **Ποιος** θα είναι ο ρόλος της Ενωμένης Ευρώπης; **Ποιος** θα είναι ο μελλοντικός «Παγκόσμιος Υπέρ-Ηγέτης;» **Θα γίνει** 3^{ος} παγκόσμιος πόλεμος και πότε; **Είναι κοντά** η 2^η έλευση του Ιησού Χριστού; ...Και πολλά άλλα ερωτήματα βρίσκουν απάντηση!

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΠΕΜΠΤΟ

«Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ»

1. **Ο κρυφώνας της ισχύος του πιστού**

Μεγάλωσα σε μια φτωχική οικογένεια στην επαρχία της Αιγιάλειας. Η μητέρα μου από πολύ νωρίς έμεινε χήρα με έξι μικρά παιδιά. Η ζωή στην επαρχία ήταν πολύ δύσκολη, γιατί δουλειές δεν υπήρχαν και έτσι μεγαλώσαμε με πολλές στερήσεις. Την εποχή εκείνη στις άπορες οικογένειες υπήρχε η λεγόμενη «Αμερικάνικη βοήθεια», που συνήθως ήταν ρουχισμός. Υπήρχαν όμως και περιπτώσεις που μας έστελναν, μέσω διαφόρων δημοσίων φορέων και χρηματική βοήθεια σε **επιταγές**. Εγώ και ο αδελφός μου, που είμαστε οι πιο μεγάλοι και πηγαίναμε στο Γυμνάσιο δεν ξέραμε τι ακριβώς είναι η επιταγή. Πιστεύαμε απλά ότι μπορούσε κάποιος όποτε θέλει, χωρίς χρονικό περιορισμό, να πάει στην Τράπεζα και να εισπράξει τα ανάλογα χρήματα. Η μητέρα μου που δεν γνώριζε καθόλου γράμματα, πάντοτε μας έλεγε: *«Θα τα κρατήσουμε αυτά τα χρήματα, για να τα έχουν τα κορίτσια, όταν μεγαλώσουν και παντρευτούν»*. Τα χρόνια πέρασαν και εμείς μεγαλώσαμε, δεν θυμάμαι ακριβώς πόσα χρόνια πέρασαν (10 έως 15 χρόνια περίπου). Τότε διαπιστώσαμε ότι οι επιταγές δεν μπορούσαν πλέον να εξαργυρωθούν, το συνολικό ποσό των οποίων, κατά τη δική μου εκτίμηση, ήταν μεγάλο.

Γιατί τα αναφέρω όλα αυτά και τι σχέση έχουν με το θέμα μας; Είχαμε μέσα στο σπίτι μας χρήματα για να αγοράζουμε περισσότερα αγαθά, όπως φαγητό, ρούχα και οτιδήποτε άλλο είχαμε ανάγκη, αλλά από άγνοια τα χάσαμε. Κανένας δεν μας συμβούλεψε τι έπρεπε να κάνουμε για να αξιοποιήσουμε τις επιταγές. **Πιστεύω ότι η ίδια ακριβώς εικόνα υπάρχει στους πιστούς σήμερα.** Έχουν μέσα στο δικό τους «σπίτι», έναν πολύτιμο θησαυρό, αλλά από άγνοια, ή από φόβο, ή από εξαπάτηση του Δια-

βόλου δεν τον χρησιμοποιούν. Έχοντες αναγεννηθεί και βαπτισθεί με το άγιο Πνεύμα, έχουν μέσα τους την εξουσία και τη δύναμη του Κυρίου Ιησού να συντρίβουν τις δυνάμεις του σκότους. Κανένα όπλο, καμιά άλλη δύναμη, καμιά ενέργεια του εχθρού δεν μπορεί να αντισταθεί σ' αυτή τη δύναμη, **γιατί απορρέει μέσα από το θρόνο του Θεού**. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι, ενώ είμαστε νεκροί για τον Θεό εξαιτίας των παραβάσεων και των αμαρτιών μας, *«εξωοποίησεν ημάς μετά του Χριστούκαι συνανέστησε, και συνεκάθισε εν τοις επουρανίοις διά Ιησού Χριστού»* (βλ. Εφεσίους Β/2: 5-7). Μας συνεκάθισε με τον Υιό Του μέσα στο θρόνο της δόξας και της μεγαλοσύνης Του, γι' αυτό σε θέση εξουσίας, ΕΧΟΥΜΕ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΚΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ. Αυτός είναι η κεφαλή του σώματος και εμείς είμαστε το υπόλοιπο σώμα. Είμαστε ένα σώμα, τα μέλη του οποίου συνεργάζονται αρμονικά και εκτελούν τις εντολές που παίρνουν από την κεφαλή.

Η ενέργεια του Θεού που ανάστησε τον Ιησού από τους νεκρούς, ανάστησε ταυτόχρονα και το σώμα Του. Η κεφαλή (ο Ιησούς Χριστός) και το σώμα (η εκκλησία) συναναστήθηκαν, δηλαδή αναστήθηκαν μαζί. Η εξουσία δεν δόθηκε μόνο στην κεφαλή, αλλά δόθηκε σε όλο το σώμα. Ο Ιησούς είπε: *«Εδόθη εις ΕΜΕ πάσα εξουσία εν ουρανών και επί γης»* (Ματθαίος ΚΗ/28:18). Όλη η εξουσία του Ιησού που πρέπει να εξασκηθεί επάνω στη Γη, εξασκείται δια μέσου της εκκλησίας Του, **γιατί Αυτός δεν είναι παρόν με το φυσικό Του σώμα, εμείς τώρα είμαστε το σώμα Του**.

Εάν γνώριζε ο κάθε πιστός τη μεγάλη εξουσία που έχει στα ΧΕΡΙΑ του, πιστεύω ότι πολλά και μεγάλα προβλήματα που τώρα αντιμετωπίζει θα είχαν λυθεί χωρίς μεγάλο κόπο, γιατί η μάχη ανήκει σ' Αυτόν, που είναι η πηγή της εξουσίας και της δύναμής μας. Ο Κύριος μας λέγει *«περί του έργου των χειρών προστάξατέ με»* (Ησαΐας ΜΕ/45:11). Είναι θαυμαστό, εμείς διατάζουμε τον δικό Του λόγο και Αυτός τον εκτελεί. Μας λέγει μέσα στον άγιο Λόγο Του: *«...Βάλε τα χέρια σου επάνω στους ασθενείς, επιτίμησε την αρρώστια και ο πάσχων θα θεραπευτεί»* (Μάρκος Ιζ'/16:18). Εάν με πίστη δεχτούμε αυτό τον λόγο και τον εκτελέσουμε, τότε ο Κύριος Ιησούς θα ενεργήσει προς θεραπεία.

Μια όμορφη εικόνα της δύναμης και της εξουσίας του πιστού μας δίνει ο προφήτης Αββακούμ: «*Και η λάμψις (Αυτού) ήτο ως το φως, ΑΚΤΙΝΕΣ (εξήρχοντο) ΕΚ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΣ ΑΥΤΟΥ, και εκεί (δηλαδή στο χέρι) ήτο ο κρυψών της ισχύος Αυτού*» (Αββακούμ Γ/3:4). Πολλές φορές έχουμε διαβάσει σε εικονογραφημένα παιδικά περιοδικά, ή έχουμε δει στον κινηματογράφο ταινίες επιστημονικής φαντασίας, με εξωγήινους ή με ρομπότ, που βγάζουν από τα χέρια τους ακτίνες φωτός κατά των αντιπάλων τους. Όλα αυτά βέβαια τα θεωρούμε φανταστικά. **Δεν είναι φανταστικά, γιατί στον αόρατο πνευματικό κόσμο αυτό είναι μια συγκλονιστική πραγματικότητα.** Ο Διάβολος που είναι ο μεγάλος πλαστογράφος και απατεώνας όλα τα έχει διαστρεβλώσει και όλα τα έχει γελοιοποιήσει, ώστε ο άνθρωπος να τα θεωρεί ότι είναι ανόητες φανταστικές ιστορίες για παιδιά και για αφελείς.

Ο Λόγος του Θεού μας λέγει ότι αυτό στην πνευματική μάχη είναι το πλεονέκτημά μας: «*...Ακτίνες εξήρχοντο εκ της χειρός αυτού*». Τα πάντα τα ενεργούμε με τα χέρια μας **και** στον φυσικό τομέα **και** στον πνευματικό τομέα.

Μια άλλη παραστατική εικόνα του πνευματικού πολέμου παρουσιάζει ο Δαβίδ, λέγοντας: «*Ευλογητός ο Κύριος, το φρούριόν μου, ο διδάσκων τας ΧΕΙΡΑΣ μου εις π ό λ ε μ ο ν, (ο διδάσκων) τους ΔΑΚΤΥΛΟΥΣ μου εις μ ά χ η ν*» (Ψαλμός ΡΜΔ/144:1). Ο χριστιανός πολεμιστής μάχεται κατά των δυνάμεων του σκότους, χρησιμοποιώντας ολόκληρο το σώμα του, αλλά πρώτιστα τα **χέρια** του και τα **δάκτυλά** του και μετά το στόμα του. Με τα πνευματικά χέρια κρατάει και την ασπίδα της πίστης και τη μάχαιρα του Πνεύματος και με το στόμα λαλεί τον χρισμένο Λόγο του Θεού.

Όταν ο διάκονος απελευθέρωσης επιτιμά τα πονηρά δαιμονικά πνεύματα, συνήθως τι κάνει; Εκτείνει το χέρι του προς το άτομο που απελευθερώνεται και με το δείκτη του δακτύλου του τεντωμένο, διατάσσει με εξουσία τα πονηρά πνεύματα να φύγουν. Με τα χέρια μας διεξάγουμε τον πνευματικό ΠΟΛΕΜΟ γενικά, αλλά μια συγκεκριμένη μάχη την αντιμετωπίζουμε με τα ΔΑΚΤΥΛΑ μας. Στον πνευματικό πόλεμο συμμετέχει όλο το σώμα μας. Όταν δοξάζουμε τον Κύριο με αλαλαγμό, τι κάνουμε; Υψώνουμε τα χέ-

ρια μας, δοξάζοντάς Τον και κροτούμε τα χέρια μας με αγαλλίαση. Ολόκληρο το σώμα μας, που είναι ο ναός του αγίου Πνεύματος του Θεού, δονείται από την παρουσία Του .

Ο ΠΙΣΤΟΣ μέσα στα χέρια του έχει κρυμμένη την εξουσία που του έχει δώσει ο Θεός και εάν την ενεργοποιήσει, τότε θα εκδηλωθεί με δύναμη για σωτηρία ψυχών, για θεραπεία ασθενών, για ελευθερία από δαιμονικές δυνάμεις και για αποκατάσταση. Μέσα στα χέρια μας είναι *«ο κρυψών της ισχύος μας»*. Εκεί είναι η δύναμή μας και η εξουσία μας. Αυτό το γνωρίζει ο Διάβολος και έχει κατορθώσει ολόκληρες ομάδες χριστιανών να τις αποπλίσει και να μην χρησιμοποιούν καθόλου τα χέρια τους.

Φοβούνται στην προσευχή να υψώσουν τα χέρια τους προς τον ουρανό. **Φοβούνται** στη δοξολογία να κροτήσουν τα χέρια τους με χαρά. **Φοβούνται** να επιθέσουν τα χέρια τους επάνω στους ασθενείς. **Φοβούνται** να εκτείνουν τα χέρια τους ενάντια στις πονηρές δυνάμεις. Οι χριστιανοί πολεμιστές όμως δεν πρέπει να φιλοξενούν μέσα τους πνεύμα φόβου, γιατί η αγάπη του Θεού *«έξω διώκει τον φόβον, διότι ο φόβος έχει ΚΟΛΑΣΙΝ»* (βλ. Α' Ιωάννου Δ/4:18). Έχουμε τη δύναμη και την εξουσία να πατάμε επάνω σε ΟΛΗ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ του εχθρού και τίποτα δεν μας βλάψει.

- **Έχουμε την εξουσία** να βάζουμε τα χέρια μας επάνω στους ανθρώπους και να διατάζουμε τα πονηρά πνεύματα να φεύγουν στο παντοδύναμο όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού (βλ. Πράξεις Ε/5:16, Μάρκος Ιζ'/16:18).
- **Έχουμε την εξουσία** να βάζουμε τα χέρια μας επάνω στους ασθενείς και να προσευχόμαστε για τη θεραπεία όλων των προβλημάτων τους, φυσικών και πνευματικών (βλ. Πράξεις Ε/5:15-16, Θ/9:12,17, ΚΗ/28:8).
- **Έχουμε την εξουσία** να βάζουμε τα χέρια μας επάνω στους εργάτες του Κυρίου και να τους χρίουμε στη διακονία τους (βλ. Πράξεις ΙΓ/13:2-3).
- **Έχουμε την εξουσία** να βάζουμε τα χέρια μας επάνω στους πιστούς για να βαπτισθούν με το άγιο Πνεύμα και να λάβουν τα πνευματικά χαρίσματα (βλ. Πράξεις Η/8:14-17).

- **Έχουμε την εξουσία** να σηκώνουμε ψηλά τα χέρια και να δοξάζουμε τον Κύριο με αλαλαγμό και τα πνευματικά τείχη που ο Διάβολος έκτισε γύρω μας να πέφτουν με πάταγο (βλ. Ψαλμός ΡΛΔ/134:2, Α' Τιμόθεου Β/2:2).
- **Έχουμε την εξουσία** να κροτούμε τα χέρια για να δοξάζεται ο Κύριος και ο εχθρός να καταισχύνεται (Ψαλμός ΜΖ/47:1, Ησαΐας ΝΕ/55:12, κλπ).
- **Έχουμε την εξουσία** να χρησιμοποιούμε τα χέρια μας για τον πνευματικό πόλεμο, που διεξάγουμε εναντίον του Διαβόλου και των πονηρών δαιμονικών στρατευμάτων του (βλ. Ψαλμός ΡΜΔ/144:2, ΙΗ/18:34).

Αυτή είναι η εικόνα της ένδοξης νύμφης εκκλησίας. Δεν πρέπει ο πιστός να αγνοεί τη δύναμη και την εξουσία που έχει μέσα στη ζωή του και **να ζει σε πνευματική φτώχεια**, ενώ διαθέτει ισχυρό πνευματικό οπλοστάσιο. Θυμήσου τη δική μου περίπτωση, όταν ήμουν μικρός, είχαμε χρήματα, αλλά ζούσαμε σε στέρηση, γιατί δεν γνωρίζαμε τι είχαμε στα χέρια μας.

Θυμήσου επίσης πολλές περιπτώσεις ανθρώπων που, ενώ ζούσαν στη μιζέρια και στη φτώχεια, που τριγυρνούσαν ρακένδυτοι και ζητιάνευαν ένα κομμάτι ψωμί, όταν πέθαναν μόνοι τους και αβοήθητοι μέσα σ' ένα τρισάθλιο καλύβι, αποκαλύφθηκε ότι είχαν μια αμύθητη περιουσία. Μπορούσαν να ζουν σαν βασιλείς, αλλά ζούσαν μέσα στην αθλιότητα και στην κακομοιριά, μπορούσαν να έχουν το σεβασμό και την εκτίμηση των συνανθρώπων τους, αλλά ζούσαν μέσα στην απόρριψη και στην καταφρόνια.

Αυτό επιδιώκει ο Διάβολος να επιτύχει για τον κάθε πιστό:

- **Θέλει** να τον κάνει πνευματικά **φτωχό και αδύναμο**, ενώ είναι γιος του μεγάλου Βασιλιά και κάθεται μέσα στο θρόνο Του.
- **Θέλει** να τον κάνει να ζει σε **κατάσταση ήττας**, ενώ διαθέτει μεγάλη δύναμη και ισχυρή εξουσία.
- **Θέλει** να τον έχει **παροπλισμένο**, ενώ είναι δυνατός πολεμιστής και μπορεί να γκρεμίζει όλα τα οχυρώματα του εχθρού.

2. **Συντρίβοντας την εξουσία του Διαβόλου**

Ο σκοπός του βιβλίου αυτού είναι να ξεσκεπάσει τις μεθοδίες του Διαβόλου και να γνωρίσει η εκκλησία την εξουσία που έχει να πατεί επάνω σε όλη τη δύναμη του εχθρού. Στόχος είναι να πάρει ο χριστιανός πολεμιστής τη σωστή θέση μάχης, ώστε να μάχεται από θέση ισχύος. Οι περιπτώσεις απελευθέρωσης ατόμων από δαιμονικά πνεύματα που έχουν αναφερθεί στα προηγούμενα κεφάλαια και που αναφέρονται παρακάτω, αυτό το δείχνουν πολύ καθαρά. Όταν ο πιστός ντυθεί την πανοπλία του Θεού και χρησιμοποιεί σωστά όλα τα εξαρτήματά της πανοπλίας, τότε είναι η νίκη είναι δεδομένη.

Ο κάθε πιστός έχει εξουσία επάνω στον Διάβολο και στις πονηρές δυνάμεις του. Μπορείς να αρχίσεις να εξασκείς την εξουσία αυτή, πρώτα επάνω στον εαυτό σου και μετά επάνω στο σπίτι σου. Εάν ο Διάβολος τολμήσει να σηκώσει το κεφάλι του επάνω στη δική σου ζωή, ή στη ζωή των μελών της οικογένειάς σου, μπορείς να σπάσεις τη δύναμή του, γιατί ο Κύριος Ιησούς σε έχει καταστήσει κεφαλή στο σπίτι σου.

«Κεφαλή» μέσα στον Λόγο του Θεού σημαίνει **«εξουσία»**. Ο Ιησούς είναι η δική μας κεφαλή και εμείς είμαστε η κεφαλή στην οικογένειά μας, δεν επιτρέπουμε στον εχθρό να σφετερισθεί τη δική μας εξουσία. **Έχεις εξουσία επάνω στο δικό ΣΟΥ σπίτι και όχι στο δικό ΜΟΥ, ή κάποιου άλλου. Γνώριζε ότι αυτή η εξουσία είναι δική σου, είτε το νιώθεις, είτε όχι.**

Δεν βαδίζεις με τα συναισθήματα, αλλά βαδίζεις με την πίστη και ο αγώνας είναι πνευματικός και όχι σαρκικός. Θυμήσου όμως ότι ο Ιησούς Χριστός απογύμνωσε τον Διάβολο και τις δαιμονικές του δυνάμεις από την εξουσία που είχαν και *«παρεδεδιμάτισε παρρησία, θριαμβεύσας κατ' αυτών επ' αυτού»* (Κολοσσαείς Β/2:15). Ο Ιησούς Χριστός αφαίρεσε κάθε εξουσία από τον Διάβολο και δίνει τώρα στην εκκλησία Του, στο σώμα Του, να εξασκεί αυτή την εξουσία. Καθόμαστε με Αυτόν στα επουράνια, γιατί η «κεφαλή» βρίσκεται πάντοτε **ενωμένη** με το «σώμα».

Πάρε την πανοπλία του Θεού και μπες μέσα στη μάχη, ο εχθρός είναι ήδη νικημένος επάνω στο σταυρό του Γολγοθά, το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να σε φοβίζει συνέχεια και έτσι να σου αφαιρεί κάθε δύναμη. Φορώντας την πνευματική πανοπλία είσαι προστατευμένος και χωρίς εμπόδια μπορείς να εξασκείς την εξουσία σου. Γι' αυτό φρόντισε να διατηρείς την πανοπλία σου καθαρή και σωστά τοποθετημένα επάνω σου, για να μη βρει έδαφος ο εχθρός και σου επιφέρει πλήγμα.

Ο Ιησούς είπε στην εκκλησία Του: *«Ότι αν δέσετε επί της γης δεμένον θέλει είσθαι εις τους ουρανούς, και ότι (αν) λύσετε επί της γης, λυμένον θέλει είσθαι εις τους ουρανούς»* (Ματθαίος 18:18). Ο λόγος που εξέρχεται από τα χείλη μας είναι λόγος εξουσίας και σ' αυτό που θα προστάξουμε θα έχουμε την υποστήριξη του ουρανού. Εάν δέσουμε τη δύναμη του εχθρού εδώ στη Γη, ή εάν ελευθερώσουμε έναν πνευματικά δέσμιο εδώ στη Γη, η κεφαλή μας στον ουρανό θα μας υποστηρίξει και θα συμμαρτυρήσει γι' αυτό. Ότι και αν ζητήσουμε από τον Κύριο, Αυτός θα το κάνει, γιατί είναι υπόσχεσή Του. **Η δύναμή μας και η εξουσία μας απορρέει από τον Λόγο Του και ο Ιησούς είναι ο «Λόγος».** Ο λόγος που εξέρχεται από το στόμα μας κατά των δαιμονικών δυνάμεων έχει τη σφραγίδα και το χρίσμα του Ιησού. **Το ΑΙΜΑ** του Ιησού που καλύπτει τον πιστό, **ο χρισμένος ΛΟΓΟΣ** που εξέρχεται από το στόμα του και **το ΟΝΟΜΑ** του Κυρίου Ιησού, αναγκάζουν τις δαιμονικές στρατιές να τρέπονται σε φυγή.

Παρακάτω θα αναφέρω μερικές περιπτώσεις, μέσα από την προσωπική μου εμπειρία, για την εξουσία που διαθέτει ο κάθε πιστός να συντρίβει τη δύναμη του εχθρού. Θα ήθελα να διευκρινίσω ότι, αυτό δεν είναι αποκλειστικό προνόμιο κανενός, είναι προνόμιο ολόκληρης της εκκλησίας του Ιησού Χριστού. Ο ελάχιστος μέσα στο σώμα του Χριστού, έχει την ίδια ακριβώς εξουσία με οποιονδήποτε άλλον. Ο Ιησούς είναι η κεφαλή μας, είναι η εξουσία μας και εμείς οι υπόλοιποι, **όλοι μας**, είμαστε το σώμα Του που εκτελεί τον Λόγο Του. Εάν ένα μέλος του σώματος δεν εκτελεί τη δοσμένη σ' αυτό εξουσία και δεν φέρνει καρπό, δεν έχει θέση μέσα σ' αυτό το άγιο σώμα. Μέσα στο σώμα του Χριστού

δεν είμαστε **ανταγωνιστές**, αλλά είμαστε **συναγωνιστές** με έναν κοινό στόχο: Να καταστρέψουμε ολοσχερώς τα έργα του σκότους, να ελευθερώσουμε τους δέσμιους και να τους οδηγήσουμε από την εξουσία του σκότους στην θαυμαστή βασιλεία του Ιησού. Εάν στα ολίγα σταθείς πιστός, ο Κύριος Ιησούς και στα πολλά θα σε καταστήσει πιστό. Στηρίξου με πίστη στις υποσχέσεις Του και τότε θα δεις τη δόξα Του να εκχέει από μέσα σου και κανένα όπλο του εχθρού δεν θα μπορεί να σε βλάψει.

(1) ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ

Η πρώτη περίπτωση απελευθέρωσης ατόμου από δαιμονικά πνεύματα που συνέβηκε στην προσωπική μου διακονία, ήταν η περίπτωση της αδελφής **Ισμήνης** (το όνομα δεν είναι το πραγματικό). Είμαστε, μια μικρή παρέα αδελφών και συμπροσευχόμαστε ένα βράδυ στο σπίτι μου. Ξαφνικά η Ισμήνη, που ήταν μόνο αναγεννημένη, δεν είχε βαπτισθεί ακόμα με το άγιο Πνεύμα, καθώς ήταν γονατιστή, πέφτει στο πάτωμα και άρχισε να κουλουριάζεται και να σέρνεται σαν **φίδι**. Αμέσως έβαλα τα χέρια μου επάνω της και διέταξα στο όνομα του Ιησού το πονηρό αυτό πνεύμα που ενεργούσε σαν φίδι να φύγει από μέσα της.

Στην αρχή, όχι μόνο δεν υπήρχε θετικό αποτέλεσμα, αλλά οι εκδηλώσεις άρχισαν να γίνονται πιο έντονες. Αυτό δεν μας παραξένεψε, γιατί μέσα στη διακονία του Ιησού Χριστού βλέπουμε να υπάρχουν αρκετές περιπτώσεις ακαθάρτων πνευμάτων, που εκδηλώνονταν έντονα και βίαια όταν ο Κύριος τα διέταζε να φύγουν. Συνεχίσαμε την προσευχή επιτίμησης με πίστη και με εμπιστοσύνη στον Λόγο του Θεού. Η Ισμήνη άρχισε **να ξεφυσά από το στόμα της** με δύναμη, ρυθμικά και βίαια.

Ζητήσαμε από τα πονηρά πνεύματα που ενεργούσαν μέσα της να μας αποκαλύψουν το όνομά τους. Τότε τα χείλη της αδελφής σφίχτηκαν με **πείσμα** και δεν έβγαине καμιά φωνή. Αμέσως είπα: «**Πονηρό πνεύμα, εσύ που δένεις το στόμα της αδελφής, σε διατάσσω στο όνομα του Ιησού Χριστού να φύγεις!!!**». Φεύγοντας το πονηρό πνεύμα άρχισαν τα υπόλοιπα πνεύματα να αποκαλύπτονται ένα-ένα.

Σε κάποια στιγμή ο Κύριος με λόγο γνώσεως μου δείχνει ότι φιλοξενεί μέσα της **πνεύμα πορνείας** και για μια στιγμή έμεινα διστακτικός, γιατί πρώτη φορά βρέθηκα σε τέτοια κατάσταση και προς στιγμήν δεν ήξερα τι να κάνω, πώς να επιτιμήσω δυνατά το πνεύμα αυτό, γιατί η Ισμήνη ήταν μητέρα και δεν ήταν πρόπον να το γνωρίζουν και οι λοιποί. Το Πνεύμα του Κυρίου όμως με οδήγησε και άρχισα να προσεύχομαι σε **ξένες γλώσσες** και παρατήρησα ότι όλοι είχαν οδηγηθεί να προσεύχονται εν Πνεύματι. Ο Κύριος είναι πολύ καλός και γεμάτος αγάπη και δεν θέλει να θίξει κανέναν μπροστά στους άλλους. Αυτό το διαπίστωσα και σε άλλες παρόμοιες περιπτώσεις.

Συνεχίσαμε λοιπόν να προσευχόμαστε και φθάνοντας προς το τέλος της προσευχής, εκδηλώθηκε ένα ισχυρό **πνεύμα σαρκασμού**. Η όψη του προσώπου της Ισμήνης άλλαξε, πήρε μια έκφραση κοροϊδίας και άρχισε να γελά σαρκαστικά. Διατάχθηκε το πνεύμα αυτό να φύγει και άρχισε να γελά πιο έντονα και να αρνείται να φύγει. Τότε, καθώς ήμουν γονατιστός, σηκώνομαι, πηγαίνω και ανοίγω το παράθυρο και με επιτακτική φωνή λέγω στο πονηρό πνεύμα που ο Κύριος μας είχε αποκαλύψει εκείνη τη στιγμή: **«Βγες τώρα έξω, και από την αδελφή και από το χώρο αυτό, στο όνομα του Ιησού Χριστού, δεν έχεις καμιά θέση εδώ. Είμαστε όλοι καλυμμένοι με το αίμα του Ιησού Χριστού, που χύθηκε στον Γολγοθά και χρισμένοι με το Πνεύμα Του. Βγες έξω και φύγε, πήγαινε στα βάθη των θαλασσών και μην ξαναενοχλήσεις κανέναν πλέον...»**.

Πολλές φορές έχουμε οδηγηθεί από τον Κύριο, κατά τη διάρκεια απελευθέρωσης κάποιου ατόμου, να ανοίγουμε τα παράθυρα ή την πόρτα του χώρου, όπου βρισκόμαστε για να φύγουν τα δαιμονικά πνεύματα. Φυσικά αυτό γίνεται, όχι γιατί τα πνεύματα δεσμεύονται από την ύλη και δεν μπορούν να περνούν μέσα από τους τοίχους, αλλά **είναι μια "πνευματική" κίνηση**, που δείχνει τη δύναμη και την εξουσία που έχει ο διάκονος απελευθέρωσης στο όνομα του Κυρίου Ιησού, μιας εξουσίας που τα πονηρά πνεύματα την αναγνωρίζουν και στις περιπτώσεις αυτές, υπακούουν αμέσως και φεύγουν.

Στο τέλος, αφού ελευθερώθηκε η Ισμήνη, ήρθε και το επισφράγισμα της όλης προσπάθειάς μας. Προσευχηθήκαμε ο Κύριος Ιησούς να την βαπτίσει με το άγιο Πνεύμα Του, ώστε η απελευθέρωση να είναι πλήρης. Εφόσον καθарίστηκε ο οίκος της (το σώμα της) από ανεπιθύμητους παραβάτες, έπρεπε τώρα να γεμίσει και με το Πνεύμα του Κυρίου. Προσευχηθήκαμε και ζητήσαμε ο Κύριος να την γεμίσει με το Πνεύμα Του και πράγματι όπως έδειξαν στη συνέχεια τα γεγονότα, εκείνο το βράδυ αγγίχτηκε από το Πνεύμα του Κυρίου.

Επειδή όμως η Ισμήνη είχε εξαντληθεί σωματικά από τη διακονία απελευθέρωσης, σταματήσαμε την προσευχή, αλλά την επόμενη ημέρα μίλησε στην προσευχή της σε ξένες γλώσσες. Η χαρά όλων μας ήταν μεγάλη. Ήταν η πρώτη μας πνευματική εμπειρία στον ενεργό πόλεμο με τις πονηρές δυνάμεις, στην οποία οδηγηθήκαμε από καθαρή ενέργεια του Κυρίου και όχι με δική μας πρωτοβουλία. Η δόξα ανήκει σ' Αυτόν.

(2) ΕΝΑ "ΑΡΧΑΙΟ" ΠΝΕΥΜΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ

Σε κάποια συνάθροιση συμπροσευχής μια νεαρή κοπέλα, που δεν ήταν αναγεννημένη, αλλά προσκείμενη στις αλήθειες του Βίβλου, πέφτει κάτω και έχοντας κλειστά τα μάτια της άρχισε να γελάει με μια υπερκόσμια χαρά στο πρόσωπό της. Γελούσε συνέχεια και έλεγε αυτά που έβλεπε. Όλοι μας καταλάβαμε ότι έβλεπε κάποια θαυμαστή όραση: **«Ω, τι όμορφα που είναι -έλεγε- τι υπέροχα είναι Θεέ μου, πω, πω, δεν μπορώ να το πιστέψωΤι ωραία είναι, Θεέ μου...»**. Συνέχεια έλεγε τη λέξη **"Θεέ μου, Θεέ μου"** και αυτό από την πνευματική μου εμπειρία μου έδωσε να καταλάβω ότι κάτι δεν πήγαινε καλά. Ο Λόγος του Θεού γράφει: **«Μη πιστεύετε εις παν πνεύμα, αλλά ΔΟΚΙΜΑΖΕΤΕ τα πνεύματα εάν είναι εκ του Θεού»** (Α' Ιωάννου Δ/4:1 **Ιβλ.επίσης:** Α' Κορινθίους ΙΔ/14:29, Α' Θεσσαλονικείς Ε/5:21). Πρέπει να διακρίνουμε, εάν μια προφητεία, ή μια όραση είναι από τον Θεό, ή εάν είναι από κάποιο πονηρό πνεύμα που προσπαθεί να μας εξαπατήσει.

Παρατήρησα λοιπόν ότι δεν ανέφερε ούτε μια φορά το όνομα του **Ιησού**, πάντοτε έλεγε **"Θεέ μου"** και όλοι γνωρίζουμε ότι ο

Διάβολος τρέμει και μόνο στο άκουσμα του ονόματος του Ιησού, γιατί είναι το μόνο όνομα που τον τρέπει σε φυγή και μια ημέρα στο όνομα αυτό θα κάμψει κάθε γόνατο **επιγείων** (=ανθρώπων), **ουρανίων** (=αγγέλων) και **καταχθονίων** (=πονηρών δυνάμεων) και κάθε γλώσσα θα ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος (βλ. Φιλιππησίους Β/2:9-11, Πράξεις Δ/4:12). Η Αγία Γραφή μας αποκαλύπτει ότι και ο Διάβολος είναι "θεός", είναι «ο **ΘΕΟΣ του κόσμου τούτου**» (Β' Κορινθίους Δ/4:4), είναι «ο **ΑΡΧΩΝ του κόσμου τούτου**» και «ο **ΑΡΧΩΝ της εξουσίας του αέρος**», που ενεργεί επάνω στους υιούς της απείθειας (βλ. Ιωάννης ΙΒ/12:31, Εφεσίους Β/2:2).

Στράφηκα προς το μέρος της και απευθυνόμενος στο πνεύμα που μιλούσε από μέσα της, είπα: «Πες μου, ποιο είναι το όνομα του Θεού;» αποφεύγοντας να αναφέρω τη λέξη "Ιησούς". Τότε άρχισε να λέγει: «Το όνομα του Θεού; Ποιο είναι το όνομα του Θεού; Α, το όνομα του Θεού αρχίζειαπό γιώτα!!!» Από την απάντηση αυτή αμέσως κατάλαβα ότι η όραση που έβλεπε δεν ήταν από τον Κύριο Ιησού, αλλά από κάποιο πονηρό πνεύμα που την εξαπατούσε, γιατί ο Θεός δεν κάνει τέτοια λογοπαίγνια και το πνεύμα αυτό ήθελε να εξαπατήσει και εμάς.

Ζήτησα και πάλι να μου πει "ποιο είναι το όνομα του Θεού" και απαντά σε αργό ρυθμό: «Το όνομα του Θεού είναι Ιησούς.....» Στο σημείο αυτό έκανε μια μικρή παύση και μετά είπε «.....του Ναυή». Ήταν φανερό πλέον ότι το δαιμόνιο ήθελε να μας εξαπατήσει, αλλά δεν είχε τη δύναμη να το επιτύχει, γιατί στην αρχή είχαμε ζητήσει από τον Κύριο Ιησού να μας καλύψει όλους με το άγιο αίμα Του και ο χώρος να καθαρισθεί από κάθε δαιμονική επιρροή και ενέργεια.

Μετά από αυτή την απάντηση, με επιτακτική φωνή, λέγω: «Στο όνομα του **ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ του Ναζωραίου, πονηρό πνεύμα πες μου ποιο είναι το όνομά σου;**» Το ζήτησα αυτό, γιατί όλα τα δαιμονικά πνεύματα έχουν ένα όνομα και από το όνομά τους, **αφενός μεν** καταλαβαίνουμε ποια είναι αποστολή τους, ποια είναι η ιδιότητά τους και πως επιδρούν επάνω στον άνθρωπο και **αφετέρου** εάν τα διατάξουμε να φύγουν με το όνομά τους, τότε υπακούουν αμέσως. Η απάντηση ήταν μια λέξη "**Σεμίραμις**". Η Σεμί-

ραμς ήταν μια θεότητα των αρχαίων Βαβυλωνίων και το πονηρό πνεύμα προσπάθησε να μας εξαπατήσει για να του δώσουμε πίστη, θεία τιμή και λατρεία, μέσα από μια ψευδή όραση. Επειδή εκείνο το βράδυ είχαμε κουρασθεί, δεν προσευχηθήκαμε για να ελευθερωθεί η κοπέλα από το πονηρό αυτό πνεύμα με την ονομασία "Σεμίραμς", αλλά σε κάποια άλλη συγκέντρωση το διατάξαμε στο όνομα του Κυρίου Ιησού να φύγει και έτσι απελευθερώθηκε (**ΣΗΜΕΙΩΣΗ:** Η περίπτωση της κοπέλας αυτής αναφέρεται και στο βιβλίο των εκδόσεων μας, με τίτλο "**ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ**" - Κωδικός 14).

(3) ΤΟ "ΔΑΙΜΟΝΙΚΟ ΠΟΥΛΙ" ΠΟΥ ΚΕΛΑΪΔΕΙ

Σε άλλη περίπτωση, ένας αδελφός **Φίλιππος** (το όνομα δεν είναι το πραγματικό) που ήταν αναγεννημένος και βαπτισμένος με το άγιο Πνεύμα, την ώρα της προσευχής πέφτει κάτω και μένει τελείως ακίνητος, χωρίς καμιά αντίδραση, σαν νεκρός. Επειδή δεν γνώριζα ποιο ήταν το πονηρό πνεύμα που επηρέαζε τον Φίλιππο, άρχισα να προσεύχομαι σε ξένες γλώσσες και περίμενα τον Κύριο Ιησού να με οδηγήσει, πώς να ενεργήσω. Τότε, άρχισε να κινείται, να σφίγγει το σώμα του, να τεντώνει τα πόδια του και τα δάκτυλα των χεριών του να παίρνουν ένα σχήμα, **σαν τα γαμψά νύχια του αετού**, έτοιμα να ξεσχίσουν κάποιον.

Αμέσως κατάλαβα από τις εκδηλώσεις αυτές ότι ήταν ένα δαιμόνιο με χαρακτηριστικά **αρπακτικού πουλιού**, που θέλει να αφαιρέσει κάθε αλήθεια του ευαγγελίου από τον πιστό (βλ. Ματθαίος ΙΓ/13:3-23).

Διατάζω στο όνομα του Ιησού Χριστού αυτό το "δαιμονικό πουλί" να φύγει. Το πνεύμα αυτό αντέδρασε, λέγοντας: «Εγώ είμαι μέσα στο σπίτι μου, και τόσο καιρό εδώ "κελαϊδώ" δεν μπορείς εσύ να με διώξεις!» Απάντησα: «Θα φύγεις, γιατί έχουμε εξουσία στο όνομα του Ιησού Χριστού και είμαστε καλυμμένοι με το αίμα Του, βγες έξω τώρα». Συνεχίσαμε όλοι μας την προσευχή απελευθέρωσης και μετά από λίγο ο Φίλιππος παίρνει μια γλυκιά έκφραση και με χαμογελαστό πρόσωπο και όπως ήταν πεσμένος κάτω στο πάτωμα, άρχισε να προσεύχεται σε ξένες γλώσσες, έχοντας ακόμα τα μάτια του κλειστά. Έδειχνε ότι είχε ελευθερωθεί και ότι δόξα-

ζε τον Κύριο Ιησού, γι' αυτό ήμουν έτοιμος να σταματήσω την προσευχή επάνω του και να ζητήσω να προσευχηθώ για κάποιον άλλο αδελφό.

Καθώς ήμουν σκυφτός προς το μέρος του και κινήθηκα για να σηκωθώ όρθιος, ο Κύριος με λόγο γνώσεως μου αποκαλύπτει ότι ο Διάβολος μας εξαπατά, πλαστογραφώντας και μιλώντας από το στόμα του. Τότε, προς κατάπληξη όλων, γιατί νόμιζαν ότι όλα είχαν τελειώσει με τον αδελφό Φίλιππο, λέγω: **«Πνεύμα πονηρό, εσύ που μιλάς από το στόμα του αδελφού, σε δένω στο όνομα του Ιη-σού Χριστού, σταμάτα να μιλάς και βγες έξω από αυτόν, τώρα!»** Ήταν πράγματι ένα πνεύμα απάτης και πλάνης, γιατί μόλις είπα αυτά τα λόγια, όλη η ηρεμία και η χαρά από το πρόσωπό του Φίλιππου εξαφανίστηκε, έφυγε τελείως και άρχισαν πάλι οι ίδιες εκδηλώσεις, αλλά τώρα έχοντας αποκαλυφτεί το πονηρό πνεύμα, η διακονία μας ήταν εύκολη. Συνεχίσαμε την προσευχή και ο αδελφός ελευθερώθηκε τελείως.

(4) ΕΡΓΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ

Σε κάποια συνάθροιση, στην ώρα της λατρείας ο Κύριος μας είχε αποκαλύψει στην προσευχή ότι μετά το κήρυγμα, κατά τη διακονία προσευχής, σε όλους όσους θα γινόταν επάνω τους προσευχή θα έπεφταν κάτω, γιατί Αυτός είχε να κάνει ένα **έργο καθαρισμού μέσα τους**. Πράγματι, άτομα που ποτέ δεν είχαν πέσει κάτω από τη δύναμη του Κυρίου, την ημέρα εκείνη γνώρισαν αυτή τη θαυμαστή ενέργεια του Κυρίου Ιησού, του οποίου το χρίσμα ήταν δυνατό και η παρουσία Του ήταν ζωντανή σε όλους.

Άλλοι έπεφταν κάτω, χωρίς να έχουν ιδιαίτερες εκδηλώσεις, γεγονός που φανέρωνε ότι δεν φιλοξενούσαν μέσα τους πνεύματα πονηρίας εν δυνάμει. Άλλοι είχαν διάφορες δαιμονικές εκδηλώσεις, αλλά δεν ήταν έντονες, εκτός από την περίπτωση μιας νεαρής αδελφής, η οποία, ενώ βρισκόταν πεσμένη κάτω στο έδαφος και εμείς προσευχόμαστε από πάνω της με ξένες γλώσσες, άρχισε **να βγάζει δυνατές άναρθρες κραυγές** και ο λαιμός της είχε τεντωθεί τόσο πολύ που οι φλέβες της πετάγονταν έξω. Μετά από λίγο, όταν σταμάτησε η προσευχή απελευθέρωσης, έμεινε για

λίγο ήρεμη και όταν στη συνέχεια σηκώθηκε, ανέφερε, **πώς δεν θυμόταν τίποτα από όλα αυτά**, που της συνέβησαν

Έχω ακούσει πολλούς αδελφούς, που ασχολούνται με τη διακονία απελευθέρωσης, να αναφέρουν παρόμοιες εκδηλώσεις των δαιμονίων και να περιγράφουν περιπτώσεις ατόμων, που δεν μπορούσαν να θυμηθούν στο τέλος, διάφορα γεγονότα που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια της απελευθέρωσής τους.

(5) ΠΝΕΥΜΑ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ (ΠΟΝΟΚΕΦΑΛΟΥ)

Ένα πρωινό ξύπνησα με έντονο **πονοκέφαλο**. Συνήθως όταν έχω πρόβλημα υγείας το πρώτο μου μέλημα είναι να ζητήσω από τον Κύριο θεραπεία και ελευθερία και στην συνέχεια να Τον ευχαριστήσω γι' αυτό. Ειδικά με τους πονοκεφάλους έχω παρατηρήσει πως, όταν οφείλονται σε δαιμονική επιρροή και όχι σε παθολογικά αίτια, όπως κούραση, κρυολόγημα, κλπ, η θεραπεία συνήθως είναι άμεση. Εκείνο το πρωί, η ώρα ήταν έξι γιατί είχα σηκωθεί για να πάω στη δουλειά μου, μόλις προσευχήθηκα ο πόνος σταμάτησε αμέσως. Μετά από δύο ώρες περίπου, ενώ βρίσκoμαι στο χώρο της εργασίας μου, ο πόνος επανέρχεται, προσεύχομαι και πάλι σταματά. Αυτό συνεχιζόταν κάθε δύο ώρες, μου εμφανιζόταν ο πόνος, προσευχόμουν και έφευγε.

Ήταν πλέον φανερό, ότι η αιτία του πόνου δεν ήταν παθολογική, αλλά υπήρχε κάποια δαιμονική επίθεση, που ο στόχος της ήταν (και είναι σε παρόμοιες περιπτώσεις) τριπλός. Ο Διάβολος θέλει:

- (1) Να μας βασανίζει** με οποιοδήποτε τρόπο και να μας κλέβει τη χαρά και ένας τρόπος που συχνά χρησιμοποιεί είναι η δημιουργία πονοκεφάλων, από απλή μορφή μέχρι έντονες ημικρανίες.
- (2) Να μας παραπλανά** και να μας εξαπατά, ώστε όλα τα θέματα υγείας, που αντιμετωπίζουμε να τα αποδίδουμε μόνο σε φυσικά ή παθολογικά αίτια και όχι σε δική του ενέργεια.
- (3) Να μας κάνει να έχουμε** πλήρη εξάρτηση από τα φάρμακα, **ώστε να μη ζητούμε τη θεραπεία μας από τον Ιησού, γιατί με αυτόν τον τρόπο καταστρέφονται τα σατανικά**

του έργα. Ο Ιησούς Χριστός ήρθε να ελευθερώσει τους δέσμιους και να καταστρέψει τα έργα του Διαβόλου και αυτή είναι η διακονία της εκκλησίας σήμερα.

Κατάλαβα λοιπόν ότι υπήρχε πνευματικός πόλεμος και έπρεπε να περάσω στην αντεπίθεση. Η ώρα ήταν 4 το απόγευμα, είχα επιστρέψει στο σπίτι μου από τη δουλειά μου και η επίθεση του Πονηρού συνεχιζόταν με το ίδιο σύστημα. Αποφάσισα να δώσω την οριστική μάχη μαζί του και άρχισα να προσεύχομαι μέχρι τη νίκη. Μετά από μία ώρα προσευχής ο εχθρός είχε νικηθεί με τη δύναμη του Κυρίου Ιησού και η ευλογία του είχε έρθει επάνω μου. Ο Διάβολος και οι στρατιές του δεν μπορούν να κατισχύσουν εναντίον μας, γιατί τα όπλα μας είναι πνευματικά, το αίμα του Ιησού μας καλύπτει και η δύναμή Του εκχέεται από μέσα μας.

Στην πνευματική μάχη, για την αντιμετώπιση των πονοκεφάλων που προέρχονται από δαιμονική επίθεση, ο χριστιανός πολεμιστής πρέπει να γνωρίζει, εκτός των άλλων και τα εξής:

(α) Μια τακτική που εφαρμόζουν τα πονηρά πνεύματα για να κάνουν τους ανθρώπους να είναι δέσμιοι των φαρμάκων και να εξαρτώνται απόλυτα από αυτά, **γκρεμίζοντας έτσι την πίστη τους στη θεία θεραπεία**, είναι, όταν αισθάνονται και την παραμικρή ενόχληση στο κεφάλι που δεν δικαιολογεί τη χρήση παυσίπονου, να τους δημιουργούν **φοβίες** ότι ο πόνος θα αυξηθεί και εφόσον συμβεί αυτό η καταπολέμησή του θα είναι πιο δύσκολη, γι' αυτό πρέπει προληπτικά να κάνουν χρήση φαρμάκων.

Ο Κύριος Ιησούς έχει αποκαλύψει ότι στην περίπτωση αυτή ενεργούν επάνω στον άνθρωπο **πνεύματα προδιάθεσης πονοκεφάλου και πνεύματα φόβου**. Όσες φορές αισθάνομαι και την παραμικρή ενόχληση στο κεφάλι, αμέσως επιτιμώ το "πνεύμα προδιάθεσης πονοκεφάλου" και το αποτέλεσμα είναι άμεσο. Όταν ο πιστός ενεργεί με αυτόν τον τρόπο, δεν δίνει τόπο στα πονηρά πνεύματα, ώστε να βρουν έδαφος και να επιφέρουν μεγαλύτερο πρόβλημα. Δεν θυμάμαι κάποια περίπτωση, που να προσευχήθηκα και να μην υπήρχε άμεσο αποτέλεσμα.

Αυτό δεν σημαίνει ότι συνιστώ να μην παίρνει ο ασθενής παυσίπονα. Απλά δείχνω τις προτεραιότητες που πρέπει να βάζουμε στη ζωή μας και **η πρώτη προτεραιότητά μας** είναι πάντα ο Κύριος Ιησούς, που επάνω στο σταυρό του Γολγοθά πήρε όλες τις ΑΜΑΡΤΙΕΣ μας και όλες τις ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ μας. Ακόμα και όταν παίρνουμε φάρμακα, ή πάμε στον γιατρό, προσευχόμαστε ο Κύριος να μας θεραπεύσει, γιατί Αυτός είναι ο θεραπευτών.

(β) Όταν ο πόνος στο κεφάλι οφείλεται σε παθολογικά αίτια, συνήθως με τη λήψη παυσίπονου φεύγει. Ένας τρόπος που μπορεί κάποιος να διαπιστώσει εάν ο πονοκέφαλος οφείλεται σε δαιμονική επιρροή (και όχι σε παθολογικά αίτια) είναι από το γεγονός ότι, ενώ έλαβε παυσίπονα, αυτός συνεχίζεται **με αμείωτη ένταση**. Για την καταπολέμησή του χρειάζονται πλέον πνευματικά όπλα. Αυτό είναι προσωπική εμπειρία πολλών εργατών, που ασχολούνται με τη διακονία απελευθέρωσης.

Θυμάμαι μια περίπτωση κάποιας αδελφής, που είχε έντονες **ημικρανίες**. Το πρόβλημα αυτό της παρουσιαζόταν σε διάφορα τακτικά χρονικά διαστήματα με εκδηλώσεις ισχυρού πονοκέφαλου, ίλιγγους, τάση για ναυτία και ζάλη. Παρ' όλο που έπαιρνε ισχυρά παυσίπονα για ώρες ο πόνος ήταν αφόρητος, σε σημείο που έλεγε ότι προτιμούσε να πεθάνει, δεν άντεχε τους ισχυρούς πόνους. Στη συζήτηση που κάναμε ανέφερε ότι η αιτία που προκαλούσε τις ημικρανίες αυτές, ήταν η μεγάλη πίεση που είχε στην εργασία της και στο σπίτι της, κάθε φορά που είχε ένταση και στενοχώρια, αμέσως μετά ακολουθούσαν και οι ημικρανίες.

Της εξήγησα ότι μπορεί βέβαια να συμβαίνει και αυτό, αλλά οι εκδηλώσεις αυτές φανέρωναν **δαιμονική ενέργεια**, όπου τα πονηρά πνεύματα εκμεταλλευόντουσαν τις καταστάσεις που αντιμετώπιζε και τις προκαλούσαν τις ημικρανίες. Μετά από αυτό της ζήτησα, εφόσον το πιστεύει ότι είναι δαιμονική επίθεση, εάν θέλει να προσευχηθούμε για ελευθερία και αμέσως δέχθηκε. Επιτιμήσαμε **πνεύμα ημικρανίας** και από τότε δεν είχε κανένα πρόβλημα. Το έργο που έκανε ο Κύριος Ιησούς ήταν τέλειο επάνω της. Πολύς φορές μου είπε αργότερα: **«Ω, ήταν τόσο απλό να ελευθερω-**

θώ και εγώ υπέφερα μη ξέροντας πως να το αντιμετωπίσω. Ευχαριστώ τον καλό Κύριό μας».

(6) ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΦΟΒΟΥ και ΘΑΝΑΤΟΥ

Κάποτε μια αδελφή είχε έντονο πόνο στο κεφάλι και στο στομάχι και ζήτησε να προσευχηθούμε για θεραπεία. Έβαλα το χέρι μου επάνω της και αρχίσαμε να προσευχόμαστε σε ξένες γλώσσες, γιατί δεν ξέραμε ακόμα τι ακριβώς έπρεπε να ζητήσουμε στην προσευχή. Καθώς η προσευχή συνεχιζόταν δεν υπήρχε καμιά καλυτέρευση, αντίθετα οι εκδηλώσεις πόνου αύξαναν και βογκούσε περισσότερο. Συνεχίσαμε την προσευχή με πίστη και ο Κύριος με λόγο γνώσεως αποκαλύπτει ότι το πρόβλημα στο στομάχι **δεν ήταν παθολογικό**, γιατί είχαμε την εντύπωση ότι οι ενοχλήσεις προέρχονταν από κάποιο φαγητό. Το πρόβλημα **ήταν πνευματικό**, κάποιο πονηρό δαιμονικό πνεύμα προσπαθούσε να γίνει αποδεκτό και να κάνει κατοχή μέσα της.

Αρχίσαμε με δύναμη και με εξουσία να επιτιμούμε το πονηρό αυτό πνεύμα. Σε μια στιγμή παρατήρησα ότι τα μάτια της ήταν κόκκινα και είχαν ένα παρακλητικό ύφος, γεμάτο από **ΦΟΒΟ** πόνου. Κατάλαβα ότι η επιρροή αυτού του πνεύματος ήταν ισχυρή και έπρεπε να αποκαλυφτεί. Αμέσως είπα: **«Πνεύμα, εσύ που προκαλείς αυτό τον ΦΟΒΟ, σε διατάσσω στο όνομα του Κυρίου Ιησού να φανερωθείς και να πεις το όνομά σου...»** Τότε, ένα άλλο πνεύμα έδεσε το στόμα της αδελφής για να μην μπορεί να αρθρώσει λέξη, προσπαθούσε με κόπο να ανοίξει τα χείλη της, αλλά δεν μπορούσε να μιλήσει. Επιτιμήθηκε το πνεύμα αυτό, έφυγε και αμέσως λύθηκε η γλώσσα της και είπε σιγά **"πεθαίνω"**.

Τότε είπα: **«Πνεύμα ΘΑΝΑΤΟΥ, σε διατάζω στο όνομα του Ιησού Χριστού να βγεις έξω τώρα από τη δούλη του Κυρίου, είναι πλυμένη με το αίμα Του και συ είσαι παραβάτης, δεν έχεις καμιά εξουσία επάνω της, είσαι ψεύτης και κλέφτης, φύγε τώρα στο όνομα του Ιησού και φύγε έξω από το χώρο αυτό!"** Όταν το δαιμόνιο αυτό εκβλήθηκε, η αδελφή έγειρε στο πλάι κουρασμένη, αλλά με ένα χαμόγελο νίκης ζωγραφισμένο στο πρόσωπό της, το οποίο ακτινοβολούσε από χαρά.

3. Αρχές και κανόνες του πνευματικού πολέμου

Ο χριστιανός πολεμιστής για να διεξαγάγει νικηφόρα τον πνευματικό πόλεμο, ο οποίος αποτελείται από συνεχείς μάχες, θα πρέπει να γνωρίζει μερικούς βασικούς κανόνες που πρέπει σε κάθε περίπτωση να τους εφαρμόζει:

(1) ΚΑΛΥΨΗ ΜΕ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ

Να μην ξεκινά ποτέ μια πνευματική μάχη, εάν πρώτα ο διάκονος απελευθέρωσης δεν έχει ζητήσει από τον Κύριο Ιησού να καλύψει **τον ίδιο** με το ΑΙΜΑ Του. Το αίμα του Ιησού είναι το σκέπαστρο (ο ιλασμός) των αμαρτιών μας. Ο Θεός είχε διατάξει τους Ισραηλίτες, πριν φύγουν από την Αίγυπτο, να βάψουν τους παραστάτες και το ανώφλιο των θυρών των οικιών τους με το αίμα του αρνίου, το οποίο είχαν θυσιάσει με εντολή που είχε δώσει ο Θεός στον Μωυσή και το αίμα αυτό ήταν **σημείο προστασίας και ασφάλειας** από την κρίση που θα ερχόταν επάνω σε όλα τα πρωτότοκα της Αιγύπτου (άνθρωποι και ζώα). Ο εξολοθρευτής άγγελος, μόλις θα έβλεπε το αίμα στις πόρτες τους, θα τους προσπερνούσε και δεν θα έφερνε κρίση. Αυτή η κάλυψη ήταν για την περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης.

Για την περίοδο της Καινής Διαθήκης η κάλυψη γίνεται με το αίμα του Αρνίου του εσφαγμένου "προ καταβολής κόσμου", με το αίμα του Ιησού Χριστού.

Πρέπει **οι παραστάτες και το ανώφλιο της καρδιάς μας** να είναι χρισμένοι με το αίμα του Κυρίου Ιησού και αυτό είναι η προστασία μας από τις δαιμονικές επιθέσεις και από τις κρίσεις που έρχονται γενικά επάνω στον άνθρωπο. Πρέπει καθημερινά ο κάθε πιστός να ζητεί από τον Κύριο να τον έχει καλυμμένο με το αίμα Του, **αλλά ιδιαίτερα ο εργάτης απελευθέρωσης, πριν ξεκινήσει τη διακονία του πρέπει να εφαρμόσει την αρχή αυτή**, αλλιώς είναι ακάλυπτος στις δαιμονικές επιθέσεις, γιατί ότι κάνει, δεν το κάνει με τη δική του αξία ή επειδή είναι καλός, αλλά επειδή ο Θεός κάνει χάρη και έλεος επάνω του, Αυτός είναι ο ενεργών, εμείς είμαστε αχρείοι δούλοι.

(2) ΚΑΛΥΨΗ ΜΕ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ "ΟΛΩΝ..."

Πριν την έναρξη της προσευχής απελευθέρωσης, ο εργάτης του Θεού πρέπει να ζητήσει από τον Κύριο Ιησού να καλύψει με το αίμα Του, όχι μόνον τον ίδιο όπως αναφέραμε, αλλά και **όλους όσους βρίσκονται στον ίδιο χώρο**, γιατί υπάρχει περίπτωση τα πονηρά πνεύματα να μπουν σε κάποιο άλλο άτομο που βρίσκεται στο χώρο αυτό. Τέτοια περιστατικά έχουν συμβεί σε πολλούς διακόνους απελευθέρωσης, που δεν τήρησαν αυτή την αρχή, είτε γιατί δεν το γνώριζαν, είτε από αμέλεια. Στον πνευματικό πόλεμο θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι ο εχθρός εκμεταλλεύεται τα λάθη μας και περιμένει να το κάνουμε.

(3) ΕΠΙΤΙΜΙΣΗ ΜΕ "ΕΞΟΥΣΙΑ" και ΟΧΙ "ΑΤΟΛΜΑ"

Η διαταγή που δίνει ο εργάτης στα πονηρά πνεύματα **πρέπει να είναι με εξουσία και επιτακτική**, χωρίς κανένα ίχνος αμφιβολίας ή δισταγμού για το αποτέλεσμα της διαταγής. Έχουμε την εξουσία να ΠΡΟΣΤΑΖΟΥΜΕ τις πονηρές δυνάμεις και όταν κάποιος δίνει μια προσταγή, αυτό δείχνει ότι βρίσκεται σε ανώτερη θέση εξουσίας από τον άλλο.

(4) ΔΙΑΤΑΓΗ "ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ" ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Το δαιμόνιο θα διατάσσεται απευθείας στο όνομα του Κυρίου Ιησού, γιατί ποτέ δεν θα φύγει, **εάν εσύ δεν το διατάξεις ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ στο όνομα του Ιησού**, εάν δηλαδή δεν του απευθύνεις τον λόγο με εξουσία λέγοντας: *«Πνεύμα αγανάκτησης σε διατάζω στο όνομα του Ιησού Χριστού να φύγεις, τώρα!»*. Εσύ διατάξεις, γιατί την εξουσία αυτή, στην έχει παραχωρήσει ο ίδιος ο Ιησούς (βλ. Μάρκος 16:15-18). Εάν πεις: *«Κύριε Ιησού επιτίμησε αυτό το δαιμόνιο και ελευθέρωσε με...»*, ή εάν πεις *«Πατέρα ουνράνιε, στο όνομα του Ιησού ελευθέρωσέ με από τα πονηρά πνεύματα...»*, δεν πρόκειται να συμβεί απολύτως τίποτα και αυτό το γνωρίζει ο Διάβολος. Τίποτα άλλο δεν φοβάται ο Διάβολος και οι πονηρές δυνάμεις του, παρά μόνο το κραταιό όνομα του αναστημένου και ένδοξου Ιησού.

Ο Ιησούς είναι η ΚΕΦΑΛΗ του σώματος της εκκλησίας και **εμείς οι πιστοί** είμαστε το ΥΠΟΛΟΙΠΟ μέρος του σώματος (χέρια,

πόδια, κλπ.). Δεν εκτελεί τις εντολές το "κεφάλι", αλλά δίνει τις εντολές στο χέρι για να τις εκτελέσει.

Αυτό έκανε ο ΠΕΤΡΟΣ με τον Ιωάννη, όταν θεράπευσαν τον χωλό μπροστά στο ναό, λέγοντάς του: *«Εν τω ονόματι του Ιησού Χριστού του Ναζωραίου, σηκώθητι και περιπάτει»* (Πράξεις Γ/3:6). **Αυτό** έκανε και ο ΠΑΥΛΟΣ όταν επιτίμησε πνεύμα πύθωνος από μια δούλη στους Φιλίππους: *«Προστάζω σε, εν τω ονόματι του Ιησού Χριστού να εξέλθης εξ αυτής»* (Πράξεις Ις'/16:18).

Αυτό έκανε και η πρώτη ΕΚΚΛΗΣΙΑ σε όλες τις περιπτώσεις. **Αυτό** έκανε και ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ, όταν τον λιθοβολούσαν, επικαλέστηκε απευθείας τον Ιησού: *«Κύριε Ιησού, δέξαι το πνεύμα μου»* (Πράξεις Ζ/7:59). Δεν είπε: «Πατέρα ουράνιε, στο όνομα του Ιησού, δέξαι το πνεύμα μου!». Η δύναμή μας και η εξουσία μας είναι στο όνομα, το υπέρ παν όνομα, στο όνομα του Ιησού.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Λεπτομέρειες για το θέμα αυτό, διάβασε το θέμα: «**ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ**». Περιέχεται ως 21ο κεφάλαιο στο βιβλίο «**ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**».

(5) ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΜΟΝΟ ΣΕ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΑ ΑΤΟΜΑ

Απαραίτητη προϋπόθεση για την απελευθέρωση ενός ατόμου, είναι αυτό να είναι αναγεννημένο και να εκζητεί το ίδιο το άτομο την απελευθέρωσή του. Αυτό γίνεται, γιατί εάν εκβληθεί ένα πονηρό πνεύμα από ένα μη αναγεννημένο άτομο, η Γραφή μας λέγει ότι το πνεύμα αυτό, αφού περιπλανηθεί, μετά θα παραλάβει άλλα επτά ισχυρότερα και θα επιστρέψει στο άτομο αυτό (βλ. Ματθαίος ΙΒ/12:43-45, Λουκάς ΙΑ/11:24-26). Εάν όμως το άτομο είναι αναγεννημένος πιστός και ο ίδιος θέλει να απελευθερωθεί, τότε έχει και τη δύναμη να μην επιτρέψει την επάνοδο των πονηρών πνευμάτων.

Για να βοηθήσουμε τα άτομα, που δεν έχουν κάνει κύριο της ζωής τους τον Ιησού Χριστό, που δεν έχουν αναγεννηθεί, το μόνο που μπορούμε να κάνουμε για να μην τους δημιουργήσουμε πρόβλημα είναι **να "δέσουμε" τα πονηρά πνεύματα** που τους επηρεάζουν. Στην περίπτωση αυτή δεσμεύεται για ένα χρονικό διάστημα η δύναμη των πνευμάτων να ενεργούν επάνω σ' ένα άτο-

μο, ώστε αυτό να μπορέσει με τη δική του πλέον θέληση να εκζητήσει τον Ιησού Χριστό να έρθει στη ζωή του.

(6) ΕΠΙΤΙΜΗΣΗ ΜΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ή ΜΕ ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Η επιτίμηση των πονηρών πνευμάτων πρέπει να γίνεται με το ΟΝΟΜΑ τους ή με τις ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ τους. Εάν δεν γνωρίζουμε ποιο είναι το **όνομα** του πνεύματος, μπορούμε να το διατάξουμε στο όνομα του Ιησού Χριστού να μας το αποκαλύψουν. Εάν επίσης, δεν γνωρίζουμε το όνομα του πονηρού πνεύματος και χωρίς αυτό να μας το έχει αποκαλύψει, μπορούμε να το επιτιμήσουμε με **τις εκδηλώσεις** που παρουσιάζει το πνεύμα μέσα από το άτομο που απελευθερώνεται.

Σε παθολογικές καταστάσεις, δεν θα ψάχνουμε να βρούμε δαιμόνια για να τα διώξουμε, αλλά θα ζητούμε από τον Κύριο Ιησού θεραπεία, επιτιμώντας απλά τις εκδηλώσεις που βλέπουμε.

Θυμάμαι μια περίπτωση που μου συνέβηκε πριν από χρόνια. Με είχαν καλέσει κάποια Τετάρτη βράδυ να διακονήσω τον Λόγο του Θεού σε μια τοπική εκκλησία στην Αθήνα. Από το πρωί της ημέρας εκείνης είχα έντονες ενοχλήσεις στο λαιμό, που προμήνυαν κρυολόγημα με όλα τα γνωστά επακόλουθα. Η κατάσταση δεν παρουσίαζε καμιά βελτίωση, παρ' όλο που είχα πειε ζεστά ροφήματα. Το μεσημέρι, καθώς επέστρεφα στο σπίτι μου και βάδιζα πεζός, σκέφτηκα να πάρω τηλέφωνο τον υπεύθυνο της εκκλησίας και να ακυρώσω τη βραδινή ομιλία μου.

Παράλληλα όμως αποφάσισα, πριν το κάνω αυτό, να ζητήσω με πίστη θεραπεία και ο Κύριος να μου δείξει το θέλημά Του για το βράδυ. Επειδή δεν γνώριζα εάν το πρόβλημα ήταν παθολογικό ή εάν υπήρχε δαιμονική επίθεση, προσευχήθηκα και επιτίμησα τις εκδηλώσεις που υπήρχαν στο σώμα μου. Προσευχήθηκα και είπα δυνατά:

«Είμαι αναγεννημένο παιδί του Θεού και με έχει χρίσει με το Πνεύμα Του, έχω πλυθεί με το πολύτιμο αίμα του Ιησού Χριστού. Εσύ Ιησού μου επάνω στον Γολγοθά πήρες όλες αμαρτίες μου, όλες τις αρρώστιες μου και όλα τα προβλήματα που ο Διάβολος φέρνει στη ζωή μου.

Δεν δέχομαι καμιά ενέργεια του εχθρού στη ζωή μου και καμιά εκδήλωση της αρρώστιας, επιτιμώ στο όνομα του Ιησού Χριστού όλα τα συμπτώματα της γρίπης και του κρυολογήματος που μου έχουν παρουσιαστεί.

Διατάσσω στο όνομα του Ιησού ο λαιμός μου να καθαρίσει, η αδιαθεσία του σώματός μου να φύγει και να αποκατασταθεί η υγεία μου, γιατί έχω θεραπευτεί με τις πληγές του Ιησού, Αυτός ανανεώνει τις δυνάμεις μου σαν του αετού και έχω την εξουσία να πατώ επάνω σε όλη τη δύναμη του Διαβόλου.

Σε ευχαριστώ Κύριε, γιατί Εσύ ενεργείς επάνω μου για σωτηρία και για ελευθερία από όλα τα προβλήματά μου...»

Όπως βάδιζα και προσευχόμουν, συνέβηκε κάτι πολύ γνωστό σε όλους μας, όταν έχουμε γρίπη και παίρνουμε παυσίπονα. Αρχισα να ιδρώνω, σαν να είχα πάρει μαζί δύο ασπιρίνες, η φωνή μου να καθαρίζει και η σωματική αδιαθεσία να εξαφανίζεται. Ήταν μια άμεση ενέργεια του Κυρίου, καθώς επιτιμούσα όχι κάποιο πονηρό πνεύμα, αλλά επιτιμούσα τις εκδηλώσεις του προβλήματος.

(7) ΑΠΕΦΥΓΕ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΟΝΗΡΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

Όταν το πονηρό πνεύμα μας πειράζει στη ΣΚΕΨΗ, τότε είναι η κατάλληλη στιγμή για επίθεση νίκης. Αυτό είναι μία από τις βασικές αρχές του πνευματικού πολέμου και ο εχθρός δεν αγνοεί αυτή την αρχή, γι' αυτό σε κάθε ανάλογη περίπτωση προσπαθεί με κάθε τρόπο να κάνει τον πιστό αδύναμο να ενεργήσει και να τον αποτρέψει να επιτεθεί. Εδώ δεν αναφέρομαι ειδικά στον εργάτη απελευθέρωσης, αλλά σε κάθε πιστό. Μια τακτική που εφαρμόζει ο εχθρός σε όλες τις περιπτώσεις είναι να δημιουργεί μέσα στη σκέψη του πιστού ολόκληρη **διαλογική συζήτηση**, την οποία κατευθύνει στο σημείο που αυτός θέλει. Για παράδειγμα, όταν κάποιος μας έχει αδικήσει, αρχίζει στο μυαλό μας αμέσως η επίθεση του Διαβόλου, κάνοντάς μας να πιστεύουμε ότι είναι δικές μας σκέψεις. Σκεφτόμαστε:

«Ο Γιώργος με αδίκησε, δεν έπρεπε να μου φερθεί έτσι, όταν τον συναντήσω θα του πω ότι με εξαπάτησε.... Εάν μου πει

ότι εγώ δεν κατάλαβα, θα του πω ότι επιμένει στο λάθος τουΕάν μου ζητήσει συγγνώμη, σίγουρα θα είναι για να μου κάνει τον καλό, δεν πρέπει να το δεχτώεάνεάν....»

Ολόκληρη στιχομυθία γίνεται μέσα στο μυαλό μας, με εισήγηση των πονηρών πνευμάτων και εφόσον δεν υπάρχουν σπλάχνα αγάπης και πνεύμα συγχωρητικότητας, τότε βρίσκουν έδαφος πνεύματα πικρίας, απογοήτευσης και θυμού, με αποτέλεσμα μόλις συναντήσουμε το άτομο που μας αδίκησε, ή που εμείς "νομίζουμε" ότι μας αδίκησε, να έχουμε εχθρική διάθεση απέναντί του. **Η πνευματική επίθεση των πονηρών πνευματικών δυνάμεων στο νου και στη σκέψη του ατόμου** είναι ένα από τα πιο ισχυρά όπλα του Διαβόλου και των δυνάμεών του, που συνήθως έχει άμεσα αποτελέσματα.

Όταν τα αποτελέσματα δεν είναι άμεσα, ειδικά στους αναγεννημένους πιστούς, τότε ενεργεί με ύπουλη τεχνική, αφήνει τον πιστό να ηρεμήσει και σε κάποια στιγμή του φέρνει στη σκέψη το περιστατικό. Αφού σπέρνει μέσα του τις εισηγήσεις του, μετά πάλι σταματά. Αρχίζει πάλι αργότερα, μέχρι να επιτύχει το στόχο του, φέρνοντας πάντοτε στη σκέψη του πιστού, γεγονότα και περιπτώσεις που πράγματι έχει "δίκιο", αλλά τα διαστρεβλώνει, γεμίζοντας το άτομο με ταραχή, θλίψη και πόνο και στο τέλος το γεμίζει με θυμό, πείσμα, αγανάκτηση και οργή.

Εάν την ίδια στιγμή που έγινε η εισήγηση του εχθρού στη σκέψη μας, την επιτιμήσουμε με πίστη και εξουσία, η νίκη θα είναι άμεση. Μπορούμε να πούμε:

«Στο όνομα του Ιησού Χριστού επιτιμώ στη σκέψη αυτή Διάβολε για τον Γιώργο, καθαιρώ κάθε οχύρωμα, που θέλεις να κτίσεις μέσα στο μυαλό μου....

Ο Ιησούς πέθανε και για τον Γιώργο και εγώ τον αγαπώ, ο Κύριός μου θα αναλάβει την υπόθεσή μου. Εσύ, είσαι πατέρας του ψεύδους και δεν δέχομαι καμιά εισήγηση σου....

Φύγε τώρα στο όνομα του Ιησού Χριστού και διακηρύττω ότι είμαι ελεύθερος....».

Εάν ενεργούσαμε με αυτό τον τρόπο σε κάθε περίπτωση, πολλά προβλήματα θα είχαν εξαλειφθεί τελείως από τη ζωή μας. Γι' αυτό ο Παύλος μας προτρέπει να φορέσουμε την πανοπλία του Θεού, ένα από τα εξαρτήματά της είναι Η ΠΕΡΙΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ, η οποία είναι προστασία μας από τις επιθέσεις που κάνει ο εχθρός μέσα στο μυαλό μας.

(8) Η ΝΙΚΗ ΕΡΧΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ

Στην πνευματική μάχη πρέπει να έχουμε καθαρότητα, αγιασμό και ταπεινότητα. Να γνωρίζουμε ότι εμείς δεν έχουμε τη δύναμη από μόνοι μας να κάνουμε το παραμικρό, ούτε έναν απλό πονοκέφαλο να επιτιμήσουμε. Η δόξα ανήκει μόνον στον Ιησού Χριστό, γιατί Αυτός είναι που σώζει, αναγεννά, βαπτίζει με το άγιο Πνεύμα Του, ελευθερώνει από τις πονηρές δυνάμεις και δίνει λύσεις σε όλα τα προβλήματά μας. Εμείς, εφόσον εκζητούμε τον αγιασμό μας, είμαστε τα εύχρηστα σκεύη στα δικά Του χέρια. Η τιμή και η δόξα ανήκει στον Κύριο Ιησού.

(9) ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ Ο ΝΙΚΗΤΗΣ ΕΧΕΙ ΑΠΩΛΕΙΕΣ

Τέλος, ο χριστιανός πολεμιστής δεν πρέπει ποτέ να απογοητεύεται όταν σε κάποια πνευματική μάχη δεν υπάρχει νίκη ή υπάρχουν απώλειες. Θα πρέπει να έχει υπόψη του ότι η μάχη είναι του Κυρίου, Αυτός μάχεται για μας, εμείς εκτελούμε τον Λόγο Του. Μπορεί να χάνουμε μερικές ΜΑΧΕΣ, αλλά δεν έχουμε χάσει τον ΠΟΛΕΜΟ.

Πάντοτε σε μια μάχη υπάρχουν απώλειες και από τις δύο πλευρές και από τους **νικητές** και από τους **ηττημένους**. Σε περίπτωση αποτυχίας να ζητάμε από τον Κύριο να μας αποκαλύπτει τις μεθοδείες και τα σχέδια του εχθρού, ώστε στην επόμενη αναμέτρηση να έχουμε τη νίκη.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β΄ ΜΕΡΟΥΣ

**ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
από
ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΙΑ**

Μέρος ΤΡΙΤΟ

**ΣΠΑΖΟΝΤΑΣ
ΤΑ ΔΕΣΜΑ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ**

Κεφάλαια 16 - 20

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΕΚΤΟ

«Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ»

1. Η ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ ΣΗΜΕΡΑ

Α. Πιστεύω ότι ο κάθε άνθρωπος θα έχει αναρωτηθεί για τα παρακάτω ερωτήματα και θα προσπάθησε να δώσει τη δική του, σωστή ή λάθος, εξήγηση. Προσωπικά έχω ακούσει από πολλούς, να έχουν τέτοιους προβληματισμούς και να κάνουν σχετικές ερωτήσεις για να μάθουν ποια είναι η αλήθεια:

- Από πού προέρχεται η σχιζοφρένεια; Είναι παθολογική ή ψυχική ασθένεια; Υπάρχει περίπτωση κάποιος σχιζοφρενής να θεραπευτεί ολοκληρωτικά;
- Γιατί σήμερα δεν υπάρχουν δαιμονιζόμενοι, όπως υπήρχαν την εποχή του Ιησού, κάτι που συχνά αναφέρεται μέσα στις περιγραφές των 4 Ευαγγελίων; Ή μήπως υπάρχουν, αλλά βρίσκονται κάτω από άλλη ονομασία;
- Γιατί σήμερα υπάρχουν πολλοί που έχουν χαρακτηριστεί σαν «τρελοί», μήπως υπάρχει κάποια σχέση ανάμεσα στο δαιμονιζόμενο άτομο με το τρελό άτομο;
- Μήπως επίσης υπάρχει σχέση ανάμεσα στον σχιζοφρενή και στο δαιμονιζόμενο άτομο;
- Υπάρχουν ψυχικές ασθένειες και τι είναι αυτές; Που οφείλονται; Ποιος τις προκαλεί;

Ο βασικός λόγος που γράφτηκε το 3ο μέρος του βιβλίου αυτού, είναι για να δοθούν απαντήσεις στα παραπάνω ερωτήματα, καθώς και σε άλλα παρόμοια. Ψάχνοντας την Ελληνική χριστιανική βιβλιογραφία, για να αντλήσω στοιχεία για το θέμα αυτό, διαπίστωσα ότι δεν υπάρχει κανένα σχετικό βιβλίο και αυτό μου

προξένησε εντύπωση, γιατί ένα τόσο σοβαρό θέμα, δεν έχει απασχολήσει καθόλου την εκκλησία του Ιησού Χριστού. Ψάχνοντας επίσης την ιατρική βιβλιογραφία και εκεί τα αποτελέσματα ήταν απογοητευτικά, καθόσον δεν υπήρχαν σαφείς αναφορές για μια ολοκληρωμένη θεραπεία ενός σχιζοφρενικού ατόμου, αλλά υπήρχαν απλά υποθέσεις και εικασίες. Πιστεύω ότι το πρόβλημα της σχιζοφρένειας είναι το μεγάλο αγκάθι της ψυχιατρικής επιστήμης. Λύση στο πρόβλημα δεν έχει, γιατί ξεκινά από λάθος αφετηρία. **Το πρόβλημα είναι καθαρά πνευματικό και οφείλεται στη δράση των δαιμονικών πνευμάτων**, όπως θα δούμε στη συνέχεια με λεπτομέρειες. Αυτό, ο σύγχρονος ορθολογιστής και διανοούμενος αρνείται πεισματικά να το δεχτεί, με αποτέλεσμα να βρίσκεται ο ίδιος μέσα σε σύγχυση, απορία και ακαταστασία.

Μέσα από τις περιγραφές που θα ακολουθήσουν στη συνέχεια ο αναγνώστης θα διαπιστώσει ότι οι όροι «**σχιζοφρένεια**», «**παράνοια**» και «**τρέλα**» είναι συνώνυμοι όροι και αποτελούν τον επιστημονικό μανδύα του σύγχρονου ανθρώπου που κατέχεται από πονηρά πνεύματα. Οι εκδηλώσεις των «**δαιμονιζόμενων**» ατόμων, όπως περιγράφονται στην Βίβλο είναι ακριβώς οι ίδιες με τις εκδηλώσεις ενός σημερινού παρανοϊκού ή τρελού ατόμου. Η πηγή από την οποία προέρχονται είναι η ίδια, είναι ο εχθρός της ψυχής.

Β. Η σχιζοφρένεια είναι ένα πολύ συνηθισμένο πρόβλημα σε όλες τις κοινωνίες. Υπολογίζεται ότι στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής υπάρχουν εξήντα εκατομμύρια σχιζοφρενείς. Αυτό σημαίνει ότι είναι το ένα όγδοο περίπου του πληθυσμού. Σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία το μισό των ασθενών βρίσκεται στις Ψυχιατρικές κλινικές για θεραπεία. Από τις περιπτώσεις που υπάρχουν, άλλες χαρακτηρίζονται σαν καλοήθεις και άλλες σαν κακοήθεις. Πολλοί από τους σχιζοφρενείς ποτέ δεν έχουν λάβει θεραπεία. **Η σχιζοφρένεια είναι ο "πονοκέφαλος" των ειδικών στο πεδίο της ψυχοθεραπείας**, καθόσον η αιτία της σχιζοφρένειας και η θεραπεία της παραμένει για πολλούς άγνωστη.

Πολλές μελέτες έχουν γίνει, πολλές περιπτώσεις έχουν παρατηρηθεί από επιστήμονες και πολλά βιβλία έχουν γραφτεί, αλλά η αντιμετώπιση της σχιζοφρένειας με τους συνηθισμένους ιατρικούς τρόπους καταλήγει συνήθως σε παταγώδη αποτυχία. Στο βιβλίο όμως αυτό θα αναφερθούμε σ' έναν τρόπο θεραπείας που δεν αποτυγχάνει ποτέ και που το αποτέλεσμα αφήνει άφωνους ακόμη και αυτούς που χρησιμοποιούνται γι' αυτό το σκοπό. **Για να καταπολεμηθεί ένα πρόβλημα, πρέπει να βρεθεί η αιτία που το προκαλεί** και επειδή η Ψυχιατρική επιστήμη δεν έχει βρει ακόμα την αιτία, δεν έχει και τη λύση του προβλήματος. Η σχιζοφρένεια δεν οφείλεται σε παθολογικά αίτια, αλλά σε πνευματικά αίτια, είναι αποτέλεσμα της επίδρασης των πονηρών δαιμονικών πνευμάτων επάνω στον άνθρωπο.

Ο εργάτης του Θεού που εκτελεί τη διακονία της **εκβολής δαιμονίων**, προκειμένου να απελευθερωθούν οι πνευματικά δέσμιοι, συχνά θα συναντήσει αυτή τη διατάραξη και το διαμελισμό της προσωπικότητας ενός ατόμου. Έχει παρατηρηθεί ότι το ένα τέταρτο από τα άτομα που έρχονται για να απελευθερωθούν από ενοχλήσεις δαιμονικών πνευμάτων, έχουν μέσα τους το στοιχείο της σχιζοφρένειας, μια διπλής ή πολλαπλής προσωπικότητας.

2. ΕΠΙΤΙΜΗΣΗ και ΕΞΟΡΚΙΣΜΟΣ: ΔΙΑΦΟΡΕΣ

Για να μην υπάρχει παρερμηνεία και κακή παρανόηση από αυτούς που δεν έχουν επίγνωση των αληθειών των Λόγου Θεού, ή που γενικά δεν είναι εξοικειωμένοι με τις διδασκαλίες της Βίβλου, θα πρέπει να διευκρινίσουμε ότι ο εργάτης του Κυρίου **δεν κάνει "εξορκισμούς"**, με την έννοια που ο κόσμος γνωρίζει και συνήθως έχει παραπληροφόρηση για το θέμα αυτό, κυρίως από τις κινηματογραφικές ταινίες θρίλερ που βλέπει. Ο εργάτης του Κυρίου δεν έχει από ΜΟΝΟΣ του την εξουσία και τη δύναμη ούτε έναν ασήμαντο πυρετό να διώξει, απλά εκτελεί με πίστη τον Λόγο του Κυρίου, ενεργεί με την εξουσία που του έχει δώσει ο Κύριος και οι δυνάμεις του σκότους δεν υποτάσσονται στον εργάτη, αλλά υποτάσσονται ΜΟΝΟ στο παντοδύναμο όνομα του Ιησού. Σύμφωνα με την Βίβλο ο εργάτης απελευθέρωσης **ΔΕΝ ΕΞΟΡΚΙΖΕΙ**,

αλλά **ΕΠΙΤΙΜΑ** τις δυνάμεις του σκότους, την ασθένεια, το πρόβλημα, κλπ. στο όνομα του Κυρίου Ιησού και ο Ιησούς είναι που φανερώνει τη δόξα Του και το μεγαλείο Του.

Αυτή την γενική αρχή της **επιτίμησης** (και όχι του κατά κόσμον εξορκισμού), την συναντούμε σε ολόκληρη την Αγία Γραφή και σε διάφορες περιπτώσεις. Η επιτίμηση είναι η κρίση του Θεού κατά της αμαρτίας, με οποιαδήποτε μορφή ή τρόπο εκδηλώνεται, είτε σε ανθρώπους, είτε σε ζώα, είτε σε στοιχεία της φύσης. Διάβασε προσεκτικά τα παρακάτω εδάφια, τα οποία είναι μερικές (ενδεικτικές) αναφορές επιτίμησης από την Παλαιά Διαθήκη:

1. ΨΑΛΜΟΣ Θ'/9:5

«Επετίμησας τα έθνη· εξωλόθρευσας τον ασεβή· το όνομα αυτών εξήλειψας εις τον αιώνα του αιώνος».

2. ΨΑΛΜΟΣ ΞΗ'/68:30

«Επετίμησον τα θηρία του καλαμώνα, (επετίμησον) το πλήθος των ταύρων και τους μόσχους των λαών, εωσου έκαστος προσφέρει υποταγήν με πλάκας αργυρίου· διασκόρπισον τους λαούς τους αγαπώντας πολέμους».

3. ΨΑΛΜΟΣ ΡΖ'/106:9

«Και επετίμησε (ο Κύριος) την Ερυθράν θάλασσαν, και εξηράνθη· και διεβίβασεν αυτούς διά των αβύσσων ως δι' ερήμου...».

4. ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ'/119:21

«Συ επετίμησας τους επικαταράτους υπερηφάνους, τους εκκλίνοντα από των προσταγμάτων Σου...».

5. ΝΑΟΥΜ Α'/1:4

«Επιτιμά την θάλασσαν και ξηραίνει αυτήν και καταξηραίνει πάντας τους ποταμούς· μαραίνεται η Βασάν και ο Κάρμηλος και το άνθος του Λιβάνου μαραίνεται...».

6. ΖΑΧΑΡΙΑΣ Γ'/3:2

«Και είπε Κύριος προς τον Διάβολον: Θέλει σε επιτιμήσει ο Κύριος, Διάβoλε· Ναι, θέλει σε επιτιμήσει ο Κύριος, ο οποίος εξέλεξε την Ιερουσαλήμ...».

7. **ΜΑΛΑΧΙΑΣ Γ/3:11**

«Και θέλω **επιτιμήσει** υπέρ υμών (για χάρη σας) τον "**καταφθι-
ροντα**", και δεν θέλει φθείρει τους καρπούς της γης σας· ουδέ η
ἀμπελός σας θέλει απορρίψει προ καιρού τον καρπὸν αὐτῆς εἰς
τον ἀγρόν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων.....».

Η ἴδια ἀρχὴ ὑπάρχει και στην Καινὴ Διαθήκη, κυρίως στη
ζωὴ του Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπου Τον βλέπουμε να ἐπιτιμᾷ ὄχι μόνο
τις δυνάμεις του σκότους, ἀλλὰ και τις δυνάμεις (τα στοιχεῖα) της
φύσης. Αναφέρουμε και ἐδῶ μερικές ἐνδεικτικές περιπτώσεις ἐπι-
τίμησης, στις ὁποῖες πρέπει να δώσουμε προσοχή:

1. **ΜΑΤΘΑΙΟΣ Η/8:26** (βλ. Μάρκος Δ/4:39, Λουκάς Η/8:24)

«Και λέγει (ο Ἰησοῦς) **προς αὐτοῦς**: Διὰ τί εἰσθε δειλοί, ολιγόπι-
στοι; Τότε σηκωθείς **επετίμησε** τους ἀνέμους και την θάλασ-
σαν, και ἐγένε γαλήνη μεγάλη....».

2. **ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΙΖ/17:18**

«Και **επετίμησεν** αὐτόν ο Ἰησοῦς, και ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ το
δαιμόνιον και ἐθεραπεύθη το παιδίον ἀπὸ της ὥρας ἐκείνης....».

3. **ΜΑΡΚΟΣ Η/8:33**

«Ο δε ἐπιστραφεὶς και ἰδὼν τους μαθητάς αὐτοῦ, **επετίμησε**
τον Πέτρον λέγων: Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανά· διότι δεν φρονεῖς
τα του Θεοῦ, ἀλλὰ (φρονεῖς) τα των ἀνθρώπων.....».

4. **ΜΑΡΚΟΣ Θ/9:25**

«Ἰδὼν δε ο Ἰησοῦς ὅτι συγκεντρώνεται ὄχλος, **επετίμησε** το
πνεῦμα το ἀκάθαρτον, λέγων **προς αὐτό**: "Το πνεῦμα το ἀλαλον
και κωφόν, Εγὼ σε προστάζω, Ἐξελθε ἀπ' αὐτοῦ"».

5. **ΛΟΥΚΑΣ Δ/4:35** (βλ. Μάρκος Α/1:23-26, Λουκάς Δ/4:41)

«Και **επετίμησεν** αὐτό ο Ἰησοῦς, λέγων: "Σιώπα και ἐξελθε ἐξ
αὐτοῦ". Και το δαιμόνιον ἔρριψεν αὐτόν εἰς το μέσον και ἐξῆλ-
θεν ἀπ' αὐτοῦ, χωρὶς να βλάψει αὐτόν παντελώς.....».

6. **ΛΟΥΚΑΣ Δ/4:39**

«Και σταθεὶς (ο Ἰησοῦς) ἐπάνω αὐτῆς **επετίμησε** τον ΠΥΡΕΤΟΝ,
και ἀφῆκεν αὐτὴν και παρενθὺς σηκωθείσα **υπηρέτει** αὐτούς».

7. **ΙΟΥΔΑΣ Α/1:9**

«Ο δε Μιχαήλ ο αρχάγγελος, όταν αγωνιζόμενος με τον Διάβολο επιλονείκει περί του σώματος του Μωυσέως, δεν ετόλμησε να επιφέρει εναντίον αυτού κατηγορίαν βλάσφημον, αλλ' είπε, Ο Κύριος να σε επιτιμήσει.....».

8. **ΠΡΑΞΕΙΣ ΙΣ'/16:18**

«Βαρυνθείς δε ο Παύλος και στραφείς, είπε προς το (πονηρόν) πνεύμα, Σε προστάζω εις το όνομα του Ιησού Χριστού να εξέλθεις απ' αυτής. Και εξήλθε την αυτήν ώραν».

Εδώ έχουμε μια καθαρή επιτίμηση από τον Παύλο δαιμονικού πνεύματος (τύθωνος), χωρίς ο Παύλος να χρησιμοποιεί τον όρο "επιτιμώ", αντ' αυτού είπε στο πονηρό πνεύμα "σε προστάζω..."

Θα ρωτήσει κάποιος εύλογα: **«ΕΞΟΡΚΙΣΜΟΣ και ΕΠΙΤΙΜΗ-ΣΗ δεν είναι έννοιες ταυτόσημες, αφού και στον εξορκισμό και στην επιτίμηση έχουμε εκβολή δαιμονίων?»**. Όχι, δεν είναι το ίδιο, είναι δύο εκ διαμέτρου αντίθετες ενέργειες.

- (1) Τον "εξορκισμό" ενεργούν **μη αναγεννημένοι** άνθρωποι, οι οποίοι δεν έχουν γνωρίσει τον Κύριο Ιησού ως προσωπικό τους σωτήρα, **ενώ** την "επιτίμηση" ενεργούν πάντα **πιστοί**, γεμάτοι από το άγιο Πνεύμα του Κυρίου και έχοντας επίγνωση της δόξας του Ιησού, καθώς και της δύναμης και της εξουσίας που έχουν στο παντοδύναμο όνομα του Ιησού.
- (2) Οι "εξορκιστές" ποτέ δεν ενεργούν σύμφωνα με τον Λόγο του Θεού και κατά τη διάρκεια της τελετής διαβάζουν διάφορες ευχές, προσευχές και εξορκισμούς, που δεν έχουν σχέση με την Βίβλο, απλά έχουν θρησκευτικό "χριστιανικό" μανδύα, **ενώ** οι διάκονοι απελευθέρωσης χρησιμοποιούν **μόνο** το όνομα του Κυρίου **Ιησού** και στο όνομα αυτό διατάσσουν **απευθείας** τις δυνάμεις του σκότους να φύγουν.
- (3) Με τον εξορκισμό τα δαιμόνια **δεν φεύγουν**, γιατί δεν φοβούνται αυτόν που κάνει εξορκισμό, αντίθετα "παίζουν" μαζί του, εξαπατώντας και αυτόν και το άτομο που εξορκίζουν,

καθόσον σταματούν την ενέργειά τους επάνω στο άτομο για να πιστέψουν όλοι ότι έφυγαν από μέσα του και μετά από ένα διάστημα αρχίζουν και πάλι την πονηρή δράση τους με διαφορετική μορφή.

Αντίθετα στην επιτίμηση, που γίνεται στο υπέρ παν όνομα του Κυρίου Ιησού, τα δαιμονικά πνεύματα δεν μπορούν να μείνουν άλλο, φεύγουν και αυτό το γνωρίζουν όλοι όσοι βρίσκονται στο χώρο της προσευχής απελευθέρωσης από τα σημεία που επακολουθούν, αλλά και από την τεράστια αλλαγή στη ζωή του πιστού που απελευθερώθηκε.

Τα δαιμόνια υπακούουν ΜΟΝΟ στο όνομα του Ιησού, είναι το ΜΟΝΟ όνομα, στο άκουσμα του οποίου τρέμουν και υποτάσσονται, γιατί είναι γεγραμμένο ότι στο όνομα του Ιησού θα κλίνει *«...παν γόνυ επουρανίων και επιγείων και κατὰ χθονίων και πάσα γλώσσα θα ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος εις δόξαν Θεού Πατρός»* (Φιλιππησίους Β/2:9-11). Και το όνομα αυτό θα βγαίνει από χρισμένα χείλη και όχι από απερίτμητα.

Στο **18ο** κεφάλαιο αναφέρουμε την περίπτωση των επτά υιών του αρχιερέα Σκευά (βλ. Πράξεις ΙΘ/19:13-16), οι οποίοι θέλησαν **να μιμηθούν** τον απόστολο Παύλο και να εκβάλλουν δαιμόνια. Οι υιοί του Σκευά απέτυχαν, γιατί **ως μη αναγεννημένοι** εφάρμοσαν τις αρχές του "εξορκισμού" και όχι τις αρχές της "επιτίμησης", σύμφωνα με τον Λόγο του Θεού.

Ο Κύριος Ιησούς, έδωσε στην εκκλησία των εσχάτων καιρών την ιδιαίτερη αυτή αποκάλυψη για το πρόβλημα της σχιζοφρένειας, ώστε να καθαριστεί η νύμφη Του και να ετοιμαστεί για να έρθει να την παραλάβει *«...δια να παραστήσει αυτήν εις τον εαυτόν Του ένδοξον εκκλησίαν, μη έχουσαν κηλίδα, ή ρυτίδα, ή κάτι των τοιούτων...»* (Εφεσίους Ε/5:26-27).

Η αποκάλυψη αυτής της αλήθειας που περιγράφεται παρακάτω είναι συγκλονιστική και μόνον ο Κύριος Ιησούς θα μπορούσε να οδηγήσει τον άνθρωπο στο φως της αλήθειας, γι' αυτό Του ανήκει όλη η δόξα, Αυτός είναι ο Κύριος πάντων.

3. Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ

Η αφήγηση παρακάτω ανήκει στην Άιντα Μακ Χάμοντ:

«...Σε κάποια περίπτωση απελευθέρωσης μιας κοπέλας, που είχαμε, της Άννας, παρ' όλο τον κόπο που κατεβάλαμε, δεν έδειχνε να προχωρεί και να υπάρχει θετικό αποτέλεσμα. Και όμως το άτομο εκείνο με πολλή σοβαρότητα ζητούσε να ελευθερωθεί. Η κοπέλα αυτή αγαπούσε τον Κύριο πάρα πολύ, πίστευε με όλη την καρδιά της ότι αιτία της κατάστασής της ήταν τα δαιμόνια που την ενοχλούσαν και η μόνη λύση ήταν να ελευθερωθεί από αυτά, γι' αυτό έκραζε προς τον Κύριο με απόγνωση. **Συνεργαζόταν μαζί μας, χωρίς να μας δημιουργεί κάποιο πρόβλημα και όμως στο τέλος τα αποτελέσματα ήταν απογοητευτικά.**

Από καιρό σε καιρό λέγαμε «πήραμε τη νίκη». Υπήρχαν μερικές ημέρες που η προσωπικότητά της έδειχνε καθαρά σημάδια σταθερότητας, αλλά ξαφνικά τα πάντα άλλαζαν και όλες οι προσπάθειές μας κατέληγαν στο μηδέν. Βρισκόταν η κοπέλα αυτή μέσα σε μια τέλεια σύγχυση και έπρεπε να αρχίσουμε πάλι από την αρχή, από το σημείο που ξεκινήσαμε.

Τότε μια νύχτα ξύπνησα και ο Κύριος Ιησούς μου είπε: «**Η σχιζοφρένεια είναι μια ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ, ή ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΗ, ή KOMMATIASMA της ανάπτυξης της προσωπικότητας. Την κοπέλα αυτή δεν θα την αποκαλείς «Άννα», αλλά θα την αποκαλείς «Άννα 1» και «Άννα 2», γιατί δεν έχει μια προσωπικότητα μέσα της, αλλά πολλές.**

Ακόμα δεν μπορούσα να ανοίξω τα μάτια μου, μετά από αυτή την αποκάλυψη και ο Κύριος Ιησούς συνέχισε να μου μιλάει, λέγοντάς μου “να ενώσω τις παλάμες των χεριών μου και να τις κρατήσω εκεί, πιέζοντάς τις με δύναμη” και μου εξήγησε ότι αυτό ακριβώς είναι **Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ**. Η κάθε παλάμη αντιπροσωπεύει τη μία από τις δύο προσωπικότητες του σχιζοφρενή ατόμου και όμως καμιά από τις δύο δεν ήταν η αληθινή προσωπικότητα του ατόμου. Μεταξύ τους ήταν σφιχτοδεμένες (βλ. ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ, σελ.199).

Και συνέχισε ο Κύριος «...**Τα δύο σου χέρια τώρα, όπως είναι ενωμένα, αντιπροσωπεύουν τη φωλιά, που μέσα σε αυτή κατοικούν τα ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ, τα οποία δημιουργούν τη σχιζοφρένεια στο άτομο. Αυτό είναι καθαρά έργο των πονηρών πνευμάτων, τα οποία εισήλθαν στην Άννα, όταν αυτή ήταν μικρό κοριτσάκι. Τώρα θα σου δείξω, πώς λειτουργεί αυτό...**»

Έπειτα ο Κύριος με οδήγησε να ξεκολλήσω τα δύο χέρια μου σιγά σιγά και καθώς το έκανα, μου είπε ότι σε μια τέτοια περίπτωση τα ακάθαρτα πνεύματα πρέπει:

- (1) Να χωριστούν το ένα από το άλλο.
- (2) Να εκβληθούν έξω από το άτομο, και
- (3) Το άτομο το ίδιο να μην τα ξανά επιθυμήσει.

Για τη διαδικασία όμως αυτή απαιτείται αρκετός χρόνος, γιατί το άτομο ταραάζεται πάρα πολύ, όταν αρχίζει να καταλαβαίνει ότι τίποτα σχεδόν από αυτό που νόμιζε ότι ήταν η προσωπικότητά του, δεν είναι ο πραγματικός εαυτός του. Ίσως να τρομάζει όταν καταλαβαίνει ποιος είναι ο πραγματικός εαυτός του. Θα χρειαστεί ένα μεγάλο χρονικό διάστημα για να ισορροπήσει και να ξεκολλήσει από τις δαιμονικές ψεύδο προσωπικότητες, βήμα προς βήμα. Θα πρέπει να μάθει να απεχθάνεται τη σχιζοφρενική του προσωπικότητα και να τη διαχωρίζει από τον πραγματικό εαυτό του.

Ο Κύριος στην περίπτωση αυτή μου υπενθύμισε τον Λόγο Του μέσα από τον προφήτη Αμώς: *«Δύναται δύο να περιπατήσουν ομού, εάν δεν είναι σύμφωνοι;»* (κεφ. Γ/3:3).

Καθώς λοιπόν τα χέρια μου ξεκολλούσαν (έτσι ακριβώς, όπως πρέπει να ξεκολλήσει η μία δαιμονική προσωπικότητα από την άλλη), έμειναν τελευταίοι **οι παράμεσοι** των δύο χεριών μου και εκεί ο Κύριος μου εξήγησε ότι αυτά τα δύο δάκτυλα αντιπροσωπεύουν **ΤΟΝ ΣΚΛΗΡΟ ΠΥΡΗΝΑ ΤΟΥ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΙΚΟΥ ΑΤΟΜΟΥ**, αντιπροσωπεύουν δηλαδή την **ΑΠΟΡΡΙΨΗ** και την **ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΤΗΤΑ** (εξέγερση). Όταν και τα δύο αποκολληθούν τελικά από το χαρακτήρα του ατόμου, τότε θα μπορέσει να θεωρήσει τον εαυτό του θεραπευμένο από τον Κύριο Ιησού, ελεύθερο πλέον από το Ν

Σατανά και τις δαιμονικές δυνάμεις και με γνώση του πραγματικού του εσωτερικού ανθρώπου.....»

Ο κεντρικός δαίμονας, ο αρχηγός που ελέγχει τα πάντα σε αυτό το σύστημα της σχιζοφρένειας φέρει το όνομα **"σχιζοφρένεια"** ή **"διγνωμία-διψυχία"**. Ο Λόγος του Θεού, στην επιστολή του Ιακώβου, μας λέγει ότι *«άνθρωπος ΔΙΓΝΩΜΟΣ (είναι) ακατάστατος εν πάσαις ταις οδοῦς αὐτοῦ»* (Ιάκωβος Α/1:8). Το θεόπνευστο αρχαίο Ελληνικό κείμενο δεν λέγει **"άνθρωπος διγνωμος..."**, δηλαδή άνθρωπος με δύο γνώμες, αλλά λέγει **"ανήρ δίψυχος..."**, δηλαδή έχει δύο ψυχές, δύο διαφορετικές προσωπικότητες.

Αργότερα ο Κύριος Ιησούς έδωσε στην αδ. Άιντα την επόμενη βαθμίδα αποκάλυψης. Την οδήγησε να σχεδιάσει το περίγραμμα των χεριών της επάνω σε ένα χαρτί (βλέπε **ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ** στη σελίδα 199). Ο Κύριος ονόμασε το κάθε περίγραμμα των δακτύλων με το όνομα ενός δαίμονα. Ο κύριος δαίμονας που ελέγχει όλους τους άλλους αναφέρθηκε πιο πάνω ότι ονομάζεται **"σχιζοφρένεια"** και αυτός είναι που καλεί όλους τους άλλους, με σκοπό να τον βοηθήσουν να παραμορφώσει την προσωπικότητα του ατόμου.

Η εξέλιξη της σχιζοφρένειας αρχίζει πάντοτε με τον δαίμονα, που κάνει κάποιον να αισθάνεται **απορριμμένος**. Αυτό αρχίζει πολλές φορές κατά την ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ, ή ακόμα και μέσα στην **κοιλιά** της μητέρας του παιδιού, γιατί το έμβρυο πριν γεννηθεί είναι ενώπιον του Θεού μια οντότητα και δεν έχει κανέναν στο δικαίωμα να την αφαιρέσει.

Στις περιπτώσεις αυτές οι λόγοι της απόρριψης ποικίλουν από άτομο σε άτομο. Υπάρχουν πολλές πόρτες, που προσφέρουν ελεύθερη είσοδο στο δαιμόνιο που σε κάνει να αισθάνεσαι απορριμμένος, αλλά οι συνηθέστεροι που αντιμετωπίζουν οι διάκονοι απελευθέρωσης είναι τρεις:

1. **ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΗ ΕΓΚΥΜΟΣΥΝΗ:** Πιθανόν οι γονείς να μην ήθελαν την χρονική εκείνη περίοδο να αποκτήσουν παιδί, γιατί πρώτα ήθελαν να λύσουν άλλα προβλήματα και μετά να κάνουν παιδιά. Κατά συνέπεια η ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη,

δημιούργησε πρόβλημα στο ζευγάρι και άνοιξε πόρτα εισόδου σε πνεύματα απόρριψης.

2. **ΤΟ ΦΥΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ:** Μπορεί οι γονείς να ήθελαν να αποκτήσουν αγόρι και απέκτησαν κορίτσι, ή αντίστροφα. Σε μια τέτοια περίπτωση αρχίζουν να εκφράζονται αρνητικά για το παιδί που απέκτησαν, με αποτέλεσμα να δίνουν τόπο σε δαιμονικές επιρροές.
3. **ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ:** Ίσως οι συνθήκες ζωής που υπήρχαν μέσα στην οικογένεια να μην ήταν αυτές που θα έπρεπε να ήταν για να προχωρήσει το ζευγάρι σε απόκτηση παιδιού. Για παράδειγμα, να υπήρχε οικονομικό πρόβλημα, ή η μέλλουσα μητέρα να ήταν άγαμη, κλπ, με αποτέλεσμα να χαρακτηριστεί μια εγκυμοσύνη ανεπιθύμητη.

Η σχιζοφρένεια είναι ακόμα δυνατόν να έρθει **κληρονομικά "επί δαιμονικής οδού"**. Τι ακριβώς σημαίνει αυτό; Αυτό σημαίνει ότι δεν είναι μέσα στους σωματικούς φορείς της κληρονομικότητας, αλλά μεταφέρεται δια μέσου των δαιμονίων από τον γονέα στο παιδί. Ο λόγος που γίνεται αυτό είναι πολύ απλός, είναι επειδή τα δαιμόνια θέλουν να διαιωνίσουν την κατοίκησή τους μέσα σε κάποιο ανθρώπινο σώμα και το πιο εύκολο γι' αυτά είναι να παραμείνουν μέσα στην ίδια την οικογένεια. Αυτό το αναφέρει και η Βίβλος, όταν μας λέγει ότι ο Θεός σε αυτούς που Τον αγαπούν και εκτελούν τον Λόγο Του κάνει έλεος **σε χιλιάδες γενεές**, ενώ σ' αυτούς που απειθούν στο θέλημά Του μεταδίδονται οι αμαρτίες τους από τους πατέρες στα παιδιά «...έως τρίτης και τετάρτης γενεάς» (βλ. Έξοδος Κ/20:5-6, ΛΔ/34:7). Η μεταβίβαση των αμαρτιών γίνεται δια μέσου της κληρονομικής δαιμονικής οδού, επειδή δίνουν τόπο στον Διάβολο.

Για παράδειγμα, εάν μια μητέρα έχει σχιζοφρένεια, τα δαιμόνια θα την κάνουν να αισθάνεται απορριμμένη και ότι κανένας δεν την θέλει. Επειδή η μητέρα είναι εκείνη που συνήθως φροντίζει από την αρχή για όλες τις ανάγκες του παιδιού, ακόμα και για τις πιο μικρές ανάγκες, μπορεί πολύ εύκολα να του μεταδώσει την αστάθειά της και το αίσθημα της απόρριψης που της προκαλούν

τα δαιμονικά πνεύματα. Το ίδιο συμβαίνει και σε όλες τις άλλες περιπτώσεις που τα δαιμόνια μεταβιβάζονται από γενιά σε γενιά. Εάν κάποιος έχει κάποια ασθένεια που οφείλεται σε πονηρό πνεύμα, πιστεύει ότι την αρρώστια αυτή θα την κληρονομήσουν και τα παιδιά του. Αυτό που πιστεύει, **το διακηρύττει** και το αποτέλεσμα πλέον είναι δεδομένο.

Ας το τονίσουμε πάλι: Η σχιζοφρένεια αρχίζει πάντοτε με **ΑΠΟΡΡΙΨΗ**. Θα πρέπει όμως να διευκρινίσουμε ότι, κάποιος μπορεί να υποκύπτει στο δαιμόνιο της απόρριψης και να τον κάνει να αισθάνεται ότι κανένας δεν τον θέλει, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι υποχρεωτικά είναι και παραδομένος στη σχιζοφρένεια. **Εξαρτάται από το πώς εκείνο το άτομο χτίζει τον εσωτερικό του άνθρωπο και εάν στις εισηγήσεις των πονηρών δυνάμεων δίνει έδαφος.** Κάποιος επίσης, μπορεί μεν να υποκύπτει στο πνεύμα της απόρριψης, αλλά παρ' όλα αυτά να μπορεί να χτίζει με τέτοιο τρόπο την προσωπικότητά του, ώστε να υπάρχει σταθερότητα στη ζωή του.

Αντίθετα εκείνος που είναι κάτω από την επιρροή του πνεύματος της σχιζοφρένειας, έχει πάντοτε αυτόν τον αγώνα να κάνει και έχει την αγωνία μέσα του για το "...ποιος πραγματικά είναι". Έχει μεγάλη σύγχυση μέσα του και δεν γνωρίζει ποια είναι η πραγματική του ταυτότητα.

Για όλες όμως τις περιπτώσεις η λύση είναι μία. Όταν το πνεύμα της απόρριψης μας πειράζει στο νου, πρέπει **ΑΜΕΣΩΣ**, την ίδια στιγμή, να το επιτιμούμε. Μπορείς να πεις **μεγαλόφωνα** για να σ' ακούσει το δαιμόνιο, γιατί δεν μπορεί να διαβάσει τη σκέψη σου εάν προσεύχεσαι νοερά:

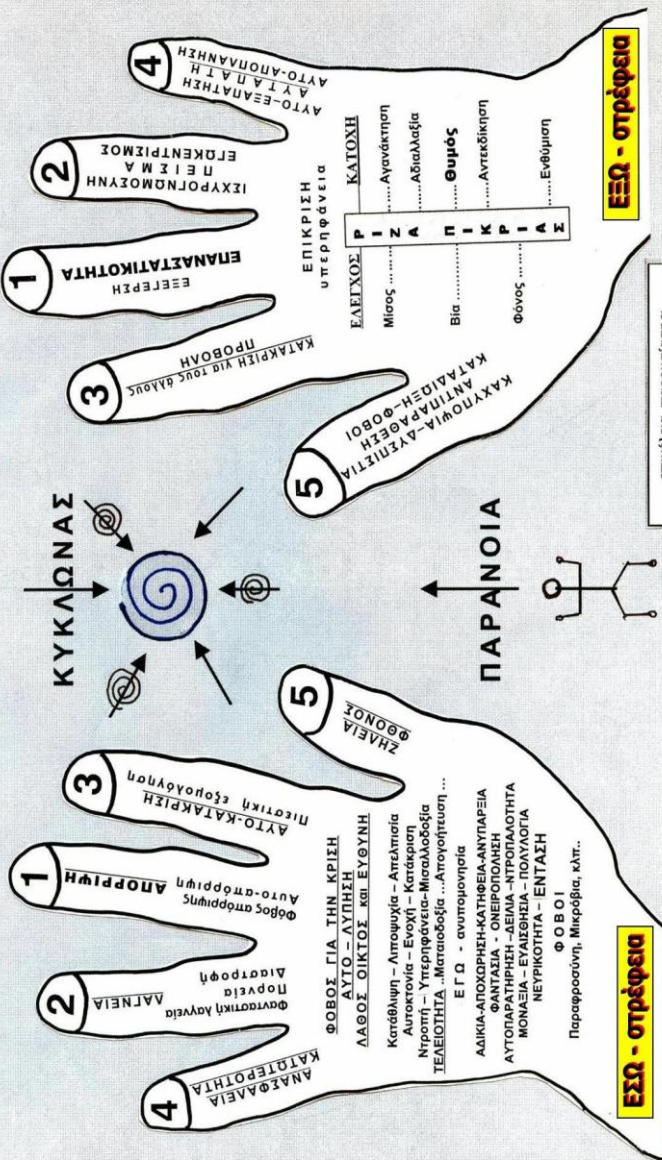
"Πνεύμα απόρριψης δεν δέχομαι καμιά εισηγήση από εσένα για κανέναν άνθρωπο. Είσαι ψεύτης ο (τάδε) με αγαπά και εγώ τον αγαπώ, γιατί ο Κύριος Ιησούς έχει βάλει μέσα μου τη δική Του αγάπη που υπερέχει κατά πάντα. Είμαι καλυμμένος/η με το αίμα του Ιησού και στο όνομα του Ιησού σε διατάζω να φύγεις, δεν έχεις καμιά εξουσία επάνω μου..."

ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΗΣ ΣΧΙЗОΦΡΕΝΕΙΑΣ

παραστατικό σχεδιάγραμμα επιδράσης δαιμονικών πνευμάτων σχιζοφρενειας επανω στον άνθρωπο

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΧΕΡΙ (εσω-στρέφεια)

ΔΕΞΙ ΧΕΡΙ (εξω-στρέφεια)



Η Αγία Γραφή μας αποκαλύπτει ότι ο Διάβολος είναι «*ο άρχων της εξουσίας του αέρα*» (Εφεσίους Β/2:2). Ένας από τους στόχους του είναι να εξουσιάζει στο χώρο που βρισκόμαστε, ώστε να μπορεί να μας έχει κάτω από τον έλεγχο και την επιρροή του.

Γύρω μας, στον φυσικό χώρο που κινούμαστε, υπάρχουν αόρατες φυσικές δυνάμεις, υπάρχουν ηλεκτρομαγνητικά κύματα που μεταφέρουν τα μηνύματα που εκπέμπει ένας ραδιοφωνικός σταθμός, χωρίς εμείς να έχουμε τη δυνατότητα να τα αντιληφτούμε με τις δικές μας αισθήσεις. Πολύ εύκολα όμως τα συλλαμβάνουμε εάν ανοίξουμε το δέκτη του ραδιοφώνου μας.

Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με τον αόρατο κόσμο των πνευμάτων. Γύρω μας υπάρχουν άγγελοι του Κυρίου για την προστασία μας (βλ. Ψαλμός ΛΔ/34:7 /Εβραίους Α/1:14), αλλά υπάρχουν και άγγελοι του σκότους, που επιδιώκουν την καταστροφή μας. Δεν είναι μόνο ο υλικός ορατός κόσμος που αντιλαμβανόμαστε με τις πέντε γήινες αισθήσεις μας, αλλά είναι και ο αόρατος πνευματικός κόσμος, που τον δεχόμαστε και τον αντιλαμβανόμαστε με την **πίστη**.

Τόσο η αποδοχή της χάρις του Θεού, όσο και η αντίστασή μας κατά των δαιμονικών επιθέσεων, εξαρτάται από το μέτρο της πίστης που διαθέτουμε. Εάν πιστέψουμε ότι γύρω μας υπάρχουν αόρατες σατανικές δυνάμεις, που μάχονται με κάθε τρόπο να εξουσιάζουν επάνω μας, τότε μπορούμε, όχι μόνο να αμυνθούμε, αλλά και να ενεργήσουμε νικηφόρα επίθεση.

Ο εχθρός είναι ο "άρχοντας της εξουσίας του αέρα", εμείς όμως είμαστε οι "στρατιώτες του Κυρίου των δυνάμεων", του αρχιστράτηγου Ιησού και γνωρίζουμε τις θέσεις και τα σχέδια του εχθρού. Δεν μας φοβίζει τίποτα, προχωρούμε εναντίον του με την υπεροχή του νικητή. Γι' αυτό προσευχόμαστε μεγαλόφωνα και το διακηρύττουμε δυνατά, για να ακούσει ο εχθρός ότι δεν δεχόμαστε την εξουσία του στο χώρο που πατάμε, γιατί σ' όποιον τόπο το ίχνος μας των ποδών μας πατεί είναι έδαφος κατακτημένο από τον Κύριο (βλ. Δευτερονόμιο ΙΑ/11:24).

Ένας αποτελεσματικός τρόπος για να πάρει τη νίκη ο πιστός επάνω στη σχιζοφρένεια είναι να αμφισβητεί ανοιχτά και δυνατά την οποιαδήποτε εξουσία του εχθρού στο χώρο που βρίσκεται.

4. ΟΙ 2 ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΣΤΗ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ

(α) Η μία δαιμονική προσωπικότητα είναι **ΕΞΩΣΤΡΕΦΗΣ**, εκδηλώνεται με έντονο αίσθημα εσωστρέφειας και έχει σαν κεντρικό ακάθαρτο πνεύμα, **το πνεύμα της ΑΠΟΡΡΙΨΗΣ**.

Αυτό το πονηρό πνεύμα οδηγεί το άτομο να είναι κλεισμένο μέσα στον εαυτό του. Όλα τα συναισθήματα προσπαθούν να αποκόψουν την ψυχή του ατόμου από τον εξωτερικό κόσμο και από το γύρω στενό περιβάλλον του. Το άτομο αισθάνεται αγωνία, έλλειψη αγάπης, ανασφάλεια, κατωτερότητα, περιπλέκεται σε φαντασιώσεις και γενικά δεν έχει αίσθηση της πραγματικότητας. Όλα αυτά είναι πράγματα που συμβαίνουν μόνον μέσα του, δεν είναι πραγματικά γεγονότα και καταστάσεις που συμβαίνουν στο περιβάλλον του, ώστε να ασκούν κάποια επιρροή επάνω του.

(β) Η δεύτερη δαιμονική προσωπικότητα που δημιουργούν τα πονηρά πνεύματα είναι **ΕΞΩΣΤΡΕΦΗΣ** και έχει σαν κεντρικό πνεύμα, **το πνεύμα της ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ**.

Η είσοδος αυτού του πνεύματος δημιουργείται όταν ένα παιδί δεν πάρει από μικρή ηλικία όλη την αγάπη και την προσοχή που χρειάζεται. Όταν αργότερα μεγαλώσει είναι πλέον ανίκανο να αγαπήσει και να αισθανθεί ότι το αγαπούν, **μέσα του ριζώνει η επαναστατικότητα, δεν ζητάει πια αγάπη, αλλά παλεύει για να την αποκτήσει με τη βία** και κυρίως επιτίθεται σ' αυτούς που του στέρησαν την αγάπη, ή που νομίζει ότι του την στέρησαν.

Η επαναστατικότητα εκδηλώνεται συνήθως με τρεις τρόπους: **Πείσμα, Ισχυρογνωμοσύνη και Εγωισμός**. Προς τα έξω φανερώνεται βασικά με πέντε τρόπους: **Θυμό, Πικρία, Αγανάκτηση, Μίσος και Αντεκδίκηση**.

Ο σχιζοφρενής άνθρωπος στην πραγματικότητα ζει μέσα στο πεδίο δύο αντιθέτων δυνάμεων. Μέσα σε δευτερόλεπτα μπορεί να γυρίσει ο διακόπτης και να ενεργοποιηθεί τότε η μία και

πότε η άλλη προσωπικότητα. Στην πραγματικότητα, εκτός από την «Άννα 1» και την «Άννα 2», υπάρχει και μια τρίτη, αν και καταπιεσμένη προσωπικότητα, που είναι η «Άννα» η αληθινή πλέον προσωπικότητα του ατόμου. **Αυτές οι τρεις προσωπικότητες μέσα σε μισή ώρα περίπου, εναλλάσσονται με όλες τους τις εκδηλώσεις,** γεγονός που δημιουργεί σύγχυση και στο ίδιο το άτομο και σε αυτούς που βρίσκονται γύρω του.

Ο πραγματικός εαυτός του ατόμου δεν είναι τα δύο χέρια, αλλά είναι κάτω - κάτω, εκεί που ξεκινούν οι βραχίονες (βλέπε σχεδιάγραμμα). Είναι πάρα πολύ μικρός, γιατί τα ακάθαρτα πνεύματα δεν του επέτρεψαν να αναπτυχθεί φυσιολογικά. Το ίδιο το άτομο δεν γνωρίζει τον πραγματικό του εαυτό.

Όταν αρχίσει κάποιος να απελευθερώνεται από τα πνεύματα της σχιζοφρένειας που τον κατέχουν, τότε πρέπει ο πραγματικός του εαυτός να αρχίσει **να γνωρίζει τον ΙΗΣΟΥ**. Πρέπει να αρχίσει Εκείνος να αυξάνει μέσα στον εσωτερικό άνθρωπο, να τον βοηθήσει να αναπτύξει την προσωπικότητά του και να τον μορφώσει όπως Αυτός θέλει. Αυτός είναι ο λόγος που κάνει την απαλλαγή του ατόμου από τα πνεύματα της σχιζοφρένειας να διαρκεί αρκετό καιρό και πολλές φορές χρειάζεται μήνες ολόκληρους, ή ακόμα και χρόνο, ή και περισσότερο.

Η διαδικασία της εκβολής ακαθάρτων δαιμονικών πνευμάτων πρέπει να προχωρά σε ισορροπία με την ανάπτυξη του πραγματικού εαυτού, δεν μπορεί να γίνει με πίεση χρόνου, επειδή μέσα στον εσωτερικό άνθρωπο του σχιζοφρενή ατόμου δεν υπάρχει τίποτα για να αντλήσει δυνάμεις, ώστε να μπορεί να αντέξει. **Εάν κάποιος έδιωχνε μαζί, όλα τα δαιμόνια, ο σχιζοφρενής θα είχε μια αίσθηση, σαν χαμένος.** Η ταύτιση του ατόμου με τον πραγματικό εαυτό του *απαιτεί χρόνο*. Ταυτόχρονα με την αποβολή του σχιζοφρενικού εαυτού, γίνεται και το χτίσιμο της αληθινής προσωπικότητας του ατόμου.

Παρακάτω παρατίθενται μερικά από αυτά που μπορεί να συμβούν, κατά το χρόνο που το άτομο βρίσκεται μέσα στη διαδικασία αυτή. Ας υποθέσουμε ότι, σε μια συγκεκριμένη περίπτωση,

κάποιος πρέπει να μάθει την υπακοή στην **εξουσία**. Αυτό είναι ένα τεστ, που πρέπει να το αντιμετωπίσει:

- Τι θα κάνει τώρα, αφού δεν είναι συνηθισμένο γι' αυτόν να υπακούει;
- Τι θα κάνει; Μήπως πέσει πάλι στην παγίδα του εχθρού και αισθανθεί απορριμμένος;
- Θα κλειστεί μέσα στο δωμάτιό του και θα κρύψει το πρόσωπό του μέσα στα χέρια του, γεμάτος πίκρα και απογοήτευση;
- Θα αρνηθεί να μιλήσει με οποιονδήποτε, ή θα υποκύψει στην επαναστατικότητα;
- Θα δείξει το θυμό του και θα γίνει προκλητικός;
- Θα πεισμώσει, ή θα αφήσει το χαρακτήρα του Ιησού να φανερωθεί στη ζωή του;
- Θα είναι πρόθυμος να συνεργαστεί; Θα υπακούσει στην εξουσία;

Για όλα τα παραπάνω η απόφαση θα είναι δική του. Πρέπει εκείνος ο ίδιος να το έχει θελήσει, όταν πια θα έχει αφήσει κάθε σχέση με τα ακάθαρτα πνεύματα και θα κόψει κάθε δεσμό από τις παλιές του συνήθειες. Ο πραγματικός εαυτός του θα πρέπει να έχει πάρει αρκετή δύναμη μέσα στον Ιησού, ώστε να γίνει ικανός να παίρνει από μόνος του και πάντοτε τη σωστή απόφαση.

Στο επάνω μέρος του παραστατικού σχεδιαγράμματος της σχιζοφρένειας μπορεί κάποιος να διακρίνει, ανάμεσα στα δύο χέρια, ένα **στροβίλο που συμβολίζει μια καταιγίδα. Το σχιζοφρενικό άτομο έχει αυτή την ικανότητα να δημιουργεί διαρκώς "θύελλες" γύρω του.** Αυτός ο ίδιος είναι σε κάθε περίπτωση παγιδευμένος μέσα σ' αυτές τις θύελλες, όπως και οι άλλοι επηρεάζονται από όσα συμβαίνουν γύρω του.

Μπορούμε να παρατηρήσουμε ότι μερικά βέλη στο σχεδιάγραμμα έχουν στροβίλους καταιγίδων γύρω τους. Τι μπορεί να σημαίνει αυτό; Αυτό δείχνει ότι, εάν αυτός που έρχεται σε επικοινωνία με το σχιζοφρενικό άτομο έχει *ασταθή χαρακτήρα*, τό-

τε φέρνει και **τις δικές του** καταιγίδες μέσα στη θύελλα του σχιζοφρενικού ατόμου και όταν **2** καταιγίδες έρχονται σε επαφή και συγκρούονται τα αποτελέσματα είναι ολέθρια και δεν μπορούν πλέον να ελεγχθούν.

Βλέπουμε όμως ότι άλλα βέλη είναι καθαρά, χωρίς στροβίλους γύρω τους. Αυτά απεικονίζουν πρόσωπα που είναι τόσο *σταθερά*, ώστε μπορούν να έρθουν σε επαφή με τη "θύελλα", χωρίς να επηρεαστούν, διατηρώντας τη δική τους σταθερότητα. Ένα τέτοιο άτομο έχει τη δύναμη να δεσμεύει τη θύελλα, χωρίς το ίδιο να υποστεί καταστροφές ή να τρομάζει και να υποχωρήσει. Η ταραχή που υπάρχει διάχυτη γύρω του δεν αιχμαλωτίζει την προσοχή του, γνωρίζει πώς να την αντιμετωπίσει.

Ο υπηρέτης του Θεού που θα αναλάβει την απελευθέρωση ενός ατόμου από ακάθαρτα πνεύματα, **θα πρέπει να είναι ικανός να εισχωρεί μέσα στη θύελλα, ΣΑΝ ΕΝΑ ΚΑΘΑΡΟ ΒΕΛΟΣ, χωρίς στροβίλους καταιγίδων.** Άλλωστε, αυτοί οι στρόβιλοι είναι εκείνοι που έκαναν τη "ρίζα της πικρίας" να σχηματιστεί μέσα στο άτομο και στη συνέχεια από θύελλα σε θύελλα να βαθύνει ακόμα περισσότερο.



Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΕΒΔΟΜΟ

«Ο ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΧΕΡΙΩΝ»

Η ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΤΩΝ 2 ΧΕΡΙΩΝ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ

Αναφέραμε στο προηγούμενο κεφάλαιο ότι το κάθε ένα "χέρι σχιζοφρένειας", στην αποκάλυψη που έδωσε ο Κύριος Ιησούς στην Άιντα Μακ Χάμοντ, αντιπροσωπεύει τις 2 προσωπικότητες του σχιζοφρενικού ατόμου και ειδικότερα την "**εσωστρέφεια**" και την "**εξωστρέφεια**" με όλες τις επακόλουθες εκδηλώσεις. Στη συνέχεια θα αναφερθούμε με λεπτομέρεια στο τι αντιπροσωπεύουν τα «δάκτυλα» των δύο χεριών, αλλά πριν προχωρήσουμε θα ήθελα να διευκρινίσω ότι το παραστατικό σχεδιάγραμμα των «χεριών της σχιζοφρένειας» που παρουσιάζουμε **δεν έχει καμιά απολύτως σχέση με τη μαγεία και τον αποκρυφισμό** και ειδικότερα με τη **χειρομαντεία**, όπως πιθανόν μερικοί να νομίσουν.

Πρόκειται για μια αποκάλυψη, που έδωσε ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς στην εκκλησία των εσχάτων καιρών για να συντρίψει τα πονηρά έργα του εχθρού, αλλά, επειδή ο άνθρωπος με τον πεπρασμένο νου δεν μπορεί να εννοήσει τις θαυμαστές αποκαλύψεις του Θεού, του έδωσε για να το καταλάβει με απλό και κατανοητό τρόπο την απεικόνιση ενός σχιζοφρενικού ατόμου. Οι παλάμες των δύο χεριών απεικονίζουν τις δύο ξεχωριστές προσωπικότητες που υπάρχουν μέσα σ' ένα άτομο.

Ο Διάβολος όμως *«ο πλανών την οικουμένην όλην»*, πλαστογραφεί και αντιγράφει τις αλήθειες του Θεού, μετασχηματιζόμενος *«εις άγγελον φωτός»* (βλ. Β' Κορινθίους ΙΑ/11:13-15) και παραποιώντας τις αποκαλύψεις του Θεού παραπλανά και εξαπατά τον άνθρωπο. Σαν αποτέλεσμα αυτού είναι ότι σήμερα χιλιάδες «χριστιανοί» να ασχολούνται με τη χειρομαντεία, την καφεμαντεία και το ωροσκόπιο. Με την αποκάλυψη όμως που ο Κύριος Ιησούς έδωσε και περιγράφεται στις σελίδες του βιβλίου αυτού, μια ακόμα

μεθοδευμένη ενέργεια εξαπάτησης του ανθρώπου από τον Σατανά ξεσκεπάζεται, οι στρατιές του συντρίβονται και η εκκλησία προχωρεί από δύναμη σε δύναμη και από δόξα σε δόξα.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΧΕΡΙ

(1) "ΜΕΣΟΣ" ΔΑΚΤΥΛΟΣ: Ο μέσος δάκτυλος αντιπροσωπεύει το "αίσθημα της απόρριψης". Είναι ο βασικός πυρήνας του σχιζοφρενικού συμπλέγματος, που δημιουργούν τα ακάθαρτα πονηρά πνεύματα.

(2) "ΠΑΡΑΜΕΣΟΣ" ΔΑΚΤΥΛΟΣ: Ο παράμεσος δάκτυλος αντιπροσωπεύει τέσσερις βασικές εκδηλώσεις ενός σχιζοφρενικού ατόμου:

α. Σεξουαλικό πάθος: Αυτό το ακάθαρτο πνεύμα δεσμεύει το άτομο μέσα στην κοσμική ζωή, κάνοντάς το να ψάχνει για να βρει αγάπη. Συνήθως, **η ρίζα του σεξουαλικού πάθους είναι η απόρριψη**. Εάν κάποιος δεν πάρει την ποσότητα της αγάπης που χρειάζεται από τα φυσιολογικά κανάλια της ζωής, τότε η σαρκική φύση θα αρχίσει να ζητάει το δικό της είδος αγάπης, τον αισθησιακό έρωτα. Αυτός είναι ο τρόπος που ανοίγει η πόρτα της ψυχής στο δαιμόνιο του σεξουαλικού πάθους.

β. Φανταστικό σεξουαλικό πάθος: Το ακάθαρτο πνεύμα κάνει το πρόσωπο να φαντάζεται ότι είναι κάποιος μεγάλος εραστής, έχοντας ακόμα σαν πρότυπα καλλιτεχνικούς αστέρες (μουσικής, κινηματογράφου, κλπ). Με τη φαντασία του παράγει σεξουαλικές εμπειρίες, που τις θεωρεί προσίμιο των φανερών πράξεων που πρόκειται να ακολουθήσουν ή που θα ήθελε να γίνουν.

γ. Το πνεύμα της πόρνης: Αυτό το πνεύμα εμφανίζεται κυρίως σε γυναίκες και εκφράζεται στο ντύσιμο και στην προκλητικότητα της συμπεριφοράς τους. Υπάρχουν πολλές και ποικίλες εκδηλώσεις του πνεύματος αυτού, αλλά τρεις (3) είναι οι βασικές, που θα πρέπει να εστιάσουμε την προσοχή μας:

- **Η πρώτη** είναι, όταν μια γυναίκα είναι **πράγματι πόρνη** και κατέχεται από το πνεύμα αυτό. Στην περίπτωση αυτή, ανάλογη είναι και η εμφάνισή της.
- **Η δεύτερη** είναι όταν μια γυναίκα δεν ασκεί το επάγγελμα της πόρνης, αλλά **έχει πολλούς εραστές**. Θέλει (και συνήθως το προκαλεί) να αρέσει και να γοητεύει τους γύρω της.
- **Η τρίτη** και η πιο συνηθισμένη εκδήλωση είναι όταν μια γυναίκα είναι πιστή στον άνδρα της, αλλά θέλει και το επιδιώκει **να προκαλεί τους άλλους άνδρες**, θέλει να προκαλεί το θαυμασμό τους, χωρίς όμως να προχωρεί σε σύναψη ιδιάιτερων σχέσεων. Στην περίπτωση αυτή ανοίγει η πόρτα για τα «πνεύματα αυτοδικαίωσης» και της «(ψευδο)τιμωρίας».



δ. Σεξουαλικές διαστροφές: Οι εκδηλώσεις αυτές, όταν εμφανίζονται σε ένα άτομο, δείχνουν τις απεγνωσμένες προσπάθειες που κάνει για να υπερνικήσει το αίσθημα της απόρριψης που του δημιουργούν τα ακάθαρτα πνεύματα. Αυτές όμως οι σεξουαλικές εμπειρίες (αληθινές ή φανταστικές), ποτέ δεν ικανοποιούν την ανάγκη του ατόμου για αληθινή αγάπη. Είναι υποκατάστατα που προσφέρει ο Διάβολος στη θέση της αληθινής αγάπης και το αποτέλεσμά τους πάντοτε είναι "απογοήτευση" και "ενοχή".

(3) "ΔΕΙΚΤΗΣ"

- α. Αυτοκατάκριση.
- β. Πιστική εξομολόγηση

(4) "ΜΙΚΡΟΣ" ΔΑΚΤΥΛΟΣ

- α. Αίσθημα ανασφάλειας.
- β. Αίσθημα κατωτερότητας.

Και τα δύο πονηρά πνεύματα, που δημιουργούν τις παραπάνω καταστάσεις, είναι βοηθοί στο κεντρικό πνεύμα, που κάνει το άτομο να αισθάνεται απορριμμένο. Είναι μια μεθοδευμένη triπλή σατανική ενέργεια: Απόρριψη, ανασφάλεια και κατωτερότητα.

(5) "ΜΕΓΑΛΟΣ" ΔΑΚΤΥΛΟΣ

- α. Πνεύμα ζήλιας.
- β. Πνεύμα φθόνου.

Θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι και τα δύο μεγάλα δάκτυλα, αριστερό και δεξί, αποτελούν την «**παρανοϊκή φάση της σχιζοφρένειας**», για την οποία θα αναφερθούμε στο επόμενο κεφάλαιο. Το άτομο, που ο Διάβολος το έχει καταστήσει ανίκανο να γευθεί μια όμορφη σχέση αμοιβαίας αγάπης, υποκύπτει εύκολα στη ζήλια και φθονεί όλους εκείνους που απολαμβάνουν αυτό που εκείνος δεν μπορεί να απολαύσει.



Δ Ε Ξ Ι Χ Ε Ρ Ι

(1) "ΜΕΣΟΣ" ΔΑΚΤΥΛΟΣ

Ο μέσος δάκτυλος αντιπροσωπεύει την **"επαναστατικότητα"** και την **"εξέγερση"**. Είναι το χαρακτηριστικό ακάθαρτο πνεύμα της μιας από τις δύο προσωπικότητες που έχουν δημιουργήσει τα δαιμόνια. Αυτή η ομάδα των δαιμονικών πνευμάτων στο "δεξιό χέρι" έχει σαν αντίστοιχο στο "αριστερό χέρι" την **απόρριψη**. Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΤΗΤΑ είναι το αντίθετο της ΑΠΟΡΡΙΨΗΣ και την αντισταθμίζει. Δηλαδή:

απόρριψη
↓
προς τα ΜΕΣΑ
(μαλθακότητα)

επαναστατικότητα
↓
προς τα ΕΞΩ
(βία)

(2) "ΠΑΡΑΜΕΣΟΣ" ΔΑΚΤΥΛΟΣ

- α. **Ισχυρογνωμοσύνη:** Αυτό το πονηρό πνεύμα αιχμαλωτίζει το άτομο στις εγωιστικές του επιθυμίες και ανοίγει το δρόμο για τα τρία παρακάτω πνεύματα:
- β. **Πείσμα.** γ. **Εγωισμός.**
- δ. **Ανεπιδεκτικότητα μάθησης**

(3) "Δ Ε Ι Κ Τ Η Σ"

- α. **Το πνεύμα της καταλαλιάς:** Αυτό το πονηρό πνεύμα προσπαθεί να απομακρύνει την προσοχή των άλλων από το ίδιο το άτομο και να την συγκεντρώνει επάνω σε άλλους και αυτό είναι κάτι που συμβαίνει πολύ συχνά.
- β. **Το πνεύμα της κατάκρισης:** Το πνεύμα αυτό ανοίγει το δρόμο στο βοηθητικό πνεύμα του "φαρισαϊσμού".

(4) "ΜΙΚΡΟΣ" ΔΑΚΤΥΛΟΣ

- α. **Εξαπάτηση.** Είναι η εξαπάτηση του ατόμου από τον ίδιο του τον εαυτό.
- β. **Αποπλάνηση.** Εδώ έχουμε επίσης αποπλάνηση του ατόμου από τον ίδιο του τον εαυτό.
- γ. **Αυταπάτη.**

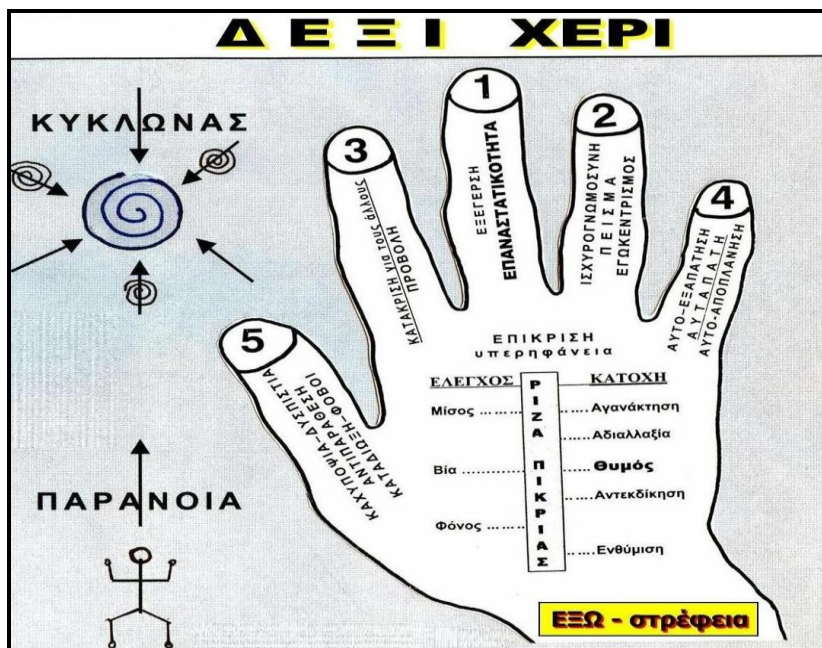
- δ. **Υπερηφάνεια.** Τα 3 πρώτα πνεύματα είναι που κάνουν το 4ο να φουσκώνει από υπερηφάνεια σαν μπαλόνι, εννοείται ότι το άτομο κάνουν να υπερηφανεύεται.

Αυτός που έχει το αίσθημα ότι τον απορρίπτουν θέλει να νιώθει, σαν αντιστάθμισμα, ότι είναι πάρα πολύ σπουδαίος. Το πνεύμα της αυταπάτης του εμφανίζεται και του λέγει: «**Εσύ παιδί μου είσαι πράγματι κάποιος στα πνευματικά θέματα, είσαι σωστός γίγαντας πίστης!**» Μπορεί να του εισηγείται οποιοδήποτε άλλο είδος "γίγαντα". Το εγώ του, που έχει πληγωθεί θανάσιμα εξαιτίας της απόρριψης, φαίνεται ξαφνικά "να παίρνει τα επάνω του". Όλα αυτά όμως είναι σκηνοθετημένα από τα ακάθαρτα πνεύματα και στο τέλος το άτομο το περιμένει ακόμα μια **απογοήτευση**.

(5) **"ΜΕΓΑΛΟΣ" ΔΑΚΤΥΛΟΣ**

(παρανοϊκή φάση της σχιζοφρένειας)

- α. Πνεύμα δυσπιστίας. β. Πνεύμα καχυποψίας.
γ. Πνεύμα φόβου, και δ. Μανία καταδίωξης.



Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΟΓΔΩΟ

«Η ΠΑΡΑΝΟΪΚΗ ΦΑΣΗ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ»

1. Η ΠΑΡΑΝΟΪΚΗ ΦΑΣΗ ΤΗΣ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ

Σε μια περίπτωση ένα πνεύμα εξαπάτησης (που συνήθως ενεργεί μέσα από το ίδιο το άτομο) έπεισε ένα κορίτσι 13 ετών ότι ήταν 19 ετών. Το κορίτσι αυτό άρχισε να χρησιμοποιεί ένα **δεύτερο όνομα** για να μπορεί να ξεχωρίζει **το άλλο της πρόσωπο**. Προσπαθούσε να σκέπτεται, να μιλά και να ενεργεί, όπως θα ενεργούσε μια πολύ μεγαλύτερη από αυτή κοπέλα, πράγμα που ξεπερνούσε σε μεγάλο βαθμό και τις ικανότητες και την ωριμότητα που είχε, γεγονός που αύξησε ακόμα περισσότερο την **καταπίεση** που αισθανόταν μέσα της.

Στην ομάδα των ακαθάρτων πνευμάτων της παρανοϊκής φάσης της σχιζοφρένειας, υπάρχει ένα ακόμα πονηρό πνεύμα που ονομάζεται **"τιμιότητα με κάθε θυσία"**. Το πώς εκδηλώνεται το πνεύμα αυτό, μπορεί κάποιος εύκολα να το εντοπίσει. Ένας που είναι πράγματι τίμιος, είναι σεμνός και ταπεινός, ενώ αντίθετα αυτός που κατέχεται από αυτό το πνεύμα της "ψευδοτιμιότητας" το διακηρύττει παντού και προσπαθεί με κάθε θυσία να αποδείξει στους άλλους την τιμιότητά του.

Μία άλλη εκδήλωση του ακαθάρτου αυτού πνεύματος είναι να κάνει το άτομο "πράγματι" τίμιο για να μπορεί στη συνέχεια να ενεργήσει το επόμενο πνεύμα της **"αυτοδικαίωσης"** και ο άνθρωπος που αυτοδικαιώνεται σκληραίνει την καρδιά του στις αλήθειες του Λόγου του Θεού, γι' αυτό ο Ιησούς είχε πει ότι *«δεν ήρθε να καλέσει ΔΙΚΑΙΟΥΣ σε μετάνοια»*, γιατί αυτοί δεν έχουν ανάγκη μετάνοιας, αφού όλες τις ενέργειές τους τις δικαιολογούν και ενώπιον του Θεού αισθάνονται δικαιωμένοι.

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΝΟΪΚΩΝ ΠΟΝΗΡΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

Η "**καχυποψία**" και η "**δυσπιστία**" χτίζουν σιγά-σιγά την παρουσία τους μέσα στο άτομο, μέχρις ότου το αναγκάσουν να έρθει σε αντιπαράθεση με κάποιον άλλο. Μετά από τη σύγκρουση η **πίεση** που νιώθει το άτομο μέσα του υποχωρεί για λίγο. Αυτή όμως η μικρή ανακούφιση που του "παρέχουν" τα πονηρά πνεύματα έχει βαρύ τίμημα για το άλλο άτομο, το οποίο πληγώθηκε α-ναίτια και θα προσπαθήσει να γιατρέψει τα τραύματά του.

Όταν το άτομο ενεργεί κάτω από την επιρροή παρανοϊκών πνευμάτων, δείχνει **τέλεια αναισθησία** ως προς το πόσο πληγώ-νει τους άλλους, ενώ ταυτόχρονα είναι **υπέρ ευαίσθητο** όταν πρόκειται για τον εαυτό του.

Τα ακάθαρτα πονηρά πνεύματα που αναφέραμε δεν πρέπει να τα εκλαμβάνει ο αναγνώστης ότι ενεργούν πάντοτε με στερεό-τυπο τρόπο. Ο κατάλογος που παραθέτουμε δεν είναι αναγκάιο να παρουσιαστεί με τον ίδιο ακριβώς τρόπο στο κάθε άτομο. Υ-πάρχουν σε κάθε περίπτωση διαφορές και ιδιαιτερότητες από ά-τομο σε άτομο:

1° ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ: "Απόρριψη", ή "φόβος απόρριψης", ή "α-πόρριψη από τον ίδιο τον εαυτό" (**αριστερό χέρι**).

2° ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ: "Πνεύμα άσκησης ελέγχου επάνω σε άλ-λα πρόσωπα", ή "πνεύμα κατοχής άλλων προσώπων από το άτομο", ή "επαναστατικότητα", ή "απειθεία" (**δεξιό χέρι**).

Για να γίνει πιο κατανοητό, θα δούμε ένα εδάφιο μέσα από τον Λόγο του Θεού *«Διότι η ΑΠΕΙΘΕΙΑ είναι καθώς το αμάρτημα της ΜΑΓΕΙΑΣ, και το ΠΕΙΣΜΑ καθώς η ΑΣΕΒΕΙΑ και η ΕΙΔΩΛΟ-ΛΑΤΡΕΙΑ...»* (Α΄ Σαμουήλ ΙΕ/15:23). Η ερμηνεία του εδαφίου αυτού μπορεί να γίνει με τους εξής δύο τρόπους:

(1) Για τον Θεό η **απειθεία** είναι τόσο βδελυρή πράξη, όσο είναι η ίδια η **μαγεία**. Απειθεία και μαγεία ταυτίζονται.

(2) Αυτός που έχει μια **απειθή φύση**, έχει και τη φύση του **μάγου** ή της μάγισσας (αυτού δηλαδή που ασχολείται με τον αποκρυφισμό και τη μαγεία). Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΚΑΤΕΞΟΥΣΙΑΖΕΙ. **Μαγεία** είναι το να εξουσιάζει ένα πρόσωπο επάνω σε κάποιο άλλο πρόσωπο, χρησιμοποιώντας εκούσια ή ακούσια τη δύναμη των ακαθάρτων πνευμάτων. Η **απείθεια** από την πλευρά της συχνά οδηγεί ένα άτομο να εξουσιάζει επάνω σε άλλα άτομα. **Όταν ένα παιδί είναι απείθαρχο**, επιβάλλει με τον τρόπο του τη δική του εξουσία επάνω στους γονείς του, οι οποίοι αναγκάζονται να "εκτελούν" τις απαιτήσεις του. Το ίδιο γίνεται σε όλους σχεδόν τους τομείς της κοινωνικής μας ζωής, η απείθεια μερικών ατόμων επιβάλλουν και την ανάλογη αναγκαστική συμπεριφορά των άλλων.

3. Η ΡΙΖΑ ΤΗΣ ΠΙΚΡΙΑΣ

Καθώς η ζωή προχωράει συναντάμε πολλά προβλήματα και εμπόδια. Πράγματα **συμβαίνουν**, πράγματα **λέγονται** και μέσα σε όλα αυτά το άτομο έχει ανάγκη να κρατήσει μια στάση **ανεκτικότητας** και **συγγνώμης**. Εδώ όμως είναι που γίνεται φανερό το πρόβλημα ενός σχιζοφρενικού ατόμου, δηλαδή **δεν είναι ικανό να συγχωρήσει**. Για παράδειγμα, πράγματα που είχαν συμβεί πριν από 30 χρόνια παραμένουν τόσο ζωντανά μέσα του, σαν να είχαν συμβεί εκείνη τη στιγμή, πριν από λίγο. **Η ΡΙΖΑ ΠΙΚΡΙΑΣ** για πράγματα που πλήγωσαν το άτομο στο παρελθόν **έχει διατηρηθεί, αντί να καταστραφεί και να ξεριζωθεί**.

Υπάρχει επίσης μια κατηγορία ατόμων που ισχυρίζονται ότι έχουν συγχωρήσει παντελώς κάποιον ή κάποιους που τους έβλαψαν στο παρελθόν, ή και που νομίζουν ότι τους έβλαψαν, **αλλά μόλις ειπωθεί κάτι για τα πρόσωπα αυτά, αμέσως η ρίζα της πικρίας φανερώνεται με όλους τους επακόλουθους καρπούς**, όπως αγανάκτηση, θυμός και πίκρα. Πρέπει να έχουμε υπόψη ότι η ρίζα ενός δένδρου ή φυτού ποτέ δεν φαίνεται, είναι βαθιά μέσα στη γη. Εάν όμως σκάψουμε γύρω από τον κορμό του δένδρου θα την βρούμε. Έτσι συμβαίνει και στον πνευματικό τομέα. Πολλοί έχουν εξαπατηθεί, πιστεύοντας ότι έχουν πραγματικά συγχωρήσει

κάποιον που τους έβλαψε, αλλά μόλις "σκάψουμε" λίγο γύρω τους, αμέσως η ρίζα του προβλήματος φαίνεται.

Είναι πολύ εύκολο κάποιος να καταλάβει **πόσο βαθιά είναι η ρίζα της πικρίας** μέσα σ' ένα άτομο και **τι πονηρά πνεύματα φιλοξενεί**, από το πώς συμπεριφέρεται και εκφράζεται το άτομο αυτό, όταν θυμώσει ή αγανακτήσει. *Πιστεύω ότι αυτό είναι ένα σημείο μέτρο και σύγκρισης.* Εδώ στην Ελλάδα αυτό είναι πολύ έκδηλο, γιατί σαν Μεσογειακός λαός που είμαστε, ανοίγουμε πολύ εύκολα την καρδιά μας και τα βάθη της αποκαλύπτονται. **Αντίθετα, υπάρχουν άλλοι λαοί που χαρακτηρίζονται από εσωστρέφεια και δεν εκδηλώνονται εύκολα, παρά μόνο όταν πιεστούν πολύ.** Ο εχθρός όμως της ψυχής είναι παντού ο ίδιος και στην Ελλάδα και στον υπόλοιπο κόσμο. Στόχος του είναι να κλέψει τη χαρά μας και να βάλει μέσα μας θλίψη, πόνο, πίκρα, θυμό και στο τέλος να προκαλέσει καταστροφή και θάνατο.

Όταν ένας πιστός είναι γεμάτος από τη χάρη και τη δόξα του Ιησού Χριστού και συμβεί για κάποιο λόγο, για οποιονδήποτε λόγο (δεν ξεετάζουμε επί του παρόντος τον λόγο) να θυμώσει και να παρεκτραπεί, έχει τη δύναμη επάνω στο θυμό του να συγκρατεί τα νεύρα του, να ελέγχει τις εκφράσεις του, να μην καταλαλεί και να μη λέγει προσβλητικά ή προκλητικά λόγια σε κανέναν και τέλος να ηρεμεί σχετικά εύκολα και γρήγορα. Αυτό είναι μια ισχυρή ένδειξη ότι μέσα του **δεν υπάρχει** ρίζα πικρίας.

Αντίθετα, υπάρχουν αναγεννημένοι πιστοί, που επάνω σε κάποια συζήτηση γρήγορα εκδηλώνουν ένα σαρκικό χαρακτήρα. Έχουν έντονο και επιθετικό ύφος, εκφράζονται με χειρονομίες που δεν αρμόζουν σε αγίους και αρχίζουν την κατάκριση και την καταλαλιά. Από τα χείλη τους βγαίνουν λόγια, που σε ήρεμη κατάσταση **ΔΕΝ ΦΑΝΤΑΖΟΝΤΑΝ ΠΟΤΕ ΟΤΙ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝ ΝΑ ΤΑ ΠΟΥΝ.** Τώρα όμως βγαίνουν από μέσα τους σαν ένας ορμητικός χείμαρρος που παρασέρνει τα πάντα στο διάβα του.

Πως συμβαίνει αυτό; Η ενθύμηση κάποιου γεγονότος ή προσώπου έφερε την «δίκαιη» αγανάκτηση, στη συνέχεια η αγα-

νάκτηση έφερε το θυμό και την οργή, μετά ακολούθησε η αδιαλλαξία, η κατάκριση, η καταλαλιά, το πείσμα και ο εγωισμός.

Όλες αυτές οι εκδηλώσεις δείχνουν το βάθος της ρίζας της πικρίας που υπάρχει στην καρδιά ενός ατόμου, άλλωστε το στόμα λέγει ότι υπάρχει μέσα στην καρδιά, γιατί *«εκ του περισσέματος της καρδιάς λαλεί το στόμα»* (Ματθαίος 12:34). Μια πηγή βγάζει ή καθαρό ή βρώμικο νερό, ανάλογα τι υπάρχει στα έγκατα της γης. Το ίδιο και η καρδιά μας, αναβλύζει αυτό που έχει μέσα της και όταν το άτομο κατέχεται από πονηρά πνεύματα η πηγή που θα αναβλύζει από το στόμα του θα είναι θλίψη και πόνος για τους άλλους, αλλά και για τον ίδιο.

Ο απόστολος Παύλος μας προτρέπει, λέγοντας *«οργίζεσθε και ΜΗ αμαρτάνετε....»* (Εφεσίους 4:26), γεγονός που φανερώνει ότι ο πιστός όταν οργίζεται και δεν φιλοξενεί μέσα του πονηρά πνεύματα, ούτε έχει ρίζα πικρίας, δεν αμαρτάνει. Από τη ρίζα της πικρίας εκφύονται (δηλαδή βγαίνουν προς τα έξω) τα παρακάτω, που είναι εκδηλώσεις των δαιμονικών πνευμάτων:

- | | |
|----------------|-----------------|
| 1. Αγανάκτηση. | 4. Αντεκδίκηση. |
| 2. Μίσος. | 5. Βία. |
| 3. Θυμός. | 6. Φόνος. |

Εκτός βέβαια από τα παραπάνω υπάρχουν αρκετά ακόμα παρόμοια ακάθαρτα πνεύματα, που συνεργάζονται μαζί τους, για να πετύχουν του καταχθόνιους σκοπούς τους.

4. Η ΔΙΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟ

Το ερώτημα μετά από όλα αυτά έρχεται μόνο του: *"Πώς άραγε θα μπορέσει το σχιζοφρενικό άτομο να ελευθερωθεί και να βρει το δρόμο που οδηγεί έξω από αυτή τη σύγχυση;"*

Στην πνευματική αυτή μάχη, υπάρχουν τρεις κυρίως περιοχές, τις οποίες θα πρέπει ο πιστός να κυριεύσει και να κατακτήσει: (1) Την απόρριψη, (2) Την απείθεια, και (3) Τη ρίζα της πικρίας. Όταν αυτές οι τρεις περιοχές θα έχουν πια κατακτηθεί, τότε όλος ο "οίκος", δηλαδή όλη η σφαίρα της ζωής του ατόμου, θα πρέπει να γεμίσει με αγάπη, υπακοή και συγχώρηση. Ειδικότερα:

1. Με το να δίνει και να παίρνει αγάπη.
2. Με την υπακοή στη νόμιμη εξουσία.
3. Με τη συγχώρηση του κάθε προσώπου, που πιστεύει ότι έχει πικραθεί εξαιτίας του και κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες συνέβηκε αυτό.

Όταν αυτές οι περιοχές κατακτηθούν, τότε τα πονηρά δαιμονικά πνεύματα που εργάζονται εκεί θα χάσουν την ισχύ τους. **Ο μοχλός ο οποίος κινεί τα πράγματα και φέρνει τη νίκη, είναι η ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ.** Τη νίκη θα την γευθεί εκείνο το άτομο το οποίο θα επιμείνει να ισχυρίζεται συνέχεια και συνέχεια, λέγοντας: ***"Θα αλλάξω ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ, δεν θα αφήσω πια τα δαιμόνια να κυβερνούν τη ζωή μου. Δεν έχουν καμιά εξουσία επάνω μου, γιατί το αίμα του Ιησού Χριστού με καλύπτει"***. Αυτή η θετική ομολογία του πιστού είναι η συντριβή του Διαβόλου και των πονηρών δυνάμεών του.

5. Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΕΑΥΤΟΣ ΜΑΣ

Στο σχεδιάγραμμα της "σχιζοφρένειας" θα παρατηρήσετε ότι ανάμεσα στις παλάμες των χεριών, στο κάτω μέρος, υπάρχει ένα μικρό ανθρωπάκι, που είναι σχεδόν απαρατήρητο. Αυτό είναι ο **"αληθινός εαυτός"** του ατόμου τη στιγμή που αρχίζει τον αγώνα για την απελευθέρωσή του. Με τον καιρό θα πρέπει να μεγαλώσει και να αυξήσει προς την κατεύθυνση που δείχνουν τα βέλη και έτσι, μεγαλώνοντας και αυξάνοντας, να διαχωρίσει τις δύο δαιμονικές προσωπικότητες και να απορρίψει την επιρροή τους επάνω του, καθώς και όλα τα άλλα συναισθήματα τα οποία αντιπροσωπεύουν. Τώρα, ο πραγματικός εαυτός θα πρέπει **να αφομοιώσει** τη φύση του ίδιου του Κυρίου Ιησού.

Οι παρακάτω πέντε ενέργειες είναι απαραίτητες για να επιτύχει η πλήρης αποκατάσταση του ατόμου και για να στερεωθεί εν Χριστώ Ιησού:

1. **Μελέτη καθημερινή της Αγίας Γραφής.**

2. **Καθημερινή προσευχή.**
3. **Νηστεία.**
4. **Δοξολογία.**
5. **Κοινωνία με τους αδελφούς.**

Με την παραπάνω πνευματική εξάσκηση θα ελαττωθεί ο χρόνος της όλης διαδικασίας και η ζωή του ατόμου θα γεμίσει με όλα τα θετικά στοιχεία και θα αρχίσει να ομοιώνεται με τη φύση του Ιησού. Η εργασία, που απαιτείται για να υπάρξει αποτέλεσμα, είναι σκληρή και για το άτομο που απελευθερώνεται και για τον εργάτη που θα υπηρετήσει αυτό το άτομο.

Θα ήθελα να επισημάνω πόσο ελλιπής είναι η εκκλησία σήμερα στη **μελέτη** της Αγίας Γραφής και στην **προσευχή**. Πολλές φορές ξεχνά ο πιστός ότι αυτό δεν πρέπει να γίνεται από συνήθεια, ή επειδή το αναφέρει ο Λόγος του Θεού, αλλά πρέπει να γίνεται με δίψα και με ευχαρίστηση καρδιάς.

Η μελέτη της Γραφής είναι το καθημερινό μας φαγητό, είναι το "μάννα" του ουρανού, που εάν δεν το φάμε (με αποκάλυψη Κυρίου) θα ατονήσουμε πνευματικά, θα αποκάνουμε και τέλος θα πεθάνουμε από πνευματική ασιτία.

Η προσευχή είναι το μέσον με το οποίο ερχόμαστε μέσα στα άγια των αγίων, μέσα στην ένδοξη παρουσία του Κυρίου Ιησού, όπου Αυτός μας γεμίζει με το Πνεύμα Του και μας αποκαλύπτει τις βουλές Του. Χρειάζεται να υπάρχει συνεχής αγώνας στην προσευχή για να έχουμε τη ζωή νίκης, να έχουμε πορεία πνευματικού θριάμβου.

Πρέπει να θαυμάζουμε τους πρώην σχιζοφρενείς για τη δύναμη και την αποφασιστικότητα που έδειξαν, όταν πολεμούσαν μέχρι να πάρουν τη νίκη. Όλες οι νίκες επάνω στη σχιζοφρένεια δοξάζουν και υψώνουν τη δύναμη του Κυρίου Ιησού, γιατί σ' Αυτόν ανήκει ο στέφανος της νίκης. Είναι η πιο βαθιά, η πιο συγκλονιστική και η πιο αποφασιστική νίκη από κάθε άλλη νίκη στον πνευματικό πόλεμο που γίνεται με τις πονηρές δυνάμεις.

μηνύματα που συστήνουμε

ομιλητής:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ

CD 01.	Πνευματική Εξουσία - Μέρος Α' - 11.12.2019	(71.36')
CD 02.	Πνευματική Εξουσία - Μέρος Β' - 18.12.2019	(73.02')
CD 03.	Πνευματική Εξουσία - Μέρος Γ' - 15.01.2020	(72.20')
CDmp3	Πνευματική Εξουσία - Όλα τα μέρη: Α' Β' Γ'	(234 MB)



Για επικοινωνία - πληροφορίες:
Τηλ. 694 - 49 21 318 - Facebook: Filadelfos
E-mail: filadelfos02@hotmail.com
YOUTUBE: Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2



YOUTUBE: Filadelfos Channel 1

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΕΝΑΤΟ

«ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΙΖΟΜΕΝΟΙ και ΟΙ ΨΥΧΑΣΘΕΝΕΙΣ»

1. ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΙΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Στο κεφάλαιο αυτό θα αναλύσουμε μια ακόμα θαυμαστή αποκάλυψη. Η σύγχρονη ψυχιατρική επιστήμη ταυτίζει τις έννοιες της **σχιζοφρένειας**, της **παράνοιας** και της **τρέλας**, και τις κατατάσσει στη γενικότερη κατηγορία των λεγομένων **ΨΥΧΑΣΘΕΝΕΙΩΝ**, καθόσον οι γενικές εκδηλώσεις του πάσχοντα είναι οι ίδιες και ποικίλουν ανάλογα με το βαθμό που υπάρχουν. Επειδή οι ασθενείς αυτές θεωρούνται, κατά βάση, ανίκατοι και επειδή ο σύγχρονος άνθρωπος (εφόσον απορρίπτει τον Θεό από τη ζωή του), απορρίπτει και την ενέργεια των πονηρών πνευμάτων επάνω του, αποδίδει την αιτία τους σε διάφορους παράγοντες που αφορούν αποκλειστικά το ίδιο το άτομο, όπως είναι ο ψυχισμός του, ο κλειστός ή υπερευαίσθητος χαρακτήρας του, κλπ..

Διαβάζοντας τα περιστατικά που αναφέρονται μέσα στις αφηγήσεις της Καινής Διαθήκης για τους **δαιμονιζόμενους** με τους οποίους ερχόταν αντιμέτωπος ο Ιησούς, αλλά και οι μαθητές Του, διαπιστώνουμε βασικά τέσσερα πράγματα:

- (α) Οι εκδηλώσεις που παρουσίαζαν οι κατεχόμενοι από ακάθαρτα πνεύματα είναι οι **ίδιες** με τις εκδηλώσεις ενός σύγχρονου σχιζοφρενή ή παρανοϊκού ατόμου.
- (β) Όλοι οι Ισραηλίτες, αλλά και οι Εθνικοί, **γνώριζαν** (δεν το αμφισβητούσαν) ότι η αιτία πολλών προβλημάτων και παθήσεων ήταν τα πονηρά πνεύματα.
- (γ) Τα πονηρά πνεύματα είχαν επίγνωση για την αδυναμία τους να έρθουν αντιμέτωπα με τον Ιησού και τους μαθητές Του.

(δ) Υπήρχε τότε τρόπος θεραπείας. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει και σήμερα "θεραπεία".

Για να διαπιστώσουμε τα παραπάνω, θα αναφέρουμε μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις που περιγράφονται μέσα στον Λόγο του Θεού, τις οποίες θα σχολιάσουμε και αναλύσουμε:

(1) ΜΑΤΘΑΙΟΣ Η/8:28-34. Στη χώρα των Γεργεσηνών υπήρχαν δύο δαιμονιζόμενοι, που ζούσαν μέσα στα μνημεία και ήσαν *«ἀγγριοι καθ' υπερβολήν, ὥστε οὐδεὶς δεν μπορούσε να περάσει δια της οδοῦ ἐκεῖνης...»*. Αυτοί οι άνθρωποι ήταν ο φόβος και ο τρόμος των περαστικών, κανένας δεν μπορούσε να περάσει από το μέρος, όπου αυτοί κατοικούσαν. Όταν όμως συναντήθηκαν με τον Ιησού δεν τόλμησαν να Του επιτεθούν, αντίθετα παρακαλούσαν να τους λυπηθεί, λέγοντες: *«Τι (εἶναι) μεταξύ ΗΜΩΝ και ΣΟΥ, Ιησού, Υἱέ του Θεού; Ἦλθες ἐδῶ προ καιροῦ (διά) να μας βασανίσεις;»*. Δεν μιλούσαν οι ίδιοι οι άνθρωποι, αυτοί πρώτη φορά έβλεπαν τον Ιησού, αλλά οι δαίμονες που ήταν μέσα τους, γνώριζαν πολύ καλά ποιος ήταν Αυτός που βρισκόταν μπροστά τους και ότι είχε εξουσία επάνω τους, γι' αυτό συνέχισαν και είπαν *«Εάν μας εκβάλεις, επίτρεψον εἰς ἡμᾶς να ἀπέλθωμεν εἰς τὴν ἀγέλην των χοίρων»*.

Σήμερα παρόμοιες εκδηλώσεις πως αντιμετωπίζονται; Κατ' αρχήν, τόσο οι γιατροί, όσο και οι λοιποί άνθρωποι δεν δέχονται ότι τα άτομα αυτά κατέχονται από δαιμονικά πνεύματα. Πιστεύουν ότι για κάποιο λόγο (που προσπαθούν στην πορεία να τον εντοπίσουν), τα άτομα αυτά παραφρόνησαν, έχασαν τα λογικά τους και κατέληξαν να ζουν σαν αγρίμια. Η θεραπεία που εφαρμόζεται συνήθως είναι η χορήγηση βαριάς μορφής ψυχοφαρμάκων, τα οποία χαλαρώνουν τα νεύρα και ηρεμούν το άτομο, αλλά σιγά-σιγά το καθιστούν "φυτό", ανίκανο πλέον να αντιδράσει σε οποιοδήποτε εξωτερικό ερέθισμα, μέχρις ότου χάσει ολοσχερώς την αίσθηση του λογικού και στο τέλος καταλήγει να είναι μόνιμος τρόφιμος κάποιου φρενοκομείου.

(2) ΜΑΡΚΟΣ Ε/5:1-20. Στο παρόμοιο περιστατικό του δαιμονιζόμενου Γαδαρηνού που περιγράφει ο Μάρκος αναφέρει ότι *«οὐδεὶς δεν μπορούσε να δέσει αὐτόν, οὐδὲ με αλύσεις, διότι πολλάκις*

*είχε δεθεί με ποδόδεσμα και με αλύσεις, και διεσπάσθησαν υπ' αυτού αι αλύσεις, και τα ποδόδεσμα συνετρίφθησαν, και ΟΥΔΕΙΣ ΙΣΧΥΕ να δαμάσει αυτόν». Ο άνθρωπος αυτός περιφερόταν μέσα στα μνήματα, βγάζοντας συνέχεια κραυγές και με αιχμηρές πέτρες προσπαθούσε να επιφέρει πληγές στο σώμα του. Όταν είδε από μακριά τον Ιησού, έτρεξε προς Αυτόν, τον προσκύνησε και είπε: «*Τι είναι μεταξύ ΕΜΟΥ και ΣΟΥ, Ιησού, Υιέ του Θεού του υψίστου; Ορκίζω σε εις τον Θεόν, μη με βασανίσεις*».*

Εδώ βλέπουμε ότι τα πονηρά πνεύματα μπορούν να κάνουν ένα άτομο να έχει **υπερφυσική** σωματική δύναμη. Σήμερα μια τέτοια περίπτωση αντιμετωπίζεται περίπου με τον ίδιο τρόπο στις διάφορες Ψυχιατρικές κλινικές. Η μόνη διαφορά είναι ότι, εκτός από το δέσιμο του «ασθενούς», χορηγούν και ισχυρά ψυχοφάρμακα για να επιφέρουν τη χαλάρωση και την εξασθένηση του νευρικού συστήματος και να καταστήσουν με αυτό τον τρόπο το άτομο ακίνδυνο και ανίσχυρο.

(3) ΜΑΡΚΟΣ Θ/9:17-27. Ένας πατέρας έφερε το γιο του στον Ιησού για να τον θεραπεύσει, λέγοντας: «*Έφερα προς σε τον υιόν μου έχοντα ΠΝΕΥΜΑ ΑΛΛΑΙΟΝ, και όπου πιάσει αυτόν, σπαράττει αυτόν, και αφρίζει και τρίζει τους οδόντας αυτού, και ξηραίνεται.... Και πολλάκις αυτόν (το πνεύμα) και εις το πυρ έρριψε και εις ύδατα, ΔΙΑ ΝΑ ΑΠΟΛΕΣΕΙ ΑΥΤΟΝ...*». Όταν ο Ιησούς πρόσταξε το ακάθαρμο πονηρό πνεύμα να φύγει, η Αγία Γραφή αναφέρει ότι το πνεύμα πριν φύγει έκραξε δυνατά και έριξε το παιδί στο έδαφος κάνοντάς το να σπαράζει και μετά να φαίνεται σαν νεκρό. Σε λίγο όμως σηκώθηκε επάνω ελευθερωμένο και τέλεια θεραπευμένο.

Στην περιγραφή αυτή παρατηρούμε **ότι ο πατέρας γνώριζε πολύ καλά ότι η αιτία του προβλήματος του γιου του ήταν ένα ισχυρό πονηρό πνεύμα**, που προσπαθούσε με κάθε τρόπο να επιφέρει το θάνατο στο παιδί, ρίχνοντάς το, πότε μέσα σε φωτιά για να καεί και πότε μέσα σε κάποιο ποτάμι για να πνιγεί. Πιθανόν την εποχή εκείνη να υπήρχαν και μερικοί που να πίστευαν ότι το παιδί είχε διανοητικό πρόβλημα και να συμβούλευαν τον πατέρα να καταφύγει στους γιατρούς για θεραπεία, αλλά αυτός

όμως γνωρίζοντας την πραγματική αιτία, κατέφυγε σ' Αυτόν που είναι η τέλεια ελευθερία από τα δεσμά τους σκότους.

Σήμερα, όλοι μας γνωρίζουμε προσωπικά ή έχουμε ακούσει παρόμοιες περιπτώσεις. Δεκάδες περιστατικά αυτοκτονιών έχουμε διαβάσει και ακούσει στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Οι εξηγήσεις που δόθηκαν, αλλά και που συνεχίζονται να δίνονται σε παρόμοιες περιπτώσεις, είναι πάντοτε στερεότυπες: Διανοητικό πρόβλημα, παράνοια, ερωτική απογοήτευση, υπερευαίσθησία, απογοήτευση, διαταραγμένη προσωπικότητα και πολλές άλλες παρόμοιες εκδηλώσεις.

Στα περιστατικά που αναφέραμε, παρατηρούμε ότι η αποστολή των πονηρών πνευμάτων ήταν διαφορετική: Στην περίπτωση των δύο Γεργεσηνών, τα δαιμόνια που κατοικούσαν μέσα τους είχαν σαν αποστολή να κάνουν κακό, εκτός βέβαια στους ίδιους τους εαυτούς τους και σε οποιονδήποτε άνθρωπο βρισκόταν μπροστά τους, ενώ στην περίπτωση του παιδιού ήθελαν αποκλειστικά να επιφέρουν κακό στο ίδιο το παιδί και κατ' επέκταση στους γύρω του, προκαλώντας στην οικογένειά του κυρίως θλίψη, πόνο, ταραχή και ακαταστασία.

(4) ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΙΕ/15:21-28, Μια γυναίκα Χαναναία πλησίασε κάποτε τον Ιησού και Τον παρεκάλεσε να εκβάλει το δαιμόνιο από την κόρη της: *«Ελέησόν με, Κύριε, υιέ του Δαβίδ, η θυγάτηρ μου κακώς δαιμονίζεται»*. Στην περιγραφή που κάνει ο Μάρκος στο ομώνυμο ευαγγέλιό του αναφέρει τη λεπτομέρεια ότι η γυναίκα αυτή ήταν Ελληνίδα, Συροφοίνισσα το γένος (βλ. Μάρκος Ζ/7:24-30). Βλέπουμε ότι στην εποχή του Χριστού δεν γνώριζαν για τη δράση των πονηρών πνευμάτων μόνον οι Ισραηλίτες, αλλά τη γνώριζαν και οι ειδωλολάτρες, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στην περίπτωση της παραπάνω γυναίκας, την κόρη της οποίας ο Κύριος Ιησούς θεράπευσε.

(5) Στις περιγραφές της Καινής Διαθήκης παρατηρούμε ότι τα δαιμονικά πνεύματα, όταν έρχονταν αντιμέτωπα με τον Ιησού, **Τον αναγνώριζαν ποιος ήταν**, παρ' όλο που το άτομο μέσα στο οποίο κατοικούσαν ποτέ δεν είχε δει τον Ιησού. Επίσης βλέπουμε

και την αδυναμία τους να αντιδράσουν, μπροστά Του ήταν πλέον ανίσχυρα και περίμεναν να ακούσουν την προσταγή Του. Δύο τέτοιες περιπτώσεις έχουμε στην περιγραφή των δύο Γεργεσηνών και του Γαδαρηνού, που αναφέραμε παραπάνω. Άλλες παρόμοιες περιπτώσεις είναι οι παρακάτω:

ΜΑΡΚΟΣ Γ/3:11 *«Και τα πνεύματα τα ακάθαρτα, όταν εθεώρουν Αυτόν (τον Ιησού), προσέπιπτον εις Αυτόν, και έκραζον λέγοντα, Ότι συ είσαι ο Υιός του Θεού...»*

ΛΟΥΚΑΣ Δ/4:33-34 *«Και εις την συναγωγή ήτο άνθρωπος έχων πνεύμα δαιμονίου ακαθάρτου, και ανέκραξε μετά φωνής μεγάλης, λέγων, Φευ! Τι (είναι) μεταξύ εμάς και εσού, Ιησού Ναζαρηνέ; Ήλθες (διά) να μας απολέσεις; Σε γνωρίζω ποιος είσαι, ο άγιος του Θεού...»* (βλ. επίσης, Μάρκος Α/1:23-26).

ΛΟΥΚΑΣ Δ/4:41 *«Εξήρχοντο δε δαιμόνια από πολλών, κρίζοντα και λέγοντα: "Ότι συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού". Και επιτιμών αυτά δεν άφηνε να λαλούν, επειδή εγνώριζον Αυτόν ότι είναι ο Χριστός».*

ΠΡΑΞΕΙΣ ΙΘ/19:13-16. Εδώ έχουμε μία περίπτωση, στην οποία πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή: Στην Έφεσο, οι επτά γιοι του Ιουδαίου αρχιερέα Σκευά, προσπάθησαν να εκβάλλουν δαιμόνια, μιμούμενοι τον Παύλο. Πήγαν σ' αυτούς που είχαν ακάθαρτα πνεύματα και είπαν: *«Σας ορκίζομεν εις τον Ιησούν, ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ Ο ΠΑΥΛΟΣ ΚΗΡΥΤΤΕΙ...»* Το πονηρό πνεύμα απάντησε, λέγοντας: *«Τον Ιησούν ΓΝΩΡΙΖΩ, και τον Παύλον ΕΞΕΥΡΩ, εσείς όμως ποιοί είσθε;»* Στη συνέχεια, ο άνθρωπος που κατεχόταν από το πονηρό αυτό πνεύμα, όρμησε εναντίον τους και τους κατακτύπησε, ώστε γυμνοί και πληγωμένοι το έβαλαν στα πόδια.

Στο 16ο κεφάλαιο του βιβλίου αναφέραμε τις διαφορές που υπάρχουν ανάμεσα στην "**ΕΠΙΤΙΜΗΣΗ**" και στον "**ΕΞΟΡΚΙΣΜΟ**". Η επιτίμηση για ελευθερία από δαιμονικά δεσμά γίνεται από εργάτες του Κυρίου που είναι χρισμένοι με το Πνεύμα Του και χρησιμοποιούν απευθείας κατά του εχθρού το **υπέρ όπλο** τους που είναι η εξουσία του ονόματος του Ιησού. Το "χρίσμα" του εργάτη και το "όνομα" του Ιησού τρέμουν ο Διάβολος και οι δυνάμεις του.

Οι γιοι του Σκευά δεν είχαν αυτό το υπέρ όπλο, γιατί δεν είχαν το χρίσμα του Πνεύματος, δεν ήσαν αναγεννημένοι και προσπάθησαν με ανθρώπινες ενέργειες να εκβάλλουν δαιμόνια, ενέργειες που είχαν ιδιοτελή εγωιστικά κίνητρα, για να επιδειχθούν και να εντυπωσιάσουν τους γύρω τους, όχι γιατί υπήρχε μέσα τους αγάπη για τον συνάνθρωπό τους.

Αυτό συμβαίνει σήμερα και με τους ονομαζόμενους "εξορκιστές", οι οποίοι δεν έχουν προσωπική σχέση με τον αναστημένο Ιησού, καθόσον αρνούνται το έργο Του επάνω στο σταυρό του Γολγοθά και βρίσκονται έξω από τις επαγγελίες του Θεού. Εξαπατούν τους ανθρώπους και τους δίνουν ψεύτικες ελπίδες, παρουσιάζοντας μορφή ευσέβειας, αλλά αρνούνται τη δύναμή της, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο απόστολος Παύλος (Β' Τιμόθεου Γ/3:2). Δεν μπορούν να δώσουν κάτι που οι ίδιοι δεν έχουν, δεν μπορούν να ελευθερώσουν τους δέσμιους, εφόσον οι ίδιοι είναι δεμένοι με πνευματικά δεσμά.

Ο χρισμένος διάκονος απελευθέρωσης έχει κίνητρα, που απορρέουν από μια καρδιά που αγαπά την ψυχή που βασανίζεται από τα πονηρά πνεύματα και θέλει να βλέπει τον Ιησού να δοξάζεται στη διακονία του και τον Διάβολο να καταισχύνεται. Ο αληθινός διάκονος διακρίνεται για την ταπεινότητα του και την υπακοή του στον Λόγο του Κυρίου.

2. ΤΟ ΧΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Από τα περιστατικά που αναφέρθηκαν παραπάνω, φαίνεται πολύ καθαρά ότι τα άτομα που κατέχονται από ακάθαρτα πνεύματα είναι **ακίνδυνα και ανίσχυρα** να αντιδράσουν, όταν έρχονται αντιμέτωπα με ανθρώπους που είναι καλυμμένοι με το αίμα του Ιησού και χρισμένοι με το άγιο Πνεύμα Του, γιατί η ΕΞΟΥΣΙΑ τους και η ΔΥΝΑΜΗ τους απορρέει από τον ίδιο τον Κύριο Ιησού, που μας υποσχέθηκε ότι θα πατούμε «...*επί ΠΑΣΑΝ την δύναμιν του εχθρού*» (Λουκάς Ι'/10:17-19). Αυτό βλέπουμε ότι γινόταν στη διακονία των αποστόλων και όλων των αγίων στην περίοδο της πρώτης αποστολικής εκκλησίας.

Αντίθετα τα πνεύματα γίνονται **επικίνδυνα**, όταν έρχονται αντιμέτωπα με άτομα που δεν έχουν την κάλυψη του αίματος του Ιησού και το χρίσμα Του, όπως συνέβηκε στην περίπτωση με τους επτά γιους του αρχιερέα Σκευά, γιατί τα πονηρά πνεύματα ξέρουν πολύ καλά τις θέσεις και τα οχυρά των αντίπαλων τους, γνωρίζουν πότε πρέπει να επιτεθούν και πότε να περιμένουν. Όταν η εκκλησία σήμερα βρίσκεται σε αδυναμία να διεξάγει νικηφόρα μάχη κατά του εχθρού, είναι γιατί δεν γνωρίζει τις μεθοδείες του. Αλλά ο Κύριος Ιησούς έχει ένδοξα σχέδια για την εκκλησία των εσχάτων καιρών, γι' αυτό χρίει το λαό Του με εξουσία και δύναμη, τον ντύνει με την πανοπλία Του και του αποκαλύπτει τα σχέδια και τις μεθοδείες του εχθρού.

Η αποκάλυψη του Θεού για το πώς ενεργούν τα δαιμονικά πνεύματα επάνω στον άνθρωπο και ιδιαίτερα στον πιστό, δίνει στην εκκλησία την υπεροχή να κατισχύσει κατά των σατανικών δυνάμεων. **Κάποτε ο Κύριος μου είχε δώσει μια όμορφη εικόνα για τη ροή του χρίσματος Του μέσα στην εκκλησία.** Ήταν η χρονική περίοδος που είχε ξεκινήσει η διακονία απελευθέρωσης, για την οποία αναφερθήκαμε στο **15ο** κεφάλαιο.

Παρουσίασε την εκκλησία Του σαν ένα **βουνό**, σε σχήμα τριγώνου. Η **κορυφή** του βουνού ήταν πολύ απότομη και κατηφορική και συμβόλιζε την αόρατη πνευματική εξουσία, που είναι ο **ΙΔΙΟΣ**, αλλά και την ορατή, που είναι οι **ΥΠΗΡΕΤΕΣ** Του. Ο Ιησούς Χριστός χρίει με τη δύναμή Του τους εργάτες Του που στέκονται στην κορυφή και μένουν με υπακοή και υποταγή στον Λόγο Του, αλλά το χρίσμα Του δεν μπορεί να σταθεί μόνο σ' αυτούς, αρχίζει από την κορυφή του βουνού να τρέχει προς τα κάτω, να φτάνει στους πρόποδες και να πλημμυρίζει όλη τη γύρω περιοχή.

Το **βουνό** είχε μια υπέροχη ομορφιά και αποτελείτο από **δένδρα** και **πέτρες** σε διάταξη. Στη μία πλευρά του βουνού υπήρχαν ΠΕΤΡΕΣ τοποθετημένες η μία επάνω στην άλλη, που ξεκινούσαν από τους πρόποδες του βουνού και έφταναν μέχρι την κορυφή του, καλύπτοντας την μια πλευρά. Στην άλλη πλευρά του βουνού υπήρχαν όμορφα καταπράσινα ΔΕΝΔΡΑ με πλούσιο φύλ-

λωμα και άφθονους καρπούς, που ξεκινούσαν επίσης από τους πρόποδες και έφταναν μέχρι την κορυφή. Το ΒΟΥΝΟ (το "όρος") είναι ο Ιησούς Χριστός, που είναι ο βράχος ο αιώνιος και ο ισχυρός, επάνω στον οποίο στηρίζεται ο πιστός. Τα ΔΕΝΔΡΑ και οι ΠΕΤΡΕΣ συμβολίζουν τους αγίους.

Ο απόστολος Πέτρος λέγει ότι «...σεις, ως **ΛΙΘΟΙ ΖΩΝΤΕΣ, οικοδομείσθε οίκος πνευματικός, ιεράτευμα άγιον, διά να προσφέρητε πνευματικές θυσίας, ευπροσδέκτους εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού**» (Α' Πέτρου Β/2:5). Οι πιστοί είναι οι ζωντανές πέτρες με τις οποίες κτίζεται το οικοδόμημα της εκκλησίας του Ιησού Χριστού, ο οποίος είναι ο ΑΚΡΟΓΩΝΙΑΙΟΣ ΛΙΘΟΣ «...εις τον οποίον πάσα η οικοδομή συναρμολογουμένη αυξάνεται εις ναόν άγιον εν Κυρίω, εις τον οποίον (λίθο) και σεις **ΣΥΝΟΙΚΟΔΟΜΕΙΣΘΕ** εις κατοικητήριον του Θεού διά του Πνεύματος» (Εφεσίους Β/2:21). Ο Δαβίδ αναφέρει ότι ο πιστός είναι «ως **ΔΕΝΔΡΟΝ** πεφυτευμένον παρά τους ρύακας των υδάτων, το οποίον δίδει τον **ΚΑΡΠΟΝ** αυτού εν τω καιρώ αυτού, και το **ΦΥΛΛΟΝ** αυτού δεν μαραίνεται» (Ψαλμός Α/1:3).

Μια παρόμοια εικόνα περιγράφει ο Δαβίδ στον Ψαλμό ΡΛΓ/133, στον οποίο παρουσιάζει την ενότητα του λαού του Θεού «ως **ΤΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟΝ ΜΥΡΟΝ** επί την κεφαλήν, το καταβαίνον επί τον πώγωνα, τον πώγωνα του Ααρών, το καταβαίνον επί το στόμιον του ενδύματος αυτού, ως Η ΔΡΟΣΟΣ του Αερμών, η καταβαίνουσα επί τα όρη της Σιών...». Όταν ο προφήτης Σαμουήλ έχρισε τον Δαβίδ βασιλιά, κατά προσταγή του Θεού, τον έχρισε από το κεφάλι με λάδι, σύμβολο του χρίσματος του αγίου Πνεύματος. Το λάδι αυτό άρχισε να τρέχει προς τα κάτω, μέχρι που έφτασε στα πόδια του και χύθηκε στο χώμα γύρω του.

Ο Ααρών, που αναφέρεται στον Ψαλμό, ήταν ο χρισμένος από τον Θεό ιερέας Του και συμβολίζει τον Ιησού Χριστό, τον μόνο αρχιερέα και μεσίτη μας προς τον Θεό. Το μύρο (το χρίσμα του αγίου Πνεύματος) από το κεφάλι του Ααρών άρχισε να τρέχει προς τα κάτω και έφτασε μέχρι το έδαφος. Όλο το σώμα είχε καλυφθεί από το μύρο.

Ο Ιησούς είναι η κεφαλή (η εξουσία) της εκκλησίας και το χρίσμα Του αρχίζει να ρέει προς τα κάτω και να φτάνει μέχρι το κράσπεδο του ιματίου Του, να φτάνει μέχρι το έδαφος, εκεί που είναι το χώμα. Το χώμα συμβολίζει τον σαρκικό χριστιανό, γιατί ο Ησαΐας μας λέγει ότι *«άρτος δε του όφεως θέλει είσθαι το χώμα»* (Ησαΐας ΞΕ/65:25). Ο Διάβολος, ο αρχαίος όφης, τρέφεται με σαρκικούς χριστιανούς, **αλλά το χρίσμα της κεφαλής φτάνει μέχρι το χώμα, φτάνει μέχρι και το σαρκικό χριστιανό και αυτό είναι η συντριβή του εχθρού.** Όταν ο σαρκικός χριστιανός ανακτήσει τις δυνάμεις του, ντυθεί με τα πνευματικά όπλα του και ριχτεί στη μάχη, τότε τα πονηρά σχέδια του Διαβόλου και των στρατευμάτων του θα ματαιωθούν.

Ο εχθρός βλέποντας την εκκλησία να ζει σαρκικά, θεωρεί τη νίκη δική του, αλλά ο Κύριος στον Λόγο Του υποσχέθηκε ότι στις τελευταίες ημέρες θα εκχέει το Πνεύμα Του *«επί πάσαν σάρκαν»*, το χρίσμα Του θα αγγίξει όλο το σώμα Του, θα φτάσει μέχρι κάτω στη γη. Κάθε πιστός θα οπλιστεί με εξουσία και δύναμη και η δόξα του Ιησού θα φανερώνεται στο λαό Του. Ο Κύριος Ιησούς έχει φυλάξει για την εκκλησία Του τον «καλόν οίνον» για τον «έσχατο οίκον» Του και η δόξα του ΕΣΧΑΤΟΥ οίκου, της εκκλησίας της Φιλαδέλφειας, δεν θα μπορεί να συγκριθεί με τη δόξα του ΠΡΩΤΟΥ οίκου, της πρώτης αποστολικής εκκλησίας.

3. Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ

Τα δαιμονικά πνεύματα σήμερα εργάζονται με διαφορετικό τρόπο από εκείνον της εποχής του Ιησού. Τότε οι άνθρωποι, πιστεύοντας στον Θεό, δεχόντουσαν την ενέργεια των πονηρών πνευμάτων και ο τρόπος αντιμετώπισης ήταν ανάλογος. Σήμερα επειδή υπάρχει αθεΐα, απιστία και ορθολογισμός τα δαιμόνια δουλεύουν με αφανή τρόπο. Τους ανθρώπους που κατέχονται από πονηρά πνεύματα τους αποκαλούμε ψυχασθενείς ή διαταραγμένες προσωπικότητες. Τα Ψυχιατρεία σήμερα είναι γεμάτα με τρόφιμους που κατέχονται από δαιμονικά πνεύματα και η θεραπεία τους με τα γνωστά (ανθρώπινα) μέσα της ιατρικής επιστήμης είναι αδύνατη. Τα πνεύματα δεν φεύγουν με τα φάρμακα.

Η θεραπεία όλων αυτών είναι μόνον ο Ιησούς. Αυτό εξαρτάται, τόσο από τους ίδιους εάν είναι σε θέση που να μπορούν να ανταποκριθούν, όσο και από την οικογένειά τους όταν οι ίδιοι βρίσκονται σε κατάσταση από την οποία δεν μπορούν να ελέγξουν τον εαυτό τους.

Ο Διάβολος έχει κατορθώσει να πείσει τους ανθρώπους ότι η αιτία όλων αυτών των καταστάσεων δεν έχει καμιά σχέση μ' αυτόν, αλλά οφείλεται στον Θεό, ο οποίος δεν ενδιαφέρεται και δεν αγαπά τον άνθρωπο, γιατί είναι ένας σκληρός Θεός. Ο Διάβολος όμως αναφέρεται στην Βίβλο ότι είναι ο « *πατέρας του ψεύδους*» (Ιωάννης Η/8:44) και ο «*πλανών την οικουμένην όλην*» (Αποκάλυψη ΙΒ/12:9). Πείθοντας τον άνθρωπο ότι φταίει ο Θεός, αμέσως κατορθώνει δύο πράγματα, που είναι: **(1ον)** ο ίδιος μπορεί να εργάζεται ανενόχλητα το καταστροφικό του έργο, και **(2ον)** το πρόβλημα δεν λύνεται, αφού ο άνθρωπος δεν ζητεί βοήθεια από τον Θεό, καθόσον Τον θεωρεί υπεύθυνο.

Ο Ιησούς Χριστός όμως ήρθε να ξεσκεπάσει και να καταστρέψει τα έργα του Διαβόλου, ήρθε για να ελευθερώσει τους δεσμίους. Κατά την επίγεια διακονία Του «*δήλθεν ενεργετών και θεραπεύων ΠΑΝΤΑΣ τους καταδυναστευομένους υπό του Διαβόλου*» (βλ. Πράξεις Ι'10:38). Αυτή είναι η διακονία της εκκλησίας σήμερα, να καταστρέφει ολοσχερώς τα έργα του Διαβόλου, συντρίβοντας τη δύναμή του, σπάζοντας τα δεσμά της αμαρτίας και γκρεμίζοντας τα οχυρά του.

Ο απόστολος Παύλος λέγει ότι «*δεν αγνοούμε τα διανοήματα του Διαβόλου*» (Β' Κορινθίους Β/12:11) και ο Κύριος σήμερα δίνει άφθονο πνευματικό φως και αποκάλυψη στο λαό Του, για να καθαριστεί και να ετοιμαστεί η νύμφη εκκλησία να συναντήσει τον ερχόμενο νυμφίο της Ιησού. Παρακάτω θα αναφέρουμε περιπτώσεις εκδηλώσεων της καρδιάς πιστών ανθρώπων, οι οποίες δείχνουν με παραστατικό τρόπο το πώς ενεργεί ο εχθρός επάνω στη ζωή μας και εάν δεν προσέξουμε ανοίγουμε πόρτα για την είσοδο δαιμονικών πνευμάτων. Οι περιγραφές που θα ακολουθήσουν θα μας βοηθήσουν να διακρίνουμε **σε ποια κατηγορία** ανήκει ένας πιστός, ώστε να μπορούσε στη συνέχεια να τον βοηθήσουμε να

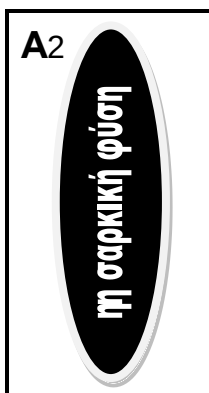
ελευθερωθεί, αλλά και οι αδύνατοι στην πίστη να μην σκανδαλίζονται από διάφορες καταστάσεις.

Κάποτε ο Κύριος Ιησούς μου είχε αποκαλύψει τις καρδιές μερικών αδελφών με διάφορα **παραστατικά σχήματα**, ώστε να μου δώσει με απλό τρόπο να καταλάβω πως μπορεί ένας αδελφός να εξαπατηθεί από τον εχθρό και να του δώσει τόπο. Παρουσίασε την καρδιά του κάθε ατόμου **σαν ένα ορθογώνιο παραλληλόγραμμο**, το οποίο είχε ΑΣΠΡΟ ΧΡΩΜΑ, όταν ήταν γεμάτο από το Πνεύμα του Θεού και εκτελούσε με υπακοή το θέλημά Του και είχε ΜΑΥΡΟ ΧΡΩΜΑ, όταν υπήρχαν σαρκικές εκδηλώσεις και επιρροές δαιμονικών δυνάμεων. Υπήρχαν και περιπτώσεις με περισσότερα από δύο χρώματα, που αντιπροσώπευαν τις διαφορετικές εκδηλώσεις της προσωπικότητας ή των περισσότερων προσωπικοτήτων του ίδιου του ατόμου.

Συγκεκριμένα μου παρουσίασε τις καρδιές **πέντε** διαφορετικών ατόμων, **σαν αντιπροσωπευτικές περιπτώσεις**, οι οποίες αποτελούν τη βάση για όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις που μπορεί να παρουσιασθούν σ' ένα άλλο άτομο. Πρόκειται για πέντε κατηγορίες πιστών:

1. Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΠΙΣΤΟΣ: Η εικόνα του πρώτου ατόμου αποτελείται από ένα παραλληλόγραμμο, το οποίο αντιπροσωπεύει τον πιστό, ο οποίος είναι **αφιερωμένος στο Θεό**, είναι γεμάτος από τη δόξα Του και από το χρίσμα Του, ζει μέσα στο θέλημα Του, έχει τη δύναμη να αντιστέκεται στο Διάβολο και να συντρίβει τις πονηρές δυνάμεις του και γενικά να ζει μια συνεχή νικηφόρα πνευματική ζωή.

Το σχήμα **A1** (βλ. επόμενη σελίδα) καλύπτεται ολόκληρο από **λευκό χρώμα** και παριστάνει την εικόνα του **τέλειου πνευματικού ανθρώπου**, καθόσον σ' αυτή απουσιάζει παντελώς η σαρκική φύση του. Αυτή η εικόνα είναι μεν η πραγματική του ατόμου και το περιβάλλον του συνήθως αυτή γνωρίζει, αλλά δεν είναι η τέλεια πνευματική εικόνα του. Ο Λόγος του Θεού μας προτρέπει να γίνουμε τέλειοι και να **ομοιωθούμε** στη φύση και στον χαρακτήρα του Ιησού Χριστού.



Αυτό προϋποθέτει συνεχή αγώνα, γιατί έχουμε να διεξάγουμε μάχη σε τρία μέτωπα:

- (1) Με τον ΔΙΑΒΟΛΟ και τις δυνάμεις του.
- (2) Με τον ΚΟΣΜΟ και το συστημά του, και
- (3) Με τη ΣΑΡΚΑ μέσα μας.

Το σχήμα **A2** δείχνει μια άλλη Πλευρά του πνευματικού από-

μου, δείχνει τη **σαρκική φύση** που υπάρχει μέσα του, η οποία είναι υποταγμένη και ελέγχεται από την πνευματική φύση. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν καθόλου σαρκικές εκδηλώσεις στον πιστό, απλά αυτές είναι λίγες ή ελάχιστες. Στην περίπτωση που εξετάζουμε το άτομο έχει μόνο μια προσωπικότητα, την πνευματική, η οποία κατισχύει πάντοτε της σαρκικής φύσης. Κατά συνέπεια, ο πιστός αυτός σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να κατέχεται από πονηρά δαιμονικά πνεύματα, αντίθετα χρησιμοποιεί τη δοσμένη από τον Ιησού Χριστό εξουσία και τη δύναμη για να συντρίβει τις σατανικές δυνάμεις.

2. Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ και ΣΑΡΚΙΚΟΣ ΠΙΣΤΟΣ: Η εικόνα του δεύτερου ατόμου αποτελείται από δύο παραλληλόγραμμα, εντελώς διαφορετικά μεταξύ τους, το ένα σκιαγραφείται με ΛΕΥΚΟ χρώμα και το άλλο με ΜΑΥΡΟ ΧΡΩΜΑ.

Το "παραλληλόγραμμο **A**" με το λευκό χρώμα αντιπροσωπεύει την **πνευματική φύση** του πιστού, η οποία όταν εκδηλώνεται είναι γεμάτη από την παρουσία της δόξας του Ιησού Χριστού και μάλιστα σε τέτοιο βαθμό, που να δείχνει ότι απουσιάζει παντελώς από το άτομο αυτό η αμαρτωλή - σαρκική φύση του.

Το "παραλληλόγραμμο **B**" με το μαύρο χρώμα αντιπροσωπεύει τη **σαρκική φύση** του πιστού, η οποία όταν εκδηλώνεται κάτω από την επίδραση των δαιμονικών πνευμάτων, δείχνει ότι απουσιάζει παντελώς η πνευματική του φύση. Εδώ έχουμε μια συνεχή σύγκρουση μεταξύ της ΣΑΡΚΑΣ και του ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ και τότε

υπερισχύει η μία φύση και πότε η άλλη. Ο Παύλος γράφει ότι «*η ΣΑΡΞ επιθυμεί εναντία του ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, το δε ΠΝΕΥΜΑ εναντία της ΣΑΡΚΟΣ, ταύτα δε αντίκειται προς άλλαλα*» (Γαλάτες Ε/5:17).

A

ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑ
της δόξας
του Ιησού

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
ΦΩΣ
ΑΛΗΘΕΙΑ

B

ΕΠΙΔΡΑΣΗ
των
δαιμονικών
πνευμάτων

ΑΔΙΚΙΑ
ΣΚΟΤΑΔΙ
ΨΕΥΔΟΣ

Τα άτομα που παρουσιάζουν αυτή την εικόνα έχουν δύο ξεχωριστές προσωπικότητες. Όταν ενεργεί η μία (η **A'**) η άλλη (η **B'**) δεν εκδηλώνεται, και το αντίστροφο. Υπάρχει περίπτωση κάποιος να έχει γνωρίσει μόνο τη μία προσωπικότητα και ποτέ να μην έχει γνωρίσει την άλλη.

Το αποτέλεσμα στην περίπτωση αυτή είναι να έχει σχηματίσει εσφαλμένη γνώμη για το άτομο αυτό. Εάν έχει γνωρίσει και τις δύο προσωπικότητές του, τότε το πιο πιθανόν που μπορεί να συμβεί είναι να έχει μέσα του σύγχυση. Δεν μπορεί να καταλάβει, πως είναι δυνατόν, ένας άνθρωπος του Θεού τη μια φορά να παρουσιάζεται γεμάτος από το χρίσμα Του, να δίνει τη μαρτυρία, ακόμα και να κηρύττει τον Λόγο του Θεού και από τη διακονία του να σώζονται ψυχές και να ενεργούνται σημεία και τεράστια και κάποια άλλη φορά το ίδιο το άτομο να ξεπέφτει τόσο χαμηλά, που να παρουσιάζει έναν τελείως διαφορετικό χαρακτήρα, γεμάτο πάθη, σαρκικότητα και αδυναμίες.

Όταν συμβαίνουν τέτοιες καταστάσεις μέσα στο σώμα του Χριστού προκαλούν σκάνδαλο, με αποτέλεσμα να δημιουργείται ακαταστασία πνευματική. Το άτομο που έχει αυτή τη διπλή προσωπικότητα φιλοξενεί μέσα του **το πνεύμα της σχιζοφρένειας**. Επειδή όμως δεν το γνωρίζει ή επειδή φιλοξενεί μέσα του πνεύμα εγωισμού δεν θέλει να το παραδεχτεί και δεν το εξομολογείται στον Κύριο. Κατά συνέπεια δεν υπάρχει και ελευθερία.

Στη διακονία μας έχουμε συναντήσει αρκετά άτομα με αυτή τη διχασμένη προσωπικότητα. Δεν είναι η συνηθισμένη περίπτωση που κάποιος αδελφός πέφτει πνευματικά, μετά σηκώνεται και μετά ξαναπέφτει και πάλι σηκώνεται. Εδώ η εικόνα αυτή αναφέρεται αποκλειστικά σε πιστούς, που παρουσιάζουν δύο διαφορετικούς χαρακτήρες, σαν να είναι δύο ξεχωριστοί άνθρωποι. Ο Θεός θέλει τα μέλη μας να είναι **όπλα ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ**, ο Διάβολος θέλει το αντίθετο να είναι **όπλα ΑΔΙΚΙΑΣ** και αυτή την εικόνα παρουσιάζει εδώ ο πιστός. Τη μία αφήνει τον Θεό να τον χρησιμοποιεί για τη δόξα Του και τα μέλη του γίνονται όπλα κατά του εχθρού και την άλλη πέφτει στην παγίδα του εχθρού και δίνει όπλα στον Διάβολο για να επιφέρει καταστροφή επάνω του και στους γύρω του (βλ. Ρωμαίους ς΄/6:12-14).

Ο Θεός είναι ΑΓΙΟΣ, έχει ΑΓΙΑ σχέδια και ΑΓΙΟΥΣ σκοπούς και θέλει να Τον υπηρετούν ΑΓΙΟΙ, που να είναι εύχρηστα σκεύη στα χέρια Του, γι' αυτό σήμερα αποκαλύπτει τα διανοήματα και τις μεθοδείες του εχθρού, ώστε ο λαός Του να καθαρισθεί *«από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, εκπληρώντες αγιωσύνην εν φόβω Θεού»* (Β' Κορινθίους Ζ/7:1).

Η ΔΑΣΚΑΛΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ:

Θα αναφέρω ένα γεγονός, που συνέβηκε το έτος **2001**. Είχα πάει σε κάποια βραδινή εκδήλωση για παιδιά Κυριακού σχολείου σε αίθουσα που βρίσκεται σε προάστιο της Αθήνας. Η εκδήλωση ήταν εξαιρετικά ευλογημένη και η υπεύθυνη του προγράμματος έδειχνε έμπειρη με τα παιδιά. Στο τέλος που ήταν μαζί με τον άνδρα της, είχαμε μια όμορφη συζήτηση. Ήταν πολύ ευχάριστη στην ομιλία, ευγενική, καλοσυνάτη και έδειχνε ότι είχε μια καρδιά γεμάτη από την παρουσία του Θεού.

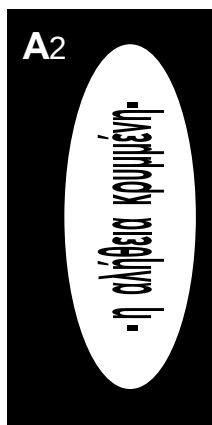
Όταν αργότερα έφυγα, πήγα περίπου εκατό μέτρα παραπέρα για να πάρω το αυτοκίνητό μου, που ήταν σταθμευμένο σε ένα γωνιακό μέρος. Ο δρόμος στο σημείο εκείνο ήταν μισοσκοτεινός, καθόσον ο φωτισμός ήταν πολύ αραιός. Όταν έφθασα στο αυτοκίνητο, δεν έφυγα αμέσως, γιατί τακτοποίησα μερικά πράγματα στο πορτ παγκάζ. Εκείνη τη στιγμή ακούω από δίπλα στη γωνία (δεν

είχα ορατότητα) πολύ έντονες ομιλίες, που έδειχναν καυγά. Επειδή μου φάνηκε σαν γνωστή η φωνή, κοντοστάθηκα και πήγα λίγο πιο κοντά, χωρίς να φαίνομαι.

Η σκηνή που είδα με λύπησε. Μέσα σ' ένα αυτοκίνητο ήταν η δασκάλα του Κυριακού σχολείου με τον άνδρα της. Αυτή ήταν στην θέση του συνοδηγού και μιλούσε στον άνδρα της νευριασμένη, η φωνή της ήταν γεμάτη οργή, κουνούσε τα χέρια της πάνω κάτω και έδειχνε άνθρωπο «εκτός εαυτού». Ο άνδρας καθόταν αμίλητος, δεν έβγαζε άχνα και όσο αυτός δεν μιλούσε η γυναίκα του ήταν περισσότερο επιθετική. Δεν γνωρίζω ποια ήταν η αιτία της έντασης μεταξύ τους, άλλωστε για να μην γίνω αντιληπτός έφυγα.

Η γυναίκα αυτή ήταν μια διαφορετική προσωπικότητα από την χαμογελαστή και καλοσυνάτη αδελφή που είχα γνωρίσει πριν λίγο και είχα συνομιλήσει μαζί της. Το γεγονός αυτό, δεν μου προκάλεσε εντύπωση, γιατί γνώριζα ότι **είχε δώσει τόπο στον Διάβολο και μέσα της φιλοξενούσε πνεύματα απείθειας, ανταρσίας, πείσματος, εγωισμού και θυμού**. Τέτοιες περιπτώσεις είχαμε συναντήσει πολλές φορές κατά τη διακονία απελευθέρωσης. Πήγα με το αυτοκίνητό μου λίγο πιο κάτω και σταμάτησα για να προσευχηθώ για το ζευγάρι αυτό και ζήτησα από τον Κύριο να φέρει την ειρήνη Του επάνω τους. Ήταν μία ακόμα περίπτωση που η «εξουσία» μέσα στο σπίτι είχε μετατεθεί από τον άνδρα στη γυναίκα, είχαν αντιστρέψει αυτό που ο Θεός έθεσε απ' αρχής.

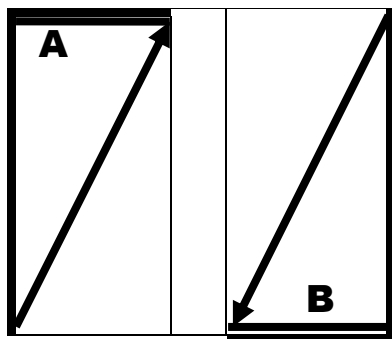
3. Ο ΣΑΡΚΙΚΟΣ ΠΙΣΤΟΣ: Εικόνα του τρίτου ατόμου από-τελείται από ένα παραλληλόγραμμο, το οποίο παριστάνει το σαρκικό χριστιανό (βλ. επόμενη σελίδα). Τα άτομα που παρουσιάζουν αυτή την εικόνα **δεν έχουν 2 ξεχωριστές** προσωπικότητες, όπως στην προηγούμενη περίπτωση, αλλά έχουν **μία τη σαρκική**, μέσα από την οποία ξεπηδά η αλήθεια που βρίσκεται κρυμμένη στο βάθος της. Τα άτομα αυτά **έχουν αναγέννηση**, αλλά δεν προχώρησαν στην πνευματική αύξηση, παρέμειναν στάσιμα και ζουν μια ζωή πνευματικά χαλαρή. Η σαρκική φύση υπερισχύει της πνευματικής φύσης όταν ο πιστός δίνει τόπο στον Διάβολο και δεν αφήνει τον Κύριο να μορφώσει το χαρακτήρα του.



Τα άτομα αυτά συνήθως παρουσιάζουν δειλία και φόβο στο να ομολογούν τον Ιησού Χριστό, φοβούνται να αποκαλυφτούν, συμβιβάζονται με διάφορες καταστάσεις και αναβάλλουν να πάρουν θετικές αποφάσεις και κατά συνέπεια δεν ευθυγραμμίζονται με τον Λόγο του Θεού και αυτό είναι φανερό στη ζωή τους.

Η τρίτη κατηγορία που εξετάζουμε είναι το εντελώς αντίθετο της πρώτης. Στην πρώτη κατηγορία έχουμε την εικόνα του **πνευματικού πιστού** που *«περιπατεί κατά το Πνεύμα»* (βλ. Γαλάτες Ε/5:16) και που μέσα του έχει κρυμμένη και υποταγμένη τη σαρκική φύση. Στην τρίτη κατηγορία έχουμε τον **σαρκικό πιστό** που *«εκπληροί την επιθυμίαν της σαρκός»* και που μέσα του έχει κρυμμένη την πνευματική φύση.

4. Ο ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΠΙΣΤΟΣ: Εικόνα του τέταρτου ατόμου αποτελείται από δύο παραλληλόγραμμα, τα οποία παριστάνουν το αγώνα του πιστού να κατισχύσει ενάντια στις πονηρές δυνάμεις και στα προβλήματα που του δημιουργούν. Πρόκειται για δύο



διαφορετικές ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ του ίδιου του ατόμου και όχι για **δύο διαφορετικές ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ**. Το άτομο αυτό δεν μπορούμε σε καμιά περίπτωση να το χαρακτηρίσουμε σχιζοφρενικό, γιατί μία είναι η προσωπικότητά του, η πνευματική, που μας δείχνει τον αγώνα της να υ-

περισχύει της σάρκας και των προβλημάτων: *«Όσοι δε (είναι) του Χριστού, ΕΣΤΑΥΡΩΣΑΝ την σάρκα ομού με τα πάθη και τας επιθυμίας»* (Γαλάτες Ε/5:24).

Στην Α΄ περίπτωση έχουμε ένα ορθογώνιο τρίγωνο ανεστραμμένο και συμβολίζει τον πιστό που έχει κερδίσει μια πνευματική μάχη. Ο πιστός βρίσκεται πλέον σε πλεονεκτική θέση έναντι του εχθρού. Όπως βρίσκεται το τρίγωνο ανάποδα, μπορεί να περπατάει επάνω στην οριζόντια επιφάνεια (όπως δείχνει το βέλος), που φανερώνει ότι κάτω από τα πόδια του βρίσκονται όλα τα προβλήματα και όλες οι δυσκολίες. Έχει πεποίθηση και ελέγχει τις καταστάσεις. Κάτω από τα πόδια του βρίσκεται όλη η δύναμη του εχθρού, όπως το υποσχέθηκε ο Ιησούς Χριστός στην εκκλησία Του, λέγοντας: *«Ιδοῦ, δίδω εἰς ἐσάς τὴν ΕΞΟΥΣΙΑΝ τοῦ να πατήτε ἐπὶ ὄφεων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ ΠΑΣΑΝ τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ΟΥΔΕΝ θέλει σας βλάψει»* (Λουκάς 1΄/10:19).

Στη Β΄ περίπτωση συμβαίνει το αντίθετο. Έχουμε επίσης ένα ορθογώνιο τρίγωνο, η βάση του οποίου βρίσκεται στο έδαφος (όπως δείχνει το βέλος). Παριστάνει τον πιστό που στον πνευματικό πόλεμο έχει χάσει κάποια μάχη, έχει πέσει στο έδαφος και βρίσκεται κάτω από την πίεση των προβλημάτων. Είναι αδύνατον να σταθεί στην κορυφή του τριγώνου, πρέπει να αντισταθεί και να αντιστρέψει τις καταστάσεις, ώστε η βάση του τριγώνου (που παριστάνει τα προβλήματα) να βρεθεί επάνω και αυτός να πατά επάνω στα προβλήματα.

5. Ο ΑΚΑΤΑΣΤΑΤΟΣ ΠΙΣΤΟΣ: Εικόνα του πέμπτου ατόμου αποτελείται από περισσότερα των δύο παραλληλόγραμμων, τα οποία παριστάνουν τις *διαφορετικές εκδηλώσεις* των προσωπικοτήτων του (βλ. *επόμενη σελίδα*). Μπορεί τη μία φορά να παρουσιάζεται σαν **πνευματικός** αδελφός, την άλλη σαν **σαρκικός**, κάποια άλλη φορά να παρουσιάζεται σαν **αγωνιστής** χριστιανός και άλλοτε να παρουσιάζει **χλιαρότητα**, ή **διπροσωπία** ή κάποια άλλη εκδήλωση της σάρκας. Ενεργεί ανάλογα με την περίσταση και όπως τον βολεύει.

Τα άτομα που παρουσιάζουν αυτό τον χαρακτήρα συνήθως είναι **ακατάστατα** στην πνευματική τους ζωή. Δεν μπορούν, αλλά και δεν επιδιώκουν να ευθυγραμμιστούν με το θέλημα του Θεού και τον άγιο Λόγο Του.

A χλιαρός	B πνευματικός	Γ σαρκικός	Δ διπρόσωπος
----------------------------	--------------------------------	-----------------------------	-------------------------------

Είναι άτομα που δημιουργούν **διχοστασίες** μέσα στο σώμα του Χριστού και δεν μπορείς να τα εμπιστευθείς και να τους αναθέσεις υπευθυνότητες μέσα στο έργο του Θεού. Εφόσον δεν μετανοούν και εμμένουν

στην κατάσταση αυτή, πρέπει να αποκόπτονται από το σώμα της εκκλησίας, γιατί γίνονται εμπόδιο και πρόσκομμα στην πνευματική πρόοδο των άλλων πιστών: *«Να απομακρύνεσθε από ΠΑΝΤΟΣ ΑΔΕΛΦΟΥ ατάκτως περιπατούντος...»* (Β' Θεσσαλονικείς Γ/3:6), και *«...να μη συναναστρέφεσθε, εάν κάποιος, αδελφός ονομαζόμενος, είναι πόρνος, ή πλεονέκτης, ή ειδωλολάτρης, ή λοιδωρος, ή μέθυσος, ή άρπαξ, με τον τοιούτον μηδέ να συντρώγετε»* (Α' Κορινθίους Ε/5:11 /βλέπε επίσης: Ρωμαίους Ις'/16:17-18, Α' Τιμόθεου ς'/6:3-6, Β' Θεσσαλονικείς Γ/3:14).

Τα άτομα αυτά είναι φανερό ότι έχουν σχιζοφρενική προσωπικότητα ή είναι επιρρεπής προς την κατάσταση αυτή. Εάν δεν επιποθήσουν και δεν εκζητήσουν την απελευθέρωσή τους, η πορεία τους θα έχει τραγική κατάληξη. Χωρίς να το αντιληφτούν θα ελέγχονται από τα πονηρά δαιμονικά πνεύματα, **έχοντας απατηθεί και πλανηθεί.**

Για όλη αυτή την κατάστασή τους θα κατακρίνουν τους άλλους αδελφούς και γενικά θα απορρίπτουν τις ευθύνες στο σύνολο των πιστών, κατηγορώντας τους ότι έχουν ξεφύγει από την υγιαίνουσα διδασκαλία του Λόγου του Θεού, ενώ οι ίδιοι θα βρίσκονται σε πλάνη. Θα φτάσουν στο σημείο να μη δέχονται ότι υπάρχουν πλέον «σωστοί» αδελφοί.



Κεφάλαιο ΕΙΚΟΣΤΟ

«ΣΠΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΔΕΣΜΑ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ»

1. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝ.ΠΝΕΥΜΑΤΑ

Στο προηγούμενο κεφάλαιο αναφέρθηκαν πέντε βασικές κατηγορίες των πιστών, όπου φανερώνεται ο τρόπος με τον οποίο ενεργεί ο εχθρός της ψυχής μας για να επιτύχει τους σκοπούς του. Ο Ιησούς όμως, μας αποκαλύπτει τις μεθοδίες του Διαβόλου και έτσι τα έργα του ματαιώνονται. Ο απόστολος Παύλος λέγει: *«Ούτως ας μας θεωρεί (πας) άνθρωπος, ως υπηρέτες του Χριστού και ΟΙΚΟΝΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ του Θεού...»* (Α' Κορινθίους Δ/4:1). Οικονόμος είναι αυτός που διαχειρίζεται τα οικονομικά, είτε στο σπίτι του, είτε στο χώρο εργασίας του, κλπ.. Ο πιστός είναι **«οικονόμος των μυστηρίων»** του Θεού, δηλαδή είναι διαχειριστής των μυστηρίων που ο Θεός του αποκάλυψε. Και ένα από τα μυστήρια του Κυρίου είναι η αποκάλυψη των σατανικών σχεδίων του εχθρού. Καμιά πλέον δύναμη δεν μπορεί να κατισχύσει της εκκλησίας. Το χρίσμα της "κεφαλής" ρέει σε όλο "σώμα" και η αποκάλυψη και η γνώση του Κυρίου γεμίζει το λαό Του.

Ο κάθε πιστός, από την αρχή της συνάντησής του με τον Ιησού, αρχίζει να καθίσταται οικονόμος *«της πολυειδούς χάριτος του Θεού»* (Α' Πέτρου Δ/4:10) και εφόσον στέκεται πιστός σ' αυτό που ο Κύριος του εμπιστεύθηκε, θα τον πλημμυρίσει με την αποκάλυψη του Λόγου Του και επί πολλών θα τον καταστήσει. Αυτή είναι η ενέργεια του Κυρίου επάνω στο λαό Του, ξεσκεπάζει τα έργα του εχθρού. Αναφέρουμε μερικές περιπτώσεις:

1. Κάποτε, γινόταν προσευχή απελευθέρωσης για μια αδελφή που θα την αποκαλούμε **Αλίκη** (το όνομα δεν είναι πραγματικό) και ο Κύριος έδειξε μια όραση, αποκαλύπτοντας τον τρόπο με τον οποίο εργαζόταν ο Πονηρός. Έδειξε μια παράσταση ενός τοπίου

(ένα ντεκόρ), το πίσω μέρος του οποίου ήταν **σκοτεινό**, ενώ το μπροστινό μέρος άρχιζε να ανθίζει σαν ένα μπουκέτο που είχε μόνο **τρία κλαράκια**. Πίσω από το σκοτεινό ντεκόρ υπήρχε ένα **φράγμα ομίχλης**. Ακόμα πιο πίσω υπήρχε ένα **τριπλό κηροπήγιο** που ήταν σβηστό και που η βάση του ήταν χρυσή. Μπροστά από το κηροπήγιο υπήρχε ένα **φέρετρο**, στο οποίο από το ένα μέρος είχε γραμμένο ένα μεγάλο «**A**» και στο άλλο μέρος υπήρχε επίσης γραμμένο ένα γράμμα, αλλά αυτό δεν φαινόταν καθαρά, γιατί το κηροπήγιο το έκρυβε. Σε μια στιγμή τα **τρία κεριά** αρπάζουν για λίγο φωτιά.

Ο Κύριος δίνοντας την παραπάνω όραση, ταυτόχρονα έδινε και την εξήγηση: Το πίσω μέρος του τοπίου που ήταν σκοτεινό, συμβόλιζε προηγούμενες **παραδοσιακές διδασκαλίες πλάνης**, που υπήρχαν μέσα στην αδελφή Αλίκη. Το μπροστινό μέρος που άρχισε να ανθίζει συμβόλιζε **πολύ καρπό** που έρχεται στο μέλλον, αλλά ο καρπός θα συνοδεύεται από θλίψη, καθόσον είχε **τρία** μόνο κλαράκια.

Ο αριθμός τρία μέσα στην Βίβλο είναι σύμβολο θλίψης:

- **Τρία ακάθαρτα** πνεύματα βγήκαν από το στόμα του Δράκοντα, του Διαβόλου (βλ. Αποκάλυψη Ιζ´/16:13).
- **Τρία εξάρια (666)** είναι ο αριθμός του Αντίχριστου (βλ. Αποκάλυψη ΙΓ´/13:18).
- **Τρεις ημέρες** έμεινε ο Ιησούς στον τάφο (Ιωάννης ΚΔ/24:7).
- **Τρεις νέοι** ρίχτηκαν από τον Βαβυλώνιο βασιλιά στο καμίνι της φωτιάς (Δανιήλ Γ/3).
- **Τρεις φορές** αρνήθηκε τον Ιησού ο απόστολος Πέτρος το βράδυ της σύλληψής Του (βλ. Ματθαίος Κς´/26:69-75).
- **Τριάμισι χρόνια** θα είναι η περίοδος της μεγάλης θλίψης, δηλαδή λίγο περισσότερο από τρία χρόνια, που σημαίνει υπερβολική θλίψη.
- **Η τριάδα της ανομίας** (ο Διάβολος και τα δύο όργανά του, ο Αντίχριστος και ο Ψευδοπροφήτης), θα στραφεί εναντίον του **Ενός και Μόνου Αληθινού Θεού**, του Πατέρα, που φα-

νερώθηκε εν σαρκί, κατοικώντας με πληρότητα το Πνεύμα Του μέσα στον Υιό του, τον άνθρωπο Χριστό Ιησού.

Το τριπλό κηροπήγιο που ήταν σβηστό, συμβόλιζε **ψευδοδιδασκαλίες** και πλάνες, οι οποίες είχαν επιφέρει μεγάλη **θλίψη** στην Αλήκη, αλλά τώρα είχαν σβηστεί, γιατί οι ψευδοδιδασκαλίες είχαν απορριφτεί.

Το χρυσάφι που υπήρχε στη βάση του κηροπήγιου συμβόλιζε **τη θεότητα του Ιησού Χριστού**. Στην Παλαιά Διαθήκη πολλά σκεύη που ήσαν μέσα στο ναό, όπως και η Κιβωτός της Διαθήκης αποτελούνταν από **2** κυρίως υλικά, από **ξύλο γοφέρ** και από **χρυσάφι** που ήταν καλυμμένο το ξύλο. Το ξύλο συμβόλιζε την ανθρώπινη φύση του Μεσσία που θα ερχόταν και το χρυσάφι τη θεότητά Του. Εδώ έχουμε τον "τύπο" και το "αντίτυπο, ο Ιησούς είναι η φανέρωση του Πατέρα, είναι «**ο Θεός (ο ένας και μόνο και υπάρχει) εν Χριστώ Ιησού**» (βλ. Β' Κορινθίους Ε/5:19, Α' Τιμόθεου Γ/3:16).

Τα δαιμόνια εδώ στην όραση εκμεταλλεύονταν τη θεότητα του Ιησού για να προωθήσουν διδασκαλίες πλάνης σχετικά με το πρόσωπό Του, ώστε να εξαλείψουν, εάν είναι δυνατόν, τελείως το όνομα του Ιησού μέσα από τις εκκλησίες και δυστυχώς στον τόμο αυτό έχουν επιτύχει αρκετά το σκοπό τους, γιατί πολλές φορές το όνομα του Κυρίου Ιησού δεν ακούγεται ούτε και στις προσευχές, παρά μόνο ακούγονται εκφράσεις, όπως "θεέ μου", "κύριέ μου", "σωτήρα μου" κλπ, κλπ..

Αυτές τις προσευχές και τις εκφράσεις ο Διάβολος δεν τις φοβάται, ούτε τον τρέπουν σε φυγή, γιατί και αυτός είναι «**θεός του κόσμου τούτου**» και αυτός είναι «**κύριος και άρχοντας του κόσμου τούτου**», έχοντας εξουσία επάνω στους απειθείς. Στην όραση υπήρχε αποκάλυψη για διδασκαλίες πλάνης με κύριο χαρακτηριστικό της πλάνης τον **αριθμό τη θλίψης** και του πόνου, που είναι ο αριθμός **3**, διδασκαλίες που προσπαθούν να θαμπώσουν, **ή** να εξαλείψουν, **ή** να κρύψουν τη λάμψη του χρυσαφιού, που αντιπροσωπεύει τη θεότητα του αναστημένου και ένδοξου Ιησού.

Το φέρετρο συμβόλιζε το θάνατο του Ιησού Χριστού, που πέθανε για να μας φανερώσει ότι Αυτός είναι το «**Α**» και το «**Ω**», αλλά στην όραση το «**Ω**» δεν φαινόταν, γιατί ήταν κρυμμένο, πίσω από τις ψευδοδιδασκαλίες, που εδώ συμβολίζονταν με **τρία** κεριά. Ο Ιησούς είναι «*το Α και το Ω, η Αρχή και το Τέλος, ο Πρώτος και ο Έσχατος, ο Παντοκράτωρ*» (Αποκάλυψη Α/1:8). Εδώ ο Ιησούς φανερώνεται ως ο «Παντοκράτωρ», γνωρίζουμε όμως ότι δεν υπάρχουν ΠΟΛΛΟΙ «Παντοκράτορες», αλλά μόνον «ΕΝΑΣ», ο Πατέρας, ο οποίος φανερώθηκε «εν Υιώ» και αυτό θέλουν να εξαλείψουν ο Διάβολος και οι πονηρές δυνάμεις του, να μειώσουν τον ένδοξο Ιησού και να διασπάσουν τη λατρεία Του, κατά τα πρότυπα των αρχαίων ειδωλολατρικών θεοτήτων.

Στη Βαβυλώνα κυρίαρχες θεότητες ήσαν ο Νεμβρώδ, η Σεμίραμις και ο Θαμμούζ. Θυμηθείτε την περίπτωση που αναφέραμε στο **15ο** κεφάλαιο, όπου το δαιμόνιο που ήταν μέσα στη κοπέλα για την οποία γινόταν προσευχή απελευθέρωσης, στην αρχή αποκαλύφθηκε ως «**Ιησούς του Ναυή**», προσπαθώντας να μας παραπλανήσει, αλλά όταν διατάχθηκε στο παντοδύναμο όνομα του Κυρίου Ιησού να φανερωθεί η πραγματική του ταυτότητα, τότε αποκαλύφθηκε ως «**Σεμίραμις**».

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Περισσότερες λεπτομέρειες για τις αρχαίες ειδωλολατρικές θεότητες, διαβάστε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο: «**ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ & Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ**»).

Η φωτιά που άρπαξαν για λίγο τα κεριά ήταν «**ξένο πυρ**», ήταν διδασκαλίες πλάνης και όχι η αληθινή φωτιά του Πνεύματος του Θεού. Τα κεριά στις αρχαίες ειδωλολατρικές λατρείες, αλλά και στη μετέπειτα χριστιανική περίοδο, ανάβονται σαν η εξωτερική εκδήλωση της λατρείας του πιστού προς το θείο.

Ο Κύριος με αυτή την όραση αποκάλυψε τον τρόπο με τον οποίο είχε εξαπατηθεί η αδ.Αλίκη και μέσα της φιλοξενούσε πνεύματα πλάνης και ψευδοδιδασκαλιών, που αφορούσαν τη θεότητα του Ιησού Χριστού, την οποία προσπαθούσαν να μειώσουν, ή να την υποβαθμίσουν και να επιφέρουν σύγχυση. Τα πνεύματα αυτά, παρ' όλο που η δράση τους είχε αποκαλυφτεί και είχαν απορ-

ριφτεί από την παραπάνω αδελφή, εξακολουθούσαν να παραμένουν μέσα της και να την επηρεάζουν αρνητικά στο να προχωρήσει σε περισσότερη εκζήτηση του προσώπου του Κυρίου Ιησού και σε αγιασμό. Στη συνέχεια τα πνεύματα αυτά επιτιμήθηκαν. Το συμπέρασμα είναι ότι δεν αρκεί να καταλάβουμε και να απορρίψουμε διάφορες αμαρτίες ή διδασκαλίες πλάνης από τη ζωή μας, αλλά πρέπει να επιτιμήσουμε και να ξεριζώσουμε από την καρδιά μας και την αιτία που τις προκαλούν.

2. Σε κάποια άλλη περίπτωση που γινόταν προσευχή για έναν αδελφό, ο Κύριος έδειξε να τον περιβάλλει ένα **σιδερένιο στεφάνι**, που στην πραγματικότητα ήταν ένας **ισχυρός πονοκέφαλος** που είχε το άτομο αυτό. Όταν διατάχτηκε να σπάσει το σιδερένιο στεφάνι και να φύγει ο πόνος, αμέσως φάνηκαν να ξεφυτρώνουν **δύο ζωάκια**. Το ένα έφερε το όνομα **«περιέργεια»** και το άλλο **«φλυαρία»** το κύριο χαρακτηριστικό της οποίας ήταν αστεία που πικραίνουν. Θα έχετε παρατηρήσει σε διάφορες παρέες, να υπάρχει κάποιο άτομο που να εκφράζεται μ' αυτό τον τρόπο. Τα πνεύματα αυτά ήταν η αιτία που προκαλούσαν τον πονοκέφαλο.

3. Σε μία άλλη περίπτωση, ενώ γινόταν προσευχή επάνω σε ένα άτομο ο Κύριος έδειξε να περιβάλλεται από διάφορα **ζώα**, τα οποία ήσαν (κατά σειρά) ένα άσπρο ΑΛΟΓΟ, μια μικρή ΦΩΚΙΑ, ένα μικρό ΠΟΥΛΑΚΙ, ένας ΠΑΠΑΓΑΛΟΣ και μία ΚΟΤΑ με ουρά παγωνιού. Τα ζώα αυτά, συμβόλιζαν διάφορες πονηρές δαιμονικές εκδηλώσεις:

(α) **Ένα άσπρο ΑΛΟΓΟ** με το πρόσωπο στραμμένο προς τα πίσω. Συμβόλιζε την **υπερηφάνεια** που υπήρχε κρυμμένη μέσα στο άτομο αυτό και δεν φαινόταν. Ο Ιησούς θέλει να ομοιωθούμε με Αυτόν και να έχουμε ζωή ταπείνωσης.

(β) **Μια μικρή ΦΩΚΙΑ** που της άρεσε να ξαπλώνει στο ήλιο και να απολαμβάνει τη ζέστη. Μετά από λίγο σηκώθηκε και πήγε να πει νερό και μετά ξανακάθισε. Η φώκια ήταν και στη **θάλασσα** (στον κόσμο) και στην **ξηρά** (σε σταθερό έδαφος, που είναι ο Ιησούς). Συμβόλιζε τον πιστό που ζει ανάμεσα σε δύο φρονήματα και του αρέσει να υπηρετεί δύο κυρίους. Αυτός είναι ο συμβολι-

σμός της **πνευματικής καλοπέρασης** του πιστού, που δεν θέλει **να κακοπαθεί** για το ευαγγέλιο του Χριστού.

(γ) Στους δύο ώμους του υπήρχαν από τη μια μεριά ένα **μικρό ΠΟΥΛΑΚΙ** με το κεφάλι του προς τα πίσω και από την άλλη **ένας ΠΑΠΑΓΑΛΟΣ**. Το μικρό πουλί συμβόλιζε τη **δειλία** και την **έλλειψη θάρρους** να ομολογήσει τις αλήθειες του Λόγου του Θεού και ο παπαγάλος συμβόλιζε τη ροπή **να φλυαρεί** και να λέγει συνέχεια τα ίδια πράγματα.

(δ) **Μια ΚΟΤΑ** που είχε **ουρά ΠΑΓΩΝΙΟΥ**, που συμβόλιζε την καταλαλιά (κουτσομπολιό) καμουφλαρισμένη με υπερηφάνεια.

4. Σε κάποια άλλη περίπτωση που γινόταν προσευχή επάνω σε μια αδελφή, ο Κύριος την έδειξε να περπατά επάνω σ' ένα δρόμο που ήταν από **κάρβουνο** και **νερό**. Το κάρβουνο συμβόλιζε την ΠΛΑΝΗ, το πνευματικό σκοτάδι που ήταν μέσα της και το νερό συμβόλιζε τον ΙΗΣΟΥ που είναι το ζωντανό νερό και η μόνη αλήθεια. Μέσα της ήταν ανακατεμένα η πλάνη του Διαβόλου και το φως του Ιησού.

Στη συνέχεια ο Κύριος έδειξε ένα **αναποδογυρισμένο βάζο** και δίπλα του ήταν **δάφνες** χωρίς ρίζες. Οι δάφνες συμβολίζουν τις νίκες στη ζωή του πιστού, αλλά ήσαν χαμένες νίκες, γιατί το βάζο ήταν πεσμένο κάτω και οι δάφνες πεταμένες δίπλα, χωρίς ρίζες και νερό. Το βάζο συμβολίζει το άτομο, που πρέπει ο Κύριος να το γεμίσει με τη χάρη και το έλεός Του, καθώς και με το Πνεύμα Του, για να έχει νίκες στον πνευματικό πόλεμο με τον εχθρό της ψυχής μας και τις πονηρές δυνάμεις του.

Σε λίγο φανερώθηκε ένα **μικρό ζωάκι με δαγκάνες** που έτρωγε λίγο - λίγο από την καρδιά της. Έτρωγε τον λόγο της αλήθειας μέσα από την καρδιά της. Αποκαλύφτηκε ότι οι δύο δαγκάνες ήταν πνεύματα **γκρίνιας** (γογγυσμού) και **αρνητικού λόγου** (γρουσουζιά).

... / / / ...

2. ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ (η δύναμη του λόγου)

Οι λίγες περιπτώσεις που αναφέραμε παραπάνω δείχνουν τον τρόπο με τον οποίο ο Κύριος Ιησούς αποκαλύπτει τις μεθοδείς του εχθρού, ξεσκεπάζει τα έργα του και δίνει τη νίκη στο λαό Του. Πιστεύω ότι σήμερα η εκκλησία βρίσκεται σε πλεονεκτική θέση έναντι του εχθρού, έχει υπεροχή πνευματικών όπλων και δυνάμεων και μια έχει συνεχώς αυξανόμενη αποκάλυψη του Λόγου του Θεού. Τα διανοήματα του εχθρού αποκαλύπτονται, η εκκλησία καθαρίζεται και το όνομα του Κυρίου Ιησού υψώνεται και δοξάζεται, γιατί είναι γεγραμμένο ότι στο όνομα αυτό θα κάμψει *«...ΠΑΝ γόνυ επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων, και ΠΑΣΑ γλώσσα θα ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός (είναι) ΚΥΡΙΟΣ, εις δόξαν Θεού Πατρός»* (Φιλιππησίους Β/2:10-11).

Εκείνο που θα πρέπει να προσέξει ιδιαίτερα η εκκλησία των τελευταίων καιρών για να έχει βέβαιη τη νίκη είναι η χρησιμοποίηση του "λόγου" και δεν αναφέρομαι στον Λόγο του Θεού, την Βίβλο, αλλά στον λόγο που εξέρχεται από το στόμα του πιστού. Ο αδελφόθεος Ιάκωβος λέγει ότι *«εάν κάποιος δεν πταίει σε λόγο, ούτος (είναι) ΤΕΛΕΙΟΣ ΑΝΗΡ...»* (ιάκωβος Γ/3:2). Ο λόγος που εξέρχεται από τα χείλη μας έχει τη δύναμη **να ζωοποιεί**, να δίνει χαρά και ευλογία στους γύρω, αλλά έχει και τη δύναμη **να κακοποιεί**, να δίνει θλίψη και πόνο.

Ο λόγος μας έχει τη δύναμη να δίνει ή ΖΩΗ ή ΘΑΝΑΤΟ: *«Θάνατος και ζωή (είναι) εις την χείρα της γλώσσης, και οι απαπώντες αυτήν (τη γλώσσα), θέλουν φάγει τους καρπούς αυτής»* (Παροιμίες ΙΗ/18:21). Αυτή την ιδιότητα της γλώσσας, την γνωρίζει πάρα πολύ καλά ο Διάβολος και είναι ένα από τα πιο ισχυρά όπλα που συνέχεια χρησιμοποιεί για να καταστρέψει την εκκλησία.

Ο θετικός λόγος (**ευλογίες**) και ο αρνητικός λόγος (**κατάρεις**), που εξέρχεται από τα χείλη μας ανήκουν στο αόρατο πνευματικό βασίλειο και είναι φορείς υπερφυσικής πνευματικής δύναμης. Οι ΕΥΛΟΓΙΕΣ, που εξέρχονται από τα χείλη μας πάντοτε παράγουν καλά αποτελέσματα, ενώ αντίθετα οι ΚΑΤΑΡΕΣ πάντοτε παράγουν βλαβερά αποτελέσματα, που δεν περιορίζονται σε ένα ή δύο

ή περισσότερα άτομα, αλλά μπορούν να επηρεάσουν ολόκληρες οικογένειες, συνοικίες, κοινότητες, λαούς και έθνη.

Ο Ιησούς είπε ότι *«εάν δύο συμφωνήσουν επί της γης ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΟΣ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ, για το οποίο θα έκαναν αίτηση στον ουράνιο Πατέρα, θα γίνει σ' αυτούς...»* (Ματθαίος ΙΗ/18:19). Η συμφωνία στον λόγο εδώ στη ΓΗ, παράγει ευλογίες από τον ΟΥΡΑΝΟ. Το αντίθετο ακριβώς, εάν δύο διαφωνήσουν και εκφέρουν τον αρνητικό λόγο εδώ στη γη, θα παράγει και αρνητικά αποτελέσματα από τον ουρανό. **Η ευλογία ή η κατάρα βρίσκεται στη δική μας γλώσσα.** Το βασικό όπλο του Σατανά για να επιτύχει τους καταθρόνιους σκοπούς του είναι να μπορεί να χρησιμοποιεί τη γλώσσα μας, αλλιώς, εάν δεν μπορεί να το επιτύχει, τότε εμείς θα αποτελούμε συνεχή και σοβαρή απειλή για το βασίλειό του.

Ο Κύριος Ιησούς στη διακονία απελευθέρωσης έχει αποκαλύψει ότι υπάρχουν ισχυρά ακάθαρτα πνεύματα που κατοικούν στη γλώσσα του ανθρώπου και **η αποστολή τους είναι να ελέγχουν τη γλώσσα του, ώστε να μην εξέρχεται από αυτή τίποτα το αγαθό.** Το πονηρό αυτό πνεύμα συνεργάζεται και με άλλα πνεύματα απάτης και πλάνης, ώστε να εδραιώσουν τη θέση τους στο άτομο και να έχουν τον πλήρη έλεγχο επάνω του.

ΠΡΟΣΕΞΤΕ: Αυτό, τα πονηρά πνεύματα, το κατορθώνουν σχετικά πολύ εύκολα, καθώςον έχουν εξαπατήσει το άτομο, κάνοντάς το να πιστεύει ότι πολλές εκφράσεις του, δεν έχουν αρνητικό χαρακτήρα, ή δεν βλάπτουν κανένα, ή είναι συνηθισμένες λέξεις της καθημερινής ζωής, γι' αυτό πολλές φορές ακούμε πιστούς να λένουν "...ε, αυτό δεν είναι τίποτα, δεν είναι κακό!!".

- **ΕΥΛΟΓΙΑ** σημαίνει *«καλός λόγος»* και τα δαιμόνια δεν θέλουν τίποτα καλό να βγαίνει από το στόμα μας.
- **ΚΑΤΑΡΑ** σημαίνει *«λόγος κρίσης»*, ή λόγος καταστροφής, λόγος που φέρνει πρόβλημα και συμφορά και αυτό θέλουν και επιδιώκουν τα πονηρά πνεύματα να γίνεται.

Θα αναφέρουμε παρακάτω εκφράσεις της καθημερινότητας, που ακούγονται και από χείλη **αναγεννημένων πιστών** και οι οποίες έρχονται σε πλήρη αντίθεση με την καθαρότητα και την

αγιότητα που διδάσκει ο Λόγος του Θεού να έχει ο πιστός και να είναι *«άγιος (ξεχωριστός) εν πάση διαγωγή»*, σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής τους. Αυτό είναι αποτέλεσμα εξαπάτησης των πονηρών δαιμονικών πνευμάτων που έχουν κάνει κατοχή στη γλώσσα του πιστού και εκφράζεται με τον τρόπο αυτό, θεωρώντας ότι αυτός είναι ο φυσιολογικός τρόπος. Παρακάτω γίνεται καταγραφή 8 περιπτώσεων, που έχουμε καταγράψει από την καθημερινότητα.

1η περίπτωση: "ΤΡΕΛΟΣ - ΤΡΕΛΑΘΗΚΑ"

Θα ήθελα να επισημάνω ότι, για το θέμα των ασθενειών της ψυχής που εξετάζουμε, πολλές φορές εμείς οι ίδιοι **με τα λόγια μας** δημιουργούμε τέτοιες καταστάσεις. Ήδη αναφέραμε ότι οι *"δαιμονιζόμενοι"* της εποχής του Ιησού Χριστού, που αναφέρονται στις περιγραφές των Ευαγγελίων και οι σημερινοί (σύγχρονοι) *"σχιζοφρενείς"*, ή *"ψυχικά διαταραγμένοι"* είναι κατά βάση αποτέλεσμα δαιμονικής επιρροής και μια λέξη που χρησιμοποιείται σήμερα, κατά κόρον, από όλους τους ανθρώπους (πιστούς και μη) για να περιγράψουν ένα τέτοιο άτομο είναι η λέξη **"τρελός"** με όλα τα παραγωγα και τα συνώνυμά της.

Η τρέλα, κατά βάση, είναι αποτέλεσμα δαιμονικής κατάληψης. Κατά συνέπεια, εάν κάποιον, **είτε** τον αποκαλέσουμε δαιμονιζόμενο, **είτε** τον αποκαλέσουμε τρελό, είναι ένα και το αυτό. Η διαφορά είναι ότι για την πλειοψηφία των ανθρώπων ο όρος **«δαιμονιζόμενος»** ανήκει στο (μακρινό) παρελθόν, στις περιγραφές των Ευαγγελίων (τις οποίες πολλοί ορθολογιστές αμφισβητούν), ενώ ο όρος **«τρελός»** είναι σύγχρονος και είναι η λαϊκή έκφραση που αναφέρεται στους ψυχικά διαταραγμένους.

Επίσης η έκφραση "τρελός" αποδίδεται αλληγορικά σε αυτούς που λένουν (κατά την γνώμη των συνομιλητών) "παράλογα" πράγματα, ανεξάρτητα εάν είναι ή δεν είναι έτσι τα πράγματα. Επίσης, χαρακτηρίζουν μεταφορικά κάποιον ως τρελό", όταν κάνει πράγματα απίθανα, που οι ίδιοι δεν μπορούν να κάνουν. Γενικά οι εκφράσεις **"τρελός, τρελάθηκα, τρέλα"**, αποτελούν πλέον αναπόσπαστο μέρος του καθημερινού λεξιλογίου σχεδόν όλων των ανθρώπων. Είναι εκφράσεις που παράγουν αρνητικά αποτελέ-

σματα στη ζωή του ανθρώπου.

Θα πρέπει όμως να κάνουμε μια αναγκαία διευκρίνιση, για να μην οδηγηθούμε σε άτοπα συμπεράσματα και πλανεμένες απόψεις ή εσφαλμένες θεωρίες: Δεν σημαίνει πώς, όσοι πάσχουν από ψυχικές ασθένειες και έχουν νοσηλευτεί σε κάποια ψυχιατρική κλινική, **ότι αυτό είναι πάντοτε αποτέλεσμα κατοχής δαιμονικών πνευμάτων**. Μπορεί κάποιος να οδηγήθηκε σε μια τέτοια κατάσταση από άλλους παράγοντες, όπως για παράδειγμα από πίεση οικονομικών προβλημάτων ή από έντονα οικογενειακά προβλήματα. Τα πονηρά πνεύματα όμως **εκμεταλλεύονται** και επιδεινώνουν τέτοιες καταστάσεις και εφόσον βρίσκουν πρόσφορο έδαφος κάνουν και κατοχή στο άτομο.

Θα πρέπει σε κάθε περίπτωση που εξετάζουμε και αναφερόμαστε να είμαστε πολύ προσεκτικοί στους χαρακτηρισμούς μας και να μην εξομοιώνουμε όλες τις καταστάσεις και να τις αποδίδουμε στην ενέργεια των πονηρών ακαθάρτων πνευμάτων. **Δεν πρέπει να "δαιμονοποιούμε" τα πάντα, χρειάζεται αποκάλυψη από τον Κύριο Ιησού, για να έχουμε βεβαιότητα ότι ενεργούν πνεύματα πονηρίας**. Η ομάδα απελευθέρωσης που διακονεί τέτοια άτομα, θα πρέπει να ζητεί πάντοτε οδηγία και αποκάλυψη από τον Κύριο Ιησού για να ενεργεί με σοφία και να υπάρχουν θετικά αποτελέσματα, προς δόξα Κυρίου.

Ο Διάβολος έχει πείσει τον άνθρωπο ότι οι λέξεις «τρελός», «τρέλα», «τρελάθηκα», κλπ. είναι όροι που εκφράζουν **αλληγορικά γεγονότα της καθημερινής ζωής μας**, με αποτέλεσμα να ελέγχει πλήρως τη γλώσσα μας και να παράγει τα αποτελέσματα που αυτός θέλει. Όταν για παράδειγμα λέμε ότι **«αυτός ο άνθρωπος είναι ΤΡΕΛΟΣ»** εννοούμε ότι **«...αυτός ο άνθρωπος είναι ΔΑΙΜΟΝΙΖΟΜΕΝΟΣ»**.

Κάτι πολύ συνηθισμένο είναι, όταν βλέπουμε στην αγορά κάτι που μας αρέσει πολύ, να λέμε: **«Πω, πω, μόλις το είδα αυτό ΤΡΕΛΑΘΗΚΑ και ήθελα να το αγοράσω αμέσως»**. Δηλαδή **«μόλις το είδα αυτό ΔΑΙΜΟΝΙΣΤΗΚΑ και ήθελα να το αγοράσω»**. Δεκάδες τέτοιες καθημερινές εκφράσεις χρησιμοποιούμε στο λεξι-

λόγιό μας, με αποτέλεσμα να βρισκόμαστε κάτω από τον έλεγχο και την καθοδήγηση των ακαθάρτων πονηρών πνευμάτων, τα οποία ενεργούν επάνω μας, γιατί εμείς με τη γλώσσα μας τους ανοίγουμε πόρτα εισόδου, όπως στις παρακάτω περιπτώσεις:

- Είδα ένα ωραίο φόρεμα στη βιτρίνα και **τρελάθηκα!!!**
- Μη μου λες τώρα αυτό, γιατί με **τρελαίνεις!!!**
- Έφαγα ένα ωραίο γλυκό με γεύση **τρέλα!!!**
- Όταν δεις τι σου έφερα, θα **τρελαθείς** από χαρά!!!
- Είδα ένα ωραίο έργο στην τηλεόραση που με **τρέλανε** με την ωραία εικόνα που είχε!!!
- Δεν ακούς που σου μιλάω, **τρελός** είσαι;
- **Τρελαίνομαι** όταν σκέπτομαι ότι.....

Εάν αντικαταστήσουμε τις παραπάνω λέξεις (τρελάθηκα, τρέλα, κλπ.) με τις αντίστοιχες που αναφέρονται στα δαιμόνια, εύκολα καταλαβαίνουμε το περιεχόμενο των λόγων μας και τι κακό προκαλούμε:

- Είδα ένα ωραίο φόρεμα στη βιτρίνα και **δαιμονίστηκα!!!**
- Μη μου λες τώρα αυτό, γιατί με **δαιμονίζεις!!!**
- Δεν ακούς που σου μιλάω, **δαιμονισμένος** είσαι;

Τέτοιες εκφράσεις πρέπει ΝΑ ΕΞΑΛΕΙΦΘΟΥΝ από το λεξιλόγιο του κάθε ανθρώπου και ειδικά του **αναγεννημένου πιστού**, (προς τον οποίο απευθύνεται η παρούσα μελέτη), γιατί είναι ισχυροί αγωγοί προβλημάτων. Πολλές φορές υπάρχουν έριδες και ακαταστασία μέσα στο σπίτι εξαιτίας τέτοιων εκφράσεων, με τις οποίες εμείς δίνουμε τόπο στον Διάβολο να επεμβαίνει στη ζωή μας. Εμείς του ζητήσαμε «...**να μας τρελάνει!**» και φυσικά αυτός δεν άφησε την ευκαιρία να πάει χαμένη. Θα αναφέρω 2 περιστατικά, τα οποία συνέβησαν στη ζωή προσωπικών μου φίλων και αδελφών, του Περικλή και του Τάσου που μου διηγήθηκαν οι ίδιοι τα παρακάτω περιστατικά (τα ονόματα δεν είναι τα αληθινά):

(1) Ο Περικλής, μου είχε πει ότι στο εργοστάσιο που εργαζό-

ταν οι συνάδελφοί του έκαναν διάφορα αστεία μεταξύ τους, λέγοντας ο ένας στον άλλο: «Γεια σου **τρελέ** Ολυμπιακέ, την Κυριακή θα σας συντρίψουμε». Η απάντηση ήταν: «...Εγώ είμαι **τρελός**, ή εσύ είσαι **τρελάρας**, που είσαι Παναθηναϊκός». Έμπαινε στη συζήτηση ένας τρίτος και έλεγε: «...Και οι δύο είστε **τρελοί**, αλλά και εγώ είμαι ακόμα πιο **τρελός** από εσάς, γιατί χθες αγόρασα μια τηλεόραση με μεγάλη οθόνη, για να απολαμβάνω τους αγώνες!»

Το αποτέλεσμα ήταν τα αρχικά αστεία και χαμόγελα (γιατί έτσι ξεκινούσαν, αστειευόμενοι) να καταλήξουν σε φωνές, σε βρισιές και σε αναταραχή. Αυτό συνέβαινε κάθε φορά που χρησιμοποιούσαν **παρόμοιες εκφράσεις**. Δεν μπορούσε να καταλάβει ο αδελφός αυτός, πως ο ίδιος βρισκόταν μέσα σ' αυτή τη θύελλα και την ταραχή, αφού όλα ξεκινούσαν πολύ αθώα και με χαμόγελα, ήταν μια συνηθισμένη καθημερινή εικόνα. Όταν αργότερα έμαθε για τον τρόπο με τον οποίο εργάζονται τα δαιμονικά πνεύματα σταμάτησε ο ίδιος να χρησιμοποιεί τέτοιες εκφράσεις, τις καταδίκασε και εξομολογήθηκε ενώπιον του Κυρίου Ιησού την αμαρτία του αυτή, ζήτησε να καλυφτεί με το αίμα Του και ελευθερώθηκε η γλώσσα του από αυτή την σφαίρα επιρροής του εχθρού.

(2) Ο Τάσος, πριν γνωρίσει προσωπικά τον Κύριο Ιησού και αφιερώσει τη ζωή του σ' Αυτόν, εργαζόταν σε νυχτερινά κέντρα σαν λαϊκός οργανοπαίκτης (μπουζούκι). Σε κάποια συζήτηση ανέφερε πως, όταν έπαιζε και τραγουδούσε ένα τραγούδι που έλεγε «...Έβαλε ο διαβολάκος την ουρά του πάλι, και μου πήρε το μυαλό μέσα απ' το κεφάλι...», πάντα στο κέντρο γινόταν φασαρία και αυτό δεν μπορούσε τότε να το εξηγήσει, γιατί ενώ όλα ήταν ήσυχα και όμορφα, ξαφνικά κάτι γινόταν και όλα άλλαζαν. Απλά είχε παρατηρήσει ότι αυτό γινόταν πάντοτε, **όταν έλεγε το συγκεκριμένο τραγούδι**, αλλά το απέδιδε σε σύμπτωση. Αυτό γινόταν, γιατί με τα λόγια του τραγουδιού που έβγαιναν από τα χείλη του, καθώς και από τους θαμώνες του κέντρου που τον συνόδευαν στο τραγούδι και χειροκροτούσαν, **έδιναν την εξουσία** στα πονηρά δαιμονικά πνεύματα να ενεργήσουν και να φέρουν αναταραχή.

Αυτό φανερώνει, τι μεγάλη ευλογία έχει ο πιστός, όταν συνέ-

χεια τραγουδά στον Κύριο άσματα και ύμνους, που Τον δοξάζουν και τι προβλήματα έχει ο κάθε άνθρωπος όταν τραγουδά διάφορα τραγούδια το περιεχόμενο των οποίων είναι ανήθικο, γεμάτο με ψέμα, θλίψη και πόνο. Ο Κύριος Ιησούς κατηγορηματικά μας προειδοποιεί ότι για κάθε **αργό λόγο** που θα πούμε, θα αποδώσουμε λόγο την ημέρα της κρίσης, γιατί «...*εκ των λόγων σου θέλεις ΔΙΚΑΙΩΘΕΙ, και εκ των λόγων σου θέλεις ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΘΕΙ*» (Ματθαίος 12: 34-37). Από το στόμα μας συνήθως βγαίνει αυτό που έχουμε στην καρδιά μας, η οποία ξεχειλίζει από το περίσσειμά της. Βγαίνει, ή ζωή, ή θάνατος, ο καρπός της γλώσσας μας βρίσκεται στα δικά μας χέρια, εμείς έχουμε την ευθύνη.

2η περίπτωση: "ΘΕΟ ...ΤΡΕΛΟΣ ...ΚΟΥΦΟΣ, κλπ"

Εκτός από τις παραπάνω εκφράσεις που χρησιμοποιούνται σήμερα πλατιά (τρελός, τρελάθηκα), έχοντας ο Διάβολος εξαπατήσει τον άνθρωπο, χρησιμοποιούνται και διάφορες άλλες λέξεις και εκφράσεις, που προσβάλλουν απευθείας τον ίδιο τον Θεό. Τέτοιες εκφράσεις είναι: **Θεότρελος, Θεοπάλαβος, Θεόκουφος, Θεονήσιτικός, κλπ..** Δηλαδή ο Θεός είναι τρελός, ΘΕΟτρελος; Ή είναι κουφός, ΘΕΟκουφος;

Αυτές οι εκφράσεις, που έχουν γίνει αναπόσπαστο μέρος του καθημερινού λεξιλογίου του ανθρώπου, είναι βλασφημία του Διαβόλου προς τον Θεό και για να το επιτυγχάνει χρησιμοποιεί τη γλώσσα του ανθρώπου και φυσικά από την περίπτωση αυτή δεν εξαιρούνται ούτε και οι αναγεννημένοι πιστοί, ένα μεγάλο ποσοστό των οποίων έχουν υιοθετήσει εν αγνοία τους τις εκφράσεις αυτές, χωρίς να έχουν συνειδητοποιήσει το βαθύτερο περιεχόμενό τους. Εάν υπάρχει κάποιος που πράγματι είναι **"τρελός θεός"**, αυτός είναι **"ο θεός του κόσμου τούτου"**, ο Διάβολος, ο οποίος ότι έχει, αυτό και δίνει στους ανθρώπους από μίσος γι' αυτούς.

Εάν ψάξουμε το λεξιλόγιό μας θα βρούμε πλήθος καθημερινών λέξεων και εκφράσεων, που το περιεχόμενό τους είναι βλάσφημο. Λέμε για παράδειγμα, όταν κουραζόμαστε: **«Πω, πω, σήμερα ξεθεώθηκα!»**, που σημαίνει ότι **«σήμερα έβγαλα τον Θεό έξω»**. Αυτός όμως είναι και ο στόχος των πονηρών πνευμάτων,

να βγάλεις τον αληθινό Θεό έξω από τη ζωή σου, ενώ το θέλημα του Θεού στη ζωή μας είναι να μας γεμίζει με το άγιο Πνεύμα Του, γι' αυτό μέσα στον Λόγο Του, μας προτρέπει να εκζητήσουμε το βάπτισμα του αγίου Πνεύματος και στη συνέχεια να έχουμε καθημερινή πλήρωση. Εάν θέλεις πραγματικά να **"...ξεθωθείς"** πνευματικά υπάρχει ένας ευλογημένος και άγιος τρόπος για να το κάνεις, ο οποίος είναι να βγάλεις έξω τον **κατήγορό** σου, αυτόν που ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός τον αποκάλεσε "θεό και άρχοντα" του κόσμου αυτού.

3η περίπτωση: ΜΙΑ "ΑΚΑΘΑΡΤΗ" ΛΕΞΗ

Υπάρχει μία λέξη που την χρησιμοποιεί το 99 τοις εκατό των ανθρώπων και μάλιστα δεν έχει συνείδηση τι λέγει. Εκείνο όμως που μας ενδιαφέρει στη μελέτη μας είναι ότι τη λέξη αυτή την χρησιμοποιεί και μία ικανή μερίδα αναγεννημένων πιστών, καθόσον δεν την έχει αποβάλει όταν ήρθε στον Κύριο, Πρόκειται για τη λέξη που αρχίζει από το 3ο γράμμα της αλφαβήτου και καταλήγει σε 2 ή 3 άρθρα ("γ.....τοτου"), ανάλογα πως την χρησιμοποιεί ο καθένας. Στην πραγματικότητα δεν πρόκειται για μία λέξη, αλλά τρεις λέξεις, που έχουν συντμηθεί και έχουν ενοποιηθεί.

Εκείνο που ίσως σε μερικούς πιστούς να προκαλεί μεγάλη κατάπληξη είναι το γεγονός ότι δεν έχουν συνειδητοποιήσει ότι πράγματι αυτό που λένε είναι **σαπρός λόγος**, είναι μία ανήθικη έκφραση και ότι ενώπιον του Θεού αμαρτάνουν.

Θυμάμαι μια περίπτωση που ένας πολύ αγαπητός και ευλογημένος αδελφός, μέσα στην άγνοιά του, έλεγε την άσχημη αυτή λέξη και απ' ότι κατάλαβα εκ των υστέρων την έλεγε, επειδή την είχε συνηθίσει από μικρός, την άκουγε στο γύρω του περιβάλλον και κανένας δεν τον είχε διδάξει ότι αυτή ήταν μια απρεπής έκφραση, ο οποίος δεν αρμόζει να την λέγει ένα αναγεννημένο παιδί του Θεού, που επαγγέλλεται θεοσέβεια και θέλει να αυξάνει σε πνευματική καθαρότητα.

Σε κάποια περίπτωση που είμαστε οι δυο μας και επάνω στη συζήτηση εκφράστηκε άπρεπα, χρησιμοποιώντας τη λέξη αυτή, του λέγω: **«Ξέρεις ότι αυτή η έκφραση είναι απρεπής και ενώ-**

πιον του Θεού είναι αμαρτία;». Με κοίταξε με μεγάλη έκπληξη και απορία και αυτό ήταν κάτι το πολύ έντονο στο πρόσωπό του. Ίσως να θεώρησε ανόητο και ακραίο αυτό που του είπα, γιατί αυθόρμητα μου λέγει: «Μα, δεν έχει τίποτα το κακό, δεν είναι βρισιά, όλοι τη χρησιμοποιούν και δεν ενοχλεί κανέναν;». Χαμογελώντας για να μην τον προσβάλω, του απάντησα: «Θα συμφωνήσω μαζί σου, εάν κάνεις κάτι που θα σου πω και στο τέλος θα μου πεις εάν εσύ εμμένεις ακόμα την ίδια άποψη, ή εάν εγώ σου λέγω το σωστό. Πάρε λοιπόν ένα χαρτί και γράψε τη λέξη αυτή και αφού τη γράψεις, ερμήνευσέ την, αλλά και τι σημαίνουν τα δύο άρθρα "το" και "του" που βρίσκονται στο τέλος».

Πράγματι το έκανε και όταν συνειδητοποίησε το περιεχόμενό της, χλόμιασε πραγματικά, άλλαξε το χρώμα του προσώπου του, πήρε μια τρομερή έκφραση κατάπληξης και θλίψης μαζί. Σηκώθηκε όρθιος, άρχισε να περπατά πέρα δώθε μέσα στο δωμάτιο και να λέγει: «Δεν το πιστεύω! Δεν το πιστεύω! Πώς είναι δυνατόν τόσο καιρό να μην το έχω καταλάβει, αφού είναι τόσο, είναι τόσο πολύ απλό!! Τώρα βλέπω πόσο έχει μπει στην καθημερινότητά μας ο Διάβολος;». Όπως μου εξήγησε αργότερα, το κλειδί, που άνοιξε το μυαλό του αμέσως και εννόησε την αλήθεια ήταν τα δύο άρθρα στο τέλος. Αμέσως ζήτησε προσευχή απελευθέρωσης για να γίνει πνευματική αποκατάσταση.

4η περίπτωση: "ΕΙΣΑΙ ΠΟΝΗΡΟΣ!"

Μία λέξη που χρησιμοποιείται συχνά στην καθημερινότητα του πιστού είναι η λέξη «**πονηρός**». Για να δείξουμε το θαυμασμό μας σε κάποιον, του λέμε: «Μπράβο, είσαι **πονηρός**, τίποτα δεν σου ξεφεύγει!», ή λέμε για τον εαυτό μας: «Πρόσεξε, εγώ είμαι **πονηρός**, μη προσπαθείς να με ξεγελάσεις!».

Ο Λόγος του Θεού μας αποκαλύπτει ότι ο Διάβολος είναι ο "Πονηρός", αυτός είναι ένας από τους πολλούς τίτλους που έχει (βλ. Ματθαίος Ε/5:37-39, ΙΓ/13:19, 38-39, Εφεσίους ζ'/6:16, Α' Ιωάννου Ε/5:18, κλπ). Άρα, στην πραγματικότητα λέμε: «Μπράβο, είσαι **διάβολος**, τίποτα δεν σου ξεφεύγει!», ή «Πρόσεξε, εγώ είμαι **διάβολος**, μη προσπαθείς να με ξεγελάσεις!».

Ο άνθρωπος που έχει κάνει τον Ιησού κύριο της ζωής τους είναι ΕΞΥΠΝΟΣ, ενώ όποιος Τον απορρίπτει, είναι ΠΟΝΗΡΟΣ. **Αυτή είναι η διαφορά.** Πρέπει αυτή η λέξη να διαγραφεί από λεξιλόγιο των πιστών και να μην χρησιμοποιείται, ούτε για τους εαυτούς μας, ούτε για άλλους αδελφούς, γιατί όταν το κάνουμε προσκαλούμε τον "διάβολο" να γίνει το αφεντικό μας. Μπορούμε να πούμε *«αυτός ο αδελφός είναι έξυπνος, κλπ»*, γιατί ο Κύριος Ιησούς είναι που μας δίνει αντίληψη, σοφία, σύνεση και ορθή νόηση, ενώ ο Διάβολος δίνει πονηρία και απάτη, είναι *«ο πλανών την οικουμένην όλην»* (Αποκάλυψη ΙΒ/12:9).

Μέσα στη Καινή Διαθήκη είναι κάτι το συνηθισμένο να αποκαλείται ο Σατανάς με την ονομασία "Πονηρός", τόσο από τον ίδιο τον Ιησού, όσο και από τους αποστόλους. Επειδή πολλοί πιστοί που μελετούν την Βίβλο, αυτό το προσπερνούν, χωρίς να έχουν αποκάλυψη της αλήθειας, άλλωστε αυτή είναι και η αιτία που έχουν υιοθετήσει αυτή την έκφραση στο καθημερινό λεξιλόγιό τους και την χρησιμοποιούν ελεύθερα, θα αναφέρουμε μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις μέσα από τον Λόγο του Θεού:

1. ΜΑΤΘΑΙΟΣ Ε/3:37-39 (ΙΗΣΟΥΣ)

«Αλλ' ας είναι ο λόγος σας Ναι ναι, Όχι, όχι· το δε πλειότερον τούτων είναι εκ του Πονηρού.....» (βλ. και εδάφια 38-39).

2. ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΙΓ/13:19, 39 (ΙΗΣΟΥΣ - παραβολή του "σπορέα")

«19. Παντός ακούοντος τον λόγον της βασιλείας και μη νοούντος, έρχεται ο Πονηρός και αρπάζει το σπαρμένο εις την καρδιά αυτού· ούτος είναι ο σπαρθείς παρά την οδόν.....».

«39. Ο δε ΕΧΘΡΟΣ, ο οποίος έσπειρεν αυτά, είναι ο Διάβολος· ο δε θερισμός είναι η συντέλεια του αιώνος..... »

Ο Κύριος Ιησούς στην παραβολή του σπορέα χρησιμοποιεί δύο διαφορετικές ονομασίες για να περιγράψει τον εχθρό του ανθρώπου και του Θεού, γιατί η κάθε ονομασία φανερώνει και κάποια συγκεκριμένη ιδιότητά του: "ΔΙΑΒΟΛΟΣ" σημαίνει **"συκοφάντης"** και "ΠΟΝΗΡΟΣ" σημαίνει **"πανούργος"**. Όπως επίσης και η ονομασία "ΣΑΤΑΝΑΣ" σημαίνει **"αντίπαλος"**. Ο εχθρός της ψυ-

χής μας είναι συκοφάντης, πανούργος και αντίπαλός μας και ο στόχος του να μας οδηγήσει στην αιώνια απώλεια.

3. **ΜΑΤΘΑΙΟΣ ζ'6:16** (ΠΑΥΛΟΣ - Πνευματική πανοπλία)

«...*Αναλάβετε δε την ασπίδα της πίστεως, διά της οποίας θέλετε δυνηθεί να σβήσετε πάντα τα βέλη του Πονηρού τα πεπυρμένα*» (βλ. και εδάφια 13-18).

4. **Α' ΙΩΑΝΝΟΥ Ε/5:18-19** (ΙΩΑΝΝΗΣ)

«...*Εξεύρομεν ότι πας ο γεννηθείς εκ του Θεού δεν αμαρτάνει, αλλ' όποιος εγεννήθη εκ του Θεού φυλάττει αυτόν, και ο Πονηρός δεν εγγίζει αυτόν. Εξεύρομεν ότι εκ του Θεού είμεθα, και ο κόσμος όλος εν τω Πονηρώ κείται*».

Ο Ιωάννης αναφέρει πολύ καθαρά ότι όλος κόσμος βρίσκεται κάτω από την κυριαρχία του Πονηρού και ο **"Πονηρός"** είναι η δαιμονική προσωπικότητα που μέσα στην Βίβλο την συναντάμε με διάφορες ονομασίες, ξεκινώντας ως **"Εωσφόρος"**, που σημαίνει "υιός της αυγής", πριν επαναστατήσει κατά του Θεού (βλέπε: Ησαΐας ΙΔ/14:12-15).

Δεν πρέπει λοιπόν να αποκαλούμε τον αδελφό μας (που έχει πλυθεί με το αίμα του Ιησού) **"πονηρό"**, όπως ακριβώς δεν τον αποκαλούμε **"σατανά"** ή **"διάβολο"**. Πρέπει να μετανοήσουμε ενώπιον του Κυρίου και να ζητήσουμε να καθαρίσει τη γλώσσα μας, γιατί δεν μπορεί από την ίδια πηγή να βγαίνει και γλυκό και πικρό νερό, όπως λέγει ο Ιάκωβος: **«ΜΗΠΩΣ η πηγή από την ίδια τρύπα αναβλύζει το γλυκύ και το πικρόν (ύδωρ); ΜΗΠΩΣ είναι δυνατόν, αδελφοί μου, η συκή να κάμει ελαίας, ή η άμπελος (να κάμει) σύκα; Έτσι ουδεμία πηγή είναι δυνατόν να κάμει ύδωρ (και) αλμυρόν και γλυκύ»** (Ιάκωβος Γ/3:11-12).

5η περίπτωση: "ΣΕ ΠΕΙΡΑΖΩ"

Όπως αναφερθήκαμε για τη χρήση της λέξης "πονηρός", το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με τη λέξη **«πειράζω»** και τα παράγωγά της (πειραστής, πειρασμός, κλπ). Πολλές φορές όταν αστειεύουμε, λέμε: **«Το είπα αυτό, για να σε πειράξω...»**. Η Αγία Γραφή μας λέγει ότι ο Διάβολος είναι ο **«πειραστής»** και ο **«πειράζων»**

(βλ. Ματθαίος Δ/4:3-7, Λουκάς Δ/4:12, Α΄ Θεσσαλονικείς Γ/3:5). Εμείς, σαν παιδιά του Θεού πειραζόμαστε από τον εχθρό της ψυχής μας, αλλά εμείς όμως δεν πρέπει να «πειράζουμε» τα αδέρφια μας, αντίθετα πρέπει να τα «ευλογούμε», να προσφέρουμε δηλαδή τον "καλόν λόγον". Τέτοιες εκφράσεις δεν αρμόζουν σε αγίους, γιατί, ενεργώντας έτσι, **μόνοι μας προσκαλούμε τον Πειραστή**, (τον καλούμενο και Διάβολο και Πονηρό και Σατανά) **για να φέρει πειρασμό μέσα στη ζωή μας** και φυσικά αυτός δεν αφήνει την ευκαιρία να χαθεί.

- Αναρωτηθήκαμε άραγε, πόσοι από τους τροφίμους των ψυχιατρειών σήμερα έχουν καταλήξει εκεί, εξαιτίας τέτοιων ανοιγμάτων στον Διάβολο;
- Πόσοι από αυτούς άρχισαν να πειράζουν στα αστεία στην αρχή τον Θεό, αλλά η κατάληξή τους ήταν τραγική;
- Πόσα ζευγάρια έχουν χωρίσει, γιατί με τα πικρά λόγια που αντάλλαξαν δημιουργήθηκε από τον εχθρό της ψυχής ένα ισχυρό ρήγμα μέσα στις καρδιές τους, που δεν μπορεί πλέον να κλείσει, παρά μόνο από τη δύναμη του Θεού;

Είναι συνηθισμένο φαινόμενο, όταν κάποιος λέγει κάτι το άστοχο ή το ανόητο ή κάποιο αρνητικό λόγο, να δικαιολογεί τον εαυτό του, λέγοντας: **«Αληθινά, δεν το εννοούσα αυτό που είπα»**. Το γεγονός ότι δεν το εννοούσε, αυτό δεν σημαίνει ότι ακυρώνει και το αποτέλεσμα των λόγων του. Εφόσον ο λόγος εξήλθε από το στόμα μας, θα παράγει και τον ανάλογο καρπό.

Ανοίγουμε πόρτα στα πονηρά δαιμονικά πνεύματα όταν λέμε τις παρακάτω εκφράσεις, τις οποίες θα πρέπει να προσέξετε ιδιαίτερα, γιατί μέσα σε αυτές, θα βρείτε και τον εαυτό σας να ταυτίζεται. Αυτές οι εκφράσεις είναι "πόρτα εισόδου" των πνευμάτων, γιατί αυτό που επικαλείσαι, αυτό και γίνεται. Πρέπει, εφόσον έχεις πει αυτά τα λόγια, να τα ανακαλέσεις, για να υπάρξει αποκατάσταση και στον αόρατο πνευματικό κόσμο. Θυμήσου ότι ο απόστολος Πέτρος **3** φορές αρνήθηκε τον Ιησού όταν Τον συνέλαβαν και μετά την ανάστασή Του ο Ιησούς **3** φορές ρώτησε τον Πέτρο **«Σίμων Ιωνά, με αγαπάς;»** (Ιωάννης ΚΑ/21:15-17). Γιατί ο Ιησούς

ήταν επίμονος και τον ρώτησε 3 φορές, δεν ήταν αρκετή η πρώτη απάντηση του Πέτρου; Όχι, γιατί έπρεπε να υπάρξει πνευματική αποκατάσταση, κάτι που πρέπει να κάνουμε και εμείς σε παρόμοιες περιπτώσεις:

- Με **ζαλίζεις** με αυτά που λες και με **πονοκεφαλιάζεις**, μη μου μιλάς άλλο!
- Εσύ παιδί μου γεννήθηκες για να **με ταλαιπωρείς** και να **υποφέρω**!
- Με **βασανίζεις**, δεν σε αντέχω άλλο!
- Όπου υπάρχει μικρόβιο, το κολλάω, **είμαι φιλάσθενο** άτομο, δεν πρόκειται να ελευθερωθώ!
- Θα περάσεις πάνω από το σώμα μου! Καλύτερα **να πεθάνω**, παρά να ζω έτσι!
- Συνέχεια έχω προβλήματα, εγώ δεν πρόκειται **ποτέ να ελευθερωθώ**, μόνο όταν πεθάνω θα ησυχάσω!
- Μ' έχεις **αγανακτήσει** με αυτά που λες συνέχεια, τα σκέφτομαι τα βράδια και **δεν μπορώ να κοιμηθώ**!
- Εμείς δεν πρόκειται **να συμφωνήσουμε ποτέ**, κάθε φορά που θα συζητάμε, συνέχεια θα διαφωνούμε!
- Μου έχεις αλλάξει την **πίστη** με τις ιδιοτροπίες σου, **συνέχεια παραπονιέσαι** και γκρινιάζεις, εσύ ποτέ δεν πρόκειται να αλλάξεις χαρακτήρα, ο ίδιος θα μείνεις!

ΓΡΑΨΕ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

6η περίπτωση: "ΕΙΜΑΙ ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΣ!"

Μια πολύ προσφιλή λέξη μεταξύ των αναγεννημένων πιστών, η οποία χρησιμοποιείται κατά κόρον, χωρίς να υπάρχει φόβος Θεού, ακόμα και από κήρυκες του Λόγου του Θεού είναι η λέξη **«υπερήφανος - υπερηφάνεια»**.

Συμβαίνει πολύ συχνά να ακούμε πιστούς ανθρώπους να λένουν **«...είμαι υπερήφανος που έχω μια όμορφη οικογένεια»**, ή **«...είμαι υπερήφανος που ο Κύριος μου αποκάλυψε τον Λόγο Του»**, κλπ. Εάν θα μπορούσαμε να ιεραρχήσουμε τις αμαρτίες που αναφέρονται μέσα στην Γραφή και που ο Θεός τις βδελύσσεται, την πρώτη θέση κατέχει η **"υπερηφάνεια"** και θα λέγαμε με μεγάλη διαφορά από τις υπόλοιπες αμαρτίες, καθόσον από την υπερήφανη καρδιά πηγάζουν πλήθος άλλων αμαρτιών (εγωισμός, πείσμα, ανταρσία, θυμός, κλπ).

Μέσα στην Βίβλο διαβάζουμε ότι ο Εωσφόρος, που ήταν ένα αγγελικό δημιούργημα του Θεού, εξαιτίας της υπερηφάνειάς του ξέπεσε από την παρουσία του Θεού και έγινε Διάβολος και Σατανάς, έγινε ο αντίπαλος του Θεού. Η Αγία Γραφή αναφέρεται με λεπτομέρειες για την προέλευση του Διαβόλου σε δύο περιπτώσεις, στον Ιεζεκιήλ ΚΗ/28:12-19 και στον Ησαΐα ΙΔ/14:12-15.

- **Στον Ιεζεκιήλ** αναφέρεται η αρχική του κατάσταση μέχρι την εκδίωξή του από την παρουσία του Θεού. Ήταν ένα δημιούργημα σοφίας, κάλλους και τελειότητας, αλλά εξαιτίας της **υπερηφάνειάς** του ξέπεσε της αρχικής του ένδοξης θέσης.
- **Στον Ησαΐα** ονομάζεται «Εωσφόρος» (υιός της αυγής) και περιγράφεται η πτώση του, μαζί με πλήθος άλλων αγγελικών δυνάμεων.

Η "υπερηφάνεια" είναι ιδιότητα του Διαβόλου και δεν πρέπει να έχει καμιά σχέση με τους κεχρισμένους του Κυρίου Ιησού. Ο απόστολος Παύλος στις επιστολές του, όταν θέλει να εκφράσει τον ενθουσιασμό του, ή την αγάπη Του για τον Κύριο, ή την ευγνωμοσύνη Του προς Αυτόν, δεν λέγει **«είμαι υπερήφανος που γνώρισα τον Ιησού»**, αλλά χρησιμοποιεί τη λέξη **"καύχημα"** (βλ. Ρωμαίους ΙΕ/15:17, Γαλάτες ς'/6:13, Α' Κορινθίους Ε/5:6, Θ/9:15-16,

Φιλιππησίους Α/1:26, κλπ). Ο άνθρωπος που απορρίπτει τον Θεό είναι: Εγωιστής, Υπερήφανος και Αλαζόνας, κάτι που δεν πρέπει να έχουν τα παιδιά του Θεού.

Ο Διάβολος και οι πονηρές δυνάμεις του είναι που βασανίζουν τον άνθρωπο και του προκαλούν ζάλη, τλαιπωρία και πονοκέφαλο. Εμείς με τα λόγια μας αυτά, τους δίνουμε τόπο. Όσοι χρησιμοποιούν αυτόν τον αρνητικό τρόπο ομιλίας και έκφρασης, **προσκαλούν** (είτε ενσυνείδητα, είτε ασυνείδητα) ακάθαρτα πνεύματα, που κάνουν κατοχή μέσα τους. Το είδος και η κατηγορία των πνευμάτων αυτών, εξαρτάται από το είδος του λόγου που βγαίνει από τα χείλη μας. Δεν πρέπει τα παιδιά του Θεού να ενεργούν έτσι, γιατί τέτοιες καταστάσεις δημιουργούν όλες τις προϋποθέσεις για την είσοδο **σχιζοφρενικών πονηρών πνευμάτων**, όχι μόνο σ' ένα άτομο, αλλά και σ' ολόκληρη οικογένεια. Ο λόγος μας είναι που παράγει αγαθά ή καταστροφικά αποτελέσματα.

Ο Λόγος του Θεού είναι γεμάτος προτροπές για το πώς πρέπει να εκφραζόμαστε: *«Μηδείς λόγος ΣΑΠΡΟΣ ας μην εξέρχεται εκ του στόματός σας»* (Εφεσίους Δ/4:29). Σαπρός λόγος σημαίνει "άρρωστος λόγος" και αυτός ο λόγος είναι καρπός των δαιμονικών πνευμάτων, που έχουν τη "φωλιά" τους στο στόμα μας, όπως είναι και όλες οι λοιπές εκδηλώσεις του στόματος, δηλαδή ψέμα, αισχρότητα, βλασφημία, μωρολογία, βωμολοχία, κλπ. (βλ. Εφεσίους Ε/5:3-4, Κολοσσαείς Γ/3:8-9, Ματθαίος ΙΒ/12:34-37).

Για κάθε "αργό λόγο", για κάθε λόγο που δεν παράγει έργο, που δεν παράγει καλό καρπό και ευλογία, ο άνθρωπος θα δώσει λόγο την ημέρα της κρίσης. Ο σαπρός και ο αργός λόγος ανοίγει την πόρτα εισόδου στα δαιμονικά πνεύματα, γι' αυτό πρέπει να προσέχουμε πως περπατάμε στην πνευματική μας ζωή. Θα πρέπει να μην ταυτίζουμε τα αθώα **"αστεία"** με τα **"πειράγματα"**, γιατί στον αόρατο πνευματικό κόσμο έχουν διαφορετική πηγή. Τα πειράγματα, αθώα και μη, έχουν μόνο μία πηγή, τον "Πειραστή".

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για το θέμα αυτό, συστήνουμε ο ενδιαφερόμενος να διαβάσει το βιβλίο **«ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ»** του Derac Prince (εκδόσεις **"το Ανώγειο"**).

7η περίπτωση: "ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΟΥ"

Σε ένα άλλο σημείο που ο εχθρός της ψυχής μας και οι πονηρές δυνάμεις του, έχουν αποκτήσει εξουσία επάνω στη γλώσσα των πιστών, είναι η υιοθέτηση **θρησκευτικών ορολογιών, τίτλων και ονομασιών**, που έρχονται σε άμεση αντίθεση με τον Λόγο Θεού. Οι πιστοί όμως στην καθημερινότητά τους κάνουν χρήση αυτών των όρων και ονομασιών, **είτε** επειδή έχουν συμβιβαστεί με το σύστημα του κόσμου τούτου και δείχνουν αδιαφορία στο θέμα, **είτε** από άγνοια, **είτε** από έλλειψη υγιαινούσας διδασκαλίας, **είτε** επειδή έχουν εξαπατηθεί από τον Διάβολο και έχουν υποβαθμίσει τη σπουδαιότητα του θέματος αυτού, **είτε** για πολλούς άλλους λόγους, που στον κάθε πιστό ποικίλλουν. **Εφόσον συμβαίνει κάποια από τις περιπτώσεις αυτές, ο πιστός δίνει τόπο στον Διάβολο και στα πονηρά πνεύματα, με αποτέλεσμα να αποκτούν εξουσία επάνω του.**

Μία ορολογία που έχει υιοθετήσει η συντριπτική πλειοψηφία των αναγεννημένων πιστών και που είναι πολύ δύσκολο χωρίς αποκαλυπτικό λόγο να την εξαλείψουν από το λεξιλόγιο τους και να μην την αναφέρουν καθόλου, είναι ο τίτλος **"ΠΑΝαγία"** που αποδίδουν στη μητέρα του Κυρίου μας, την Μαριάμ. Είναι συνηθισμένο γεγονός κάποιος, σε μια δύσκολη στιγμή, ή από συνήθεια που απέκτησε, ή επειδή το ακούει συχνά στο περιβάλλον του και το μιμείται, να λέγει: "Θεέ μου!", ή "Χριστέ μου", ή "Παναγιά μου", ή "έλα Χριστέ και Παναγιά!", ή "Παναγία μου κουράστηκα σήμερα" και πολλές άλλες παρόμοιες εκφράσεις.

Πολλοί πιστοί στις διάφορες συζητήσεις, τους ακούμε να λένουν "Παναγιά μου" και έχει παρατηρηθεί ότι αυτό γίνεται περισσότερο από γυναίκες και λιγότερο από άνδρες πιστούς, αλλά όσοι το κάνουν, δεν γνωρίζουν ότι χωρίς να το καταλαβαίνουν **"επικαλούνται" το πρόσωπο που κρύβεται πίσω από το όνομα αυτό** και φυσικά δεν έχει καμιά σχέση απολύτως με την Μαριάμ, η οποία αυτή τη στιγμή βρίσκεται μέσα στη δόξα του ουρανού, εκεί που βρίσκεται και ο αναστημένος Υιός της, ο ένδοξος Ιησούς.

Ποιος λοιπόν κρύβεται πίσω από το όνομα αυτό και έχει εξαπατήσει τους ανθρώπους, πιστούς και μη πιστούς;

Στη μητέρα του Κυρίου Ιησού, που η Βίβλος την αποκαλεί "κεχαριτωμένη και ευλογημένη ανάμεσα σε όλες τις γυναίκες", της έχουν δώσει ονομασίες και τίτλους που ανήκουν σε αρχαίες θεότητες, μία από τις οποίες είναι **"βασιλίτσα των ουρανών"**. Η Βαβυλώνια θεά **Σεμίραμις**, έφερε τον τίτλο **«η βασίλισσα του ουρανού»** και αυτό το βλέπουμε και μέσα στην Αγία Γραφή: **«Θέλουμε εξάπαντος κάνει "παν πράγμα" εξερχόμενο εκ του στόματός μας, διά να θυμιάζουμε εις την βασίλισσαν του ουρανού και να κάνουμε σπονδές εις αυτήν, καθώς κάναμε εμείς και οι πατέρες μας...»** (βλ. Ιερεμίας ΜΔ/44:17-19).

Η Σεμίραμις είναι μέλος τριαδικής θεότητας (σύζυγος του **Νεμβρώδ** και μητέρα του **Θαμούζ**) είχε διάφορα ονόματα και συνήθως εικονίζεται μαζί με το γιο της. Οι αρχαίοι λαοί άρχισαν να λατρεύουν **«τη Μητέρα και το Γιο»**, μία λατρεία που μεταφέρθηκε από τον 3^ο αιώνα μ.Χ. και στον χριστιανισμό και πλέον αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της σύγχρονης λατρείας του. Τη λατρεία της Σεμίραμις, τους τίτλους της και τις ιδιότητές της, στη χριστιανική περίοδο, τα βρίσκουμε όλα συγκεντρωμένα στο πρόσωπο της Μαρίας. **Αντί** ο άνθρωπος την αγνή κόρη της Βηθλεέμ, την αγία μητέρα του Κυρίου μας Ιησού, την κεχαριτωμένη και ευλογημένη μεταξύ όλων των γυναικών, να της αποδίδει την πρέπουσα τιμή και σεβασμό, όπως πρέπει και σε όλους του αγίου, **αντί** να προσπαθεί να της μοιάσει στην αγιότητα και στην καθαρότητα, **την υποβιβάζει, ταυτίζοντάς της με αρχαίες θεότητες**. Αυτό γίνεται γιατί έχει εξαπατηθεί από τον εχθρό της ψυχής.

Δεν πρέπει ο αναγεννημένος πιστός, που έχει πλυθεί με το αίμα του Ιησού και γνωρίζει τις μεθοδείες του Διαβόλου να ονομάζει ή να επικαλείται το όνομα αυτό, ούτε φυσικά **να το αποδίδει** στην αγία μητέρα του Κυρίου μας, για τους παρακάτω λόγους:

Πρώτον: Η λέξη **"ΠΑΝ-αγία"** δεν είναι όνομα, αλλά τίτλος και σημαίνει **"αγία πάντων"**. Οι άνθρωποι έχουν αποδώσει στην Μαρίας έναν τίτλο που είναι ανώτερος και από τον τίτλο που έχει ο ίδιος ο Θεός, ο παντοκράτωρ, ο Κύριος των δυνάμεων, αυτός που δημιούργησε το σύμπαν ολόκληρο και που μέσα σε ολόκληρη την Αγία Γραφή δεν αποκαλείται ούτε μία φορά **«ΠΑΝ-άγιος»**,

αλλά παντού βλέπουμε απλά να ονομάζεται **«άγιος»** (βλ. Λευιτικό ΙΑ/11:44-45, Ησαΐας 57/6:3, ΝΖ/57:15, Λ/30:15, Ψαλμός ΚΒ/22:3, Ιωάννης ΙΖ/17:11, Αποκάλυψη Δ/4:8, κλπ).

Δεύτερον: Όταν ο πιστός, έστω και λόγω άγνοιας, λέγει "Παναγία μου", την επικαλείται και αυτόματα **καταργεί** τη μοναδική μεσιτεία του Ιησού, με αποτέλεσμα στη θέση της μεσιτείας, **ή να βάζει** τη μητέρα Του, όταν έχει άγνοια τι κρύβεται πίσω από τον τίτλο αυτό, **ή να βάζει** το πρόσωπο που κρύβεται πίσω από το όνομα αυτό, όταν έχει αποκάλυψη της αλήθειας.

Οι πιστοί που συνήθως αναφέρουν στις συζητήσεις τους το όνομα αυτό, το κάνουν, γιατί όταν αναγεννήθηκαν, δεν άφησαν πίσω τους την "βαβυλώνα", δεν κατήργησαν από τη ζωή τους το θρησκευτικό ψεύτικο σύστημα με το οποίο γαλουχήθηκαν από μικροί και δεν κατήργησαν τις **εορτές**, με αποτέλεσμα να χωλαίνουν μεταξύ δύο φρονημάτων και να βρίσκονται σε σύγχυση

Τρίτον: Εφόσον, πίσω από την ονομασία "παναγία" στην πραγματικότητα δεν είναι η μητέρα του Κυρίου μας (γιατί όσοι το πιστεύουν αυτό έχουν εξαπατηθεί), αλλά βρίσκεται κάποια αρχαία θεότητα, ο πιστός όταν λέγει το όνομα αυτό, **επικαλείται τα πνεύματα αυτά στη ζωή του**. Αυτό είναι μία από τις αιτίες που βλέπουμε πιστούς να χωλαίνουν πνευματικά, είναι γιατί βρίσκονται ακόμα δεμένοι με το σύστημα του κόσμου και αυτό τους αρέσει.

Τους αρέσει, εάν το όνομά τους εορτάζει μαζί με την "Παναγία" να δέχονται και να δίνουν ευχές (και μάλιστα θεωρούνται "μεγάλες εορτές"), **τους αρέσει** να το κάνουν και στις άλλες μικρές ονομαστικές εορτές, **τους αρέσει** να το κάνουν τα Χριστούγεννα και το Πάσχα, όπου έχουν ταυτιστεί πλήρως με το εορταστικό κλίμα των ημερών αυτών, **τους αρέσει** να μετέχουν ακόμα και σε καρναβαλικές εκδηλώσεις και γενικά **τους αρέσει "για κοινωνικούς λόγους"** όπως δικαιολογούνται να μην αποκόπτονται από το σύστημα του "θεού του κόσμου τούτου".

Θεωρώ καύχημά μου (και όσοι με γνωρίζουν προσωπικά, γνωρίζουν πως έτσι είναι, όπως τα περιγράφω στη συνέχεια) ότι από την αρχή της πίστης μου, κατήργησα την ονομαστική μου

εορτή και μάλιστα, ίσως να ήμουν ο μοναδικός πιστός σε ολόκληρο τον δημόσιο τομέα που δεν έκανα χρήση της **εθιμικής εορταστικής άδειας**, την οποία δικαιούμουν και την ημέρα της ονομαστικής εορτής μου, σύμφωνα με το εορτολόγιο της κατεστημένης εκκλησίας, βρισκόμουν στην Υπηρεσία μου. Μιλούσα στους συναδέλφους μου για την πίστη μου στον Ιησού Χριστό και τους έλεγα τι εφάρμοζαν οι απόστολοι και η πρώτη αποστολική εκκλησία, ΠΩΣ τώρα, εγώ θα έκανα το αντίθετο και θα απουσίαζα, για κάτι το οποίο δεν θεωρούσα αντίθετο με την Αγία Γραφή;

Μέσα στην Αγία Γραφή οι πιστοί που αγαπούν τον κόσμο και συμβιβάζονται με το σύστημά του, αποκαλούνται πνευματικά **ΜΟΙΧΟΙ** και **ΜΟΙΧΑΛΙΔΕΣ**; Είναι φοβερός αυτός ο Λόγος του Κυρίου: *«Μοιχοί και μοιχαλίδες, δεν εξεύρετε ότι η φιλία του κόσμου είναι έχθρα του Θεού; Όποιος λοιπόν θελήσει να είναι φίλος του κόσμου, εχθρός του Θεού καθίσταται»* (Ιάκωβος Δ/4:4). Αυτό απλά σημαίνει ότι δεν είναι "γνήσια" παιδιά του Θεού, αλλά είναι "νόθα". Είναι πιστοί που βρίσκονται μεταξύ δύο φρονημάτων και με τη ζωή τους ανοίγουν **πόρτες εισόδους** στα πονηρά δαιμονικά πνεύματα και όταν επικαλούνται (και μέσα στην άγνοιά τους) την "Σεμίραμις" με το σύγχρονο όνομά της, πιστεύετε ότι ο Διάβολος θα μείνει αδρανής;

8η περίπτωση: "ΕΙΧΑ ΤΥΧΗ - ΕΙΣΑΙ ΤΥΧΕΡΟΣ"

Πολύ συχνά ακούμε από αναγεννημένα χείλη "είμαι τυχερός", ή "είχα τύχη στο θέμα αυτό" ή "θα προχωρήσω και εάν έχω τύχη....". Αυτό σημαίνει ότι οι πιστοί που λένουν τα λόγια αυτά, **δεν εμπιστεύονται** τον Κύριο Ιησού, που μας υποσχέθηκε ότι *«δεν θα μας αφήσει και δεν μας εγκαταλείψει»* (βλ. Εβραίους ΙΓ/13: 5), που μας έχει δώσει τόσες άλλες υποσχέσεις ότι Αυτός θα είναι πάντα μαζί μας και να Του γνωρίζουμε όλα τα αιτήματά μας.

Μέσα στην Αγία Γραφή, στο αρχαίο θεόπνευστο κείμενο, δεν υπάρχουν οι όροι "τυχερός", "τύχη", "ευτυχής" και "δυστυχής", γιατί ο Θεός έχει πρόνοια και φροντίδα για τα παιδιά Του. Η Γραφή ονομάζει τον πιστό **"μακάριο"** και **"ευλογημένο"**, δεν το αποκαλεί **"ευτυχισμένο"**, γιατί η λέξη αυτή είναι σύνθετη **"ευ+τύχη"**,

δηλαδή "καλή τύχη". Όποιος επικαλείται την "τύχη", ή πιστεύει ότι είναι "τυχερός", επικαλείται πνεύματα πλάνης και απάτης, γιατί η **"Τύχη" είναι θεά** των αρχαίων Ελλήνων και Ρωμαίων, γι' αυτό και οι προσευχές τους είναι αδύναμες, δεν έχουν μέσα τους χρίσμα και αποκάλυψη, γιατί δεν υπάρχει πίστη ότι ο Θεός θα απαντήσει στα αιτήματά τους. Το πιο τραγικό είναι ότι (εκτός ελαχίστων περιπτώσεων) οι πιστοί την πρωτοχρονιά έχουν απαραίτητα στο τραπέζι τους **βασιλόπιτα με "τυχερό" φλουρί** και ας γνωρίζουν ότι αυτό έρχεται σε αντίθεση με τις διδαχές της Βίβλου.

Πρέπει ο πιστός να απορρίψει από τη ζωή του ότι δεν ευαρεστεί τον Κύριο και το οποίο γίνεται εμπόδιο να προχωρήσει πνευματικά. Πρέπει να μετανοήσει και να ζητήσει από τον Κύριο να "καθαρίσει" τη γλώσσα του. **Εκφράσεις όπως:** "Παναγιά μου", "είμαι υπερήφανος", "είσαι πονηρός", "σε πειράζω", "τρελάθηκα", "θεονήστικος", "είμαι τυχερός" και πολλές άλλες που ήδη αναφέρθηκαν θα πρέπει να τις καταδικάσουμε, γιατί στη γλώσσα μας υπάρχει η ΖΩΗ και ο ΘΑΝΑΤΟΣ και εμείς είμαστε υπεύθυνοι ποιο θα είναι το αποτέλεσμα που θα παράγουμε.

Πρέπει να πάρουμε την αμετάκλητη απόφαση να "ξεχωρίσουμε" από τον κόσμο, για να έρθει η καθαρότητα μέσα στο σώμα του Χριστού και όταν έρθει ο Κύριος Ιησούς, ως νυμφίος, να βρει τη νύμφη Του με ολόλευκο νυφικό, χωρίς κηλίδα ή ρυτίδα επάνω του. Ο Λόγος του Θεού λέγει: **«Ζητείτε ειρήνην μετά πάντων, και τον αγιασμόν, χωρίς του οποίου ουδείς θέλει ιδεί τον Κύριον»** (Εβραίους 1Β/12:14). "Αγιασμός", σημαίνει "ξεχωρισμός" και όταν ξεχωρίσουμε ολοκληρωτικά από τον κόσμο, τότε ο Κύριος Ιησού θα μας χρίσει και θα μας ντύσει με δυνάμεις για μια νικηφόρα πορεία κατά των πονηρών πνευματικών δυνάμεων.

Αρα για τον πιστό είναι μονόδρομος, ή προχωρεί ευθεία μέχρι το ένδοξο τέρμα, ή γυρίζει πίσω. Στασιμότητα και γκρι ζώνες δεν υπάρχουν. Πρέπει όλοι μας, σαν πιστοί, να βγούμε έξω από το σύστημα της "βαβυλώνας" και **ΤΟΤΕ** θα είμαστε **υιοί Του και θυγατέρες Του**, εάν όμως παραμείνουμε μέσα στο σύστημα αυτό, θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι κατά τον Λόγο Του **"θα μας εξεμέσει"** (Αποκάλυψη Γ/3:20).

Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ

Ίσως διαβάζοντας κάποιος το βιβλίο αυτό και φτάνοντας στο τέλος του, να νομίζει ότι, με το να ασχολούμαστε με τη δράση και τις μεθοδείες των πονηρών δυνάμεων, δίνουμε δόξα στο εχθρό της ψυχής μας, αφού συνέχεια μιλάμε γι' αυτόν και ότι γινόμαστε **«κυνηγοί δαιμονίων»**, αφού ψάχνουμε παντού και "επιδιώκουμε" να βρούμε δαιμόνια.

Μια τέτοια άποψη είναι τελείως λάθος και εξυπηρετεί μόνο τον Διάβολο και τις δυνάμεις του, ώστε να ενεργούν χωρίς να έχουν αντιπάλους. Είναι σαφής η δήλωση της Αγίας Γραφής ότι εμείς *«δεν πρέπει να αγνοούμε τα διανοήματα του Διαβόλου»*. Πρέπει και αποτελεί μέρος της στρατηγικής και της επιθετικής τακτικής να επιδιώκουμε να γνωρίζουμε τα σχέδια και τις θέσεις του αντιπάλου, ώστε να μπορούμε να τον εξουδετερώσουμε. Είμαστε διαχειριστές των μυστηρίων του Θεού, είμαστε οι οικονόμοι των αποκαλύψεων Του. Γνωρίζουμε που βαδίζουμε, που πηγαίνουμε και σε ΠΟΙΟΝ στηρίζομαστε. Έχουμε όραση, στόχο και σκοπό, δεν βαδίζουμε στο "άγνωστο". Η ισχύς μας και η δύναμή μας είναι ο νικητής της μάχης της Γεθσημανής και του Γολγοθά. Το αίμα Του είναι η κάλυψή μας και το Πνεύμα Του είναι η εγγύηση της νίκης μας.

Όταν αναφερόμαστε για όλα αυτά που θίγουμε στο βιβλίο αυτό, θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας:

- Μια εκκλησία γεμάτη από τη δύναμη και τη δόξα του Ιησού.
- Μια εκκλησία πλήρης Πνεύματος αγίου.
- Μια εκκλησία που ενεργεί σημεία και τεράστια.
- Μια εκκλησία που πατάει επάνω σε όλη τη δύναμη του εχθρού και συντρίβει τη δύναμή του.
- Μια εκκλησία που ο εχθρός την τρέμει, την φοβάται.
- Μια εκκλησία που έχει ζωντανή μαρτυρία και αληθινή ομολογία του ονόματος της κεφαλής της.

- Μια εκκλησία ντυμένη στα λευκά (αγνή και καθαρή), έτοιμη να την παραλάβει ο νυμφίος της.

Αυτή την εκκλησία θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας, μέσα από τις σελίδες του βιβλίου αυτού, και όχι μια εκκλησία παθητική και αμυνόμενη. Μια ισχυρή εκκλησία, που γνωρίζει ποιος είναι ο εχθρός της και που ξέρει να τον μάχεται και να νικά. Είναι ο **«ισχυρός πολεμιστής»** των τελευταίων καιρών, που εναντίον του δεν μπορεί καμιά δύναμη της κόλασης να κατισχύσει. Είναι ο **«υιός ο άρσεν»** που θα επιφέρει θανατηφόρα πληγή στο θηρίο και στο σύστημά του (Για περισσότερα επί του θέματος διάβασε το βιβλίο των εκδόσεών μας: **«Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ της εκκλησίας των εσχάτων καιρών»**).

Πιστεύω ότι οι αποκαλύψεις που αναφέρονται στο βιβλίο αυτό, θα βοηθήσουν τον κάθε πιστό να ζει μια περισσότερο άγια και καθαρή ζωή, θα έχει πλέον πεποίθηση ότι ο εχθρός δεν είναι άτρωτος και ότι είναι για πάντα νικημένος. Αντίθετα, η εκκλησία ακολουθώντας την κεφαλή της καθίσταται πανίσχυρη και άτρωτη. Γνωρίζει την πραγματική δύναμη και εξουσία που ο Κύριος Ιησούς της έχει δώσει δια του Πνεύματός του.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΗΓΕΣ - ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

- 01. ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ**, σε μετάφραση αρχιμανδρίτη Νεόφ. Βάμβα.
Έκδοση «ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ».
- 02. ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ**, σε μετάφραση 4 καθηγητών Πανεπιστημίου.
Έκδοση «ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ».
- 03. ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ**, αρχαίο κριτικό κείμενο U.B.S..
Έκδοση «UNITED BIBLE SOCIETIES».
- 04. ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΣΤΟ ΣΑΛΟΝΙ (Pigs In The parlor)**
Φρανκ και Άϊντα Χάμοντ
- 05. ΗΡΘΕ ΝΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΤΟΥΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ**
Ρεβέκα Μπράουν (Dr Rebbeca Brown)
- 06. ΠΩΣ ΝΑ ΟΔΗΓΕΙΣΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**
Κένεθ Χάγκιν / Kenneth Hagin (εκδόσεις "ΑΝΩΓΕΙΟ")
- 07. Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ**
Κένεθ Χάγκιν / Kenneth Hagin (εκδόσεις "ΑΝΩΓΕΙΟ")
- 08. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ**
Αλκιβιάδης Τζελέπης (Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»).
- 09. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ**
Αλκιβιάδης Τζελέπης (Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»).
- 10. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ**
Αλκιβιάδης Τζελέπης (Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»).
- 11. ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ**
Ντέρεκ Πρίνς / Derec Prince (εκδόσεις "ΑΝΩΓΕΙΟ")

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

1. ΠΑΙΔΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ: Αλκιβιάδης Τζελέπης: Γεννήθηκε στο χωριό Σελινούντας (Κρόκοβα) του Αιγίου - Ν. Αχαΐας. Πέρασε δύσκολα παιδικά χρόνια, γιατί σε ηλικία 9 ετών πεθαίνει ο πατέρας του και αφήνει τη μητέρα του χήρα με 6 παιδιά (το μεγαλύτερο τότε ήταν 11 ετών και το μικρότερο ενός έτους). Ο πατέρας του ήταν ψάλτης στην εκκλησία του χωριού του, γεγονός που τον επηρέασε θετικά στο να σέβεται και να αγαπά τον Θεό. Κατά την περίοδο που πήγαινε Γυμνάσιο (εξατάξιο) ήταν από τα τακτικά μέλη του κατηχητικού σχολείου στη Χριστιανική Ένωση του Αιγίου. Όταν βρισκόταν στη Β΄ Τάξη είχαν δωρίσει σε όλους τους μαθητές από μία Καινή Διαθήκη σε απλή δημοτική γλώσσα (έκδοση «ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ») Άρχισε να την διαβάζει και του δημιουργήθηκαν πολλές απορίες, αλλά οι υπεύθυνοι της κατεστημένης εκκλησίας που εκπροσωπούσαν την Χριστιανική Ένωση, στα ερωτήματα που είχε, του έδιναν πάντα στερεότυπες απαντήσεις, όπως «...πήγαινε στην εκκλησία ...Αναψε κανένα κεράκι ...Φίλησε το χέρι του παπά, κλπ, κλπ». Επειδή όλες αυτές οι προτροπές που του έδιναν, δεν είχαν καμιά σχέση με το Ευαγγέλιο που διάβαζε, ήθελε ο ίδιος να φάξει και να βρει το αληθινό νόημα της χριστιανικής πίστης και διδασκαλίας, γιατί στο χώρο αυτό δεν μπορούσαν να του λύσουν τις πνευματικές αναζητήσεις που είχε, αφού και οι ίδιοι δεν γνώριζαν.

2. ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ: Τον Σεπτέμβριο του 1975 έρχεται στην Αθήνα για να φοιτήσει στο Πολιτικό Τμήμα της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Η επιθυμία στην καρδιά του για να γνωρίσει την αλήθεια συνέχιζε να καίει, αλλά ο εχθρός της ψυχής, του παρουσίασε άλλα ενδιαφέροντα, όπως πολιτική, διασκέδαση, κλπ, τα οποία όχι μόνο δεν μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς του, αλλά αυτό συνέχεια μεγάλωνε. Για ένα χρόνο ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την πολιτική, έχοντας ενταχθεί σε κάποιο πολιτικό φορέα. Καμιά όμως δραστηριότητα δεν γέμιζε το κενό της καρδιάς του και μέσα στο πνεύμα του υπήρχε μια ανεξήγητη θλίψη και μια μεγάλη απογοήτευση, με αποτέλεσμα να αναρωτιέται: «Εάν πράγματι αυτός ήταν ο σκοπός της ζωής του; Και εάν αυτός ήταν, τότε γιατί δεν τον ευχαριστούσε τίποτα;». Στην κραυγή αυτή της καρδιάς του, ο ουρανός δεν έμεινε ασυγκίνητος, γιατί ο Ιησούς αποκαλύπτεται σ' όποιον με θέρμη Τον εκζητεί.

3. ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ: Το έτος 1976 και ενώ βρισκόταν στο Β΄ έτος των σπουδών του, εργαζόταν σε μια ιδιωτική επιχείρηση στην περιοχή Μεταμόρφωση Αττικής. Εκεί εργαζόταν και ένας νεαρός άνδρας, ονόματι Νί-

κος, που αγαπούσε τον Θεό και η συμπεριφορά του και ο τρόπος του διέφερε όλων των άλλων. Κάποια ημέρα είχε μαζί του ένα άρθρο από μια ημερήσια εφημερίδα, που παρουσίαζε μία κινηματογραφική ταινία με θέμα τον Αντίχριστο (**The Omen**). Το πήρε, το διάβασε και ένιωσε τη μεγαλύτερη έκπληξη στη ζωή του. Δεν μπορούσε να καταλάβει πως, ενώ είχε διαβάσει πολλά χριστιανικά βιβλία και επί χρόνια πήγαινε στο κατηχητικό σχολείο, δεν γνώριζε τίποτα για τον «άνθρωπο της αμαρτίας», τον Αντίχριστο και τώρα μια πολιτική εφημερίδα να ασχολείται ιδιαίτερα με το θέμα αυτό, λόγω της ταινίας. Αυτό ήταν το κίνητρο για να αρχίσει να μελετά τον Λόγο του Θεού με ζήλο. **Όλα τα άλλα ενδιαφέροντά του παραμερίστηκαν.**

Μελετώντας συστηματικά τον Λόγο του Θεού άρχισαν τα πνευματικά του μάτια να ανοίγουν και να κατανοεί πράγματα για τα οποία πριν είχε απορίες και ερωτηματικά. Η ζωή του άρχισε να αποκτά νόημα και σκοπό. Κατάλαβε πλέον, **γιατί** υπάρχει, **γιατί** ο Ιησούς σταυρώθηκε, **γιατί** ο κόσμος βρίσκεται μακριά από τον Θεό, **τι** πρέπει να πιστεύει και να ακολουθεί, **πώς μπορεί** να σωθεί από τις αμαρτίες του και **τι** ήθελε από αυτόν ο Ιησούς. Γνώριζε πολλά ΓΙΑ τον Ιησού Χριστό, αλλά ακόμα του έλειπε το πιο σημαντικό, δεν είχε γνωρίσει προσωπικά ΤΟΝ ΙΔΙΟ τον Ιησού. Ήξερε με το **νου** ποια είναι η αλήθεια, αλλά με την **καρδιά** δεν είχε γνωρίσει Αυτόν που είναι η Αλήθεια. Αυτό συνέβηκε τον **Απρίλιο του 1977**, κάποιο πρωινό που δεν εργαζόταν και ήταν μόνος σπίτι. Καθώς μελετούσε τον Λόγο του Θεού, ένιωσε την επιθυμία να αφιερώσει τη ζωή του στον Ιησού και να αναλάβει Αυτός το τιμόνι της ζωής του. Γονάτισε και με απλά λόγια ζήτησε από τον Κύριο Ιησού να έρθει το Πνεύμα Του να κατοικήσει μέσα στην καρδιά του και να αναλάβει Αυτός τη ζωή του. Τότε, έγινε μάρτυρας μιας θαυμαστής εμπειρίας, κάτι σαν ουράνιο φως τον γέμισε και η ζωή του σε δευτερόλεπτα άλλαξε ριζικά. Μια νέα πνευματική γέννηση έγινε εκείνη τη στιγμή, αναγεννήθηκε από το άγιο Πνεύμα του Θεού. ΠΡΙΝ ήταν ένας **χαμένος αμαρτωλός** με προορισμό την αιώνια καταδίκη, ΤΩΡΑ ήταν ένας **σωσμένος αμαρτωλός** με ουράνια και αιώνια κληρονομιά.

Τον Σεπτέμβριο του **1980** κατατάχθηκε στην Πολεμική Αεροπορία, όπου εκπλήρωσε τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις, υπηρετώντας το μεγαλύτερο μέρος της θητείας του στην Λήμνο. Ένα μήνα μετά την απόλυσή του από το στρατό, νυμφεύεται και από τον Νοέμβριο του **1982**, αρχίζει μαζί με τη σύζυγό του να εργάζονται για τον Κύριο Ιησού στη χριστιανική συνάθροιση που είχε πάει όταν ο Κύριος τον αναγέννησε. Ο Κύριος τον ευλόγησε και στον τομέα της εργασίας του, όπου με θαυμαστό τρόπο άνοιξε δρόμο και τον Μάρτιο του **1984** διορίζεται σε Υπηρεσία του

δημόσιου τομέα, στην οποία παρέμεινε μέχρι το **2013**, όπου υπέβαλε παραίτηση, λόγω συμπλήρωσης των απαιτούμενων ετών υπηρεσίας.

4. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ: Στις **9 Νοεμβρίου 1987**, ημέρα Δευτέρα, ο Κύριος Ιησούς τον βαπτίζει με το άγιο Πνεύμα Του. Όπως ο ίδιος ομολογεί στη βιογραφία του, ήταν γι' αυτόν μια συγκλονιστική εμπειρία. Καθώς προσευχόταν μαζί με άλλους πιστούς και δόξαζε τον Κύριο Ιησού, Αυτός τον γέμισε με το Πνεύμα Του, όπως ακριβώς γεμίζει ένα δοχείο με νερό και ταυτόχρονα ένας χείμαρρος δοξολογίας έβγαινε από μέσα του **σε ξένες γλώσσες**, όπως συνέβηκε για πρώτη φορά στους αποστόλους την ημέρα της Πεντηκοστής και όπως συνέβηκε και συμβαίνει σε εκατομμύρια πιστούς σε όλους τους αιώνες και σ' ολόκληρο τον κόσμο (βλ. Πράξεις Β/2:1-4). Με την **«αναγέννησή»** του το Πνεύμα του Θεού καθάρισε τη ζωή του από κάθε αμαρτία, γιατί ο Ιησούς επάνω στο σταυρό του Γολγοθά πλήρωσε τις δικές του αμαρτίες και τις δικές του αρρώστιες, πέθανε ο Ιησούς ΑΝΤΙ γι' αυτόν. Με το **«βάπτισμα του αγίου Πνεύματος»** ο Κύριος κατοίκησε μόνιμα μέσα του και το σώμα του έγινε ο ζωντανός ναός του αγίου Πνεύματος του Θεού.

5. ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ: Ο τομέας στον οποίο δραστηριοποιήθηκε σχεδόν αμέσως από τα πρώτα χρόνια της αναγέννησής του και αυτή ήταν η κύρια κλήση του από τον Θεό ήταν η **διακονία του Λόγου Θεού** και σαν ομιλητής (κήρυκας και διδάσκαλος) έχει μεταφέρει τα καλά νέα του ευαγγελίου του Ιησού, σ' όλη την Ελλάδα, με αποτέλεσμα πολλοί άνθρωποι να έχουν ευλογηθεί, καθώς εκζητούν τον Ιησού Χριστό στη ζωή τους και στρέφονται με δίψα στον άγιο Λόγο Του, την Βίβλο, που αποτελεί ύψιστη τιμή για τη χώρα μας (όπως συχνά τονίζει), καθόσον η Καινή Διαθήκη έχει γραφτεί απευθείας στην Ελληνική γλώσσα, ένα προνόμιο μοναδικό για εμάς, που ο Θεός δεν το έδωσε σε κανένα άλλο έθνος.

Κατά καιρούς έχει αναλάβει ως υπεύθυνος την **ποιίμανση διαφόρων συναθροίσεων ή χριστιανικών ομάδων** σε Αθήνα και επαρχία που λειτουργούσαν, είτε κατ' οίκον, είτε σε δημόσιους χώρους (κτίρια), έχοντας συνεργαστεί με όλες σχεδόν τις αναγεννημένες ομάδες, ομολογίες και συναθροίσεις, που δραστηριοποιούνται στη χώρα μας, Ελληνόφωνες και Αγγλόφωνες. Τα μηνύματά του, αρχικά μέσω κασετών και αργότερα μέσω CD και DVD έχουν μεταφερθεί σε ολόκληρη την Ελλάδα και το εξωτερικό. Με τη χρήση του ίντερνετ (facebook, youtube, κλπ) τα μηνύματά του μεταδίδονται και σε ολόκληρο τον κόσμο, με αποτέλεσμα πολλοί να έχουν ευλογηθεί, σύμφωνα με τις δικές τους μαρτυρίες.

6. ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΟ ΕΡΓΟ: Σε ηλικία 19 ετών συνέγραψε δύο κοινωνικά διηγήματα, από τα οποία το ένα απέσπασε μια πολύ καλή κριτική από εκδοτικό οίκο. Όταν αργότερα αφιέρωσε τη ζωή του στον Ιησού Χριστό, αποφάσισε να αφιερώσει το ταλέντο του στη δική Του υπηρεσία. Μέχρι τέλος του έτους 2022: **(1) Έχει συγγράψει** συνολικά 44 βιβλία με ποικίλη ύλη, όπως ερμηνευτικά, απολογητικά, εσχατολογικά, κλπ. **(2) Έχει δημιουργήσει** 3 υμνολόγια. **(3) Έχει κάνει** πολλές ολιγοσέλιδες μελέτες, μέχρι 30 σελίδες περίπου. **(4) Έχει εκδώσει** δεκάδες φυλλάδια με ποικίλα θέματα, 3 ή 8 σελίδων. Θεωρείται, ίσως ο πιο πολυγραφότατος συγγραφέας στη σύγχρονη Ελληνική χριστιανική βιβλιογραφία. Επειδή, ένα από τα χαρίσματά του είναι του **διδασκάλου**, όλα σχεδόν τα βιβλία του απευθύνονται σε συγκεκριμένο αναγνωστικό κοινό, απευθύνονται σε άτομα που είναι εξοικειωμένα με τον Λόγο του Θεού. Πολλά από τα βιβλία του έχουν αποσταλεί σε διάφορες πολιτικές και κοινωνικές προσωπικότητες, καθώς και σε διάφορους φορείς και έχουν αποσπάσει ευμενή σχόλια και κριτικές. Τοπικές εφημερίδες της γενέτειράς του συχνά έχουν προβάλει τα βιβλία του, με εξαιρετικές κριτικές.

7. ΔΙΑΚΟΝΙΑ "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ": Στην όλη διακονία του έχει δώσει την άτυπη επωνυμία «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**», γιατί πιστεύει ότι μόνο με ειλικρινή αγάπη και φιλαδέλφεια μπορεί κάποιος να υπηρετήσει και τους αδελφούς και τον πλησίον του, μια γνήσια φιλαδέλφεια που να έχει τα σπλάχνα του Ιησού Χριστού και την καρδιά της αγάπης του Πατέρα. Είναι ένας από τους ελάχιστους πρωτεργάτες που έχει εργαστεί επί δεκαετίες για την αληθινή ενότητα της εκκλησίας, με διαφορετικές δογματικές θέσεις, γι' αυτό και είχε πολεμική εναντίον του, καθόσον όσοι μιλούσαν για "φιλαδέλφεια" και "ενότητα" την εννοούσαν μέσα σε στενά δογματικά πλαίσια. Η πίστη του είναι ότι ο Κύριος στις έσχατες ημέρες που ζούμε, ετοιμάζει το λαό Του για κάτι θαυμαστό, ετοιμάζει το **«νέον πράγμα»** που αναφέρεται στον Ησαΐα ΜΓ/43:18 και για το σκοπό αυτό φέρνει σε επαφή αδελφούς, άγνωστους μεταξύ τους και με διαφορετικές δογματικές τοποθετήσεις, αλλά με ένα κοινό στόχο και οραματισμό: Να χρίσουν τη κεφαλή του σώματος, να χρίσουν τον αναστημένο και ένδοξο Ιησού, γιατί Αυτός είπε **«Όταν εγώ υψωθώ, θα ελκύσω πάντα προς εμαυτόν»** και όταν συμβεί αυτό, τότε η εκκλησία θα έρθει σε αληθινή ενότητα πνεύματος.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Λεπτομέρειες για την πνευματική πορεία του συγγραφέα, μπορεί ο ενδιαφερόμενος να διαβάσει την αυτοβιογραφία του που κυκλοφορεί με τίτλο **«ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ»** (κωδικός 11). Όλα τα βιβλία έχουν αναρτηθεί σε αρχεία PDF στην ιστοσελίδα (site): www.AlkiviadisFiladelfos.com και όλα τα μηνύματα έχουν αναρτηθεί στο κανάλι **Filadelfos Channel 1** στο YouTube.

**ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ
ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ**

**έγραψαν....
σχολίασαν....
είπαν....**

**Παρουσιάσεις - Δημοσιεύσεις - Σχόλια
που έγιναν για το βιβλίο
«ΑΠΟΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΑΠΟ
ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ»
από εφημερίδες, προσωπικότητες,
δημόσιους φορείς, κλπ..**

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - 2023»

**ευχαριστήριες επιστολές
για τα βιβλία:
«ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ»
και «ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ»
έστειλαν:**

1. Ο Δήμαρχος Αθηναίων κ. Δημήτρης Αβραμόπουλος (03.07.2001).
2. Γραφείο Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Κωστή Στεφανόπουλου (05.07.2001).
3. Εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ» (20.07.2001).
4. Βιβλιοθήκη της Βουλής των Ελλήνων (29.07.2001).
5.
6.

. . . / / / . . .

ΠΑΡΑΚΕΥΗ

20

ΙΟΥΛΙΟΥ 2001

ΕΤΟΣ 26ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1079

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 200 ΔΡΧ. (0,59 ευρώ)

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΤΗΣ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΣ. ΦΟΤΗΛΑ 5 - 25100 ΑΙΓΙΟ
ΤΗΛ (0691) 25986 - FAX (0691) 23800
E-MAIL: vimaig@otenet.gr

ΠΡΩΤΑΡΧΕΙΟ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΕΚΔΟΣΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΦΑΝΕΡΩΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Τα Νέα Βιβλία

1. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

Μέρος 1ο: "Ξεσκεπάζοντας τον εχθρό"

1α. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

Μέρος 2ο: "συντρίβοντας τον εχθρό"

2. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ

"σπάζοντας τα δεσμά του εχθρού"

Ίσως να προκαλεί κατάπληξη ο τίτλος των βιβλίων και να δημιουργεί απορίες, προβληματισμούς και αμφισβητήσεις: "- Είναι δυνατόν κάποιος να ελευθερωθεί από καταστάσεις, ψυχολογικές και παθολογικές, όταν η επιστήμη αδυνατεί να δώσει λύση;"

Το περιεχόμενο των παραπάνω βιβλίων μπορεί να χαρακτηριστεί συγκλονιστικό από κάθε άποψη, καθόσον περιλαμβάνει περιπτώσεις προσωπικών εμπειριών ατόμων, που είχαν καταληφθεί από δαιμονικά πνεύματα, ή είχαν χαρακτηριστεί σαν σχιζοφρενικά άτομα και σήμερα είναι τελείως υγιή και ελεύθερα.

Ζούμε ο' ένα κόσμο που ο άνθρωπος είναι παραδομένος στην ύλη και στον ορθολογισμό και απορρίπτει από τη ζωή του κάθε τι που χαρακτηρίζεται σαν πνευματικό και ηθικό. Προσπαθεί να βρει για όλα μια "λογική" εξήγηση. Υπάρχει όμως και μια άλλη πραγματικότητα που στηρίζεται, όχι στον ορατό κόσμο των αισθήσεων, αλλά στον υπερβατικό κόσμο, στην πίστη του ανθρώπου προς το Θεό, τα αποτελέσματα της οποίας αφήνουν κατάπληκτους τους επιστήμονες.

2. Τα βιβλία που σας στέλνω περιέχουν δι'ακρίβειας λεπτομέρειες ατόμων από δαιμονικές καταστάσεις, γι' αυτό ο κάθε αναγνώστης όταν φθάσει στο τέλος των βιβλίων έχει δύο δρόμους να επιλέξει: (α) Ή να τα απορρίψει, χαρακτηριζοντάς τα σαν επιστημονική φαντασία και (β) Ή να τα δεχτεί και να πιστέψει ότι υπάρχει λύση στα θεωρούμενα... άλυτα προβλήματά του.

Πιστεύω ότι το περιεχόμενο των βιβλίων αυτών, θα φέρει ανατροπή σε κάθε αναγνώστη, θα τον

φέρει αντιμέτωπο με μια πραγματικότητα που δεν την γνώριζε, αλλά είναι δέσμιος αυτής. Υπάρχει ένας αόρατος πνευματικός κόσμος που μας περιβάλλει και επηρεάζει άμεσα τη ζωή μας, είτε θετικά, είτε αρνητικά, ανάλογα με τη δική μας θέση και στάση, δηλαδή εάν δεχόμαστε ή απορρίπτουμε την ύπαρξη του Θεού. Αν και πολλοί ομολογούν με το στόμα τους ότι "δεν υπάρχει τίποτα άλλο, εκτός από αυτό που βλέπουμε", οι πράξεις τους όμως φανερώνουν το εντελώς αντίθετο.

Εύχομαι τα βιβλία αυτά να γίνουν πηγή ευλογίας για κάθε αναγνώστη και ειλικρινή εκζητητή της αλήθειας. Δεν θα ήθελα να χαρακτηριστούν τα βιβλία αυτά σαν "θρησκευτικά" παρ' όλο που η απελευθέρωση των ατόμων που αναφέρονται στα βιβλία αυτά δεν έγινε με καμία ανθρωπινή ενέργεια, (άλλωστε μια τέτοια προσπάθεια θα ήταν αποτυχία εκ των προτίρων), αλλά έγινε με καθαρή επέμβαση του Θεού. Τα βιβλία αυτά αποτελούν "συγκλονιστικά ντοκουμέντα μαρτυριών ανθρώπων" που μέσα από τη στάχτη της κατεστραμμένης ζωής τους γεννήθηκε μια νέα ζωή, μέσα από τα δεσμά της αρρώστιας και της ολίσθησης γεννήθηκε η αποκατάσταση και η ελευθερία, μέσα από την απόγνωση γεννήθηκε η ελπίδα και η απελευθέρωση και αυτό συνέδθηκε γιατί στράφηκαν στην αληθινή πηγή ελευθερίας, που είναι ένα μοναδικό πρόσωπο, ο αναστημένος και δοξασιμμένος ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Κηφισίας 37 14121 Ηράκλειο Αττικής
Τηλ. 01-2821537 και 0944921318



Βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς

Αξιότιμο Κύριο
Αλκιβιάδη Τζελέπη,
Κηφισιάς 37,
141 21 Ηράκλειο Αττικής.

Αθήνα 99 Ιουλίου 2001
Α.Ε.Π.: 125

Αξιότιμε Κύριε,

Σας ευχαριστούμε θερμά για τη συμβολή σας στον εμπλουτισμό της Βιβλιοθήκης,
με την κατάθεση αντιτύπων των βιβλίων σας με τίτλο :

“Απελευθέρωση από δαιμονικά πνεύματα ”
Α/Α Εισαγωγής : 0010102537-2538.

“Απελευθέρωση από σχιζοφρένεια”
Α/Α Εισαγωγής : 0010102539.



Με τιμή,

Ευρυδίκη Αλεξ. Αμπατζή,
Προϊσταμένη της Διευθύνσεως
της Βιβλιοθήκης της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Αθήνα, 5 Ιουλίου 2001

Κύριε Τζελέπη,

Ο Κύριος Πρόεδρος της Δημοκρατίας σας ευχαριστεί για τα βιβλία που του στείλατε.

Ο Αναπληρωτής Διευθυντής
Του Ιδιαιτέρου Γραφείου
κ.α.α.



Αθηνά Σκρέκα

Κύριο
Αλκιβιάδη Τζελέπη
Κηφισιάς 37
141 21 Ηράκλειο Αττικής



Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Αθήνα, 3 Ιουλίου 2001

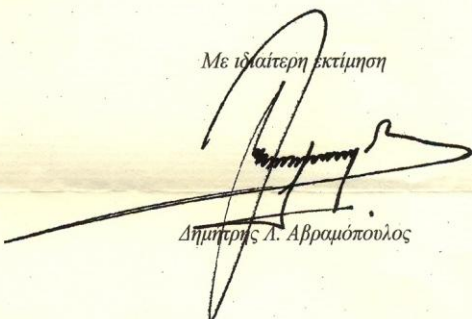
Κύριο
Αλκιβιάδη Τζελέπη
Κηφισιάς 37
141 21 Ηράκλειο Αττικής

Αγαπητέ κύριε Τζελέπη,

Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για τα την ευγενική σας σκέψη να μου στείλετε τα βιβλία σας.

Τις ευχαριστίες μου συνοδεύουν οι φιλικοί μου χαιρετισμοί.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση


Δημήτρης Α. Αβραμόπουλος

από τις εκδόσεις μας



ISBN: 978 - 960 - 6783 - 36 - 4

Α' έκδοση: 02/2021 ❖ Σελίδες **552**

Ένα βιβλίο που αποτελεί «ΥΜΝΟ ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ» για το σημαντικό ρόλο της μέσα στην εκκλησία, στην οικογένεια και στην κοινωνία. Επειδή το θέμα «γυναίκα» από τους αρχαίους χρόνους ήταν ένα αμφιλεγόμενο θέμα που δημιουργούσε αντιπαραθέσεις στο βιβλίο αυτό ασχολούμαστε με όλες τις περιπτώσεις που αναφέρονται μέσα στην Βίβλο και δίνονται απαντήσεις σε πολλά ερωτήματα που απασχολούν κάθε εκζητητή των αληθειών της Αγίας Γραφής.

Στο βιβλίο αυτό, δίνονται απαντήσεις σε θέματα, όπως είναι:

- Μπορεί μια γυναίκα να κηρύττει, να προσεύχεται ή να προφητεύει;
- Ποιες είναι οι διακονίες και οι υπευθυνότητες της στην εκκλησία;
- Ποια είναι η πνευματική της εξουσία, που της δόθηκε από τον Θεό;
- Ποια ενδυμασία αρμόζει στη γυναίκα, που επαγγέλλεται θεοσέβεια;
- Μπορεί μια χωρισμένη να παντρευτεί ξανά;
- Τι αναφέρει η Βίβλος για τις γαμήλιες (συζυγικές) σχέσεις;
- Ποιος ο ρόλος της γυναίκας σαν σύζυγος και σαν μητέρα;
- Και πολλές άλλες απαντήσεις θα βρείτε στο βιβλίο «σταθμό για τη γυναίκα».

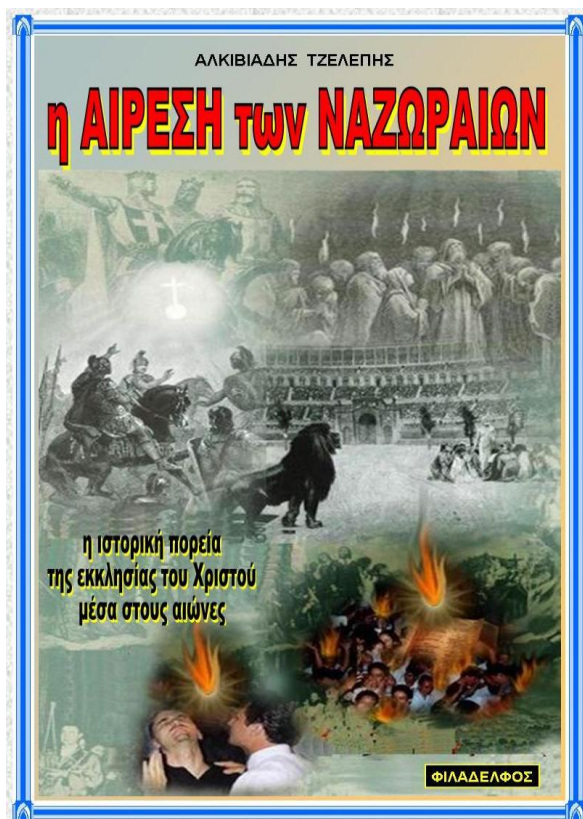


ISBN: 978 - 960 - 6783 - 39 - 5

Α' έκδοση: 04/2022 - Σελίδες 328

❖ Πως μπορεί να είναι **ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ** ο αμαρτωλός άνθρωπος; Μπορεί να συμβεί κάτι τέτοιο ανάμεσα στον Δημιουργό του σύμπαντος και στον άνθρωπο; Ο απόστολος Παύλος λέγει ότι είμαστε "*συνεργοί του Θεού*". Ο ίδιος ο Θεός λέγει "*κάντε με ΣΥΝΕΤΑΙΡΟ και δώστε Μου το ΔΕΚΑΤΟ των υπαρχόντων σας και Εγώ θα ανοίξω τους καταρράκτες του ουρανού και θα εκχέω την ευλογία Μου*". Ο Θεός είναι αξιόπιστος συνέταιρος και ζητεί να Τον δοκιμάσουμε, ζητεί από εμάς να εφαρμόσουμε το **ΝΟΜΟ ΤΗΣ ΣΠΟΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ** και θα μας προμηθεύσει τα πάντα προς ζωή και ευσέβεια.

❖ Σήμερα μεταξύ των διαφόρων χριστιανικών κινήσεων, ομολογιών, κλπ υπάρχουν διαφορετικές απόψεις και θέσεις **εάν η εντολή του Θεού για τα δέκατα ισχύει και στην περίοδο της Καινής Διαθήκης**. Στο βιβλίο αυτό δίνονται απαντήσεις με σαφήνεια και καθαρότητα, που δεν αφήνουν απορίες και ερωτηματικά για την εντολή του Θεού, όπως: Γιατί ο Θεός έδωσε την εντολή των δεκάτων; Τι εφαρμόζε η πρώτη αποστολική εκκλησία; Ο νόμος της σποράς και του θερισμού ισχύει στην Καινή Διαθήκη; Μπορούμε να σπέρνουμε και όταν δεν έχουμε; Πως ο Θεός γίνεται συνέταιρός μας σήμερα;



ISBN: 978 - 960 - 6783 - 16 - 6

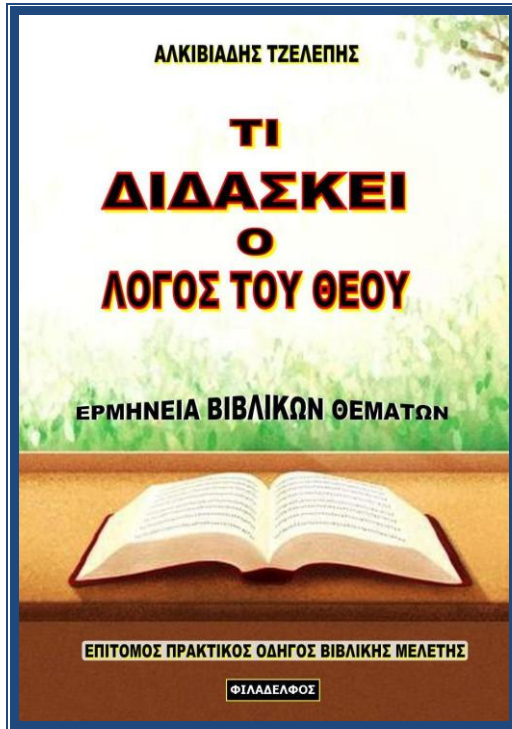
Α' έκδοση: 1993 ❖ Β' έκδοση βελτιωμένη 11/2008

Ανατύπωση: 08/2022 ❖ Σελίδες 84

Το Ιουδαϊκό θρησκευτικό κατεστημένο αποκαλούσε τον Ιησού Χριστό «ΠΛΑΝΟ», τον απόστολο Παύλο αρχηγό της «ΑΙΡΕΣΗΣ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ» και γενικά όλους τους πιστούς των πρώτων Χριστιανικών χρόνων ότι ανήκαν στη «ΝΕΑ ΑΙΡΕΣΗ».

Τα μεγάλα ερωτήματα που υπάρχουν, όπως: «ΠΟΙΟΣ είναι ο πραγματικά αιρετικός;», «ΠΟΙΟΙ ήσαν οι μεγαλύτεροι αιρετικοί όλων των εποχών», **ΤΙ ΕΙΝΑΙ ή ΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ** εκκλησία;»....και πολλά άλλα ερωτήματα βρίσκουν απάντηση στο βιβλίο αυτό.

Μαζί με τα βιβλία «Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ» και «ΠΟΛΕΜΟΣ και ΝΙΚΗ» αποτελούν μια θαυμαστή προφητική τριλογία.



ISBN: 978 - 960 - 6783 - 40 - 1

1^η έκδοση: 05/1992 ♦ (σελ. 280)

5^η έκδοση: 09/2022 (σελίδες 608)

Ένα βιβλίο που αποτελεί πολύτιμο **ΟΔΗΓΟ - ΒΟΗΘΗΜΑ**. Πρόκειται για μια συλλογή βασικών θεμάτων, που εξετάζονται και ερμηνεύονται σύμφωνα με την Αγία Γραφή. Το βιβλίο απευθύνεται **σε όλες τις τάξεις των ανθρώπων**, σε θεολόγους, ιεροκήρυκες, ομιλητές, δασκάλους Κυριακών σχολείων, καθώς και σε απλούς ανθρώπους, που εκζητούν να γνωρίσουν τις αιώνιες αλήθειες της Γραφής και να έχουν προσωπική σχέση και γνωριμία με τον ένδοξο Κύριο Ιησού.

Ένα επίτομο **ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ**, που περιέχει **31** αυτοτελή θέματα, γεγονός που χαρακτηρίζει το βιβλίο αυτό σαν μια «**Μικρή Βιβλική Εγκυκλοπαίδεια**». Η ύλη του κάθε θέματος περιλαμβάνει περίπου 15-20 σελίδες. Στο τέλος του κάθε θέματος, αναφέρονται ΠΗΓΕΣ και ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ (βιβλία, μηνύματα σε cd, video, κλπ), όπου μπορεί να ανατρέξει ο ενδιαφερόμενος, περισσότερες λεπτομέρειες.



ISBN: 978 - 618 - 80075 - 4 - 3

Α' έκδοση: 1990 (σελίδες 280) Β' έκδοση: 2012 (ανατύπωση)

Γ' έκδοση εμπλουτισμένη : 2021 (σελίδες 526)

❖ Ένα βιβλίο μοναδικό για την Ελληνική Χριστιανική βιβλιογραφία, καθόσον παρουσιάζει και αναλύει την εμπειρία της Πεντηκοστής και το λαλείν ξένες γλώσσες σύμφωνα με όλες τις επικρατούσες απόψεις, τόσο των υποστηρικτών της, όσο και των αντιφρονούντων (αντιχαρισματικών). Πρόκειται για μια απολογητική και ερμηνευτική μελέτη, που θα δώσει απάντηση στα ερωτήματα κάθε ειλικρινή εκζητητή της αλήθειας του Λόγου του Θεού.

Μερικά από τα περιεχόμενά του:

❖ Η υπόσχεση του Θεού για το άγιο Πνεύμα του Θεού - Το έργο του αγίου Πνεύματος στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης - Πεντηκοστή: Το "σημείο" της εκπλήρωσης της υπόσχεσης του Θεού - Παρουσίαση 12 επιχειρημάτων που παρουσιάζουν οι αρνητές της εμπειρίας της Πεντηκοστής - Αποτελέσματα και οφέλη από το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα - Πνευματικά χαρίσματα - Ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στην "αναγέννηση" και στο "βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα" - Πως μπορεί ο πιστός να λάβει το άγιο Πνεύμα;

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (31 Βιβλικά θέματα - 5η έκδοση 2022)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ εσχατολογικό (7η έκδοση 2021)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεση Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΖΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Αλκιβιάδη Τζελέπη)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεότητά του Ιησού Χριστού
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «ΨΑΛΤΕ ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - έκδοση 2023)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Τραγούδια και Ύμνοι (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ (συνοπτική παρουσίαση)
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ/ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - ΦΙΛΩΖΩΟΣ ή ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές (1η έκδοση 2022)
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γ. Γαρδύλης - 2η έκδοση)

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

**Ξεσπεπάζοντας τον εχθρό
Συντριβοντας τον εχθρό
Σπάζοντας τα δεσμά του εχθρού**

❖ **ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ**, στο οποίο περιγράφονται οι τρόποι και οι μεθοδείες με τις οποίες ο Διάβολος και οι πονηρές δυνάμεις του ενεργούν επάνω στον άνθρωπο και ειδικότερα στον αναγεννημένο πιστό και παράλληλα αναφέρονται οι τρόποι απελευθέρωσής του από τις δαιμονικές επιρροές.

❖ **ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ**, καθαρά αποκαλυπτικό, που θα συγκλονίσει τον αναγνώστη με τις γλαφυρές περιγραφές του, καθώς ξεσπεπάζονται τα σχέδια του Διαβόλου, ο οποίος με απάτη και πλάνη έχει φέρει κάτω από τον έλεγχό του τον άνθρωπο, χωρίς αυτός να το αντιλαμβάνεται, αποδίδοντας τις διάφορες καταστάσεις στο χαρακτήρα του, στις κοινωνικές συνθήκες, στις συγκυρίες, κλπ. Το βιβλίο αυτό δείχνει τον συνεχή αγώνα του πιστού να διατηρήσει την αγιότητά του και την καθαρότητά του ενώπιον του Θεού και περιγράφει τον συνεχή πόλεμο της σάρκας και του πνεύματος.

❖ **ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ**, που αποτελεί διασκευή του βιβλίου "ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΣΤΟ ΣΑΛΟΝΙ" των Φρανκ και Αϊντα Μακ Χάμοντ, η ύλη του οποίου έχει σχεδόν διπλασιαστεί από τον Αλκιβιάδη Τζελέπη, καθόσον σε όλα τα κεφάλαια έχει προσθέσει πλήθος σκέψεων, σχολίων και προσωπικών εμπειριών για τη δράση των σκοτεινών δυνάμεων, τα δε κεφάλαια 15, 19 και 20 έχουν γραφτεί από τον ίδιο. Ένα βιβλίο που δείχνει την προσωπική πάλη του πιστού (σώμα με σώμα) να ελευθερωθεί από τα ακάθαρτα πνεύματα που κατοικούν στο σαλόνι της καρδιάς του. Είναι οι ανεπιθύμητοι επισκέπτες που πρέπει πεταχτούν έξω.

❖ **ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ**, στο οποίο οι συγγραφείς αναφέρουν τις προσωπικές τους εμπειρίες στον πνευματικό τους αγώνα για την απελευθέρωση πιστών από τη δυναστεία του Πονηρού. Ένα πρακτικό βοήθημα για κάθε πιστό, ώστε να έχει τη νίκη στην καθημερινή του μάχη με τον εχθρό της ψυχής του, ελευθερώνοντας από τα πνευματικά δεσμά και τον εαυτό του και την οικογένειά του και όλους όσους το εκζητούν. Το βιβλίο αυτό θα ανατρέψει την πορεία σου και τη διακονία σου. Καθώς θα αποκαλύπτονται τα διανοήματα του Διαβόλου και οι στρατιές του θα συντριβονται, η εκκλησία του Ιησού Χριστού γεμάτη από το χρίσμα Του θα βαδίζει σε μια ένδοξη πορεία νίκης.



"ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - βιβλιοθήκη - "FILADELFOS"
Site: www.AlkiviadisFiladelfos.com
Facebook: Alkiviadis Tzelepis (filadelfos)
E-mail: filadelfos02@hotmail.com